

ACTUM WP2: Making Daily Mobility

- Phase 1 Empirical Material

Wind, Simon

Publication date:
2012

Document Version
Early version, also known as pre-print

[Link to publication from Aalborg University](#)

Citation for published version (APA):
Wind, S. (2012). *ACTUM WP2: Making Daily Mobility: - Phase 1 Empirical Material*. A&D Files Vol. 75

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal -

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at vbn@aub.aau.dk providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

ACTUM WP2: P0/P1 Empirical Material

Simon Wind
Department of Architecture, Design & Media Technology
Aalborg University

ACTUM WP2: PO/P1 Empirical Material

Title

ACTUM WP2: P0/P1 Empirical Material

Date

November 2012

Author

PhD fellow, Simon Wind

Room 316, Gammel Torv 6, DK-9000 Aalborg, Denmark

swin@create.aau.dk

Department of Architecture & Media Technology, Aalborg University, Denmark

www.create.aau.dk

Centre for Mobilities & Urban Studies - C-MUS

www.c-mus.aau.dk

Layout

Simon Wind

Font

Sansation

Calibri

ISSN

xxx

Acknowledgements

Special thanks to the ACTUM WP1 team (Henrik Harder, Kristian Reinau & Anders Sogenfri Jensen) for advice and technical assistance with creation of GPS maps.

Chapter One: Introduction	7
Chapter Two: Household Overview	11
Chapter Three: Interviews	15
3.1 Household A	17
3.2 Household B	26
3.3 Household C	35
3.4 Household D	41
3.5 Household E	49
3.6 Household F	59
3.7 Household G	69
3.8 Household H	86
3.9 Household I	94
3.10 Household J	103
3.11 Household K	113
Chapter Four: Interview Guides	121
4.1 Interview Guide for Phase 0	122
4.2 Interview Guide for Phase 1	126
Chapter Five: GPS Maps	128
5.1 Household A	130
5.2 Household B	134
5.3 Household C	138
5.4 Household D	142
Chapter Six: Mental Maps	146
6.1 Household E	148
6.2 Household F	150
6.3 Household G	152
6.4 Household H	154
6.5 Household I	156
6.6 Household J	158
6.7 Household K	160
Chapter Seven: References	162
7.1 Illustrations	164
7.2 References	165

Chapter One: Introduction

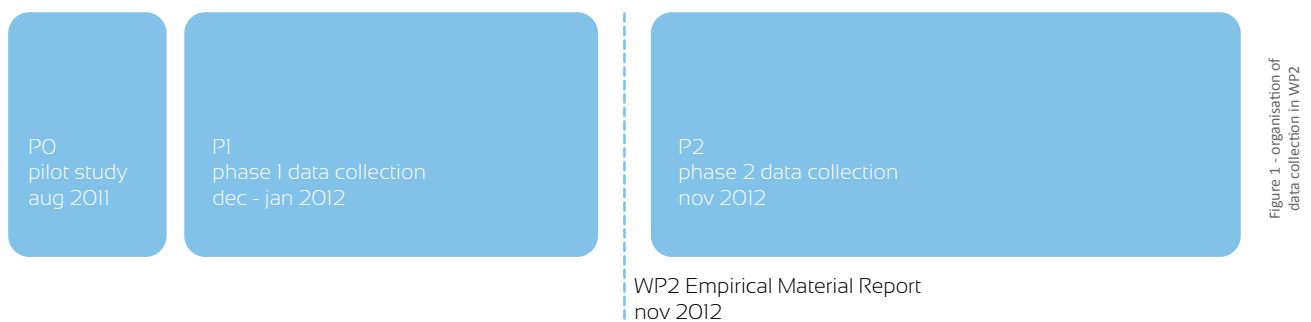

1 Introduction

WP2 and ACTUM

This report is part of the PhD study in work package 2 (WP2) in the project 'Analysis of activity-based travel chains and sustainable mobility' (ACTUM). The ACTUM project is hosted by the Technical University of Denmark (DTU), in a strategic research alliance with Aalborg University (AAU), Denmark. The overall objective of ACTUM is to create a state-of-the-art prototype transport demand model for the Metropolitan Area of Copenhagen in Denmark. The timeframe for the PhD study is from April 2011 to July 2014. This report written by PhD fellow Simon Wind from the department of Architecture & Media Technology at Aalborg University (swin@create.aau.dk).

The overall objective of WP2 is to address the qualitative dimensions of urban mobility. The basic hypothesis is that mobility is more than a physical phenomenon and has important repercussions on people's everyday lives; social networks; understanding of places and ultimately of themselves and others. As part of the shift from purely trip-oriented towards an activity-oriented understanding of everyday life mobility and transportation, this project aims to focus on the household unit. The underlying hypothesis being that actual activities in a household perspective will provide a more accurate knowledge base for understanding everyday life mobility. In this particular project, qualitative interviews will be performed to provide in-depth understanding of daily activities and travel patterns. By exploring the way people organise their choice of transport mode and route in relation to work, family and social obligations, WP2 will investigate strategies and rationales behind the organisation of everyday life mobility. The data collection will be in the Greater Copenhagen area.

Phases of WP2 and structure of report

The PhD study is divided into three overall phases relating to the empirical data collection in the project. These phases are: (P0) Phase 0 – a pilot study; (P1) Phase 1 – first round data collection; (P2) Phase 2 – second round data collection. This current report is situated between phase 1 and phase 2 of the data collection (see figure 1).

This report is a complete summary of the empirical data collected in Phase 0 and Phase 1. It contains transcriptions from the 11 household interviews as well as GPS tracking maps used in P0 and mental maps drawn by the respondents in P1.

The report is structured into seven chapters:

Chapter 2 presents an brief overview of the households

Chapter 3 contains the transcriptions of the household interviews

Chapter 4 presents the interview guides

Chapter 5 contains the GPS maps

Chapter 6 contains the mental maps

Chapter 7 holds references

Purpose of report

This report is a collection of all the empirical material collected and used so far in phase 0 and phase 1 of this PhD study. The purpose of this report is to support the twin report 'ACTUM WP2: P0/P1 Analysis Report - making daily mobility' (see Wind 2012).

Chapter Two: Household Overview

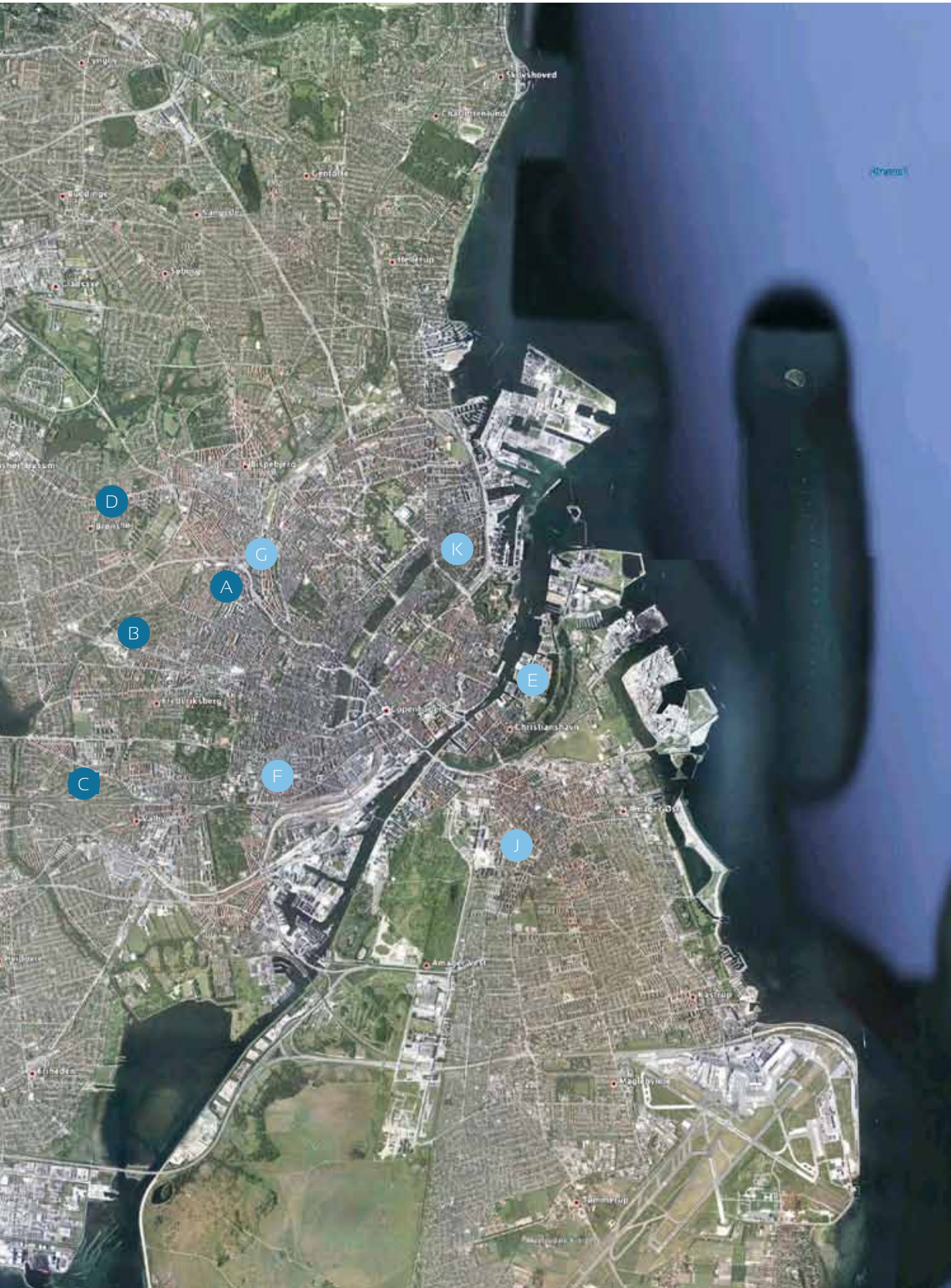

Figure 2 - Location of 11 households in the sample

Chapter Three: Interviews

3 Interviews

All interviews were conducted in Danish and the transcriptions are likewise in Danish.

All respondent names have been anonymised.

The Interviews are transcribed by Simon Wind and a student worker. The transcriptions are transcribed as close as possible to the actual interview. However, there are times where the respondents might speak at the same time, which is transcribed as sequential statements. Furthermore, severe use of 'spoken language' at times corrected to capture the meaning of the statement.

[] indicate a meta comment referring to the particular situation during the interview or as a note for the analysis.

(?) and [?] indicate the statement is fully or partially in-audioable.

3.1 Household A

Interviewer: Simon Wind
Interviewer 2: Kristian Reinau

Mother: Margrethe (age 47)
Father: Bent (age 53)
Oldest daughter: Birgit (age 15)
Son: Janus (age 13)
Youngest daughter: Ida (age 10)

Transcription

Interviewer: Nåh.. men jeg vil jo prøve at stille nogle helt andre spørgsmål.

Jeg tænker nogen af spørgsmålene er der meget lagt op til som en familie, som en enhed, og andre er det helt individuelt. Det skal bare stå helt frit for jer... at svare hvordan I vil selvfølgelig... Men jeg tænkte først at tage en hurtig runde med navn, alder, arbejde eller skole, klasse, lidt baggrund med uddannelse.. Ikke det store resume, men bare kort. Hvem vil begynde...?

Father (Bent): Skal jeg starte...? Bent, 53 år, Organist, uddannet på konservatoriet her i København og far her i familien...

Daughter (Birgit): Birgit... er 15 og jeg er lige startet i 1.g på XXX gymnasium

Mother (Margrethe): Margrethe oooog.. jeg er jo 47. Og cand. com uddannet og MBA... og så er jeg lige holdt op i job som international chef på RUC

Daughter (Ida): Ida, jeg er 10 år og jeg er lige startet i 4.c på XXX skolen.

Son (Janus): Janus, øhh 13 år og jeg er startet i 7.a på XXX-skolen.. Og jeg har lige sagt op på mit job som avisbud.

Mother (Margrethe): Yessss! Hehehe!

Son (Janus): Frihed! [alle griner]

Interviewer: Ok, jamen så kunne jeg godt tænkte mig at høre lidt om det her sted I bor. Hvor længe har I boet her?

Father (Bent): 12 år...

Interviewer: Okay, ja...

Mother (Margrethe): Ja i det her hus. Men vi har boet længere tid på Frederiksberg...

Interviewer: Okay

Interviewer: Øhh kan I fortælle lidt om grunden og hvordan I er endt i dette område?

Father (Bent): Det er rent tilfældigt... Vi kunne godt lide området og det var centralt.. [trækker vejret dybt, som ved at tænke...]

Mother (Margrethe): Vi havde ikke lyst til at bo der hvor vi boede i Havdrup som ligger mellem Køge og Roskilde på sydsjælland...

Father (Bent): ...og jeg havde job i København og Mor var på vej til at få job i København.. så det var smartere at bosætte sig her på Frederiksberg. [pause] Det er et dejligt område... Det er grønt og det er stille og samtidig meget tæt på det hele! Meget tæt på det hele...

Son (Janus): [bryder ind] ... og så er der også en fodboldbane...

Father (Bent): [gentagende, som understregende] ... meget tæt på det hele...

Interviewer: Så det at bo centralt det betyder meget for jer?

Father (Bent): Jaah [samtykkende]

Interviewer: ...altså centralt i forhold til København og jeres arbejde...?

Mother (Margrethe): Jaah og så er der jo liv... øhm... Og man kan trække sig lidt tilbage. Det tager et kvarter så er man inde på Rådhuspladsen. Det er da fantastisk privilegeret.

Father (Bent): Jeg har det meste af min familie herinde i byen... Du har din det meste af din familie her på Sjælland [henvendt mod Mor]...

Mother (Margrethe): Men denne her mangfoldighed - alle slags mennesker.. alle farver... Skaber dynamik og energi.

Interviewer: Men vil det sige og er det rigtigt forstået at hovedårsagen til I flyttede herind var på grund af arbejde..? Altså geografisk placering i forhold til arbejde...?

Mother (Margrethe): Neej... det tænker jeg ikke det er.. Det er simpelthen fordi det blev for småt derude i provinsen - vi ville gerne være et sted der var højere til loftet, mere dynamik mere, ja, flere farver, mere kultur...

Father (Bent): ...jah... så skulle vi jo også stifte familie og vi kunne godt tænke os at vise at vi er bymennesker. [for børnene] Vi trives bedst i nærheden af andre mennesker.

Mother (Margrethe): ... sociale... ja! Jeg mere end dig hehe.. men ok... [henvendt til Far i sjov, men sikkert ikke helt ubegrundet]

Interviewer: Ok. Det er meget spændende. Hvis man så skal snakke om jeres transportmidler i bruger i jeres hverdag. Kan I prøve at liste dem op? Hele paletten...

Søn: Cykel og bil.

Mother (Margrethe): ... bus og tog...

Daughter (Birgit): Jeg cykler til gymnasie hver dag, og jeg kan også tage bussen.

Father (Bent): Jeg er den eneste der kører i bilen. Til gengæld kører jeg året rundt.

Mother (Margrethe): Og konen også engang i mellem [henvendt til far].. Det er ikke fordi jeg ikke har kørekort.

Father (Bent): Så har jeg en motorcykel som jeg bruger som fritidsinteresse.

Mother (Margrethe): ... når solen skinner - det gør den ikke så ofte...

Father (Bent): Så jeg kører ikke så ofte... [griner]

Mother (Margrethe): Det er træls - som man vil sige [måske sagt fordi de ved vi kommer fra Jylland]

Interviewer: Så man kan sige i bruger et stort udvalg af forskellige transportmidler? I er ikke bundet til ét bestemt?

Father (Bent): Jeg kan bruge metroen, cyklen og bilen på arbejde. Sååå.

Interviewer: Og I har én bil?

Mother (Margrethe): Ja!

Interviewer: Så har vi, ud fra det data vi har indsamlet fra jer her i det sidste 2 døgn, prøvet at lave nogle kort. Det her er 2 døgn data for hver af jer plottet ind på et kort.

Father (Bent): Birgit er det dit det gule? [peger på kort]

Daughter (Birgit): Ja.. jeg har været godt omkring...

Interviewer: I kan vel cirka orienterer jer hvor vi er henne af?

Father (Bent): Birgit du var ikke med hjemme hos Mormor og morfar? [jokende]

Daughter (Birgit): Jo jeg var så.

Father (Bent): Nåh.. så var den slukket? [gps'en] Heheh.. Vi var alle afsted her!

Interviewer: Jeg tænke vi kunne gå hver de her spor igennem, så vi kan identificere hvor i har været og hvilket aktiviteter og så videre i har brugt. Jeg har printet hver enkelt spor... [tager kort frem] Det her er så Birgit.

Daughter (Birgit): Jeg gætter på dette her er mit gymnasium [peger på kort]

Interviewer: ... og hvor er det nu i bor henne? Det er her...? [peger på kort] Så hvis vi skal prøve at genskaber de 2 sidste dage. Kan du genkende nogle af de her ruter?

Daughter (Birgit): ... altså det her er den vej jeg tager til gymnasiet [peger på rute]

Mother (Margrethe): Her var du på biblioteket?

Daughter (Birgit): Ja der ligger biblioteket. Ja jeg har været på biblioteket

Interviewer 2: Så den tur her, er den på cykel, ned til gymnasiet og tilbage igen?

Daughter (Birgit): Ja!

Interviewer: Og det er cykel den her? [peger på samme rute]

Daughter (Birgit): Ja, jeg tror det alt sammen er cykel..

Interviewer 2: Og parkering nede ved Frederikbergscenteret?

Daughter (Birgit): Ja, der ligger hovedbiblioteket. Så var vi og cykle en tur... [peger på kort]

Mother (Margrethe): Ja der var jeg faktisk også med men det var der jeg havde glemt at tænde den [gps'en]

Interviewer: Altså denne her lille krølle her [peger på rute]? Så det er en tur i har haft fra hjem og herved?

Daughter (Birgit): Ja.

Father (Bent): ... men var i ikke her ude også?

Daughter (Birgit): øhh lige der, du kan se den går lidt væk [peger på ruten]

Interviewer: Det er bare den der lille tur?

Daughter (Birgit): Ja.

Interviewer: Det er nemlig meget interessant hvis vi kan få identificeret hvilke aktiviteter der foregår. Altså det ikke bare er prikker på et kort.

Daughter (Birgit): mmm... Men det er alt sammen cykel kan jeg...

Interviewer: Det her hvor der er mange GPS punkter oven i hinanden er det gymnasiet?

Daughter (Birgit): Ja det er fordi gymnasiet har lokaler herovre. Så

jeg går og cykler.

Father (Bent): Og så hører det også med I havde idrætsdag i går.

Daughter (Birgit): Er det også fra I går?

Interviewer: Det er fra I startede og til i nat.

Daughter (Birgit): Fordi I går var jeg meget rundt, der var herovre af til nogle forskellige aktiviteter.

Father (Bent): Det var idræts dag eller gymnastik/bevægelses dag.

Daughter (Birgit): Men for eksempel så har jeg alle mine fysik timer her og jeg har alle mine andre timer her. [Peger på forskellige steder på gymnasiet]

Interviewer: Når du transporterer dig rundt er det så altid på cykel?

Daughter (Birgit): Ja, stort set...

Mother (Margrethe): Du blev så lige kørt i dag fordi du havde ondt i røven. Hihii

[Skifter kort til næste - far]

Interviewer: Det er dig [henviser til far]

Father (Bent): Vi har søndag, det her er fra søndag morgen, hvor jeg tager bilen og kører fra hjemmet til arbejde og hjem igen. Da jeg så kom hjem fra arbejde tog vi en tur, hvor jeg kørte i bil. Den lange tur. Den var tændt... [henviser til GPS'en ikke viser turen] Måske har den været løbet tør for strøm. Vi havde dem alle sammen med.

Interviewer 2: En lille ting vi undrede os over var at I havde valgt at køre en anden vej? [Kristian peger på den lange tur og den afstikker tur der er]

Father (Bent): Jaah.. Det er fordi vi kørte den vej ud og den vej hjem [peger på de to ruter]

Interviewer: Ok.

Daughter (Birgit): Så der er en der er gået ud [GPS'erne]

Interviewer: Ja det må den være fordi den grønne er ikke med tilbage. Så der må være et hul.

Son (Janus): Ja det var også lidt mærkeligt...

Interviewer: Hvad er grunden til I har taget en anden rute hjem?

[lang tænkepause]

Mother (Margrethe): Det må være sigøjneren i os... [ironi i stemmen]

Son (Janus): ... far! Hvad er grunden? [jokende]

[lang tænkepause]

Father (Bent): tjaa...

Daughter (Birgit): Jeg tror det er nemmere at køre den vej ud og den vej hjem...

Mother (Margrethe): næææh.. Det er forandring. Bare sådan.

Father (Bent): Jeg kan egentlig ikke svare på det...

Mother (Margrethe): Noget udefinerbart, lysten til at... [bliver afbrudt...]

Father (Bent): Den er faktisk hurtigere, den tur jeg tog hjem, men

den anden kørte vi så i dagslys, det var gennem en landsby. Vi havde måske lyst til at se en landsby - ej det ved jeg ikke...

Son (Janus): Der hvor du boede?

Father (Bent): Nej jeg har nu aldrig boet der.

Mother (Margrethe): Men du har spillet i Havdrup Kirke.

Son (Janus): Hvor var det du boede?

Father (Bent): Solrød landsby... Ja..

Interviewer: Jeg skal høre igen hvad var det I skulle?

Father (Bent): Vi besøgte min svigerforældre.

Interviewer: Ok, familiebesøg. Og denne her tur til dit arbejde det var også bil?

Father (Bent): Det var bil ja.

Interviewer: Hvad var grunden til at det lige var bilen du valgte?

Father (Bent): Det regnede.. Ellers havde jeg taget motorcyklen. [måske jokende, dog ikke sikker]

Interviewer: Ok...

Father (Bent): Du ved om morgenen når man har hovedet fuldt af ens arbejdsopgaver så vil man bare møde så hurtigt som muligt. Og bilen er det letteste. Og så behøver jeg ikke tænke alt for meget. Det er bekvemmelighed.

Interviewer: Når du siger det letteste. Så tænker du mest komfortabelt eller...?

Father (Bent): Jeg behøver ikke have hele motorcykel udstyret på. Jeg kan bare vælte mig ud i bilen uden at tage jakke på.

Daughter (Birgit): Men også hvis du skulle tage metro og sådan noget - det er skiften mellem bus og metro og cykel.

Father (Bent): Jeg behøver ikke at overveje hvilken beklædning jeg skal have på af hensyn til vejr og vind.

Mother (Margrethe): Så du kan bruge alt din tankevirksomhed på det du skal spille.

Father (Bent): Ja sådan er det...

[Skifter kort til Ida]

Interviewer: Så har vi Idas spor her.

[Far bryder ind]

Father (Bent): ... mangler vi ikke noget. Fordi jeg har faktisk kørt mine børn herover. øhhh.. Jens Jessensvej. Lad mig se engang.

Son (Janus): Nååh ja.

Father (Bent): Ja jeg har faktisk kørt flere gange.

Interviewer: Det er lidt spøjst. Det må være fordi den ikke har kunne finde signalet. Men I var flere der kørte den tur.

Son (Janus): Ja jeg var også med.

Father (Bent): Det bliver interessant at se når vi kigger på Januss [gps kort] Hvad er det her? [peger på samlet GPS kort]

Interviewer 2: Det er alle GPS'erne sammen.

Father (Bent): Den grønne det er dig Janus. Den er nede til fodbold der ik [peger på samlet gps kort]

Mother (Margrethe): Så det Bent der kører.

Father (Bent): Der skulle den blå være med.

Mother (Margrethe): Det er google!?

Interviewer 2: Ja data er gemt på min computer. Der er ikke noget der er lagt ud på googles server. Det er simpelthen gemt som en datafil på min computer som vi bare for vist i Google Earth.

Mother (Margrethe): Det er sq da smart!

Interviewer 2: Jeg kan vise jer bagefter hvordan det virker.

Interviewer: Så har vi Ida.

Daughter (Ida): Ja det nok mest skole.

Interviewer: Ja. Nu skal jeg lige være med [peger på kort]

Daughter (Birgit): Det er hjem fra skole [taler for Ida] Det er X skolen der ligger her.

Son (Janus): Jokeren det må være der. [peger på en klump af GPS punkter]

Father (Bent): Det er Jokeren ja...

Interviewer: Er det skolen?

Mother (Margrethe): Det er fritidsklub der ligger lidt væk fra skolen.

Father (Bent): Var du overhovedet på fritidsklub i går? [henvendt til Ida]

Daughter (Ida): Jaja.

Father (Bent): Du havde Laura på besøg her.

Interviewer: Ok, og denne her [peger] det er jeres lange tur.

Interviewer: Når du skal rundt til skole og fritidsklub, hvordan kommer du så rundt?

Daughter (Ida): Jeg cykler for det meste.

Daughter (Birgit): Nogen gange går hun også.

Mother (Margrethe): Jaah, men det er meget sjældent, du er en cykelpige - i høj grad en cykelpige. Skriver du egentlig cykel når du sms'er? [henvendt til Ida]

Daughter (Ida): Ja det tror jeg ihvertfald.

[skifter til Janus kort]

Father (Bent): Jaja. Der er noget der. Det er turen. Du er med på den. [callback til tidligere diskussion om Bent's manglende spor] Der er du også [viskende, som mest henvendt til Janus] - din den fungerer bedst! Du er med i det hele!

Interviewer 2: Du er den bedste til at gå med GPS [jokende]

Son (Janus): Det er godt hehe, ja endelige er jeg god til noget! Yes!

[alle griner]

Interviewer: Vil det sige hvis man tager det fra starten at den første tur er...?

Son (Janus): Det er skole.

Interviewer: Nej for vi startede jo om Søndagen...

Father (Bent): Det er den der [peger på rute] Det er indendørsfodbold - i Grøndahlscenteret. Er det ikke korrekt det jeg siger?

Son (Janus): Nååh jo det er det da!

Mother (Margrethe): Det er godt vi har dig Bent [sagt i sjov, far har styr på tingene]

Interviewer: Og hvordan kommer du derover?

Son (Janus): Der cykler jeg.

Interviewer: Og så efter det har der været denne her familietur?

Son (Janus): Ja!

Interviewer: Da i kom hjem derfra var der ikke flere turer eller?

Son (Janus): Øhmm... altså fodbolden det var.. Efter jeg kom hjem fra fodbold til vi ud til mormor og morfar.

Father (Bent): Så kom vi hjem og så gik du i seng.

Son (Janus): Ja.

Interviewer: Og så om mandagen?

Daughter (Birgit): Det er skolen det der. [Peger på kort]

Interviewer: Ok det er skolen. Cyklede du også derned?

Son (Janus): Øhhh.

Father (Bent): Neej.

Mother (Margrethe): Du gik..

Son (Janus): Jeg gik derned.

Interviewer: Ok.

Son (Janus): I går der cykelede jeg, nej der gik jeg.

Daughter (Birgit): Du gik hele tiden.

Interviewer: Er det den måde du kommer rundt på?

Son (Janus): Neej hvis det er en længere tur så cykler jeg. Men altså jeg går for det meste.

Mother (Margrethe): Så kan man også bedst have en bold med sig.

Interviewer: Så er der denne her tur herved. [peger]

Father (Bent): Det er fodbold på Jens Jessensvej må det være. Det må være banerne.

Son (Janus): Joh.

Father (Bent): Så skulle den faktisk gå herover [GPS stien]

Interviewer: Det er måske der du har slukket den?

Son (Janus): Ja det er det faktisk. [overrasket.. det hele giver mening]

Father (Bent): Ja det er det! Hvorfor gjorde du det? Alt det bliver afsløret [viskende, jokende]

Son (Janus): damdamdamdam [jokende]

Interviewer: Så er der en lille tur her, den ved jeg ikke hvor hører til?

Father (Bent): Det er til Karl den dag...

Son (Janus): Nååh ja, vi skulle ned og aflevere flasker mig og Karl...

Interviewer: Det er en ven?

Son (Janus): Ja.

Interviewer: Aflevere flasker siger du, så har I også været i et supermarked?

Son (Janus): Ja henne i Spar.

Interviewer: Hvorhenner er det?

Son (Janus): det ligger nok... [peger]

Daughter (Birgit): Jeg tror hans ven bor lige der og så har de været derhenne [korrigere med visning på kort]

[skifter til Margrethes kort]

Interviewer: Så har vi Margrethes.

Mother (Margrethe): Den er enkel [jokende fordi hun har så kort spor ift. de andre]

Interviewer: Der er lidt hul i den. Det er jo helt klar hjem det her. Sådan som vi kunne identificere er der en eller ande form for tur herved, hvor der er et hul i positionen. Det kunne være at det har ligget i en taske.

Son (Janus): Det var vel vores cykeltur [henviser den Janus + Ms cykeltur som er blevet afklaret]

Mother (Margrethe): Den lå i min taske.

Interviewer: Hvad var en aktivitet eller formål med turen?

Daughter (Birgit): Vi købte ind.

Mother (Margrethe): Vi skulle lave lagkage.

Interviewer: Det var bare herved til?

Daughter (Birgit): Det var samme vej hjem.

Father (Bent): Altså det der var kun i går så, fordi alt det du lavede søndag, der har du jo ikke haft den tændt.

Mother (Margrethe): Nej der havde jeg den ikke tændt. Den har ligget i min lomme og jeg har sms'et helt vildt meget, men jeg har ikke haft den tændt.

Interviewer: Så det er kun mandag.

Mother (Margrethe): Det er virkelig the mis quiz path...

Interviewer 2: Så det godt der er flere dage tilbage. [alle griner]

Father (Bent): Men hvad laver den røde prik derovre? [jokende] Hvad er det for noget??

Mother (Margrethe): Ja det kunne du lide af vide.

Interviewer: Der er ret meget oprrydningsarbejde når vi får den rå data ind.

Son (Janus): Lige pludselig er der en prik der...

Interviewer 2: Det er også derfor jeres hus fremstår som en klump. For når den ligger herinde er der ret stor usikkerhed på GPS'en og så tror den at den er ude i haven og så giver den spænd udover det hele.

Mother (Margrethe): Men når I nu kommer hjem så må I meget

gerne ringe til os, så kan vi nok sammen konstruere et eller andet.

Interviewer 2: Det ville være super godt, så kan vi få nogle godt test tracks, og få et overblik over hvor meget bliver fanget af dagens mobilitet og hvor meget bliver misset.

Interviewer: Nu har I jo både haft en søndag og en mandag [i testperioden], både hverdag og weekend. Hvor "normale" er de her dage for jer?

Mother (Margrethe): Altså normalt bevæger jeg mig jo meget mere, når jeg skulle til RUC, frem og tilbage. I denne uge har jeg haft nogle møder her og resten af ugen har jeg nogle møder ude i byen. Og de vil alle sammen ligge her i hovedstadsregionen, dvs. københavn central og amager. Så det vil være - altså i forhold til min normale hverdag, så er det her unormalt. Fordi normalt tager jeg til Roskilde og hjem igen og så måske lige ud og handle. Men nu der er der møder her og ude i byen forskellige steder - det er et andet liv.

Interviewer: Hvordan med jer andre?

Daughter (Birgit): Helt normalt.

Father (Bent): Helt normalt.

Interviewer: Også med denne her søndag?

Son (Janus): Det er mest slappe-af-dag.

Interviewer: Er det tit I har sådan nogle aktiviteter lagt ind i weekenden hvor I bevæger jer ud?

Mother (Margrethe): Benni arbejder altid om søndagen som organist. Det er ikke altid vi hver søndag er på tur.

Father (Bent): Måske ikke samlet, men vi plejer at lave et eller andet, enten hver for sig eller samlet...

Daughter (Birgit): Men så er der en fødselsdag her og noget andet der...

Father (Bent): Jaah, sidste weekend var vi nede ved Næstved alle sammen og lave nogle ting med dig [henvendt til datter15]

Daughter (Birgit): Hvorhenne?

Mother (Margrethe): Ja der var vi på lej.

Interviewer: Så det er meget normalt at I har nogle aktiviteter?

Mother (Margrethe): Ja...

Interviewer: Nu har vi set lidt på nogle forskellige ruter i jeres hverdag. Er det meget de samme ruter I bruger når I for eksempel skal til skole og på arbejde? At det varierer det ikke så meget eller?

Father (Bent): Joo jeg varierer det. Jeg kan godt lide at variere det.

Interviewer: Hvad kan du godt lige ved at variere det?

Mother (Margrethe): Du kører forskellige ruter, når du kører til byen - når du kører mig, vi kører ikke alt tid den samme vej. Feks. når vi kører ind på dit arbejde kører du ikke altid den samme vej.

Father (Bent): Neej det gør jeg ikke. Jeg har forskellige muligheder. Så veksler jeg lidt for afvekslingens skyld tror jeg - måske en fornemmelse af at trafikken er mere gunstig.

Mother (Margrethe): Som en anden taxachuffør... [jokende]

Father (Bent): Jaah. Man lærer jo efterhånden sin by at kende.

Interviewer: Så det er oftest for at komme hurtigere frem?

Father (Bent): Jaa, ooog ja også for forandringens skyld.

Interviewer: Ok.

Interviewer: Hvordan med jer andre? [børnene] Nu ligger jeres skole ret tæt på, så det er måske ikke så mange veje. Men de andre aktiviteter I tager til?

Son (Janus): Nu hvor jeg tager til fodbold så er det den samme vej hele tiden.

Mother (Margrethe): Måske er det rimeligt forudsigeligt - vores mønster.

Daughter (Birgit): Ja jeg har jo gymnasie og så er der lokaler andre steder, så 5 min cykeltur - så det er det samme mønster hver dag.

Interviewer: Når I vælger den vej I tager, er det så for at komme hurtigst muligt frem?

Mother (Margrethe): For eksempel Birgit, du kan vælge to veje.

Daughter (Birgit): Ja jeg kan køre to veje hjem.

Father (Bent): Fra Rysensten kan man vælge at kører ind over Søen dér. [peger på kort]

Daughter (Birgit): Du kan kører over dér. og du kan drejer fra her og tage denne her vej hjem eller tager derover [peger]. Altså jeg kører der og kan dreje lige der.

Father (Bent): Normalt kan man sige du denne her vej er den smarteste det er den man tager i bil, du tager denne her vej fordi der er cykelsti hele vejen.

Daughter (Birgit): Ja der er bred cykelsti.

Mother (Margrethe): Men hvorfor tager du ikke denne her med Nørrebro her?

Father (Bent): ... Vesterbro...

Mother (Margrethe): Vesterbro ja, hvorfor tager du denne her vej og ikke denne her vej? [peger]

Father (Bent): Det ved jeg [viskende, jokende som om han har insider viden] Der er vejarbejde inde ved hovedbanen...

Daughter (Birgit): Ja der er vejarbejde inde ved hovedbanen og jeg kan bedre lide at kører her end der fordi der er bedere cykelstier. Jeg synes faktisk det er lidt uhyggeligt der. [halvgriner til sidst, som om det er lidt fjollet at synes det er uhyggeligt]

Mother (Margrethe): Fordi jeg tror faktisk at den anden er hurtigere, men Falkoner og den der vej der, den er meget hyggelig, der er meget liv. Og man får ikke en tagsten i hovedet [jokende].

Daughter (Birgit): Nej det er her jeg kan dreje, det er hjem mor [korrigere sin mor som har læst kortet forkert] Så jeg kan komme forbi Søerne og så kan jeg vælge om jeg vil kører den vej eller den vej. Og den der er den trafikerede, det er egentlig bare en vej. Og op mod her [den anden mulighed] kører jeg forbi min gamle skole og...

Father (Bent): Og forretningslivet er meget hyggeligere på Godthåbsvej..

Daughter (Birgit): Ja det er meget hyggeligere at køre.

Interviewer: Så det er noget at gøre med sikkerhed altså det er rarer med den brede cykelsti. Og så det her med det er hyggeligere. Og så nævnte du også det her med at det var lidt uhyggeligt.

Daughter (Birgit): Ja det er ikke så rart at kører her.

Mother (Margrethe): Men den er hurtigere.

Daughter (Birgit): Ja den ville være hurtigere.

Father (Bent): Den der? [peger og skal lige se hvilken vej der menes]

Mother (Margrethe): Men det er rigtigt hvad Birgit siger, der er ingen brede cykelstier og den er ikke så hyggelig...

Daughter (Birgit): Og så nogen gange så møder jeg her nogen fra min klasse, her når jeg kører denne her vej op, og så er det bare meget hyggeligt at følges med dem.

Interviewer: Ok og følges...

Daughter (Birgit): ja.

Interviewer: Så tænkte jeg på det her med transport til arbejde eller skole. Nogen gange foregår det i bil eller motorcykel og nogen gange i den kollektive transport. Men hvad bruger i tiden på når i er i transport?

Mother (Margrethe): Jeg læser! Når jeg tager toget eller bussen så læser jeg.

Son (Janus): Sidder måske og hører musik. [afbryder sin mor, som dog bare forsætter]

Mother (Margrethe): Jeg har 3 aviser med - jeg når 3 aviser!

Father (Bent): Jeg har en stjernestund med P1. Jeg hører altid P1 i bilen.

Interviewer: Så det er præget af de samme rutiner eller...?

Mother (Margrethe): 3 aviser!

Interviewer: Er det den tur til RUC?

Interviewer 2: Nu hvor i på vej i skole eller arbejde eller gymnasiet. Hvad gør om det er en god tur eller træls tur - fuck nu er jeg på arbejde. Afspejles det i de ruter i tager eller det valg i træffer? Cykler I en speciel tur hvis det er en dejlig morgen eller tager i en speciel tur hvis I bare skal skynde jer?

Father (Bent): Det er et godt spørgsmål.

Son (Janus): Altså jeg tror hvis det er mere en regnvejrsdag så tror jeg godt jeg ville tage cyklen. Men hvis det er rigtigt godt vejr, så tror jeg hellere jeg vil gå så.

Interviewer 2: Hvordan har I andre det med det?

Daughter (Birgit): Jeg kører normalt bare den samme vej, altså nu har jeg kun gået på gymnasiet i 3 uger, men jeg tager bare den samme vej, det er det nemmeste for mig og nu er jeg sådan vandt til den rute.

Daughter (Ida): Jeg har det mest på samme måde som Janus.

Interviewer: Altså det er rart at gå, når det er godt vejr?

Daughter (Ida): Ja når det er godt vejr. Man vil hurtigere frem hvis det regner så man ikke bliver så våd.

Son (Janus): Så det bare kedeligt.

Interviewer 2: Så det vil sige hvis det er en dejlig dag så er man langsommere om at komme i skole.

Mother (Margrethe): Jeg har nogen gange når jeg skulle hjem fra RUC tænkt på at det er en skam at jeg ikke har nogen cykel. Jeg tror ikke jeg gider om morgenen, men når jeg skal hjem så vil jeg egentlig gerne cykle.

Daughter (Birgit): Jeg kan også meget bedre lide at cykle hjem.

Son (Janus): Ja fordi der er...

Mother (Margrethe): Så for man lige blæst tankerne igennem... Og mit næste arbejde skal simpelthen og ligge i cykelafstand fra vores hjem! Jeg vil gerne cykle.

Interviewer 2: Så hvis det er dejligt så vil man gerne sætte farten ned. Det havde jeg ikke tænkt på.

Father (Bent): Jeg er en relativ novice på motorcykel, jeg tog kortet for to år siden og købte en motorcykel sidste år. Jeg ser altid frem til godt vejr, fordi så tager jeg motorcyklen og når jeg tager jeg motorcyklen så kører jeg omveje. Så har jeg ikke så travlt, især når jeg skal hjem fra arbejde så kan jeg sagtens kører en tur ud over Amager Ø eller nord om. Bare for at nyde byen, den by man bor i, og koble lidt fra. Det er vidunderligt.

Mother (Margrethe): Følselsen af luften...

Interviewer 2: Det er faktisk guld værd det i siger der fordi jeg tænker på hvordan man kan undersøge det via GPS og SMS data. Alt de undersøgelser der er lavet spørger de altid folk bagefter, dagen efter eller om aftenen, og der har man jo glemt det. Men har man en mulighed for at spørge om det var en god tur.

Mother (Margrethe): Det har jeg slet ikke tænkt på. At det er godt spørgsmål - det er interessant at de gode spørgsmål er dem man ikke lige kan svare på hvor man skal reflekterer - og det her var en af dem. Hvor man også selv får noget indsigt.

Interviewer: Jeg vil lige springe lidt - hvor meget fritid synes I at I har i jeres hverdag?

Mother (Margrethe): Fritid defineret som ikke skemalagt eller hvordan?

Interviewer: Jaa, det kunne det godt være. Hvad forstår du ved fritid?

Mother (Margrethe): hehe, har du været på kursus var... [jokende] Jaah fritid er noget der ikke er skemalagt. Ja.

Interviewer: Hvis man så tager udgangspunkt i det hvor meget fritid har i så?

Son (Janus): Nu hvor jeg er kommet op i 7., har vi fået ret mange flere timer og nu hvor jeg går til fodbold. Så...

Father (Bent): Du er stoppet med dit arbejde.

Son (Janus): Ja, jeg synes selv jeg har rimelig meget fritid, men nogen gange så...

Interviewer: men du stoppede med dit arbejde for du havde travlt i skolen?

Son (Janus): Ja, og så også fordi lønnen ikke er så god.

Mother (Margrethe): Jeg synes bare du skal sige det som det er, det er godt nok en lousy løn da! [alle griner!]

Son (Janus): ja for pokker.

Mother (Margrethe): Hvad med jer andre? Hvad med dig [Ida]? Har du nok fritid?

Daughter (Ida): Jaah.

Daughter (Birgit): Ida har meget fritid tror jeg.

Mother (Margrethe): Det føles ok?

Daughter (Ida): Ja.

Mother (Margrethe): Hvad er fritid? Er det også ovre på SFO'en?

Daughter (Ida): Jaaah.

Mother (Margrethe): Det er også fritid?

Son (Janus): Det er noget du ser frem til?

Daughter (Ida): Ja.

Mother (Margrethe): Du har ikke så meget fritid [til Birgit]

Daughter (Birgit): Nej jeg har ikke så meget, fordi jeg er først hjemme ved 4 tiden og så er der skole og lektier.

Mother (Margrethe): Og når du har fri kl. 2 har du faktisk også et arbejde.

Daughter (Birgit): Ja, jeg har også et arbejde, nu har jeg så ikke lige været på arbejde et stykke tid.

Interviewer: Så din dag er typisk ret meget booket op?

Daughter (Birgit): Ja! Og så skal der også lige være plads til venner og det bliver nærmest heller ikke fritid. Der skal være plads til det hele alt sammen.

Son (Janus): Mest i weekenden.

Daughter (Birgit): Ja vennerne er mest i weekenden, det er mest der jeg har fritid.

Mother (Margrethe): Jeg synes lige nu har jeg massere af fritid.

Father (Bent): Det har du aldrig haft før!

Mother (Margrethe): Men men, jeg føler egentlig jeg har mest fritid i weekenden!

Son (Janus): Så er du sammen med os...

Mother (Margrethe): Ja os det, men det er også mere acceptabelt, eller mere okay at let go...

Father (Bent): I to år har vi ikke set Margrethe fra 7 morgen til 6 aften. Sådan har det været. Sådan er det heldigvis ikke lige i øjeblikket. Det er rart.

Interviewer: Altså med dit tidligere arbejde?

Mother (Margrethe): Ja. Men det er meget interessant hvor det virker, at når de andre går ud af døren kan man næsten have dårlig samvittighed. For fan det er jo ikke mig selv der har [kan ikke høre hvad hun siger]. Det er jo sådan én - man bliver jo formet af den måde vi har skruet vores samfund sammen på, den orden der er...

Interviewer: Ja, du siger at i weekenden er det mere i orden at holde fri...?

Mother (Margrethe): Ja holde fri, men jeg er her godt nok men jeg er jo hele tiden i en proces med et eller andet. Det føles ikke som fritid, men det kan se ud som fritid. Men det føles ikke som fritid - hvis I forstår. Hvad med dig du har ihvertfald ikke fritid i weekenden?[til Bent]

Father (Bent): Nej.. Jo det har jeg, men jeg har jo aldrig sådan sammenhængende fri. Men jeg bestræber mig på at komme tidligt hjem fra arbejde så jeg kan passe ting der skal passes herhjemme, indkøb og køre børnene og madlavning og sådan noget. Men samtidigt har jeg også massere af tid når det ikke tilspidser sig på arbejdet, altså jeg kan godt have nogle rigtig dårlige arbejdstider med aftenarbejde og weekendarbejde og tidlig morgen. Men indimellem er der mulighed for at koble af. Og så selv tilrettelægge sin tid. Det er det jeg synes det er meget attraktivt ved mit job, at jeg bestemmer meget selv.

Daughter (Birgit): Det kommer også meget i perioder for eksempel om sommerferien er han jo rigtig meget hjemme, hvor op til jul ser man ham bare - aldrig.

Father (Bent): Nej.

Interviewer: så der er nogle rytmer i jeres hverdag der ændrer sig over året eller årstiderne.

Interviewer: Du nævner det der med at komme hjem og der skal handles ind. Har I sådan meget faste roiller i jeres familie?

Father (Bent): Det har vi haft nødt til at have de sidste 2 år hvor du har været på RUC, men også da du var på CBS. [mor siger mmm samtykkende] Vi har faste roller og det er man jo nødt til. Det er faktisk en helt fabrik med så mange børn her.

Mother (Margrethe): Det skal jo ligne lidt, og vi er ikke sådan ligne typer [enten hører jeg forkert eller det er et ord jeg ikke kender]. Vi har ikke specielt mange skemaer eller på anden vis, men der opstår jo nogle strukturer [Far samtykker].

Interviewer: Hvordan tror I de opstår?

Father (Bent): Det er praktisk, helt lavpraktisk, hvad er der behov for her og nu?

Mother (Margrethe): Jaa, og så er noget vi hver især er bedre til end hinanden. Det er ligesom et flow, det bølger, og man glider af, okay og ansvar det er ikke noget man får det er noget man tager. Okay, og det der bliver ikke lavet hvis jeg ikke gør det - så må jeg hellere se at få det gjort.

Interviewer: Men det er meget interessant at du er stoppet i dit tidligere arbejde, men kan I mærke om det har påvirket jeres hverdag?

Father (Bent): Jamen Margrethe er jo jobsøgende, så hun har været til jeg ved ikke hvor mange jobsamtaler og møder og sådan noget, så hun forsætter sådan et et arbejde. Det er så ikke på RUC, men det foregår meget ved at lede, at søge og skrive, at være i kontakt med mennesker. Såå ja betragter ikke Margrethe som ledig i den forstand - lediggående... [lidt følsomt emne, jeg tror det er ugennemtænkt at far kommer ind på det]

Mother (Margrethe): Men der er da mere ro ha, det synes jeg da... [flytter fokus på samtalen]

Father (Bent): Jaja. Vi får da..

Mother (Margrethe): aftensmad til rimlig tid da.. bortset fra i dag.

Father (Bent): Jaja.

Mother (Margrethe): Og vi slår da ikke så meget om hvem der skal lave madpakkerne.

Son (Janus): Det gør far jo! [jokende]

Mother (Margrethe): Ej det gør han sq ikke! [bestemt, men der grines] Der er lidt mere overskud...

Father (Bent): Ja det er der, det er der.. Det er dejligt.

Mother (Margrethe): Også til at sige så tager vi en tur til Helsingør og spiser på en restaurant og så går vi en lang tur mens ungerne er i skole. Det har vi da ikke gjort før. Så der er lidt mere ro på bagsmækken.

Interviewer: Kan I prøve at fortælle lidt om de fritidsaktiviteter der betyder mest for jer?

Son (Janus): Altså, for mig er det jo helt klart fodbold. Såå..

Interviewer: Hvad indebærer det at gå til fodbold?

Son (Janus): Have det sjovt og spille sammen med vennerne.

Mother (Margrethe): Så har du jo også et job, torsdag, du har jo lavet dit eget pighold.

Son (Janus): Nååh ja, så træner jeg også nogle små piger i fodbold.

Interviewer: Så sådan tidsmæssigt, hvor meget fyldet det i ugen?

Son (Janus): Ret meget faktisk! Eller...

Daughter (Birgit): Det er flere timer hver dag.

Son (Janus): Ja det er det. Jeg går til fodbold to gange om ugen, og så skal jeg også spille kamp, det er 3. Og så træner jeg, jeg vil sige det er...

Daughter (Birgit): Minimum 2 timer efter skole..

Son (Janus): Ja så det er meget, foldbold er meget i mit liv.

Interviewer: Når du er til kamp så er det vel ikke altid i området, i cykelafstand?

Son (Janus): Neej det er det ikke. Når jeg spiller hjemmekampe så er det der på Jens Jenssens vej der..

Mother (Margrethe): De skulle faktisk ha været til kamp i dag, men de andre kunne ikke stille hold, vi tror det er fordi der er "eat". Der har sikkert været rigtig mange muslimer, så de har sikkert skulle have deres fest i dag, så de vandt uden kamp.

Interviewer: Men når I så er ude, hvordan kommer du så derud?

Son (Janus): Hvis der ikke er rigtig rigtig langt så cykler jeg. Men for det meste så kører min far, og så nogen gange hvis han ikke kan køre så får jeg nogen fra fodboldholdets forældre til at køre. Så kører de såå..

Interviewer: Hvad med dig Ida? Hvad laver du ellers?

Daughter (Ida): Jeg er mest i fritidsklub.

Interviewer: Sammen med vennerne?

Daughter (Ida): Ja.

Interviewer: Er det et sted i kan være når i kommer fra skole ?

Daughter (Ida): Ja. Det er ikke så langt væk fra skolen.

Interviewer: Og så kan i være der lige så lang tid i vil?

Daughter (Ida): Altså man kan være der indtil kl. 5-6 stykker.

Mother (Margrethe): Ellers er du også med dine veninder. Og nogen gange har du veninder med, i stedet for at gå på klub kommer du herhjem og har veninder med og leger.

Daughter (Ida): Men jeg er mest i fritidsklub.

Daughter (Birgit): Og så er der fodbold torsdag.

Son (Janus): Hun går også til det der fodbold jeg træner.

Interviewer: Når du sådan er rundt ved veninderne, er det så alle sammen nogen der bor i området her?

Daughter (Ida): Ja men der er nogen der bor...

Mother (Margrethe): Hende der bor længst væk det er Katrine ik?

Daughter (Ida): Det er Selma.

Son (Janus): Bor hun ikke på La Cour vej.

Daughter (Ida): Hun bor længere væk.

Interviewer: så det er ikke gåstand?

Daughter (Ida): Naa, de fleste er.

Daughter (Birgit): Der er mange der bor lige her i området.

Mother (Margrethe): Men cykling.. altså de cykler jo til hinanden...

Interviewer: Hvad med dig Margrethe?

Mother (Margrethe): Hvad var det nu spørgsmålet var?

Interviewer: Hvilke fritidsinteresser der betyder mest?

Mother (Margrethe): puuuh, jeg har lige hyret min søn til at være min træner. Jamen altså jeg har ikke nogen fritidsinteresser, det er min familie.. Så er det jo rigtigt fedt at tage i svømmehallen. DGI byens svømmehal, det ligger lige overfor gymnasiet. Men jeg læser, jeg elsker at læse, men jeg går ikke til noget...

Mother (Margrethe): Går du til noget? [henvendt til far]

Father (Bent): Jamen jeg har gjort min hobby til mit arbejde. [alle griner] Jeg er jo musiker og...

Mother (Margrethe): ... og det får han penge for, han kan slet ikke forstå det...

Father (Bent): men ellers er det familiepleje der er min fritidsinteresse.

Son (Janus): og så selvfølgelig din motorcykel.

Father (Bent): Og min motorcykel! Ja den skal pudses og køres på.

Interviewer: Det med motorcykel det er kun dig der kører afsted på den.

Father (Bent): Ja sammen med min kammerat.

Mother (Margrethe): Han sidder ikke bagpå...

Interviewer 2: Ej det kan man ikke, jeg også også motorcykelkørekort.. nejnej.

Father (Bent): Du har også kort.

Mother (Margrethe): respekt allerede hehe...

Daughter (Birgit): Jeg har så et arbejde, det er ca. 15-20 min cykeltur herfra. Og det er når jeg har tid til det så er jeg derinde, altså jeg plejer at have en fast arbejdsdag, men det er svært med gymnasietider fordi skema skifter hele tiden. Og så ellers bare venner når der er tid til det, så det er begrænset hvor meget tid man har.

Mother (Margrethe): Men jeg tror altså ok det er her lige i starten, jeg tror det kommer til et andet leje. Jeg kan ikke forestille mig de skal slippe kl. halv fire hver dag.

Daughter (Birgit): Jo!

Son (Janus): Det skal de!

Mother (Margrethe): Nåh, hold da op. Tough tough...

Interviewer: Hvordan med familie, hvordan indgår det i jeres hverdag? Nu nævnte i at i var på tur til bedstemor og bedstefar. Men ellers er det i nær området at i har jeres familie?

Mother (Margrethe): Din mor bor tæt på og din søster.

Father (Bent): Vi løber ikke hinanden på dørene men vi ved at vi har hinanden tæt på [gør det klart med tryklægningen at det

menes]. Det er så rart at vide ikk...

Interviewer: Hvad med venner?

Mother (Margrethe): Mange af vores venner.. Altså enten, der er nogen der bor i Hellerup og så er vi venner med deres [børnene] bedste venners forældre som bor lige herovre.

Father (Bent): Vi har venner spredt ud over det meste af meste af Storkøbenhavn.

Mother (Margrethe): Verden! Vi har lige været i Canada og besøge nogle venner.

Interviewer: Vil I så sige, nu var lige inde på fritid før at det var noget i følte i mest havde i weekenden, at I bruger med tid i weekenden på aktiviteter med venner og familie.

Daughter (Birgit): Jaa.

Son (Janus): Ja, venner rigtigt meget.

Mother (Margrethe): Altså på et tidspunkt sagde vi at jeg skulle lade være med at have så mange arrangementer. [børn griner, men Far siger mmm.. lidt tænkende som om det har været en lidt svær forhandling]

Son (Janus): Om fredagen..

Mother (Margrethe): Vi har prøvet at aftale at om fredagen har vi ikke nogen aftaler! Det er slutningen på ugen, vi er alle sammen lidt trætte, der skal vi bare hænge ud her, fred og ro. Spise fredagsslik og lave ingenting. Spille...

Interviewer: Er det en tradition i har haft i lang tid?

Father (Bent): Ja det er det! Det er affødt af at vi har kunne se at børnene er trætte efter en lang uge. De er umulige at handle ind med fredag eftermiddag, alle andre dage end fredag har været gode at handle ind, lige på nær fredag. Så har vi brugt fredagen, fredagen vil de altid sidde og kigge disney show da de var mindre, og vi lavede det til en hyggelige familiedag. Så når man bliver ældre så tænker man tilbage på de hyggelige familie dage [griner] og så skal de absolut tvinges til at sidde og være familiehyggelige igen.

Mother (Margrethe): Ja hyg hyg! [alle griner]

Father (Bent): men stadigvæk, du kan se her i fredags, der var to oppe i det røde felt. Jeg tror det er klogt at have sådan en dag hvor man siger...

Mother (Margrethe): Virkelige hiver stikker ud...

Daughter (Birgit): Men så er der altid på gymnasiet fester fredag...

Father (Bent): ja sådan er det jo.

Interviewer: Så det begynder at karambolere med andre aktiviteter

Mother (Margrethe): Men det er så hvad det er...

Interviewer: Så I har, kan man sige, på det store perspektiv denne her fredag i holder fri. Men hvordan planlægger i ellers jeres hverdag?

Mother (Margrethe): Vi planlægger sq ikke!

Father (Bent): Nej det gør vi ikke...

Mother (Margrethe): Altså - nej det gør vi ikke..

Father (Bent): Vi siger ja hvis der kommer en invitation og vi kan, vi invitere hvis vi føler overskud til det.

Mother (Margrethe): Vi er også rimelige impulsive.

Father (Bent): Vi handler ind den samme dag vi spiser. Vi handler aldrig ind til i morgen.

Mother (Margrethe): Eeej, jeg prøver nogengange. Men hvad nu hvis man ikke har lyst til det man havde i dag i morgen? Så vi har ikke skemaer og tavler, sådan er vi slet ikke skruet sammen inde i hovedet, dig og mig [far].

Father (Bent): Nej det er rigtigt.

Interviewer: Hvordan synes I den perfekte hverdag ser ud for jer?

[tænkepause]

Son (Janus): Den var svær...

Mother (Margrethe): Jeg tror det her med det perfekte det er lidt afhængig af ens mood. Fordi det der kan føles perfekt i dag er måske ikke det samme i morgen, men nogen omkring hvor vi er samlet. Jeg kan godt lide vi spiser sammen. Jeg kan godt lide at man har mulighed for [puster ud] - måske er der et eller andet emne man lige tager op og snakker om ved aftensmaden. Måltiderne synes jeg er vigtige.

Daughter (Birgit): Vi spiser rigtig ofte sammen.

Son (Janus): En perfekt dag skulle være på en kinesisk restuarant. [hehe]

Mother (Margrethe): Og så gør det ikke noget solen skinner, jeg synes godt nok ikke den har skinnet ret meget.

Interviewer: Men det du er inde på der er noget med tid eller overskud?

Mother (Margrethe): Ja det er rigtigt, men også lidt disciplin! At man sidder og bliver ved med at sidde og der ikke er et eller andet i fjernsynet der trækker. [det er en kæphest]

Father (Bent): Tid! Skriv det, det er det det handler om! Det er nøgleordet!

Mother (Margrethe): Ja men også lidt disciplin! At vi alle sammen føler [puster ud] at vi alle sammen har lyst til at sidde rundt om bordet, at der ikke er noget andet der også. Man clearer hovedet og så er man der hvor man er, tilstedeværelse... Er det ikke rigtigt? Hvordan er det for dig?

Father (Bent): Jo det er det.

Daughter (Birgit): Men også med aftensmad, vi spiser altid sammen, hvis der er en der ikke kan så ringer man lige og siger ok jeg spiser det her sted. Aftensmad det er meget obligatorisk.

Father (Bent): Kig tilbage, de stunder du husker det er altså de stunder du har haft tid. Sådan er det!

Mother (Margrethe): Ja men også nogen gange kan man have meget tid sammen med folk man dybest set ikke gider være sammen med.

[hehe alle griner]

Interviewer: Det håber jeg ikke er os [ironisk]

Mother (Margrethe): Nejnejnej... Er du gal, det er en fornøjelse. Det er dybest altid en fornøjelse at få lov at snakke om sig selv.

[alle griner]

3.2 Household B

Interviewer: Simon Wind

Interviewer 2: Kristian Reinau

Mother: Dorte (age 45)

Father: Uffe (age 44)

Oldest Son: Søren (age 18)

Middle Son: Alex (age 14)

Youngest Son: Samuel (age 9)

Transcription

Interviewer: Vi starter med at tage en runde hvor man siger hvad man hedder, hvor man arbejder, hvor man går i skole og klasse og hvilken uddannelsesbaggrund man har. Hvem vil starte?

Son (Alex): Jeg hedder Alex, jeg går i 8. på XXX skole.

Mother (Dorte): Det er den lokale folkeskole.

Son (Alex): Ja det kan man godt sige. Jeg er 14.

Father (Uffe): Og hvad laver du i din fritid?

Son (Alex): Jeg laver kung fu, og bueskydning når min far ikke skal opereres hele tiden. [alle griner]

Son (Samuel): Det vil sige du ikke laver bueskydning.

Son (Alex): ikke lige nu...

Father (Uffe): Og jeg hedder Uffe og er speciallæge i infektionsmedicin og arbejder på Roskilde sygehus. Og det er så mig der lige er blevet opereret i knæet ooog derfor dyrker vi ikke så meget bueskydning liiige i disse dage. Ellers gør vi det. Ja og så løber jeg lidt engang i mellem når jeg ikke lige er blevet opereret. Og så er jeg 45 år.

Mother (Dorte): Og jeg hedder Dorte og er 44 og jeg er praktiserende læge på Østerbro. Og der cykler jeg jo til hver dag og hjem igen. Og så går jeg ned i det lokale fitness center, jeg løber en lille omvej derned, en gang om ugen. Det skulle også gerne være med på min data. [alle griner]. Meget lille løbetur. Og så kan du jo fortælle når vi er ude og gå hvad vi laver, det er sammen med dig [henvender sig til Samuel] tirsdag og torsdag.

Son (Samuel): Vi skal til karate og hjem.

Mother (Dorte): Ja det har I set [vi så dem komme hjem da vi ankom til interviewet]

Father (Uffe): Og hvad hedder du?

Son (Samuel): Og jeg hedder Samuel og jeg er 9 år gammel og jeg bliver snart 10. Og jeg går også på XXX skole i 4.c.

Father (Uffe): Hvad laver du om mandagen?

Son (Samuel): Der er jeg startet til svømning og efter skole går jeg ikke direkte hjem, men der går jeg til klub.

Son (Søren): Jeg hedder Søren, jeg er 18 år gammel og jeg går på Ørestad gymnasium så for det meste bruger jeg metroen. Jeg har cyklet nogle enkelte gange.

Mother (Dorte): 2-3 gange...

Son (Søren): Jaah [alle griner] det er ikke så noget jeg bruger så meget.

Son (Alex): Vil du egentlig stadig gennemfører det med at gå derud? [drillende]

Son (Søren): Neeej, det er ikke noget jeg behøver... [griner] Jeg spiller fodbold, dømmer fodbold og er fodboldtræner så der burde også være en del data hvor jeg er ude på fodboldanlæg [mor griner, nok fordi han bruger rigtig meget tid på det så det er en mild underdrivelse]. Og når jeg så engang i mellem har fri eller holder fri fordi det har regnet meget og banerne er lukket så er jeg for det meste hjemme for lave lektier eller for en gang skyld bruge tid sammen med mine venner. Det er ligesom det tiden går med...

Interviewer: Hvor lang tid har I boet her?

Mother (Dorte): I det her hus?

Interviewer: Ja.

Father (Uffe): I 8½ år. Og før det boede vi 300meter herfra, og der har vi også boet 8 år.

Son (Alex): Endnu tættere på skolen.

Son (Samuel): Det var faktisk lige overfor...

Interviewer: Hvad er grunden til at I valgte at slå jer ned netop her?

Son (Samuel): Fordi vi var så mange.

Mother (Dorte): Vi var så mange, vi skulle have god plads, ja. Jeg er faktisk vokset op ikke særligt langt fra her på Frederiksberg, så det var sådan lidt...

Son (Alex): Det er jeg også... [drillende]

Mother (Dorte): ...lidt inspireret af opvæksten...

Son (Søren): Stavnsbonde...

Father (Uffe): Den korte version er at vi boede på Østerbro i en lejlighed da vi fik Søren da han var 1½ år gammel nu trængte vi dels til noget større og noget græs, fordi han gik og fik asfaltekssem nede i gården [alle griner] og på det tidspunkt var det umuligt at finde noget med en have på Østerbro, som vi kunne betale i hvertfald. Og vi ville gerne blive i byen og så var Frederiksberg det nærliggende. Og så flyttede vi sammen med Dortes lillesøster og daværende kæreste i en villalejlighed. Et større hus hvor vi var 3 familier i alt. Og på et tidspunkt blev vi trætte af at bo i villelejlighed og så ville vi ned til jorden og have vores eget. Og så var der 13 veje at vælge imellem i forhold til skoledistriktet og det blev indsnævret til 9 veje i forhold til hvor Dorte syntes det bedste villakvarter var [intern joke, drillende] og hehe så var vi rigtigt heldige at få det her hus på et tidspunkt hvor der så var plads til os alle sammen som nu var blevet 3. [børnene kigger på ham spørgende] Jaaa 3 unger... [alle griner]

Interviewer: Men det vil sige at det var først og fremmest noget med skolen, at i vil være indenfor dette skoledistrikt?

Father (Uffe): Nej, udgangspunktet... [afbrydes af mor]

Mother (Dorte): Fordi du var startet i skolen [henvendt Søren] og du var på vej i skole [S14]...

Son (Alex): Jeg nåede at gå en lille smule i første maj, mens vi boede derovre.

Father (Uffe): Men udgangspunktet for at blive i byen er at under vores speciallæge uddannelser hele tiden skulle være på forskellige hospitaler, på forskellige sider af Københav, og derfor ville vi gerne blive boende centralt. Såå. Jeg voksede op i Bagsværd og vi havde ikke lyst til at bo i tilsvarende forstad. Så blev det her og det har været meget praktisk.

Interviewer: Uffe antydede at.. det her med det blev indsnævret til 9 gader, hvad dækker det over? [callback til tidligere udsagn]

Mother (Dorte): jamen jeg tror... altså det kan jeg ikke huske om der var nogle bestemte veje...

Father (Uffe): Jojojo på et tidspunkt var der en del af kvarteret derovre [peger] som det ikke skulle være, det skulle ikke være ovre i Fuglebakkekvarteret fordi der bor Dortes forældre og så syntes vi det blev trods alt for tæt på. Det var iøvrigt også et andet skoledistrikt.

Mother (Dorte): Ja det var det.

Father (Uffe): Og til det her skoledistrikt der hørte der 13 villaveje og så er der bare på den anden side af 5. Juniplads er der ikke så sammenhængende og sådan. Og så blev det denne her side.

Mother (Dorte): Ja så blev det færdsel ik', altså hvor trafikerede det er, der hvor vi boede i villalejlighed var der ret trafikeret, så der kunne børnene ikke løbe ud og lege med naboen, så det var mange ting der sammen skulle gå op i en højere enhed.

Son (Alex): Vi havde også Rune som nabo ik', vi legede ikke så meget... [sagt med et glimt i øjet, som om der er en længere historie bag dette]

Mother (Dorte): Naj, men så næste-næste nabo, der var andre børn på vejen.

Son (Samuel): Vi har aldrig leget med de der naboer..

Mother (Dorte): Nej... Men I har leget meget ude på vejen før...

Father (Uffe): Det må man sige..

Interviewer: Men hvis I nu skulle beskrive det her kvarter i bor i, hvad for nogle ord ville I så bruge?

Son (Samuel): Jeg synes det er godt, fordi der er mange af mine venner der bor tæt på, som jeg kan lege med.

Son (Søren): Det er nedprioriteret af kommunen! [alle griner]

Mother (Dorte): Det er sådan en privatfællesvej så vi skal selv betale for vedligeholdelsen, det er det du mener ikke?

Son (Søren): Jo, blandt andet..

Mother (Dorte): Det ved jeg sårme ikke hvad vi skal sætte på af ord... altså meget...

Son (Alex): ... idyllisk! [overtager sætningen]

Father (Uffe): Jamen det er jo en landsby i byen. Jeg havde mit arbejde herhjemme til noget sommer-kom-sammen, de kommer fra Roskilde og opland de fleste af dem. Og det første de siger når de kommer herind er "naaj, man kan slet ikke høre noget trafik, det troede vi ellers når det nu var lige midt i byen!". For dem er det jo så lige midt i København, og det er 4 km fra Rådshuspladsen og der er jo omfartsveje, og hvis man lytter godt efter kan man godt høre nogen af dem, men der er meget meget fredeligt. Så det er sådan lidt landsby. På denne her for eksempel og et par af nabovejene har vi bevaret der ikke er fast underlag på fortorvene, at det er grusfortorve, det bruger folk helt bevidst til at gå på vejen, det giver altså en helt anden stemning, som man ikke har så mange andre steder i København. Såå det er en væsentlig del af det.

Mother (Dorte): Og det meget blandet...

Son (Alex): Jeg husker der er kommet mere trafik siden vi flyttede herhen.

Father (Uffe): Men der er du ikke støttet af data fordi de nyeste trafikdata viser at der er nedgang i trafikken over de sidste år. Anyways, en anden del er det du prøver at sige [henvender sig til mor]

Mother (Dorte): Ja altså nu har jeg ikke boet nord for byen, men jeg tror det er mere blandet, altså mere offentligt ansatte og privat ansatte blandet lidt mere sammen, og hvis man tager ikke bare vejen, men Frederiksberg i det hele taget så er det sådan et rigtigt byområde, altså børnene går i skole med nogen der bor i et rigtigt socialt boligbyggeri, så det er sådan en rigtig by, altså!

Son (Alex): Hvem?

Mother (Dorte): Altså Wilkensvejs-kvarteret, det er sådan...

Son (Alex): Hvem bor der?

Mother (Dorte): Det gør, øhh, Nikolai og Elanor og der er rigtig mange...

Son (Samuel): Wilkensvej hvad er det?

Mother (Dorte): Det bare nogen af vejene her.

Son (Samuel): Der ved Casiopia?

[der brummes enighed om det]

Son (Alex): Altså jeg kan godt lide at bo her. Der bor 4-5 af dem jeg går i klasse med i det her kvarter.

Father (Uffe): Det er Alex du sidder og taler med, ik mig [S14 vender modsat mig og taler overmod Uffe]

Interviewer: Bare tal til den der så.

Interviewer: Men så du siger det også er den her mangfoldighed?

Mother (Dorte): Ja.

Father (Uffe): Så mangfoldig som det nu bliver, nok er der meget stor indkomstforskel for dem der bor i de her villaer, men sådan er det jo, det er et dyrt område at bo i villa, så det i sig selv giver jo en selektion.

Interviewer: Hvis I skal liste jeres transportmidler i bruger i jeres hverdag, hvad vil I så starte med? Hvad er det I bruger aller mest?

[Samuel klapper sig selv på benene]

Father (Uffe): ... det kan båndoptageren ikke høre...

Son (Samuel): Mine ben!

Mother (Dorte): Ja når du transporterer dig selv, så er det dine ben. Jeg cykler.

Son (Søren): Jeg bruger metro mest og ja så cykler jeg til det meste fodbold. Men metroen bruger jeg hver dag til og fra skole.

Son (Alex): Jeg bruger min cykel mest, men jeg bruger også metroen, den bruger jeg når jeg skal til træning. Jeg cykler hver dag til skole.

Father (Uffe): Og hvad gør du når du skal til Zoo City?

Son (Alex): Der tager jeg toget, metro og cykel. Så jeg bruger metroen en del.

Father (Uffe): Sådan en normal kører jeg på cykel til toget og så tager jeg regionaltoget til Roskilde. Mit arbejde ligger lige ved siden af Roskilde Station. De dage, og det er ikke hver uge, men jeg tror faktisk denne uge hvor vi blev målt, hvor jeg har møder ud af huset, det kan være forskellige steder ude af regionen, der tager jeg bil. Fordi ellers er det simpelthen for besværligt når man skal til møde for eksempel i Slagelse eller Sorø eller noget andet. Lige i denne uge her havde vi en temadag på et eller andet kursussted oppe langs Roskilde Fjord og så havde jeg også bil med. Men ellers er det altid cykel og tog. Vi bruger vores bil ganske lidt i det daglige...

Son (Søren): Det er også fordi jeg ikke har fået kørekort endnu [alle griner]

Father (Uffe): ... vi bruger den til at tage i sommerhus, og vi bruger den til nogen indkøb, sådan større indkøb, men der kan sagtens gå en uge hvor den ikke bevæger sig, nogen gange længere.

Mother (Dorte): Det er også noget af det der ved at bo i byen...

Interviewer: Altså er det bevidst valg i har truffet? Eller det er det fordi det er lettere at bruge kollektiv transport og cykel?

Mother (Dorte): Det er jo rigtigt nemt herfra og bruge kombinationen af cykel og... Og du bruger jo ikke cykel for at tage ned til metroen.

Son (Alex): Det gør jeg altså...

Mother (Dorte): Er i med metroen herud [til os]

Interviewer: Nej vi kom med taxa fra Valby.

Mother (Dorte): Ja altså hvis i skal til lufthavnen så tager det altså 5min at gå ned til metroen herfra.

Father (Uffe): Og så tager det et par og 20 min med den.

Son (Søren): 22 min så vidt jeg husker.

Mother (Dorte): Og selvfølgelig kortere ind til byen så det er meget oplagt.

Father (Uffe): Og vi er ret godt dækket ik', vi har to S-togs stationer indenfor 500m og vi har to metro stationer indenfor 500-700m, vi har buslinje som kører indenfor 200m og alt er i cykelafstand her i forhold til indkøb og arbejde og hvad der ellers er. Og det er en andel af det at vi aldrig har haft 2 biler og vi har aldrig haft lyst til at få det. Det er da en andel af det at bo hvor bor at det er let med transport. Så jeg tager ikke bilen på arbejde, hvad en del af mine kollegaer som bor i nærheden gør, jeg slapper meget mere af ved at have bevæget mig en lille smule henover Valby bakke og så kunne sidde og slappe af i toget. Så jeg bliver stresset i bil over om jeg nu kan finde en parkeringsplads eller om der er måske er vejarbejde længere fremme. Hvis jeg står og venter på et tog jamen så har jeg ingen indflydelse på om det kommer. Kommer det så kommer det, kommer det ikke så kommer det ikke. Det kan ikke stresse mig. Der er vi jo meget forskellige på dette punkt.

Son (Søren): Du har jo ikke indflydelse om der er vejarbejde eller om der er flere parkeringspladser tilbage.

Father (Uffe): Forskellen er at når jeg står på en station kan jeg ikke gøre noget ved toget, men når jeg sidder i en bil, så har jeg det som de fleste andre, så har jeg fornemmelse af at jeg selv har indflydelse på hvordan jeg bevæger mig også når jeg ikke selv har det og det er noget af det der kan stresse. Og jeg vinder ikke noget tid, det tager ½ time uanset om jeg gør det ene eller det andet. og der går mindst 6 tog i timen, så der er stort set heller ikke nogen ventetid.

Son (Alex): Og du kan arbejde imens.

Father (Uffe): Jeg kan arbejde imens ik'. Så jeg vinder på den måde synes jeg. Jeg vil hellere jeg kan slappe af, hvad man ikke helt kan bag et rat, det kan ihvertfald være farligt [alle griner]. Og slappe af med lukket øjne.

Interviewer: Vi har lavet nogle kort med jeres GPS data. Det her er samlet for jer alle sammen zoomet ud så vi kunne få alle jeres tracks med.

[kort med GPS data fra alle 7 dage]

Son (Alex): Hvem har været på Amager?

Son (Søren): Det har jeg været en del!

Father (Uffe): Det har Dorte åbenbart også.

Mother (Dorte): Har jeg været på Amager!? Det var da interessant... [sagt i sjov...]

Interviewer: Med mindre I har byttet rundt på dem..

Mother (Dorte): Ja vi har ikke byttet rundt på dem , vi har haft dem på os med navnene.

Son (Alex): Ej jeg har ikke været særligt meget rundt [halvgriner som om det er lidt dårligt]

Father (Uffe): Jamen vi har da været sammen Dorte har vi ikke, vi har da været hos Jesper...

Mother (Dorte): Nååh ja ved du hvad, det ved jeg godt. Samuel og jeg var ved Jesper Lørdag. Jaja det er det.

Son (Alex): Hvornår har jeg været på Amager?

Father (Uffe): Du har vel trænet.

Son (Alex): Nååh ja.

Interviewer: Jeg tænkte vi kunne gå dem igennem én af gangen. Det her det er Samuel.

Son (Samuel): Er det mig? Ja det er mig.

Interviewer 2: Det skal lige siges at den der store blå plet det skyldes når den er indenfor så hvis den ved nogenlunde hvor den er fra forskellige satelitter så er det lidt spredt ud over.

Mother (Dorte): Så splatter den ud over...

Interviewer: Så det her er helt klart hjem. [peger på stor plet]

Mother (Dorte): Det er hjemme, og så er der noget med skolen.

Son (Samuel): Jeg gætter på her [peger]

Father (Uffe): Den er jo meget tæt på. Nejnej, det er ikke det der. Det der er klubben. [korrigere Samuel]

Son (Alex): Nej er den virkelig så tæt på?

Son (Søren): Jaja!

Mother (Dorte): Den ligger på Finsensvej.

Father (Uffe): Det passer også ik'

Interviewer: Og hvordan kommer du rundt? Går du?

Son (Samuel): Ja!

Interviewer: Og så er der sådan en løkke her?

Son (Samuel): Det er nok karate.

Mother (Dorte): Det er det! Så er det her Moltkesvej og CF Rexs vej, og klubben Katate burde ligge lige der. Så den burde også være på min.

Son (Samuel): Hvornår har jeg i al verden...?

Mother (Dorte): Ja det var da vi to var ude ved Jepser og Vibeke. Og det var den sidste dag og der hvor vi ikke fik skrevet SMS'er.

Son (Samuel): Og hvad er det der?

Mother (Dorte): Ja vi var ude og flytte for dem. Ja det er et godt spørgsmål.

Father (Uffe): Det er ud til Babara og Jan. Det er Dortes søster, det er også noget familie.

Mother (Dorte): Der var vi om fredagen, der var vi to ude og spise pandekager i fredags.

Son (Alex): Var i det?! Hvorfor var i det?

Father (Uffe): Nååh det synes jeg ikke lige i havde lagt op til. [joker]

Mother (Dorte): I var jo ikke hjemme... Det ved jeg da virkelig ikke!

Son (Samuel): Hvad er alt det der, er det Grønland?

[alle griner]

Interviewer: Her er der et eller andet. Enten er der en fejl eller så har den registreret et eller andet. [peger på et par enkelte prikker, som ikke ser ud til at være støj]

Father (Uffe): Men det er lige med at prøve at se hvor vi er... Her har vi søerne. Det ligner et sted på Nørrebro.

Son (Samuel): Hvornår har jeg været der?

Mother (Dorte): Nej du har heller ikke været der...

Interviewer: Det er også en fejl.

Interviewer: Hernede har i opholdt jer.

Son (Samuel): Det er deres hus [dem de flyttede for]

Mother (Dorte): Der har vi opholdt os. Men vi var kun i lejligheden...?

Son (Samuel): Neej vi var også i huset!

Mother (Dorte): Men da ikke i vores bil... nååh ja vi havde GPS'erne med selvfølgelig.

Interviewer: Det er derfra og dertil de er flyttet [peger på kort]

Mother (Dorte): Ja det er en flytning.

Father (Uffe): Og det var i bil.

Interviewer: Og hvorfor er der to ruter?

Father (Uffe): Det den nemme og det der er en korteste.

Mother (Dorte): Vi kørte den vej derhen og den vej tilbage, vi kørte flere gange frem og tilbage. Og det er foregået i bil.

Interviewer: Når du siger den nemme, hvad vil det sige?

Father (Uffe): Jamen det er bare hvis man er der og skal have forklaret hvordan man kommer hen til huset, så er det bare du kører op til det kryds og kører til højre og så er du der simpelthen. Og der så svinger man så igennem nogle mindre villaveje og ind over en del bump og sådan...

Interviewer: Det er for de stedkendte...

Father (Uffe): Ja. Den har du ikke selv kørt [henvender sig til mor]. Den har Jepsen kørt.

Mother (Dorte): Ja det kan du tro. Vi kørte i en postbil.

[Skifter til at kigge på hjem og skole igen]

Father (Uffe): Der er der så kort mellem hjem og skole, der kan i faktisk ikke rigtigt se...

Son (Samuel): Hvorfor er der en blå prik der?

Interviewer: Nogen gange så rammer den lidt ved siden af...

Father (Uffe): Det er jo sjovt om vi kan regne ud hvor... [kigger på nogen af støj prikkerne]

Son (Søren): Det er sydhavnen eller?

Father (Uffe): Nejnej det er det ikke. Fordi hvor har vi, det er Damhussøen tror jeg ?

Interviewer 2: Nej det er der.

Son (Søren): Ja det er der.

Father (Uffe): Nååh...

Mother (Dorte): Men det er jo over til Amager...

Son (Søren): Ja det er amager.

Interviewer 2: Det kunne godt tyde på at det er en fejl fordi det er en af de fejl vi får nogengange på GPS'erne.

[skifter til Dorte]

Mother (Dorte): Det er så min. Det er jo så det samme fordi det er bilturen og flytning på Amager. Og så er der min daglige cykeltur på arbejde hen langs søerne.

Son (Alex): Er det så meget lige ud mor?

Mother (Dorte): Ja det er Godthåbsvej og Rolighedsvej og Rosenlands Alle ind til Søerne. Jeg cykler altid den vej. Her ved Søerne, altså kender i Søerne, der på den ene side er der jo kun cykel og gangsti så man cykler helt i fred, altså sådan fordi der andre cykler.

Interviewer 2: Ja og en scooter engang imellem.

Mother (Dorte): Ja det er sjældent det er faktisk sjældent at der er nogle motoriserede.

Son (Samuel): Mor se, det er karate, det er karate!

Mother (Dorte): Ja det er karate, vi to har meget til fælles ik'...

Father (Uffe): Men det kan det altså ikke være... I vender det om... Det der kan ikke være karate. Det er den gale vej. Er det ik det?

Mother (Dorte): Nåh er det det?

Father (Uffe): Det er det da. Du går da ikke over på den anden side af Godthåbsvej for at komme til karate, det ligger her. Det her er karate.

Mother (Dorte): Er det karate?! Jamen hvad er så det? Gud, er det vores cykel... Kan du huske da vi var ude og cykle? [henvender sig til Samuel]

Son (Samuel): Nååh ja vi var ude og cykle. Hvis den ikke er på den næste...! Så er det ihvertfald det.

Father (Uffe): De tog en hyggecykeltur en aften bare lige fordi Samuel skulle øve sig lidt.

Son (Samuel): Ja det var min aller første SMS på cykel.

[alle griner]

Interviewer: Men du kunne aldrig finde på at tage en anden rute på arbejde?

Mother (Dorte): Nej fordi det der med at halvdelen af turen foregår uden motorstøj og benzin, det er simpelthen så skønt.

Father (Uffe): Hvis Sk...svej var blokeret, så ville du tage ned af Nylandsvej eller Torvaldsvej og så hoppe på Søen der!

Mother (Dorte): Ja og så nogen gange skal jeg på sygebesøg på vejen hjem og så kører jeg selvfølgelig ikke den vej hjem, men det har så ikke lgie været i den uge.

Son (Samuel): Mor hvad er det her?

Mother (Dorte): Det ved jeg ikke.

Son (Søren): Det er til babara og jan?

Mother (Dorte): Nååh ja, så det var også en biltur.

Son (Søren): Så i kørte en vej ud og en anden vej hjem.

Son (Samuel): Lets see.

Father (Uffe): Ja det gør du jo, du kører jo rundt om altid, det med ensretningen.

[skifter til Søren]

Son (Samuel): Hvem var med ude ved Babara og Jan?

Son (Søren): Nej jeg har ikke være ude ved Babara og Jan, men jeg har været ude og dømme fodbold.

Interviewer: Så det er cykel.

Son (Søren): Nej det er ikke cykel. Noget af det er cykel i starten og i slutningen, men det meste af det er S-tog.

Interviewer: Ja ok der skiftede du.

Father (Uffe): Men du havde cyklen med?

Son (Søren): Ja jeg havde cyklen med i S-toget...

Mother (Dorte): Er det FB?

Father (Uffe): Nej - nejnej...

Son (Alex): Hvad er det?

Son (Søren): Det der det er parken, der var jeg ude og løbe DHL stafet. Så det er cykel det her og det her er gang hen til det rigtige sted [peger].

Interviewer: Men du havde den ikke med ud og løbe på selve turen?

Son (Søren): Nej der var nemlig ikke mere batteri på. Altså da det var min tur til at løbe. Så derfor har jeg heller ikke cykelturen med tilbage igen.

Interviewer: Så er der et eller andet derned?

Son (Søren): Det kunne godt være FB.

Son (Samuel): Det ligner en fodboldbane.

Son (Søren): Ja det er fodbold det der. Og det er cykel hentil.

Mother (Dorte): gange mange

Son (Søren): Og det der er min elskerinde! [joker]

[alle griner]

Son (Søren): Nej det der er også noget fodbold må det være...

Father (Uffe): Nej det er det ikke! Vi var på genbrugsstation sammen tror jeg [mor griner]

Son (Alex): Så var det måske ikke en fejl med Samuel heller [vi kunne ikke identificere en tur som kunne være denne]

Father (Uffe): Jo for Samuel var ikke med...

Son (Samuel): Joo... jeg var med..

Son (Alex): Vi var da os 4 på genbrugsstationen kan jeg huske.

Son (Søren): Vi så storke på vejen.

Son (Alex): Så var det ikke en fejl den anden, den har bare ikke registreret den [henviser igen til Samuel]

Father (Uffe): Det er rigtigt, det er bil på genbrugsstation. I øjeblikket er der ikke nogen genbrugsstation på Frederiksberg. Så man bruger dem i Købehavns kommune og den vi plejer at bruge ligger derude ved Retortvej.

Son (Samuel): Og vi så 75 storke.

Father (Uffe): Ja der så vi nemlig et storketræk, sådan fuldstændigt vildt... Lige over hovederne. Så der kørte vi meget langsomt.

Son (Samuel): Vi kunne tage taget af.

[springer til at kigge på et metro track]

Son (Søren): Det er meget sjovt der kan man se hvordan den fader ud og så bevæger sig under jorden og så kommer op igen.

Interviewer: Det er ihvertfald metron.

Son (Søren): Ja.

Interviewer: Og det er ud til ?

Father (Uffe): Ja til gymnasiet.

Son (Søren): Så kommer den over jorden igen. Og man kan sige derfra og tilbage mod byen igen det er gang.

Mother (Dorte): Den er tykkere, for det er jo meget lidt i forhold til det er hver eneste dag. Alt der har været signal der.

Father (Uffe): Men så går du jo gange to der. Det går lidt langsommere. Så bliver det lidt kraftigere.

[Skifter til S14]

Son (Alex): Jeg har altså ikke bevæget mig så meget...

Mother (Dorte): Der er ihvertfald noget metro der. Der hvor den forsvinder..

Father (Uffe): Ja til Kungfu.

Son (Alex): Ja det er Amager.

Son (Søren): Hvad har du lavet her? Nåh ja der har du været ude og købe foder til dine dyr?

Son (Alex): Ja det har jeg nok. Det kunne den så ikke finde?

Father (Uffe): Det er så en kombinationen [mellem flere kort fordi det ene er zoomet for meget ind]

Son (Alex): Ja det er for langt væk.

Son (Samuel): Jo det var helt herude, var det ikke?

[Vi kan ikke finde S14 track]

Interviewer: Måske er den skjult omme bag den blå...

Interviewer: Så det her er ud til?

Father (Uffe): Bus til ZooCity, som ligger i Rødovre.

Son (Alex): Det er bus ja, det er metro, en station lige i starten, og så bus bagefter.

Son (Søren): Tager du metro til...?

Son (Alex): Ja hvis jeg kører sammen med de andre, fordi Alexander har ikke nogen cykel...

Son (Søren): Altså du skal bare ned til Flintholm ik?

Son (Alex): Jo.

Son (Søren): Tager du metroen derned?

Son (Alex): Ja det er hyggeligt. og jeg har mit kort jo så jeg skal ikke klippe jo, så jeg bruger det så meget som muligt jo.

Interviewer: Og det her er skolen?

Son (Søren): Nej det er for langt væk.

Interviewer: Nåh ja skolen var helt tæt på.

Son (Samuel): Det er mormor...

Mother (Dorte): Morfor har ikke været hjemme, så havde vi alle været dernede.

Father (Uffe): Men det er da på den anden side af Godthåbsvej...

Son (Alex): Jeg har ikke besøgt nogen pige! [joker]

[alle griner]

Father (Uffe): Nååh hvorfor ikk?

Son (Samuel): Tivoli Tivoli Tivoli!

Son (Søren): Nej det er ikke Tivoli.

Father (Uffe): Nej det er ikke Tivolitur.

Mother (Dorte): Hvor bor Alexander fra din parallelklasse?

Son (Alex): Han bor på Nordre Fasanvej.

Father (Uffe): Prøv at se, det er der er altså Godthåbsvej! Og det er Nordre Fasanvej på den side derned mod Netcafen og det der? Bor han der?

Son (Alex): Han bor lige overfor NOGET...

Father (Uffe): Jamen så er det ikke der.

Son (Alex): Men fra Nordre Fasanvej der bruger jeg metro.

Father (Uffe): Jamen du har været et eller andet sted..

Interviewer: Det kan ikke være en fejl det der.

Mother (Dorte): Det er et sted du har været mere end en gang.

Interviewer: Eller gået meget rundt

Mother (Dorte): og det er ved Godthåbsvej..

Son (Alex): Jaa den er altså lidt svær den der [griner]

Interviewer: Det kan være vi ikke skal rode mere i det [ironisk]

[der grines]

Son (Alex): hehe ja jeg kunne godt selv tænke mig at vide hvad det

er.

Mother (Dorte): Da i skulle i tivoli og alt det der i fredags.

Son (Alex): Der turde jeg ikke tage den med [GPS]

Mother (Dorte): Og du havde den ikke med henne os Marie?

Son (Alex): Nej men hun bor også ved Forum. Jeg var bange for at miste den inde i tivoli, det var nok smartere at tage den med. Har jeg været nede og købe brød så mange gange?

Father (Uffe): Nej det ligger heller ikke der...

Son (Samuel): Alex var altså med på genbrugsstationen?

Interviewer: Den har måske ikke fanget signalet...

Father (Uffe): Har du glemt den?

Son (Alex): Det kan godt være [griner...] Men hvad er det der, det kan kan jeg simpelthen ikke huske.

Father (Uffe): Det er formentlig en ven.

Son (Alex): Men hvem bor der på Godthåbsvej...?

[skifter til Uffe, men ser først på oversigtskort]

Interviewer: Det er jeres hjem. Og så har i været på genbrugsstationen.

Father (Uffe): Jamen hvilken farve har jeg?

Interviewer: Du er mørkeblå.

Father (Uffe): Ja Roskilde er der. Og det der det var møde oppe i [kan ikke høre]

Son (Samuel): Hvad med din operation?

Father (Uffe): Den er ikke med på. Det der er, hov der er noget tabt noget, fordi der har jeg kørt denne her vej ned til mødet på Køge sygehus og det er i bil. Og så denne her vej hjem. og det er også derfor, det har den så heller ikke fanget det hele, men da jeg kørte til Roskilde i bil kørte jeg den der vej.

Interviewer 2: Hvor kommer så denne her fra? [peger på to ruter til Roskilde]

Father (Uffe): Jamen en anden dag. Den ene dag skulle jeg ned til det der møde og der har jeg formentlig kørt den der vej, det er lidt forskelligt hvilken vej jeg bruger når jeg kører derned, den anden dag har jeg så kørt denne her vej og så kørt til køge og så hjem igen.

Son (Søren): Er det her ikke togbanen. har du slet ikke været med toget?

Father (Uffe): Den kører simpelthen så hurtigt at den når slet ikke at sende noget [sjov]

Mother (Dorte): Ej der mangler altså et signal der.

I Den burde være ret tyk.

Father (Uffe): Ja den burde være tyk, Fordi det er det jeg gør de fleste dage. Og lad os lige se, hvor er det jeg hopper på.

Son (Alex): Det er på Valby station.

Father (Uffe): Ja det er på Valby station. Det kan jeg altså ikke rigtig lige se på det her kort...

Son (Alex): Er det ikke der du har opholdt dig måske, så cyklet derfra og så er det der?

Father (Uffe): Nej det er altså ikke valby det der? [pause] Jeg tror det er der - det er der cykler hen. Det er stationen. Jeg står af der og hopper ned på sporet og så tager jeg toget... [peger] og kører derhen til.

Interviewer 2: Hvor mange turer tror du ca. du har kørt derud med tog?

Father (Uffe): Det kan jeg jo tjekke, men hvis jeg har været i bil to dage, har jeg været i tog tre dage.

Mother (Dorte): Nææ Uffe det har jo været en dum uge, fordi det har også været i den uge du har været i Dublin og slukkede den fredag. Så det er ikke sikkert du har været der mere end en enkelt gang.

Father (Uffe): Lad os lige se engang, hvornår var det det nu det var?

Mother (Dorte): Det var sidste uge.

Father (Uffe): Altså med start den. 21. 22. lad os lige se engang.

Mother (Dorte): Naa det kan ikke passe.

[kigger i kalender og afstemmer]

Father (Uffe): Ja det passer! Så mandag der var jeg på turen til Køge, tirsdag var jeg med toget som jeg plejer, onsdag sad jeg hjemme og var på en tur til hvidovre hospital til et møde på cykel. Ja det har været en lidt atypisk uge skal vi se det.. Og så har jeg været i bil torsdag derned til og så i Dublin fredag.

Interviewer: Men alligevel har den ikke registreret noget derned til.

Father (Uffe): Men den har jo ligesom registreret at jeg tog ned til Valby station.

Son (Alex): Du har kun været på en togtur?!

Father (Uffe): Ja det er usædvanligt

Son (Alex): Ja det må man sige.

Father (Uffe): Ja og så skal der også være en der er metroen og det er denne her om fredagen til lufthavnen ikk

Son (Søren): Så burde der også være en med os to sammen ud til Amager der hvor jeg skal ud til de baner.

Interviewer: Men der er der også, jeg tror den ligger under.

Mother (Dorte): Det er Samuel og mig.

Father (Uffe): Så skal der selvfølgelig være den der hvor jeg er på genbrugspladsen..

Son (Søren): Det er den grønne der. Nææ det er fodbold det der.

Father (Uffe): I skal ihvertfald finde Retortvej, fordi det var mig der sad ved rattet hehe. Det ved jeg. og hvad dag var det egentlig? Var det søndag da vi startede?

[forvirring over at vi ikke kan se Uffe's track med på genbrugspladsen]

Interviewer 2: [Kristian snakker kort som gave]

Interviewer: I går til mange aktiviteter og har ret travlt i jeres hverdag, men hvordan planlægger i de her aktiviteter? Hvordan får I det til at hænge sammen? I skal jo også mødes engang i mellem.

Father (Uffe): Ja men det gør vi også flere gange om dagen.

Son (Søren): Men det er bare ikke langt fra hinanden. Jeg har i hvertfald tit hvor jeg kommer hjem fra skole og så pakker jeg en taske og så er jeg hjemme et sted mellem 5min til en 1 time og så skal jeg afsted til et eller andet igen og så kommer jeg hjem omkring kl. 9 om aftenen eller sådan noget, typisk. Og så spiser jeg aftensmad der og så går jeg iseng og så ses jeg med dem der ikke skal møde senere eller tidligere end mig næste morgen og så ses vi igen i weekenden. [han taler om andre medlemmer af familien]

Mother (Dorte): Altså du spiser hjemme 1-2 gange om ugen ik? [aftensmad] Samtidig med os andre, mere er det ikke efterhånden. Jaa.. det er lidt perioder fordi så er der også perioder hvor det...

Son (Søren): Ja det er fordi der er højsæson for fodbold lige nu og så allerede om en måned ligger kampene i weekenden og det vil sige at jeg har meget mere tid i løbet af ugen. Så det er sådan meget forskelligt efter hvornår på året det er.

Mother (Dorte): Altså Samuel og S14 og jeg er de mest stabile i familien herhjemme tror jeg. Vi spiser næsten altid sammen og så kører det jo meget fast. Det er de samme dage hver uge de går til noget. Vi er jo sådan nogen der har haft skiftende arbejdstider som læger ik, det her liv hvor jeg, ihvertfald slet ikke har vagter mere, det er jo meget stabilt liv for os ik. Så jo vi opfatter os nok som at have en hverdag hvor det sådan kører på samme måde hver uge... Men så er der jo alligevel - så kan du se hvor det tilfældigvis har været anderledes for Uffe og så er der forældremøder, så der er en helt masse ting, men vi er ikke sådan nogen der har et whiteboard. Vi kører sådan på....

Son (Alex): Selvom du gerne ville det [afbryder, men sagt i halvsjov] Jeg vil gerne have en ipad mor..

Mother (Dorte): Ja vi har snakket om det, men vi har det bare ikke [whiteboard eller ipad?]

Father (Uffe): og behovet er meget meget lille nu i forhold til hvad det har været.

Son (Alex): Du synes det er lille Uffe, vi andre vil altså gerne have en [griner]

Father (Uffe): I vil gerne have en ipad, men det har ikke noget behovet for at planlægge at gøre...

Mother (Dorte): Vi bilder os ind at vi husker det meste..

Son (Alex): Jeg husker kun det står på

Interviewer: Men det er meget ad hoc planlægning?

Mother (Dorte): Mjaaa, men altså det kan man vel godt sige.

Father (Uffe): Det der med den stabile faktor.

Mother (Dorte): Ja ik, det er sådan meget mig der holder styr på dem altså. Og det er jo ikke så mange flere der skal holdes styr på og som ligesom er der og som kan være hjemme om eftermiddagen så tingene kan hænge sammen -købe ind og lave mad.

Son (Søren): Når jeg kommer hjem om eftermiddagen, så bliver jeg helt overrasket hvis mor ikke er der. Det plejer hun bare at være.Så det er sådan lidt mærkeligt.

Father (Uffe): Og plejer har så stået på i et par år. [alle griner]

Son (Søren): Det er den nye plejer..

Father (Uffe): Men jeg er sådan set også meget stabil.

Son (Søren): Ustabil... [sjov, men måske lidt sandhed]

Father (Uffe): Jeg går nogenlunde, jeg går lidt før de andre og kommer lidt senere hjem end de fleste. Det er helt stabilt.

Mother (Dorte): undtagen i denne her uge.

Father (Uffe): Og så er det også helt stabilt at jeg rejser nogen gange om året. Der var et tidspunkt hvor jeg rejste rigtigt meget med mit arbejde, og her snakker vi om det jeg synes er meget ca. 50 dage om året. Og nu rejser jeg højest 5-6 gange, men så er der nogle enkelte møder med overnatning, men altså vi regner det ikke rigtigt for noget. [familien eller far??] Nu var jeg i Dublin men det var en overnatning ik.. Så er man hjemme og ungerne har det sådan når man siger det om morgenen: "nååh men jeg tager iøvrigt til Dublin", "nåh skal du rejse?" og når man kommer hjem igen "gud har du været væk??"...

Son (Søren): Det siger noget om hvor meget han er væk i det daglige [alle griner]

Son (Samuel): Når han er væk i længere tid får vi gaver.

Father (Uffe): Jeg kan godt have det sådan at jeg.. åhh jeg skal til et aftenmøde i morgen.. Det ville aldrig ske for Dorte. Hun vil vide det 3 uger i forvejen at hun skulle til det møde. Jeg planlægger stort set når jeg ser min kalender om morgenen samme dag.

Mother (Dorte): Men det er jo også dig der har friheden, fordi det er mig der ikke har friheden til at gøre det [griner!]

Father (Uffe): [indskudt] præcis...

Interviewer: Betyder det så I har nogle meget faste roller?

Uffe. Ja noget af det har vi jo defineret, jeg startede i et nyt job dernede i Roskilde for 2 år siden. Og der var det med en klar definition af at nu er der en periode på nogle år hvor rollerne bliver meget fastlåste for at kunne løfte det job jeg har dernede har jeg haft behov for ikke at have en bagkant på min arbejdsdag de fleste dage. Og det betyder ikke at jeg ikke nogengange har det, men de fleste dage har jeg behov for ikke at have det. Og det kan jeg jo kun fordi at det har vi kunne aftale og Dorte har haft nogle korte arbejdsdage. Og ellers havde det bare været et andet arbejde jeg skulle have haft. Sådan er det. [sagt alvorligt, som det er en ting der måske har været ret meget forhandling om, som måske ikke engang er faldet helt på plads og accepteret af alle]

Son (Samuel): I har nogle faste roller - Mor og Far... [alle griner]

Mother (Dorte): Ja for eksempel de roller.

Father (Uffe): Og I er så rødderne. :)

Interviewer: Hvor meget fritid synes I I har i hverdagen?

[far og mor griner højt, mens de kigger på hinanden]

Son (Søren): Ja det er ikke så meget.. Men det er jo noget jeg selv vælger, hvis man nu tænker på fritid som hvis man bare kan ligge sig og se fjernsyn når man vil, så har jeg ikke særligt meget.

[Søren forlader interview fordi der kommer gæster]

Mother (Dorte): I hverdagene, ikke i weekenden?

Interviewer: Også i weekenden, som helhed.

Son (Samuel): Jeg har meget. Men ikke så meget om mandagen og om tirsdagen og om torsdagen.

Interviewer: Det er der du går til ting?

Son (Samuel): Ja.

Mother (Dorte): Jeg tror vi altid har været gode til at koble af i weekender hvor vi havde fri. Vi har jo ikke altid haft fri i weekenderne med de jobs vi har haft og vi har perioder hvor vi havde meget lidt fri sammen i weekenderne. Men det der med at have nattøj på som i dag, det har var været rigtig gode til nåd et kunne lade sig gøre. Så er der bare dømt ... hvad skal man sige...

Son (Alex): Film..

Father (Uffe): Stikket er trukket ud...

Mother (Dorte): Ingen planer ik

Son (Alex): Kun søndag der skal altid laves lektier.

Mother (Dorte): Og det tror jeg er noget, et pusterum, vi har skabt os.

Interviewer: Af nødvendighed eller?

Mother (Dorte): Af lyst og nødvendighed. Men altså jeg tror ikke vi har været så langt ude at vi sådan har måtte sige at "nu bliver vi nødt til at så og så mange weekender skal være i nattøj" sådan har det ikke været.

Father (Uffe): Men vi kan godt fastholde hinanden på at nu har vi weekend og den skal ikke bookes op af noget. Og så kommer der nogen forbi og det er så det, men det der med ikke og ligesom sige der er lige plads til at presse et ekstra socialt arrangement ind. Nej nu render vi rundt og klør os i en vis legmesdel i nattøj hele dagen..

Interviewer: Men når i så har de hyggeweekender? Er det så her eller tager ud og besøge venner og familie?

Mother (Dorte): altså det er ligesom to forskellige ting. De der hvor børnene, det er især børnene men vi kan nu også finde på det, med at ikke behøver at tage tøj på der er det selvfølgelig herhjemme ik... Ej du kan godt finde på at stille dig ud og snakke med genboen som også er i badekåbe ik [henvendt til far, griner] Men det er ligesom en total afkoblingsting kan man sige ik. Men så har vi selvfølgelig også, altså, kobler vi jo selvfølgelig også af, ligesom forhåbentlig alle andre med at se familie og venner. Have dem her og tage i skoven om efteråret..

Son (Alex): Tager vi i skoven...? [afslørende]

Father (Uffe): Og tage langt mindre i museum og i biograf end vi tror vi gør og sådan. Ja.

Son (Alex): Vi kunne godt begynde at tage lidt mere i biografen synes jeg.

Son (Samuel): Og på museum...

Mother (Dorte): Man prøver at bilde sig ind at nu letter det lidt og børnene bliver større og så gør man og sådan noget. Men det er vi ikke helt nået til endnu [griner].

Father (Uffe): Og så engang imellem så ahhh nu er det en måned siden at den udstilling vi skulle have været inde og se den faktisk sluttede... [griner]

Mother (Dorte): Men altså, vi er jo i sådan en fase i livet hvor det for os voksne er ved at blive muligt at skabe sig et lille rum til os selv. Fordi det har vi ikke haft i de år hvor børnene har - altså med 3 børn i forskellige aldre altså der er man bare på hele tiden. Men nu er det ligesom om at vi er ved at være forbi det. De har deres egne ting. Samuel vil stadig gerne vi går sammen ned til karate og hjem igen og sådan noget. Men du kommer tit sent hjem når du er på klub ik. Så der har jeg tit lidt tid når jeg kommer hjem, men ja så bliver det jo tit til nogle praktiske ting, men bare det der med man kunne sådan set godt bare sætte sig og læse avisen og sådan noget. Men det er nyt, det er sådan det sidste år at det overhovedet er begyndt at komme.

Interviewer: Man kan måske sige at i trives godt i en hektisk hverdag? Hvor der er mange ting?

Mother (Dorte): mjaaaa...

Father (Uffe): Jeg har svært ved at forestille mig selv i et 37-timers-

job hvor jeg så ikke lavet noget andet ved siden af. Det passer ikke helt til mig temperament. Det betyder ikke jeg ikke kan slappe af ind i mellem, men så er der virkelig! meget tid. Det kan vi også hvis der er nogle perioder hvor vi ikke arbejder så meget, jamen så bliver det her gamle hus sat lidt bedre i stand [griner]. Så.. Det trænger altid til en kærlig hånd eller der er nogen der synes de skal flytte til et andet værelse som så lige skal sættes i stand[henvendt til S14]

Son (Alex): Nååh ja men det var jer der foreslog det allerede da jeg var 11, jeg skulle have sagt ja der bare for at få det i stand [hentyder til det går langsomt] Så kunne jeg flytte op i det nu.

Father (Uffe): Ja tingene går ikke så hurtigt. Vi har ikke sådan drømmen om det perfekte liv i det perfekte hus. Så vi lader os ikke stresse, vi har rigtig mange tommelfingre og vi har ikke råd til at lade håndværkere lave det hele, så det tager den tid det tager og det er ligesom det, og det har unger, måske ikke accepteret, men lært at leve med og sådan er det. Og så kigger vi på vinduerne og siger "skal vi ikke få lavet dem" og så når weekenden er gået så siger vi "naaj, vi skulle også ha lavet det vindeuer!" [alle griner]

Son (Alex): Eller så siger jeg når du siger det "nej det skal vi ikke, vi skal se film"

Father (Uffe): Ja sådan skal det være. Men bare lige for at... som Dorte også har nævnt, det der med weekender og hvornår vi har fri. Tidligere når vi har haft skiftende vagter har vi jo hver især haft fri på skæve tidspunkter, så er man kommet hjem fra en nattevagt og har kunne følge nogle unger i skole og så har man iøvrigt haft noget tid for sig selv. Den tid har vi jo så ikke nu med mere almindelige arbejdstider. Til gengæld har vi så de der weekender hvor vi ellers ihvertfald i gennemsnit har været på vagt en af os mindst hver anden weekend og iøvrigt også i ugedagene. Så på den måde det med ikke at have de vagter det er jo total frihed sådan set. Så vi synes vi har meget mere sammenhængende familieliv end vi haft i rigtig mange år af vores børneliv også.

Interviewer: I forhold til det med vagterne, så nævner i at I begge to på et tidspunkt har været i en situation hvor vi begge har haft vagter, men nu har du ikke? [henvendt til Dorte]

Mother (Dorte): Nej jeg er helt ude af vagt!

Interviewer: var det et bevidst valg fra jeres side for at skabe jer mere tid?

Mother (Dorte): Altså ja, det må man jo sige. For jeg kunne godt arbejde i lægevagten også. Altså det er der jo mange praktiserende læger der gør, der hvor I kommer fra der skal de. Men de behøver man ikke her, så det er et bevidst valg. Dels gider jeg ikke, så det er, jeg synes nu har jeg arbejdet nok i verden hvis jeg kan undgå det. Og dels kan vi ikke få det til at hænge smamen med den måde du arbejder på fordi så skulle du pludselig til at indrette dig efter om jeg var hjemme når børnene skulle have aftensmad og den slags [henvendt til Uffe]. Så det er det selvfølgelig i et eller andet omfang ja.

Father (Uffe): Jeg har en stilling hvor jeg har meget få vagter nu og ikke vagter hvor jeg skal være tilstede på hospitalet om natten. Så jeg tager hjem på et eller tidspunkt i løbet af aftenen, og hvad er det, det er engang om måneden, lidt mere, et par gange om måneden jeg har vagter måske. Men der er ikke meget forskel på en almindelig arbejdsdag og så det at jeg har vagt den dag. Så er det bare en anden funktion jeg har på mit arbejde, men jeg kommer nogenlunde samtidig hjem. Så på den måde synes jeg ikke det er en belastning.

Interviewer: Her til sidst så har jeg nogle hurtige spørgsmål hvor i må svare lige hvad der falder jer ind. Hvad er jeres holdning til kollektiv transport?

Son (Samuel): Hvad betyder deT?

Interviewer: Bus, metro, tog.

Mother (Dorte): Altså de må gerne indfører den betalingsring for min skyld. [griner]

Father (Uffe): Det var ikke kollektiv trafik, men mere af det! Meget mere af det!

Son (Alex): Jeg kan godt lide det når jeg har det abonnementskort. jeg synes det er irriterende når man skal klippe.

Interviewer: Det der rejsekortet?

Father (Uffe): Nej det er ikke indført endnu... Du har vel bare et almindeligt zonekort ik? Ja bus, s-tog og...

Son (Alex): Ja. Hvor man ik skal klippe...

Father (Uffe): Men vi bruger jo det meget som i kan høre, Søren bruger det hver dag til skole, jeg bruger det hver dag, med enkelte undtagelse [griner, fordi denne uger har været meget anderledes] til arbejde. Du bruger det når du skal til sport [S14], til at besøge venner og til at tage ud og købe foder til sine dyr og sådan. Vi så gerne der var meget mere af det, dels fordi det giver en renene by og dels fordi det jo er enormt effektivt. Så vi vil gerne have den der cityring og vi vil gerne have etableret noget letbane langs ringevejene.

Mother (Dorte): Men vi føler os rigtigt velforsynet her, og metroat er jo kommet efter vi er flyttet ind. Ja og den er altså virkelige god og nem!

Son (Alex): og tæt på...

Father (Uffe): Bare at bruge den til lufthavnen, det gør vi jo adskillige gange om året ik. For os er det at gå 3½ min og så sidder man i 22min og så er man i lufthavnen, det kunne ikke være nemmere...

Interviewer: Hvad er jeres holdning til bilen?

Son (Samuel): God, rigtigt god...

Interviewer: Hvorfor?

Son (Samuel): Fordi jeg har en chauffør... [alle griner]

Mother (Dorte): Den er rigtig rar at have til nogle ting hvor det netop er for besværligt. Vi fik faktisk først bil da vi fik S14.

Son (Alex): Og tage til Langeland uden bil vil være trættende...

Mother (Dorte): ja mine forældre har et hus på Langeland som vi bruger nogen gange. Og det ville næsten ikke være til at holde ud altså ikke at have en bil, og ikke at have den når vi er derovre. Og så begyndte vores venner at flytte længere ud fra byen. Og det der med at besøge venner udenfor byen uden bil og med børn det er bare..., så der er nogle ting hvor det er absolut praktisk at have en bil. Og det er der vi bruger den.

Father (Uffe): Og så har vi ret god plads her. Og jeg elsker at kører et eller andet sted hen og så fylde op med de ting man bruger i løbet af en måned og som så åbne bliver proppet ned i en kælder. Så frem for at skulle køre med 4 ruller toiletpapir af gangen så køber jeg bare 50 ruller! Altså det der, vi har altså også købt en bil hvor man bare kan stoppe ind. Så det giver jo en enorm frihed. Vi har et gammelt hus så man skal tit på en genbrugsstation med ragelse og hvad ved jeg. Det kan du ikke med offentligt transport. Lige tage dine brædder og gamle møbler med. Så den er da rigtigt rar at ha!

3.3 Household C

Interviewer: Simon Wind
Interviewer 2: Kristian Reinau

Mother: Mille (age 36)
Father: Sven (age 36)
Daughter: Emma (age 6)
Son: Christian (age 3)

Transcription

Interviewer: Før havde vi en hurtig runde hvor vi præsenterede os selv, men Mille præsenterede dig så vi ved hvem du er og hvor du arbejder osv. [Fordi Sven kom for sent til starten af interviewet] Hvor længe har I boet her?

Father (Sven): Siden '04.

Interviewer: Kan I fortælle lidt om hvad grunden er til I har valgt at slå jer ned her?

Father (Sven): Vi ville godt bo rimeligt tæt på byen, fordi vi tænkte at der havde vi de bedste jobmuligheder begge to og muligheder for at skifte job også. Og så skiggede vi i en radius rundt om centrum og Valby ligger så på den halvbue. Så det bare ligesom huset der gjorde, vi kiggede på 40 huse og det her passede lige til os. Så det købte vi. Og så har bagefter fundet ud af at vi også godt kunne lidt kvarteret, det talte selvfølgelig med. Men så er der jo den der station lige hernede, hvor S linjer krydser hinanden. Det er vi jo så blevet glade for sidenhen, den åbnede efter vi flyttede ind.

Interviewer: Så I er gået systematisk til værks kunne det godt lyde som om?

Mother (Mille): Ej, jeg vil sige boligmarkedet var et andet på det tidspunkt. Og der var faktisk også mange andre huse vi også gerne ville have, og var interesseret i. Men der skulle man skrive under lige så snart man... Så det var også boligmarkedet der gjorde at vi havnede her, så mange gange havde vi ikke nået det og så begyndte vi at kigge her og så bød der sig nogle muligheder.

Father (Sven): Så det var Søborg og Vandløse og Brøndshøj og Valby.

Mother (Mille): Det blev Valby til sidst.

Interviewer: I havde først kig på de andre områder?

Father (Sven): Ja ja.

Interviewer: Og så siger du at I fandt ud af at det var et dejligt kvarter at bo i. Hvad er det for et type kvarter hvis I skulle beskrive det?

Father (Sven): Jeg synes det er sådan lidt provinsagtigt, altså når man står på gaden foran huset, så kunne man lige så godt stå i Sorø. Den følelse. Det er dejligt der er en god ro i kvarteret. Selv når man er meget tæt på by og stor vej.

Interviewer: Når I siger tæt på, så tænker I tid eller muligheden for hurtigt at kunne komme omkring eller tæt på indkøb eller?

Mother (Mille): For mig er det virkeligheden tæt på København. Tæt på nogle muligheder for at gøre noget, som man så må konstatere at vi aldrig når at udnytte ik. Men mentalt er det en nærhed på et centrum hvor der er nogle muligheder.

Interviewer: Hvis I skulle liste de transportmidler I bruger i jeres hverdag, i prioriteret rækkefølge...

Mother (Mille): Uhhh [lyder som det er en svær opgave] Det er cykel eller bil, men hvad der ligger øverst det ved jeg ikke lige...

Father (Sven): Du kan godt sige cykel først vil jeg sige. Det er lidt mere fra uge til uge med mig altså.

Interviewer: Hvad afhænger det af?

Father (Sven): Vejret, og så hvis der er noget man skal. Hvis jeg skal undervise kl. 8 så cykler jeg ikk. Men så kan det lige så godt være jeg tager tog og bus. Jeg bruger nok bil, tog og bus lige meget. Og tit er det faktisk mer bus og tog, fordi Mille henter mest. Det er tit den der henter skal bruge bilen fordi børnene skal køres et sted hen.

Interviewer: I har en bil?

Father (Sven): Ja.

Interviewer: Men der er ikke nogen faste rutiner i kører efter?

Mother (Mille): Det afhænger meget af vejr og hvad børnene skal. Hvis man skal have børnene med hjem er man nødt til at have bilen. Og omvendt når Emma.ældst skal til gymnastik skal man have bilen for at det kan hænge sammen.

Interviewer: Men ellers i forhold til skole og børnehave. Ligger det så langt væk at det er nødvendigt med bil?

Father (Sven): Nej, vi kan cykle.

Mother (Mille): Vi ville også godt kunne gå, men altså...

Father (Sven): ... det gør vi næsten aldrig.

Mother (Mille): Nej, men det ville man også godt kunne. Og det er 100 gange mere besværligt at kører i bil fordi der er så mange baner i Valby, så du kan ikke kører på tværs, du skal hele vejen udenom for at komme under en bro. Så det tager meget længere i bil.

Interviewer: Så det er vejret der er den afgørende faktor.

Father (Sven): Det fortrukne er cykel.

Mother (Mille): Helt sikkert!

Interviewer: Der kan i skyde nogle genveje...

Father (Sven): Ja lige præcis.

Interviewer: Og Emma.ælst vel stadig for lille til selv at kunne tage den tur.

Father (Sven): Alene? Ja. Det lader vi hende ikke gøre i hvertfald.

[Tager kort frem, starter med det fælles]

Interviewer: Det her er det samlede kort af alle 7 dages tracking for jer alle sammen. Og så selvfølgelig er David ikke med fordi vi har ikek modtaget data endnu. Men vi kan prøve at gå dem igennem et spor afgang?

Mother (Mille): Men kan man se jeg har været i Horsens?

Interviewer: Lad os se..

Father (Sven): Hvilken farve er du? Du er rød...

Mother (Mille): Det ser ud som om jeg kun har bevæget mig rundt hernede?

Interviewer: Var det med toget?

Mother (Mille): Ja

Interviewer: Det kunne godt ligne den har mistet signalet. Når vi skulle lave udskæringen på kortet så har vi ikke set nogen prikker i Jylland.

Mother (Mille): Jeg vågnede om natten et eller andet sted fordi den lå og sagde Charge battery...

Interviewer: vi kan have overset dem eller troet det var støj eller fejlpunkter. Men det er som om den har registreret et stykke.

[Mor kort]

Father (Sven): Nord er den vej.

Interviewer: Nu er det 7 dages track så det er svært at følge præcist hvad i har gjort i rækkefølge, men ihvertfald udpege det ting og aktiviteter i har været til.

Father (Sven): Hvor er det vi bor?

Interviewer: Det må være hjemme.

Mother (Mille): Det her må være arbejdet, jeg skal lige være arbejdet, vil du ikke sige Sven. Er det Hvidovrevej, nej men det kan ikke passe.

Father (Sven): Roskildevej har vi der og jernbanen har vi der.

Mother (Mille): Ja ok.

Father (Sven): Og du arbejder lige ved siden af.

Mother (Mille): Ja så det er arbejdet. Skal jeg skrive arbejde her?

Interviewer: Ja det må du meget gerne.

Father (Sven): Så bor vi her og hernede har vi børnehaven.

Interviewer: Jeg tænkte på ovre mod arbejde, der har du ligesom brugt forskellige ruter?

Mother (Mille): hehe, det er fordi hvis jeg selv kører på arbejde, men hvis jeg først har været ovre og aflevere så kører jeg en anden. Så det er simpelthen det.

Interviewer: Så normalt vis hvis du kører direkte på arbejde bruger du kun én rute?

Mille ja. Hvis jeg cykler ik...

Interviewer: Du kunne ikke finde på at variere det?

Mother (Mille): Nej det er bare kortest muligt... For det er her ned langs banen og under der og så ind igennem. Og hvis jeg har været udenom kommer jeg ind her og krydser her. Så det er den ene arbejdsvej og det her er hvis jeg har afleveret. Se så kører jeg ind her og aflevere David og Emma og så kører jeg tilbage her.

Interviewer: Men der er rigtig mange små ruter, ligner det du har været ude på i en eller anden forbindelse. Er det bare småturer i har været på?

[tænke pause, dels for at huske, men også bare orientere sig]

Mother (Mille): Altså det er Roskildevej, alt det her... Der er jo en del gymnastik.

Father (Sven): Der er vi jo her ik?

Mother (Mille): Jo der er gymnastik her. [skriver på] Og er det mormor og morfar?

Father (Sven): De bor ikke tæt på jernbanen.

I Det er nok unden for kortet måske.

Mother (Mille): Mormor og morfar er her. Det her er også mod gymnastik, hun træner to steder [identificerer en rute]

Father (Sven): Men det her er langgade stationen der ligger her. Har du været ude og løbe?

Mother (Mille): Nej men jeg har været rundt i det område.

Interviewer: Hvad med denne her tur her op omkring?

Father (Sven): Kan det ikke bare være du kører til gymnastik den vej?

Mother (Mille): Jo!

Father (Sven): Af Roskildevej.

Interviewer: Det er måske hurtigere end af kører ned den vej?

Mother (Mille): Nej, eller jo det bilder jeg mig faktisk nogen gange ind det er på bil. Men det er rigtigt nok det er gymnastik, det er når jeg har hentet og kørt hjem. Eller hvad Sven er det ikke Hvisovrevej her?

Father (Sven): Jo der er kroen der op. Men der har du jo kørt i bil ik?

Mother (Mille): Jo... Hvor fører de her hen? [peger på nogle støjprikker]

Interviewer: Men det her ligner mere at det går ud af de her veje.

Father (Sven): Det er jo ned af SønderAlle det her.

Mother (Mille): Jamen der har jeg jo kørt 150 gange så det er bil ikke. Så har jeg været lidt inde om, er det oppe ved Spinderiet.

Father (Sven): Det her er langgade station og tanken der.

Mother (Mille): Har vi haft nogen med hjemme ller har jeg afleveret nogen....? [tænker]

[lang pause, Mille kan ikke huske hvad der er sket, jeg foreklare at det ikke er så vigtigt for at komme videre]

Father (Sven): Hvad sker der her?

Mother (Mille): altså det her må jo være når vi cykler, det er den ene cykelvej og den anden. Den her er kortere men der skal man krydse en trafikkeret vej og denne her vej er der en lyskurv. Så denne kører jeg. Der vil du se på Sven at han kører den anden vej. Men hvad fa'en har jeg lavet heroppe? Er det fakta

Interviewer: Men betyder det meget det her med sikkerhed?

Mother (Mille): Ja med Emma gør det!

Interviewer: Kun når hun er med?

Mother (Mille): Ja. Jeg har normalt ham bag og hende alene på en cykel og hvis der sker noget så kan jeg ikke smide min egen cykel. Så derfor er jeg lidt hysterisk med at køre lidt mere sikre veje.

[springer over Emma og David kort, og til Sven kort]

Interviewer: Du har været helt herude [udenfor det zoomet kort]

Father (Sven): Ja jeg skulle til et møde på Risø. Så der kørte jeg derud. Og så har vi DTU oppe. Det er bil, så det er på motorvej.

Interviewer: Men der er nogen forskellige... [peger på ruter]

Father (Sven): Ja, da jeg var på Risø kørte jeg den vej op i bil. Så tror jeg det her er togbanen, eller hvad... Nåh men så er det på DTU i bil. Fordi her kommer så bus fra DTU til Ryparken station. Og så ringbanen hjem fordi den stopper lige her nede på stationen. Så det er S-tog.

Interviewer: Hvad så med den her udstikker her?

Father (Sven): Jamen der havde vi været til gymnastik, Emma går til gymnastik om lørdagen og David og jeg er lige startet på et andet hold og vi var færdige tidligere. Så vi kørte herved og så på vindmøller. Og der er sådan en lang vej dernede man kan køre frem og tilbage på. Ja så var vi nemlig ude her.. Og der står nogle møller her.

[Skifter til zoom kort]

Father (Sven): Så her har vi den gymnastiktur. Så bor vi der. Skole og børnehaven [identificere].

Interviewer: Og der er et eller andet her?

Father (Sven): Hvor er vi henne? Det ser ud som om jeg er kommet i bil.

Mother (Mille): Er du på vej hjem fra motorvejen?

Father (Sven): Det tror jeg bare er når jeg kører på arbejde. Så kører jeg denne her vej. I bilen har jeg afleveret. Så kører jeg denne her vej ud og så på motorvejen. [skriver på kort] Og hvad er så det her for noget?

Interviewer 2: Ude og handle ind?

Mother (Mille): Hvor er det Sven? [Kan ikke finde ud af hvor det er] Altså her har vi Vilderslev?

Father (Sven): Altså er det ikke Vilderslev station her? Og så det her er det Vilderslev kirke, nej den ligger vist deroppe. Er det ud mod Lykkebrovej? Ja det må det være. Hvad har vi så der?

Mother (Mille): Har Emma været hjemme ved nogen?

Interviewer: Ja det ser ud til et ophold.

Interviewer 2: Der er 10-15 sek mellem hvert punkt.

Interviewer: Der er ikke nogen indkøb?

Father (Sven): Der ligger en fakta, men den kan jeg ikke lide at bruge.

Mother (Mille): Er det Amager agtigt. Er det ovre ved Sigrid, men der har du ikke været...

Father (Sven): Kan du se hvornår? [til KR] Så kan vi måske spore os ind på noget..

Interviewer: Hvad så med den der?

Father (Sven): Der var vi til koncert med Alberte. Der var sådan en kulturdag i Valby. Så der cyklede vi op denne her vej. Eller dvs. jeg løb ved siden af David. han cyklede.

Mother (Mille): Du har også været oppe ved Jonatan?

Father (Sven): Jo herovre. En legekammerat.

Interviewer: Og denne herved her? Det kunne godt ligne noget gang eller?

Father (Sven): Det er stationen, så det må bare være at jeg er kommet hjem med toget og så er jeg gået hjem. Hvad er der så heroppe?

Interviewer: Ja der er noget deroppe ligner det.

Mother (Mille): Det er ovre ved mor og far i deres nye lejlighed. Har du ikke været derovre?

Father (Sven): Ikke i GPS ugen...

Mother (Mille): Jo den uge hvor GPS startede. En mandag hvor jeg skulle til bestyrelsesmøde i Solstrålen. Kan du ikke huske du skulle over og hente dem?

Father (Sven): Jo, men var det der?

Mother (Mille): Ja det er jeg sikker på fordi det var lige ovre på.... Er det ik det? Nej det er mere derovre... Det er den retning. Det er svært.

Father (Sven): Altså det her må være Sønder alle. Det er der ingen tvivl om.

Interviewer: Men ud fra det her, du tager oftest den samme rute, men hvad med dig Sven, afhænger det af transportmidlerne?

Father (Sven): Altså til arbejdet? Ja det er forskellige ruter om jeg tager bil, cykler eller tager toget.

Interviewer: Ja men feks hvis du er i bil så variere du ikke den rute?

Father (Sven): Jeg har to jeg bruger. Det er sådan det med trafik, med hvad jeg tror. Der er en der er hurtigst men den er trafikkerede, så derfor langsommere. Og så er der en der er længere, men som der kan være med mere træk igennem på.

Interviewer 2: Er der forskel på en god dag, hvor det er en dejlig morgen hvor du er på vej på arbejde, og så en dag hvor det bare sådan er trælst. Er der forskel på de turer du tager. Eller tager du én tur hvis det er godt vejr eller én tur hvis det bare skal overståes og kommer på arbejde?

Father (Sven): Altså om mit humør påvirker mit rutevalg?

Interviewer 2: Ja altså om det afspejles i de turvalg hvis det er en god morgen eller en træls morgen?

Father (Sven): Øøøh det tror jeg ikke. Men det kan måske afspejles i transportmiddel. Hvis jeg føler mig stresset og det er godt vejr så kan jeg godt finde på at sige så cykler jeg. Fordi det er afstressende at cykle. Men det kan også godt være hvis jeg bare er sur og træt så er det rart at slappe af i toget.

Interviewer: I forlængelse med det, hvordan planlægger i jeres dag og hvordan træffer i jeres transport valg? Eller hvornår gør i det?

Mother (Mille): Det er et godt spørgsmål [sagt som om det er svært spørgsmål]

Father (Sven): Nogen gange så planlægger vi sådan søndag aften eller mandag og for styr på ugen. Og her de sidste par uger har det været mere ad hoc.

Mother (Mille): Vi plejer at planlægge det søndag aften og så får man tilrettelagt, for så kan man se hvad der er af aftaler, hvor er det man skal have børnene med hjem eller hvem skal man hente hvor. Og det er så afgørende for hvem der gør det og hvilket transportmidlet man bruger.

Interviewer: Og det er sådan en grovplanlægning

Mother (Mille): Ja...

Interviewer: Hvad sker der så hvis der kommer uforudsete ting ind i billedet?

Father (Sven): Altså vi kan hver især, på en eller anden måde så er det børnenes behov der afgør hvem der har bilen, og så kan vi godt hver især godt klare os uden bil. Så jeg kan sagtens tage toget hvis Mille skal have bilen og så nogen gange har vi begge brug for en bil. Så ringer vi til mor og far [griner]

Interviewer: Så det er en nødløsning?

Father (Sven): Ja det er en nødløsning, det må vi sige.

Interviewer: Men det vil sige der er denne her engangs grovplanlægning og så har i også en gang om dagen hvor i løbet planen igennem?

Mother (Mille): Der sker ikke så meget uforudsigeligt - i virkeligheden. Det er det der gør at den plan der bliver lagt søndag holder egentlig rimeligt. Altså der kan godt komme et par aftaler til, men hvis det for eksempel kan man tage et barn med hjem så gør man det kun hvis man ved man har bilen. For ellers siger man det kan man ikke i dag. Så der sker det at det er superforudsigeligt at være en børnefamilie.

Father (Sven): Men der kan da godt være massere af kaosplanlægning alligevel ik...

Mother (Mille): Synes du det?

Father (Sven): Altså ja fordi så er der sådan en dag hvor der både er forældremøde og gymnastik, så skal man lige have afgjort hvem gør så hvad..

Mother (Mille): Men det plejer altså.... [uenig, men kan ikke rigtigt formulere det]

Father (Sven): Det kan man så godt planlægge søndag aften, men så kan man godt sidde der søndag aften med et billede af at der godt nok er pakket op for denne her uge. [hehe]

Interviewer: Hverdagsplanlægningen kører rimelig meget på skinner. Hvad så når I skal noget ekstraordinært, feks da du skulel til Horsens, hvordan får i det til at passe ind i ?

Interviewer 2: Hvornår var du i Horsens?

Mother (Mille): Lørdag aften tog vi toget. Og så var jeg der hele søndag og tog hjem søndag aften. Det var vel den 3. Men det er jo en del af mit arbejde, så det er jo planlagt, så om søndagen har vi jo aftalt at i weekenden er jeg væk og den der er hjemme i weekenden med børnene har bilen og så fordi jeg foretrækker at tage toget. Det er en del af driften.

Interviewer: I foretager mange pendlinger frem og tilbage på arbejde. Hvad laver I når I er undervejs?

Father (Sven): Altså i toget læser jeg avis eller slapper af. I bilen hører jeg radio og på cykle ik noget.

Mother (Mille): Hører du ikke tit musik?

Father (Sven): Ik så tit, det sker..

Mother (Mille): Jeg hører også radio i bilen. Altså i toget, jeg rejser ret meget rundt i landet med tog, og der arbejder jeg eller slapper af.

Interviewer: Du bruger det også som et arbejdsrum?

Mother (Mille): Ja.

Interviewer: Men du bruger det mere som et frirum?

Father (Sven): Ja. Men det erogså fordi mine, så er det jo med bus i et kvarter og så med tog i 13 min. Så man kan ikke sætte sig ned med computeren synes jeg eller det bliver meget kort ik. Så som regel [noget jeg ikke kanhører] Når du kører til Horsens så har du lidt mere tid og du sidder måske lidt mere godt for arbejde.

Interviewer: Hvor fritid synes at i har i jeres hverdag?

[Mor griner mens hun kigger over på Far]

Father (Sven): Jeg synes jeg arbejder nærmest hele tiden... Det er noget med det. I er jo også universitetsfolk, altså det er jo lidt slemt med jer. [kan ikke hører helt hvad han siger] Men på den anden side så sætter man jo nogle planer igang så man jo selv komme noget i de planer der.

Mother (Mille): Altså jamen det fritid vi har er meget begrænset.

Father (Sven): Amen weekenderne synes jeg egentlig... Du er på arbejde nogen weekender, men ellers er vi jo her med børnene.

Mother (Mille): Jo men så er det jo børnenes interesser. Det er jo ret begrænset hvad vi gør for vores egen fornøjelses skyld. Vil du ikke sige det?

Father (Sven): Jojo så er det noget man gør med børnene...

Interviewer: Hvis man tæller timerne op at det er meget arbejde eller er det noget mere mentalt at det føles som om der er meget arbejde og lidt fritid?

[pause]

Father (Sven): Når du siger arbejder, mener du så det lønnede arbejde?

Interviewer: Jamen for eksempel så siger du det her med at man sætte et projekt igang, men det kan jo godt ende med der er reelt er meget overarbejde, men det kan også betyde at du går meget og tænker på det i din fritid.

Father (Sven): Der vil jeg sige at jeg laver meget reelt arbejde. Jeg sætter mig om aftenen og arbejder. Men så kan det jo også sagtens fylde noget mentalt. Sådan en lørdag hvor man egentlig er væk og så er sammen med børnene, så går jeg da og tænker over at jeg skal skrive det her om aftenen..

Mother (Mille): Går sådan og småstresser...

Interviewer: Nu siger i stresser. Vil i sige i har en stresset hverdag?

Mother (Mille): Ja jeg synes ikke. Og mit arbejder fylder heller ikke på samme måde som Sven. Jeg er mere sådan at nu gør jeg det og så er jeg hjemme ik. Men altså det er da, det køre sådan fordi altså Emma går til gymnastik 3 gange om ugen, plus legeaftaler, plus forældremøder, og hvis man så engang imlelm selv vil ud med veninde. Men jeg synes da vi har sådan en hverdag - madklub har vi hver uge altså. Så der er altså nogen aktiviteter der gør at der ikke er super meget fleksibilitet, d et er der ikke...

Father (Sven): Ja, altså en pakket hverdag! Det tror jeg vi kunne kalde det.

Mother (Mille): Men på den anden side også meget gennemsnitlig børnefamilie, Jeg tror ikke vi er mere end andre.

Interviewer: I mødes med nogen og spiser. I forhold til venner og familie hvor meget fyldet der i jeres hverdag?

Father (Sven): hehhe for lidt. Vi har den der familie vi mødes med engang om ugen, enten hos dem eller hos os. Så dem ser vi sådan regelmæssigt. Det er vel de relationer vi ser aller mest. Ej dine forældre ser vi...

Mother (Mille): Ja mine forældre ser vi, men det er så i forhold til noget praktisk. Det er ikke sådan at de kommer over og spiser middag. Men så gør vi jo også, nogengange ser vi nogle folk. Men deter lige med at få det arrangeret.

Father (Sven): Du er bedre til det.

Mother (Mille): Så prøver vi at tage revange i ferien. Så kører vi dem alle sammen igennem [begge griner]

Interviewer: Kan i beskrive nogle situationer hvor I føler det er vigtigt at have tid nok?

[tænkepause, svært/dårligt spørgsmål.. måske skal jeg tænke over at omformulere det, det er åbentlyst at det handler om børnene]

Father (Sven): Ja med med børnene.

Mother (Mille): Ja det er børnene.

Father (Sven): Der er det vigtigt at være nærværende ik. Og at ting ikke skal forceres.

Mother (Mille): Ja jeg synes det er kamp om tiden for at kunne have mest muligt samværd med dem.

Interviewer: Og kamp om tiden tænker du på...?

Mother (Mille): At komme til at hente inden de skal have aftensmad og så skal i bad og puttes. Så der bliver lidt mere substans i det.

Interviewer: Det er de faste ting der skal køres igennem?

Father (Sven): Ja!

Mother (Mille): Det fylder jo rigtigt meget.

Father (Sven): Jeg synes det er vigtigt når vi spiser der er tid nok. Og det er også fordi vi er gode til at måltidet for tid. Men sådan et forceret måltid det er forfærdeligt altså.

Interviewer: Måltider, primært mogen og aftensmad, spiser i dem sammen?

Father (Sven): Som regel.

Interviewer: Så det bliver et holdepunkt i jeres hverdag?

Mother (Mille): Ja.

Interviewer: Jeres første indskydelse til nogle forskellige holdninger. Hvilken holdning har i til kollektiv transport?

Father (Sven): Det er rigtigt godt.

Mother (Mille): Jeg er meget positiv i forhold til Intercity tog og den del af kollektiv trafik.

Interviewer: Hvilken holdning har i så til bilen?

Father (Sven): Den er nødvendigt at have for at få tingene til at hænge sammen.

Interviewer: I kunne ikke forestille jer en hverdag uden bilen?

Father (Sven): Vi skulle nok klare den...

Mother (Mille): Det er den der ligesom er "kittet", men det er ikke en, vi bruger den primært til at få tingene til at hænge sammen, og ikke som primær transportmiddel.

Father (Sven):... for os altså...

Interviewer: Så det er en overlevelsesting?

Mother (Mille): Ja og det er den der giver os nogle muligheder for at gøre nogle ting, det giver noget frihed til at gøre nogle turer eller køre et sted hen eller sådan noget.

Father (Sven): Ja så det er ikke så meget for arbejdet, det er mere for fritiden, for at få det til at hænge sammen, der var nogle ting vi ikke kunne gøre i weekenderne så blev værstentlig sværere...

Interviewer: Ja så i weekenderne kunne i godt finde på at bruge bilen til at tage på turer osv?

Father (Sven): Det vil primært vil være den vi bruger, hvis vi tager offentligt transport er det fordi David synes det er abeskønt at køre i bus og tog ikk.

Interviewer: Hvad holdning har i til cyklen?

Mother (Mille): Den er god! Den foretrækker jeg [griner]

Interviewer: Så den ville i slet ikke kunne undvære i hverdagen?

Mother (Mille): Nej det ville være svært.

Father (Sven): Den er jo den fortrukne! Hvis vejret ellers er til det...

Interviewer: Det er både af praktisk årsager og fordi det er godt at cykle?

Father (Sven): Ja det er sundt og det er godt og alt sådan noget.

Mother (Mille): ja motionen. Og jeg vil også sige vi er mere sarte med det med vejret med børnene. Det med børn i regntøj for at cykle 5 min og regntøj af og ind. Så bliver det besværligt. Altså så er det jeg tænker så tager vi bilen. Men var det bare mig der skulle cykle på arbejde og det regnede så ville jeg være mere tilbøjelig til at tage regntøj på og cykle.

Father (Sven): Ja og der er jeg mere regnvejrssky! [griner]

Interviewer: Hvilken holdning har i til at gå eller løbe?

Father (Sven): Det er ikke lige mig. Det skal være ret kort for at jeg ikke skal tage cyklen i stedet for.

Interviewer: Hvis I lige mangler en liter mælk...?

Father (Sven): Så cykler man. Der er 5min gang op til bageren.

Mother (Mille): Vi cykler også op til frisøren vil du ikke også gøre det?

Father (Sven): Jojo

Mother (Mille): Det er også lige oppe for enden af vejen. Og løbe har vi dog dyrket lidt ind imellem, men ikke så meget, men så har det været for motionen skyld.

Father (Sven): Ja ikke for transport.

Interviewer: Lige præcis det her med at bevæge sig ift. motion, er det noget i bruger tid på i jeres hverdag?

Mother (Mille): Altså gå til noget sport eller?

Interviewer: Ja for eksempel eller bare at løbe en tur...

Mother (Mille): Nej altså det gør vi jo ikke. Det for vi jo ikke gjort særligt meget, så det er også derfor jeg synes det med at cykle, altså hvis man dog skal kunne forsvare den motion vi for nogenlunde, så bliver vi nødt til at cykle ik. Der er ik tid til at gå til sport.

Father (Sven): Det prioriterer vi ikke ihvertfald.

Mother (Mille): Du går til kor ik og det er din aktivitet der bliver prioriteret.

Interviewer: Så det er primært børnenes aktiviteter der bliver prioriteret og så hvad i kan klemme ind i resttiden?

Mother (Mille): Ja.

Father (Sven): Så her om sommeren prøver jeg at cykle 3 dage om ugen. Og så siger jeg at min motion er dækket der igennem. Og det er rart fordi det koster ikke tid. Det tager lige så lang tid at cykle som at køre i bil fordi der kan være køer. Og så har man tidsmæssigt fået gratis motion.

Interviewer: Men vil i sige det er noget i tænker over eller snakker om i jeres hverdag hvordan i kan spare tid?

Father (Sven): Ja.

Mother (Mille): Jeg ved ikke hvor meget det er italesat, men for mig er det sådan en der hele tiden kører - det ville have været mere optimalt hvis jeg havde hentet [eksempel]. Den overvejelse

ville jeg gøre mig.

Interviewer: Så hvis der skete noget i forhold til den kollektive trafik som skabte nogle nye muligheder for jer hvor i kunne spare tid så ville i omstille jer ret hurtigt?

Father (Sven): Ja. Det tager 3 kvarter, offentligt, på cykel og i bil. Hvis der var et eller andet gjorde det tog en ½ time så ville jeg helt klart gå efter det.

Mother (Mille): Men jeg tænker også at mit arbejde skal flytte til Høje Tåstrup. Så vil jeg kunne gå herop og tage et S-tog som ville tage 17 min men hvis jeg cykler til Valby så kan jeg komme med et regionaltoget der tager 9 min. Og et eller andet sted ender det nok med at inden jeg når at cykle op til Valby og parkerer min cykel så er der nok gået 6min eller 8 min. Men mentalt tænker jeg det er hurtigere at gøre det andet, så det er nok det jeg vil gøre.

Interviewer: Hvor er smertegrænsen for hvor meget transport i vil have til arbejde?

Mother (Mille): Altså jeg synes de 3 kvarter er for længe. En ½ time det er helt fint.

Father (Sven): Jeg har det også sådan. For mig der bliver det fra dør til dør mellem 20 og 30min til Høje Tåstrup og det kan jeg ha. Men jeg har også være vandt til at kunne cykle på 5min så der er også noget med hvad ens udgangspunkt har været. Men jeg ville synes det ville være benhårdt hvis jeg havde 3 kvarter hver vej.

Interviewer: Kunne i finde på at flytte ift. tidsbesparelser.

Father (Sven): Jeg tror sådan som det er nu fungerer det ok.

Mother (Mille): Du har også haft længere da du var på DHI.

Father (Sven): Ja.

Mother (Mille): Altså hvis mit arbejde var flyttet til Roskilde så ville jeg søge noget andet.

Interviewer 2: Er der forskel på den tur du vælger på arbejde hvis det er en dejlig morgen eller en træls morgen? vil man kunne se det på din tur om du er i godt humør eller dårligt humør, vil det afspejles? [henvendt til Mille]

Father (Sven): Nej... Jeg ville køre den samme vej som er den hurtigste.

Interviewer: Ift. teknologier, mobiltelefoner, internettet og rejsekortet og sådan noget. Hvor meget bruger i det i f.eks jeres planlægning? Er det noget i bruger?

Mother (Mille): Jeg bruger det. Jeg bruger den nye, den der [app.. hun har fået ny iphone]. Når jeg kommer ind med mit IC tog så er jeg meget afhængig af at vide hvornår det næste S-tog kører. Det bruger jeg så jeg ved hvor hurtigt jeg skal løbe ik.

Interviewer: De trivielle hverdagsturer ligger på rygmarven, men det er mere de ekstraordinære turer?

Father (Sven): Jamen der bruger vi Rejseplanen!

Mother (Mille): Ja rejseplanen og krak hvis man skulle kører.

3.4 Household D

Interviewer: Simon Wind
Interviewer 2: Kristian Reinau

Mother: Britt (age 47)
Father: Knud (age 53)
Daughter: Sofie (age 14)
Son: Aske (age 10)

Transcription

Interviewer: Vi starter med en kort runde hvor i siger jeres navn, alder, job skole, uddannelse.

Daughter (Sofie): Jeg hedder Sofie, jeg er 12 år gammel og jeg går i 7.B klasse på XXX skolen.

Father (Knud): Knud, 51 tror jeg, cand. og phd i kemi, arbejder i biotech industrien i øjeblikket, Symphogen senior scientist, opfinder lægemidler og har gjort det i 15 år forskellige steder.

Mother (Britt): Jeg hedder Britt og jeg er 45 år, jeg er cand. og phd. og er lektor på Københavns universitet og har været der i 10 år.

Son (Aske): Jeg hedder Aske og går i 3.x på XXX Skole, jeg er 9½, jeg fylder 10 den 25. januar. Jeg går til guitar, fodbold og svømning og har gået til håndbold.

Interviewer: Hvor længe har i boet her?

Son (Aske): Lige siden jeg blev født..

Mother (Britt): 10 år har vi boet her i August.

Father (Knud): Og en måned.

Interviewer: Hvad var grunden til at bosætte jer her?

Mother (Britt): Det var mange årsager, men af det vigtige årsager var vi ikke ville have langt til arbejdet og vi godt kan lide at være tæt på byen.

Father (Knud): Jeg er født i København og har altid boet i København. Og jeg synes det her 2 km længere ude var langt væk. Så det skulle helst ikke være meget længere væk. Og så fandt vi det hus vi godt kunne lide.

Mother (Britt): Ja huset havde meget at sige...

Father (Knud): Vi så huset og købte det 5 dage efter.

Mother (Britt): Mne det skulle også være noget med have. Det var vigtigt at komme ud af lejligheden.

Son (Aske): Og så fordi i skulle have mig.

Mother (Britt): Nååh ja, nu købte vi altså huset før du blev til.

Father (Knud): Neej han var da...

Mother (Britt): Vi skrev under i Februar..

Father (Knud): ej vi skrev under i Februar. Der var han ikke lavet endnu... Men vi skulle videre fra lejlighed og ikke så langt fra byen og det rigtige hus. Det var svært at finde det rigtige hus.

Mother (Britt): Og ikek for langt fra arbejde...

Interviewer: Kan i fortælle lidt om hvad det er for et kvarter?

Son (Aske): Det er Karlstads alle det her, der er mange villahuse med gode haver. Med store haver og gode store huse.

Mother (Britt): Det er meget blandet kvarter, der er mange villaer, men der er ikke langt til opgange med lejligheder. Det er ikke langt fra en indkøbsgade, der er skoler i nærheden, der er mange grønne pletter. Det er ikke særligt kvadratisk, vejene går på tværs og på kryds så på den måde er det...

Father (Knud): Det er meget diverst kvarter, det er ikke så homogent som mange andre steder, specielt folk herude der har boet i en menneskealder. Og dem der boet her lidt længere der er alle typer. Det er lige fra gårdmanden i børnehaven til bankdirektøren og det kan vi godt lide. Man må så sige de nye huse, altså når der bliver solgt huse så er der jo en tendens til på grund af huspriserne, at det er lidt mere velstående folk der flytter ind...

Mother (Britt): ... desværre...

Father (Knud): Men da vi kom herud var det meget meget blandet og det kunne vi godt lide.

Son (Aske): Og så var så heldigt efter ret lang lang lang tid at så flyttede en af mine venner meget tæt på. Han bor lige herved af gaden. Og så er det også heldigt vi bor tæt på en mose eller tæt på en sø. Og så bor vi også tæt på Vandtårnet.

Father (Knud): Vi bor tæt på alt, på nær vi ikke har noget vand. Vi har ingen hav.

Mother (Britt): På nær søen herved ik.

Father (Knud): Og ikke skov.

Mother (Britt): Ikke en rigtig skov.

Interviewer: Men nu snakker i meget om de grønne området. Hvad betyder det for jer?

Daughter (Sofie): Altså i skolen går vi meget ned til Utterslev mose og for eksempel i biologi så var vi nede og fiske her forleden dag. Og vi bruger det selvfølgelig meget, vi har sådan en kæmpe kæmpe stor græsplæne udenforan vores skole det er mest der man spiller rundbold og sådan noget.

Mother (Britt): Vi bruger det om vinteren. Hvad laver vi derovre om vinteren?

Son (Aske): Der laver vi fødselsdage og kælder.

[griner]

Mother (Britt): Ja det gør vi nemlig. ej vi bruger mosen meget når der er gæster. Så går vi tit en tur også da børnene var små, jamen det er en fin tur lige at gå.

Father (Knud): Men vi kan rigtigt godt lide at der også er indkøbsmuligheder tæt ved. Frederikssundsvej har det meste. Hvor mange villakvarterer kan der godt være et stykke vej til nærmest indkøb, der synes jeg vi bliver lidt for isoleret. Så på den måde er det her helt perfekt for os.

Son (Aske): Og så er der heller ikke så mange biler på vejen, så man kan gå ud og spille bold og sådan noget...

Daughter (Sofie): Bor vi i villa?

Son (Aske): ja, og så betyder det også meget for mig at der er mange grønne områder fordi jeg spiller jo fodbold.

Interviewer: Kan I fortælle lidt om de transportmidler i bruger til hverdag?

Son (Aske): Cykel

Daughter (Sofie): Ja. Det gør vi altså meget...

Father (Knud): Børnene cykler

Mother (Britt): Jeg kører helst bil.

Father (Knud): Vi andre kører alt for meget bil og vi burde også cykle. Men vi har en bil hver.

Mother (Britt): Ja jeg er født og opvokset med en bil. Når man kommer fra Jylland og der er store afstande og alle har en bil og når man kommer ud af en bilfamilie så skal man have en bil [far griner lidt som om det er en on-going diskussion]

Father (Knud): Du har kun 4 km til arbejde og det er ned af bakke hele vejen så du kunne have cyklet...

Daughter (Sofie): Jaa, men så er det op af bakke hele vejen hjem fra

Father (Knud): Jaja.

Son (Aske): Og han har motorcykelkort og sejlerkort.

Father (Knud): Nåh ja jeg har en gammel motorcykel... Men vi kører i bil - lidt for meget måske. Cykler med børnene i skole og cykler hjem og tager bilen. Bus bruger vi en sjælden gang ind til byen og metro til lufthavn og lignende ik.

Son (Aske): og så nogengange her det sidste år eller sådan noget, så cykler jeg jo ikke fordi det er for glat, så går jeg i skole.

Father (Knud): Jaa Sofie da du gik til Saxofon inde ved hovedbanen så tog du selv bus derind. Så det kan de godt nu.

Interviewer: Så det er et ret bredt spektrum af forskellige transportmidler i bruger?

Father (Knud): Ja vi bor så tæt på byen at de offentlige transport fungerer. Bor man lidt længere kan det godt være lidt for sporadisk at det går. Men her går det hele tiden.

Daughter (Sofie): Ja og der er flere busser, 5A, 2A, 10.

Mother (Britt): Ja og 250S og 350S.

[Skifter til kort med alle tracks]

Interviewer: Så nu vil vi så godt til noget mere konkret. Det er fra i fik GPS'en og frem til i nat den data vi har fået ind. Det er det totale billede med jeres tracks.
Vi kan prøve at gå hvert track igennem.

[skifter til kort med Knud]

Father (Knud): Jeg arbejder i Lyngby så det er det vi er oppe [kan ses på det store kort]. Jeg arbejder på DTU. Der ligger vi ude.

Interviewer: Hvis vi kigger her [på det zoom ind kort].

Father (Knud): Vi fik den mandag?

Interviewer: Det er hjem.

Father (Knud): Det er hjem og lidt til købmanden.

Mother (Britt): Skolen ligger der. Der er sportspladsen.

Father (Knud): Ja og der har jeg cyklet nogen gange.

Interviewer: Hvor er indkøb.

Father (Knud): Det er dernede og det er skolen også. Så typisk er jeg så flink at jeg cykler ned til skolen og cykler hjem igen og tager bilen på arbejde. Og så er der - altså der er DHL i denne her uge så de er rablende sindsyge, så køen begynder herude. Så drejer jeg fra der og kører op af Husumvej. Det gjorde jeg også i dag da måtte jeg dreje den vej for at komme uden om de andre.

Mother (Britt): Hvad lavede du herude Knud?

Father (Knud): Genbrugspladsen!

Daughter (Sofie): Er der virkelig så kort ud til genbrugspladsen?

Father (Knud): Ja.

Mother (Britt): Så han kan gå derud. [joke]

Daughter (Sofie): Jo det kan han!

Interviewer: Det er jo så fast rute til arbejde. Så det er altid den samme vej til arbejde?

Father (Knud): Jeg kunne godt køre derhen for at hente, det burde jeg gøre, fordi jeg kører over en vej med nogle små bump her men du kan godt se det er lidt længere at køre den vej end den vej der...

Interviewer: Men i det store hele er det de samme ruter du altid tager?

Father (Knud): Ja

Interviewer: Hvordan vælger du ruten?

Father (Knud): Der er ikke så mange andre valgmuligheder altså det er den hurtigste vej. Den hurtigste vej mellem to punkter er altid motorvej [sagtlidt i sjov]. Så jeg kører ud til motorvej 3 og hen til Helsingørmotorvejen og så hopper af ude ved DTU.

Interviewer 2: Du siger du altid tager den fordi det er den hurtigste vej. Hvad nu hvis det er en helt vild dejlig morgen eller hvis du er på motorcykel kunne du så finde på at køre en anden vej?

Father (Knud): Aahhh. jeg kunne også godt finde på at køre en anden vej. hvis vejret er godt. Så kunne jeg godt finde på at køre ind her og ind gennem mosen hjem. Det kunne jeg godt finde på... [godt nok har han lige sagt at han altid køre den samme vej, de glemmer overser tit noget]

Interviewer: Det er ikke altid den samme vej?

Interviewer 2: Vil det sige hvis det er en dejlig tager du en længere tur?

Father (Knud): Det kunen det godt gøre ja. Ja det er fordi man skal nyde de øjeblikke man har i livet ikke.. Men det sket ikke så tit fordi som regel skal man hjem og hente nogle børn der skal til noget sport...

Interviewer 2: Hvad kendetegner en rigtig møgdag hvis man skal på job og hjem igen, afspejler det sig i ruten?

Father (Knud): Altså nu i dag startede køen som sagt allerede der, og så var der kø hele vejen ind der. Og det var der også i gå og der kørte jeg så fra der - og så kunne man komme op ad afkørslen og så kunne mna ikke komme ind der, så startede køen der. Så kommer man hen der, den der vej der har været lukket i to dage fordi de er ved at ligge nu asfalt på... [griner] Når man har boet her hele sit liv så kender man jo smutvejene og jeg har besluttet mig for at jeg ikke vil lade mig gå på af når der er kø.

Interviewer 2: Jeg prøver at linke det med farten og ruten om det er en god eller dårlig tur. Et mønster det du siger er at man kan sige at man har en vej man køre fra og til arbejde hver dag. Hvis det går langsomt kunne det indikere det er en trøls dag fordi så holder man i kø, men hvis det er en langsom omvej fordi så har man tid til at nyde livet.

Mother (Britt): Det tror jeg er rigtigt. Altså man har en hårdkodet tur fordi det er den smarteste, så behøver man ikke at tænke så meget for så kører man bare på arbejde. Og så er der nogengange hvor.... [trækker vejeret dybt]

Father (Knud): En forårsmorgen hvor solen skinner...

Mother (Britt): Ja så køre man lidt langsomt.

Father (Knud): Man kan til og med finde på at tage cyklen frem. Det er sket.

Mother (Britt): Naaaj deet.

Daughter (Sofie): Det gør mor altså aldrig.

Interviewer: Nu siger du...

Father (Knud): Der er ikke så mange andre veje, der går nogle veje på skrå, men der ligger den mose i vejen. Men skulle man noget andet skulle man ind af ring 2 der ligger herinde og det er en ret stor omvej...

Interviewer: Men nu siger du det med at så er der vejarbejde, og så er der kø og det ene og det andet. Kunne man forestille sig det kunne få dig til at finde et andet transportmiddel end bilen?

Father (Knud): Hvis der har været en mere fornuftigt - altså det er komplet umuligt at komme derud med offentligt fordi man skal ind til byen først og så ud igen, og bare det at komme ind er umuligt eller også så skal man ud til Ring4 og det ville tage flere timer. Men gik der nu en metro for eksempel, man snakker om vi gerne vil have en metro ud langs Frederikssundsvej, og man bare lige gik herved og hoppede i metroen, så kunne jeg sagtens finde på det. Specielt hvis jeg arbejdede inde i byen, hvad jeg måske snart kommer til, så ville det være en super smart løsning. Altså man har også lidt dårlig samvittighed når man tager bilen inde i byen.

Mother (Britt): Det har jeg ikke.

Father (Knud): Det har jeg.

Interviewer: altså dårlig samvittighed overfor?

Father (Knud): Jamen hvad skal man med bilen derinde? Så kører man rundt i timevis for at finde en parkeringsplads og det er jo slet ikke spor smart og det koster lige så meget som hvis man havde taget en taxa derind.

Interviewer: Men den dårlige samvittighed har du ikke af at køre i bil?

Mother (Britt): Nej. [helt tørt. Som om det ikke er noget jeg gider diskutere]

Father (Knud): Nej Britt har besluttet sig for at køre. Hun er et bilmenneske.

Daughter (Sofie): Jaja og den kører også 20 på literen.

Son (Aske): Jeg er et cykelmenneske også i sommerferien der var jeg den eneste der også havde cykel med.

Father (Knud): Men altså for nyligt arbejdede jeg herude og kunne have cykelt hver dag, men det gjorde jeg ikke, hvad cyklet jeg, 5 gange?

Mother (Britt): Men det gjorde du ikke. Den der dårlige samvittighed er da spild af tid. [griner som "er det ikke rigtigt"]

Father (Knud): Men det er sådan noget med der havde jeg pænt tøj på og så sveder man...

Mother (Britt): Det er det, så har man så et møde og.... Det gider jeg ikke..

Father (Knud): Der skulle det have været cykel hvis man gjorde noget [fremfor andet transport]

Father (Knud): Men ellers noget offentlig transport kan jeg godt lide, bare det at tage toget, så kan man sidde og læse avisen, det

kan jeg godt lide. Men nu har vi bare ikke lige nogen togstation lige her i Brønshøj.

[Skifter til Britt]

Interviewer: Der er ret mange turer.

Mother (Britt): det er arbejde. Så kan du godt se jeg har kørt mange veje hjem ikk. Jeg kører altid denne her vej ind fordi jeg kører tidligt om morgenen, jeg kører kvart over 7, og der er ikke ret meget trafik.

Father (Knud): Kører hun et kvarter senere, så tager hun en anden vej.

Mother (Britt): Så tager jeg en anden vej. Men der om morgenen der er der ikke særligt meget trafik så der kan sagtens køre ind. Når jeg så skal hjem kan jeg køre to forskellige veje. Hvis jeg køre kl. 4 så er der som regel rigtigt meget trafik så forsætter jeg lige ned her og ned og til søen. Det er simpelthen en skøn rute denne her vej ned. Så kører jeg denne her vej.

Father (Knud): Hov den ahr du også taget her. Og det er ikke fordi den er hurtigere, men man bevæger sig hele tiden.

Mother (Britt): Ja det har jeg da. Men den er også flottere med søen. Men hvis jeg køre senere for eksempel kl. 5 så er der som regel ryddet, så jeg kan køre denne her vej hjem. Så kan du se der jeg har lavet en afstikker her, det var de der flødeboller jeg skulle have til fodbold drengene der, så kører jeg lige ind til Irma her og så ud fordi eller var det oplagt at køre lige ud. Men der var jeg lige inde ved Irma og så ud igen.

Interviewer 2: Er det også denne her vej du tager når vejret det godt? [peger på ruten forbi søen]

Mother (Britt): Ja så tager jeg ned her. Så står solen lige ind her. Så det er godt. Hvad har jeg lavet her? Her har jeg været til fodbold med Aske. Der er jeg gået.

Interviewer: Er det bil?

Mother (Britt): Jeg er kørt herud og så parkeret og så gået herved og gået hjem igen.

Father (Knud): Ejj det var ikke en af de dage du løb.

Mother (Britt): Ja normalt så var jeg løbet rundt om her. Men fordi der var afslutning så skulle vi bare aflevere flødeboller og så hjem igen, men ellers var jeg løbet rundt om her. Ja så der var Aske til fodbold, men det gør han ikke mere, nu går han så til fodbold der.

Interviewer: Så er der også små udstikkere til ?

Mother (Britt): Jaah, det er der de laver vejarbejde, det er det stykke jeg ikke kan komme idn af her, så er jeg drejet ind her og kørt denne her vej. Og så nogengange kan jeg køre denne her vej. Det er så hvis jeg skal ned til Fritten og aflevere noget. Så der kører jeg denne her vej hvis Aske skal på Frit. Så holder jeg lige der.

Son (Aske): Svømmetøj, guitar...

Mother (Britt): Og så kører jeg nogengange ned den der vej fordi der er ingenting [ingen vejarbejde], og så den vej ind på arbejde. Hvis jeg har været nede at handler køre jeg som regel den vej ind og så den vej ind.

Father (Knud): Men vi holder os meget til vores lille top her. [Brønshøj]

[skifter til Sofie]

Mother (Britt): Sofie har ikke været ude af flækken ret meget...

Father (Knud): Jo hun har været Saxofon i går ikke?

Daughter (Sofie): Det ved jeg ikke...

Mother (Britt): Der glemte du vidst at tage den med gjorde du ikk?
[gps'en]

Interviewer: Er det hjem?

Mother (Britt): Det må være hjem og det må være skole det her.

Father (Knud): Og så glemte du at tage den med til Saxofon.

Mother (Britt): og du har heller ikke haft den med til håndbold kan jeg se? Ej i mandags havde hun ikke fået den.

Interviewer: Der er nogle små spor her?

Mother (Britt): Hvad har du lavet her?

[Sofie griner]

Interviewer: Den har nok mistet forbindelsen...

Daughter (Sofie): Det kan godt være.

Son (Aske): Jeg tror det er saxofon.

Mother (Britt): Nej det er herovre.

Father (Knud): altså i onsdags var hun herovre. Havde du den med der?

Daughter (Sofie): Nej den er svær at have i den taske.

Interviewer: Men der er noget hernede?

Daughter (Sofie): Hvad er det?

Father (Knud): Nejnej det er Vandløse, der har du ikke været ude.

Son (Aske): Jo hun var med mig ude og spille i Tirsdag.

Mother (Britt): Tirsdag der var du da ikke til fodbold.

Son (Aske): Nååh nej.

Father (Knud): Nej! I var i cirkus!

Daughter (Sofie): Nååh ja!

Father (Knud): Jaja. De var i cirkus med farmor. Og der sendte de sms'er og alt muligt. Og ellers har hun lige bevæget sig herop. Så hvis du downloader den nu så er en deroppe der er håndbold. Og så går hun til saxofon der hver onsdag. Og det er så langt som hun bevæger sig.

Interviewer: Og når du tager rundt så cykler du?

Daughter (Sofie): Jaja jeg cykler hele tiden.

Mother (Britt): Her kørte du i bil ikk?

Daughter (Sofie): Jo

Mother (Britt): Men ellers så cykler du hele tiden. Har du været nede ved Mione?

Daughter (Sofie): Ja.

Father (Knud): Det her er en veninde.

[Skifter til Aske]

Mother (Britt): Var det her du gik på elefanten Aske? [griner, intern joke?]

Father (Knud): Her sagde vi han skulle sende en SMS, "elefant

start" "elefant slut"

[griner]

Son (Aske): Nej jeg trykkede faktisk gå start. Det må være det. Og så har jeg hjem der. og skole dernede. Og så har jeg også været til guitar, men det var om mandagen.

Mother (Britt): Ja det var før de kom.

Interviewer: Der er også lidt heroppe?

Mother (Britt): Jamen det er Fritten, så går han fra skole og ned til Fritten.

Son (Aske): Nej jeg cykler, så jeg cykler faktisk en trekant hver dag.

Interviewer: Det var fodbold det der?

Mother (Britt): Ja det var fodbold. Det er rigtigt. Hvad var det I lavede her?

Father (Knud): Skulle han ikke med i svømmehallen i går?

Mother (Britt): Det var så farmor...

Son (Aske): Det var svømmehallen. Nej farmor kørte denne her vej.

Daughter (Sofie): Nej hun gjorde ej.

Son (Aske): Hvorfor er der så grønne pletter der?

Mother (Britt): Jamen det er mig, der har du siddet i min bil herved til fodbold. vi plejer altid at køre herved ved tanken ik.

Daughter (Sofie): altså det er en sjov ting det der [peger på en lille plet langt ude]

[griner]

Mother (Britt): Så kan vi afsløre hvor du er. Nååh Sofie hvad har du lavet herude??

Daughter (Sofie): Jeg har besluttet at jeg vil cykle lidt mere, nu cykler jeg herind til.

Mother (Britt): Nu skal vi jo til Roskilde på lørdag nogen af os.

Father (Knud): Nååh ja. Og du skal til Virum.

Son (Aske): Hvad skla jeg til?

Father (Knud): På hyttetur ik...

Interviewer: Når i suser rundt til de forskellige ting, hvad bruger I så tiden på?

Mother (Britt): Altså jeg hører på radioavis mest på vej ind til arbejde eller så hører jeg P1 eller så hører jeg P4 for at høre hvor der er vejproblemer. Så tænker man jo over hvad dagen skal gå med. Planlægger lidt dagen når man sidder i bilen. Det er det som er så fantastisk ved en bil for så kan man lige sidde og samle tankerne [med et glimt i øjet]. Det gør man synes jeg.

Father (Knud): Jeg hører radio P4, eller det hænder jeg ordner nogle telefonsamtaler, det går man jo alligevel, så kan man lige få ringet til de der man skulle have fat i.

Daughter (Sofie): Han har sådan en øreting der går ned her. Og så taler han "blalballblal"

Father (Knud): Jeg gør det helt rigtigt.

Interviewer: Hvad med jer når I sådan cykler?

Son (Aske): Nogen gange cykler jeg, i går og i dag, igår cyklet jeg selv hjem.

Father (Knud): Det er ikke sket så tit før.

Mother (Britt): Hvad tænkte du så når du cykler hvad gør du?

Son (Aske): Hvad jeg skal på dagen, hvad jeg skal når jeg kommer hjem. Fordi jeg tænker tit over hvad jeg skal lave...

Interviewer: Sådan planlægger lidt...

Daughter (Sofie): Altså jeg har sikkert en eller anden ørehænger som en af mine veninder synger ovre i skolen. Altså der er forskellige sange hun synger hver dag og så har man den bare i hovedet.

Interviewer: Det er sjovt at I siger det er et tidspunkt hvor man kan planlægge sin tid eller sin dag, men som familie hvordan planlægger I ellers?

[alle griner højt]

Father (Knud): Jeg prøver at overbevise min kone om at det med at have en kalender det er en rigtig rigtig god ting. Og outlook har jo en kalender, nu har hun lige fået en smartphone så kan det være hun kunne begynde at bruge. Men hun går jo ind for at huske det fleste aftaler i hovedet eller skrevet ned på et stykke papir. Jeg bruger elektronisk kalender og ellers så skriver vi op på nogle sedler et par uger frem hvad vi skal.

Mother (Britt): Vi plejer at sætte os ned søndag og skrive ned for en uge hvad vi skal. Det gør vi.

Interviewer: I tager en uge af gange...

Mother (Britt): Ja vi kan ikke overskue mere..

Father (Knud): Noget af det, de spiller jo kampe i håndbold og fodbold, man skal jo ligge være sikker på om der er noget. Og så kan der jo være noget med arbejde, nogle møder.

Mother (Britt): Og udenlandsrejse.

Father (Knud): Og det er ikke altid man lige har husket at sige det hele.

Interviewer: Så det er rigtigt forstået at I sådan grovplanlægger en uge frem ad gangen, og så tager I tingene lidt som det kommer.

Father (Knud): Ja det har du faktisk helt ret i. Vi er ikke dem som planlægger sommerferien et år før. Og vi er ikke så meget for det der langtidsplanlægning.

Son (Aske): Det vi gør i sommerferien det er så kører vi ned med campingvognen...

Father (Knud): Vi vidste ikke engang hvor vi skulle hen...

Son (Aske): Jo vi skulle til Hartzten. Så kørte vi ned og kørte og forskellige steder hen.

Daughter (Sofie): Ja det eneste mål var Hartzten, og det er sådan et stort område.

Son (Aske): Og så ville jeg rigtigt gerne op i Berlin. Det spurgte jeg også om inden sommerferien. Så sagde min far "det ser vi til" og så lige pludselig kørte vi op til Berlin.

Interviewer: Men hvis man zoomer helt ned i en normal hverdag, er der nogle faste roller?

Mother (Britt): Ja det er der!

Father (Knud): Som dækker 70-80% af alt. Og så er der variation over temaet.

Mother (Britt): Jeg er den der møder tidligt. Jeg kører hjemmefra kvart over 7. Og Knud for børnene afsted og for ryttet op.

Father (Knud): Jeg kører kl. 8.

Mother (Britt): Altså der er meget rutine..

Father (Knud): Ja på den del er der. Men på børnenes sport er rutinen lidt mindre.

Mother (Britt): Det er lidt mere ad hoc, det afhænger lidt af hvem der har møder og...

Son (Aske): Der plejer det at være mor der tager med til fodbold og far der tager med til svømning.

Mother (Britt): Og så skiftes vi til guitar. Men det er også lidt.. nogen gange så ligger der et møde..

Father (Knud): Ja og så tænker jeg "jeg skal da også ud og se ham til fodbold egnang i mellem" og så laver man lidt ændringer der. Så 70-80% er fast rutine og så sidste 20% er lidt.... Basisdagen med hvem der hente er næsten fast.

Interviewer: Hvordan har I forhandlet jer frem til det?

Mother (Britt): Ja hvordan har vi forhandlet os frem til det? Det er vel bare opstået, jeg er ikke til noget om morgenen, så det giver sig selv...

Father (Knud): Britt kan ikke modtage en besked de første 2 timer om morgenen [griner] Det er til gengæld de to timer jeg har mest energi. Og så er det omvendt om aftenen. Men altså det starter jo nok noget med da børnene var helt små, så vil du gerne aflevere dem i vuggestue og sådan noget og så kommer man ind i sådan en rytme. Og jeg havde også arbejde hvor jeg havde møder lidt sent på dagen. Du har haft lettere ved at gå tidligere på dagen.

Mother (Britt): Ja det passer mig stor fint at komme tidligt fordi alle mine studerende kommer først daffende derved 9-10 tiden. Så jeg har lige et par timer for mig selv hvor jeg kan nå rigtigt rigtigt meget ik. Og så kan man give nogle dæssinger og så kan man gå hjem og så arbejder de til kl. 8.

Father (Knud): Men vi har fleksible jobs så vi kunne vælge det som vi vil. Det er ikke jobbet der har tvunget det ned over os.

Interviewer: Hvor meget synes I at I bestemmer i hverdagen?

Mother (Britt): Ret meget, ret meget...Er det du tænker på?

Daughter (Sofie): Ja du gør mor! [far griner]

Interviewer: I det hele taget, hvordan for I tingene til at gå op. Hvad er det der styrer det? Er der andre ting der går ind og styre jeres hverdag?

Father (Knud): Nu er det sådan at arbejdet fylder det meste. Altså man tager tid af til børnene og til huset, til dels, og så fylder arbejdet resten. Så er der noget tid så sætter du dig ned og arbejder. Jeg er ikke så meget til arbejde om aftenen. Det er et valg vi selv tager.

Mother (Britt): Ja jeg føler vi har ret stor frihed, det føler jeg. Det er en meget vigtig ting for os. Ja man føler ikke at man er låst.

Interviewer: Hvordan kommer den frihed til udtryk?

Mother (Britt): For eksempel vi skal have pudset vinduer... Manden kan først komme kl. 11 - det er ikke noget problem så sidder jeg hjemme og arbejder og Knud tager en time tidligere hjem fra arbejde og det vil sige ting går nemmere end hvis man skulle tage en fridag og afspadsere den på et andet tidspunkt. Det behøver vi ikke. Fordi man kan jo arbejde på alle tidspunkter af døgnet. Og den frihed kommer jo også med et arbejde som fylder meget tror jeg.

Interviewer: Altså et arbejde fylder meget?

Mother (Britt): Det ved i jo også, man arbejder jo ikke kun 37 timer om ugen vel. Så det er jo også fordi man kan lide det.

[Aske lidt snak om kort og GPS tracks]

Interviewer: Aske og Sofie synes I i har meget fritid eller frihed?

Son (Aske): Nej. jeg ved det ikke. Jeg synes det er fint. Jo jeg synes jeg har fritid, men det er mere når jeg kommer hjem fra ting jeg skal gå til. Men om et år må jeg jo stoppe til svømning fordi i år måtte jeg ikke. Men så vil jeg godt gå til atletik.

Mother (Britt): Så det du siger at du mangler et par dage i ugen fordi du har mange andre ting du vil?

Father (Knud): Man kan sige det bliver formodentlig lidt lettere nu her i denne her sæson, i den forrige sæson har de haft aktiviteter i 6 af ugens dage. Nogen gange 7 afhængigt af kampe. Så de har gået til noget hver dag.

Son (Aske): Men det var også mere fordi at så skulle man alt det i weekenderne. Så havde man ikke tid til at sove ved en af vennerne eller sådan noget fordi så skulle man det og det i weekenden.

Daughter (Sofie): Altså der er nogen tidspunkter hvor man tænker aargh kan man ikke snart få en weekend fri så man kan være sammen med nogen, men det er hvis der lige har været 2 weekender og der også kommer en næste gang, hvor man skulle til fødselsdag og så dagen efter ud og spille kamp. Men ellers er det ok, så har man der efter skolen mellem 1 og 3 hvor man ikke skal noget. Der kan man være sammen med nogen.

Mother (Britt): Det hjælper at man kommer lidt senere i seng, så bliver dagen lidt længere...

Interviewer: Men synes i generelt i jeres hverdag i har travlt?

Father (Knud): Ja det ville være rart hvis dagen var to timer længere. Et par timer mere til at slappe af....

Mother (Britt): Ja vi har travlt - men vi har ikke FOR travlt. Vi har travlt, det har vi, vi har mange ting, det ville være løgn at sige andet.

Father (Knud): Jeg kan vise jer 2. sal så ville i se hvor travlt vi har. Jeg begyndte at bygge for 18 måneder siden.

Mother (Britt): men det er noget vi godt kan lide at have. Det er ikke fordi vi synes det er irriterende at have travlt, vi kan godt lide det. Så det er ikke en belastning. Travlt det er blevet sådan uhhh ha, men vi synes det er rart at have travlt.

Daughter (Sofie): Mor vi keder os næsten aldrig vel?

Mother (Britt): Altså har vi to timer fri så begynder vi at gå rundt i cirkler...

Daughter (Sofie): Det er fordi i er kloge...

Father (Knud): Ja det er rigtigt, intelligente mennesker keder sig aldrig... [griner]

Son (Aske): Tit om aftenen så sidder far inde ved computeren og mor sidder her. Og jeg ligger på sofaen.

Interviewer: Kan I komme i tanke om nogen situationer hvor det er vigtigt at have tid nok?

Son (Aske): Når jeg skal til fodbold om torsdagen.

Father (Knud): Det er vigtigt at have tid nok til børnene og følge med i deres fritidsaktiviteter

Mother (Britt): Og være sammen med dem.

Father (Knud): Nu har vi været meget med dig til håndbold ik. Det er der ikke så mange andre forældre der er.

Mother (Britt): Men jeg vil sige efterhånden så er der tyndet ud i hvor mange der står ved sidelinjen. Jeg synes det er vigtigt at have tid nok når børnene er kede af det. At man kan trække stikket ud og sige hvad handler det her om?

Father (Knud): Også bare at have noget tilfælles med dem. Om et par år så gider de ikke have os med mere. Så det er ik så lang en periode. Vi prøver at sige til folk der bare gerne vil sende dem afsted: "Herregud det er kun et par år så er det overstået".. Det prioriterer jeg ihvertfald at have tid sammen med børnene så må det vente om man lige får bygget huset færdigt eller får lavet sin motorcykel så man kan få lov at køre en tur [i sjov].

Daughter (Sofie): Det gjorde du da! Du løb bare tør for benzin [alle griner]

Interviewer: Generelt er i tilfredse med den måde jeres hverdag ser ud på lige nu?

Father (Knud): Altså udover en ny regering? [sjov]

Interviewer: Altså hverdagen kan også være weekender, mere jeres dagligdagsliv...

Mother (Britt): Ej vi har et dejligt liv. Det har vi altså.

Father (Knud): Ja jeg har en jobsituation der ikke er helt sikker i øjeblikket, jeg har haft nogle perioder med arbejdsløshed, og jeg sidder i en midlertidig stilling i øjeblikket, det kunne jeg godt tænke mig der blev gjort noget ved. Men det er der måske også ved at blive. Det er vel det der bekymrer mig mest sådan.

Daughter (Sofie): Far når du siger arbejdsløshed så lyder det altid som en eller anden sygdom ligesom man har...

Father (Knud): Sådan kan det også føles nogen gange.

Mother (Britt): Også for andre [griner] Men ellers så synes jeg vi har et fantastisk liv.

Son (Aske): For mig er det bare en helt normal hverdag...

Daughter (Sofie): Jeg synes godt vi kunne have 2 fredage.. [griner]

Interviewer: Hvorfor er fredag den fedeste?

Daughter (Sofie): Jeg synes nu mere det er lørdag. Lørdag har man ligesom fra morgenstunden så må man sove lige så længe man vil. Så når man vågner så er klokken kun 10 og så skal man lige have noget morgenmad og så videre og så videre så først kl. halv 12 når man står op så har man hele dagen til at lave noget og så om aftenen så kan man lige så længe op man vil og så om søndagen kan man sove længe.

Mother (Britt): Ja det kan ikke være skønnere...

Son (Aske): Weekend betyder også meget for mig, men det er mere ferien der betyder rigtigt meget for mig, hvor jeg kan få leget med mine venner. Det har jeg ikke rigtigt tid til her [i dagligdagen].

Interviewer: Men synes i det fylder rigtigt meget alle de der aktiviteter i går til?

Daughter (Sofie): Altså nogen, feks jeg går til håndbold, og nogen gange når for eksempel træning har været aflyst så tænker man "hvad lavede jeg egentlig den dag skulle jeg ikke have været til håndbold?" og man kan nok nogengange savne det lidt når man ikke har været til det i en uge fordi det er ren rutine.

Father (Knud): Vi gør meget ud af at man kommer hver gang. Det er ikke sådan noget zapper, når man går til noget så går man til det.

Mother (Britt): Men man kan godt springe fra. Det er jo ikke sådan vi har en regel herhjemme der siger, feks gik Sofie til spejder, "Ej jeg gider ikke gå til spejder mere" så går man lige perioden ud til man skal betale igen og så kan man godt vælge at stoppe. Undtagen svømning det skal man! [griner]

Interviewer: Når der nu er der de aktiviteter hvordan planlægger i at få en ny ting ind i det puslespil?

Mother (Britt): Det må man heller ikke, det er forbudt.

Father (Knud): Men det er jo også totalt katastrofe bare at planlægge to ting fordi så pludselig laver de om på træningstiderne og så ligger det oveni hinanden og så kan man ikke gå til svømning. Nu har han lige skiftet fodboldklub og skulle gå til fodbold om torsdagen men der skulle han gå til svømning. Og kan man så få flyttet at gå til svømning herovre i København. Det er nærmest umuligt at få en plads. Nu lykkes det os at få den flyttet til fredag aften kl. halv 7. Så du skal til svømning i morgen. Men det kan godt være svært at koordinere flere ting fordi i løbet af sommeren ved de forskellige foreninger ikke hvornår de har haltider og trænere, så det må gå som det går, men af uransagelige årsager så går det altid. Vi har jo ikke måtte melde fra til noget.

Daughter (Sofie): Altså stine for eksempel gik jo til kor fra kl. halv 3 til halv 5 og så gik kun til spejder fra 5 til 8.

Father (Knud): Du måtte droppe at gå til drama fordi det var samme tid som med håndbold.

Son (Aske): Det passer også meget godt sammen, når jeg er til fodbold er Sofie til håndbold. Når jeg er til guitar er Sofie til håndbold. Om lørdagen er der tit kampe.

Father (Knud): Det bliver dejligt når de bliver så store at de selv kan gå. [smiler] At de selv kan tage derhen. Nu tager Sofie selv til saxafon, når før man skulle køre dem så kunne de ikke have overlappende tider, når den ene var ude og rejse så gik det jo ikke. Der havde vi hele ugen fyldt op fordi de havde forskellige dage, nu kan de godt gå samme tid.

Son (Aske): Jeg kan selv gå til guitar...

Father (Knud): Ja i kan alt selv, vi behøver slet ikke at være her. [griner] Det er bare at sende pengene.

Son (Aske): Jeg kan ikke finde vej til svømning.

Interviewer: Men der ernogen af de aktiviteter hvor det er nødvendigt for jer at have en bil?

Mother (Britt): Vi kan sagtens cykle eller tage bussen... okkk! Det kan du her i København! Det er ikke ngoet problem...

Father (Knud): Det kunne de, men vi gør det ikke..

Mother (Britt): Men nu er der også for eksempel nå der der kampe så er det typisk os der kører til de her kampe.

Daughter (Sofie): Albertslund.

Father (Knud): Nu skal hun spille kval. til anden division her i Virum søndag morgen, så er det os der står her med bilen.

Interviewer: Til sidst. Her kommer lige spørgsmål hvor i kan give nogle hurtige svar hvad i lige tænker. HVad er jeres holdning til kollektiv transport?

Daughter (Sofie): Fedt!

Father (Knud): Det skal vi have mere af.

Mother (Britt): Mere af det.

Daughter (Sofie): Hvad er det ?

[alle griner]

Mother (Britt): Busser og tog. Vi deler om det.

Interviewer: Hvad er jeres holdning til bilen?

Father (Knud): mjaaa....

Mother (Britt): Det er jo et personligt valg. Men det koster jo, der er afgifter til staten og alt muligt. Biler forurener ikke så meget som fly for eksempel. Eller gods transport eller lastbil transport.

Daughter (Sofie): Altså de har lige lavet en ny bil altså, den kører på biobrændsel, den kan kører 80km på literen og din den kører 20 på literen.

Father (Knud): Altså jeg har lidt dårlig samvittighed over at køre i bil faktisk. Nu har vi en bil med stor motor fordi vi har en campingvogn, men den bil behøves jeg jo ikke kører rundt i hele året. I virkeligheden ville det være meget smartere hvis jeg havde en lille bil til hverdag og så kun havde den store bil til ferien. Men det løber jo heller ikke rundt at have to biler vel...

Mother (Britt): Ej nu kører du jo rundt med 7 håndboldspillere.

Father (Knud): Ja så kører jeg rundt med håndboldspillere, men vi har jo valgt - og der er blevet sparet så meget på den offentlige trafik, kollektive trafik at det ikke kan lade sig gøre altid... Desværre...

Daughter (Sofie): Du kunne også bare sætte mor af på arbejde og så videre...

Mother (Britt): Det er en dejlig frihed.

Interviewer: Hvad er jeres holdning til cyklen?

Mother (Britt): Cykling det er fantastisk.

Daughter (Sofie): Jaaa.

Father (Knud): Mere af det.

Mother (Britt): Bare ikke i regnvejr. Men ungerne elsker at cykle, de cykler gerne.

Father (Knud): Og det gjorde vi sådan set også i princippet.

Mother (Britt): Jeg cyklet helt ind til jeg blev 25.

Father (Knud): Jeg har cyklet til Jugoslavien og Paris og sådan noget i mine yngre dage. Så gennemsnitlige over livet...

Mother (Britt): Jeg har cyklet til Aalborg [alle griner] Ja der er modvind.

Interviewer: Hvad er jeres holdning til at gå?

Mother (Britt): Gå?

Father (Knud): Det er jo faktisk dejligt.

Mother (Britt): Det er skønt.

Son (Aske): Især om vinteren så...

Mother (Britt): Jeg kan godt lide at gå.

Interviewer: For i gjort det i hverdagen?

Daughter (Sofie): Når bedste er her.

Father (Knud): Jeg går gerne ned og køber ind. Der er 700 meter cirka. Det tager lidt længere tid, men jeg kan bedre lide det jeg synes det er hyggeligt. Jeg går en ny vej hvis jeg kan. Det er begrænset hvor mange nye veje jeg kan gå men forskellige veje fra

gang til gang.

Daughter (Sofie): Og så kender man så mange i kvarteret og så får man sig lige en snak far...

Father (Knud): Ja nemlig..

Mother (Britt): Jeg tager gerne bilen... [griner]

Father (Knud): Ej jeg har dårlig samvittighed når man tager bilen ned til supermarked, men det gør man nogengange når man skal købe stort.

Mother (Britt): Ja det kommer an på hvor meget man skal købe ind.

Interviewer: Hvad er jeres holdning til en betalingsring?

Mother (Britt): Den kommer vi ikke udenom.

Father (Knud): Den kommer under alle omstændigheder. Jeg synes det er meget fornuftigt.

Mother (Britt): Jeg synes det er rimligt. Hvis du ser på hvordan miljøet er inde i København så er det jo ikke særligt godt.

Father (Knud): Det er jo ikke engang miljøet, det er jo bare latterligt at der holder så mange biler stille uden at komme nogen vegne. Men der skal så investeres i kollektiv trafik.

Mother (Britt): Mer metro.

Father (Knud): Jeg har hele tiden ment man skulle forbyde trafik indenfor muren, ja inde i middelalderbyen, luk det helt af for biler og så lave gratis små busser der kørte rundt og rundt og rundt så man bare kunne hoppe af og på. Det kunne også være helt indenfor søerne. Der skal selvfølgelig være nogle lastbiler der skal kunne komme ind med nogle varer men hvad skal vi andre der?

Mother (Britt): Du kan se London, de kunne klare det uden at putte flere nye busser ind fordi nu kunne bybussen bare komme igennem så folk kom hurtigere frem. Det er altså ret smart.

Daughter (Sofie): Sporvogn

Father (Knud): Ja sporvogn. Og der kunne blive super hyggeligt så. Hvis der ikke skal være alle de biler. Men hvis det samtidig bare gøres for at skrabe penge ind for at kunne spare, som vi godt kunne finde på i det her land, og ikke lave de investeringer der skal til, så kommer der problemer.

3.5 Household E

Interviewer: Simon Wind

Mother: Bodil (age 42)

Father: Torben (age 40)

Daughter: Frida (age 8)

Son: Anders (age 5)

Transcription

Interviewer: Jeg tænkte at I først lige kunne kort opsummere hvem I er. Navn, alder, arbejde og uddannelse.

Mother (Bodil): Jeg hedder Bodil og er 43 år. Jeg er uddannet fra Roskilde Universitetscenter. Noget der hedder cand. Tech. Soc (?) fra 97, som jo også laver noget miljø- og trafikplanlægning. De sidste 11 år har jeg været ansat som konsulent i Dansk Sygeplejeråd. Det ligger tæt på her. Det ligger inde ved Nørreport. Det er et kvarter på cykel.

Father (Torben): Jeg hedder Torben og er 40 år. Jeg er jurist fra Københavns Universitet fra 96. Jeg er ansat i DJØF, jurist og økonom forbundet og har været der i 10 år nu. Før var jeg i arbejdstilsynet som chefkonsulent af titel. Jeg sidder med overenskomstforhandlinger, fyringssager og fyringsrundter og underviser i forhandling og alt muligt. DJØF ligger også på Nørrevold. På Gothersgade så jeg har også et kvarter på cykel herfra.

Interviewer: Hvad med børnene?

Mother (Bodil): Frida hun er 8 år.

Daughter (Frida): Jeg hedder Frida og jeg er 8 år og går på XXX skole. Og jeg går på fritidshjem og skal snart på klub.

Interviewer: Hvordan kommer du ned til skolen om dagen?

Daughter (Frida): Jeg går eller cykler. Eller kører med bus.

Interviewer: Alle mulige forskellige måder.

Mother (Bodil): Og så har vi Anders på 5 år som går i børnehave. Også herude på Christianshavn.

Interviewer: Kan I fortælle lidt om hvor I oprindeligt kommer fra?

Mother (Bodil): Jeg er født i og boede de første 15 år i Ballerup som er en kommune lidt uden for København. Min familie flyttede til Ølstykke som ligger lidt længere ude mod Frederikssund. Der boede jeg en 3-4 år og så flyttede jeg hjemmefra. Så har jeg boet i København.

Interviewer: Siden da?

Mother (Bodil): Nej. Jeg har faktisk også boet i Måløv og Albertslund lidt. Så har jeg boet i København de sidste mange år.

Interviewer: Forskellige steder i København?

Mother (Bodil): Ja. Jeg har boet på Nørrebro og på Frederiksberg og så her. Jeg boede længe på Nørrebro. Det var i 93 jeg flyttede til København.

Interviewer: Hvor længe har I boet her?

Mother (Bodil): Her har vi boet i 9 år. Det var noget helt nybyg.

Father (Torben): Jeg er oprindelig fra Vanløse. Født og opvokset. Der boede jeg i min barndom indtil jeg flyttede hjemmefra som 21 årig. Så flyttede jeg først til Nordvest. Der boede jeg en 6 år. Så boede jeg på Frederiksberg et par år indtil Bodil og jeg flyttede

sammen, og så flyttede vi herud for 9 år siden. Jeg har gået på Kirkebjerg skole i Vanløse.

Interviewer: Kan I fortælle lidt om det kvarter som I bor i? Hvad er det for en slags kvarter, set med jeres øjne?

Mother (Bodil): Hvad skal man sige. Det er et kvarter med mennesker som har en høj indkomst. Det er man næsten nødt til for at kunne bo her. De fleste er også veluddannede. Enten inden for det kreative eller også universitetsuddannede.

Father (Torben): Der bor simpelthen så mange arkitekter herude!

Interviewer: Det er simpelthen en koloni.

Father (Torben): Det er egentlig en meget sjov blanding. Oprindeligt tror jeg kvarteret var tiltænkt folk som ikke havde børn, eller hvor børnene var flyttet hjemmefra. Bare se på antal værelser i lejlighederne. Men af en eller anden grund kom der væsentligt flere børnefamilier herud end det nogensinde var planlagt. På beboersiden er det delt mellem børnefamilierne – det er ca. halvdelen – og den anden del er ældre ægtepar hvor børnene er flyttet hjemmefra. Området har også uddannelsesinstitutioner.

Så er der Operaen som arbejdsplads og nogle mindre kreative steder så som et arkitektfirma, reklamebranchen så som (Reno Richard ?) som ligger herude. Apotekerforeningen ligger også herude. Så er det det der store danske tøjfirma som har alle de der.. Peak Performance. Så er der det der firma.

Mother (Bodil): Det er der min fætter arbejder.

Father (Torben): Jeg kan ikke huske hvad de hedder, men de har også kontorer herude.

Mother (Bodil): Man kan sige om det her område; Det var tænkt som børnefamilier boliger – nu snakker vi jo meget om det her – men det er lidt det samme med nogen af de andre. Men der er rigtig mange som flytter når deres børn bliver store. Så bliver lejlighederne for små for dem.

Interviewer: Så det er mest lejligheder i den her størrelse?

Mother (Bodil): Der er ikke rigtig noget der er meget større. Der er nogen der er 10-15 kvm større.

Interviewer: Hvordan ville I beskrive atmosfæren eller stemningen herude?

Father (Torben): Landsbyagtig på mange måder. F.eks. når man er ovre i Netto så hilser man og står altid og snakker med en 3-4 personer. Man kender mange. Både her i andelsforeningen er der rigtig mange sociale aktiviteter, og så ligger der en anden stor andelsforening lige på den anden side af kanalen ovre ved netto. Der kender man folk fra fitnesscentret der ligger lige herovre. Børnene går i samme skole og børnehave. Spiller fodbold på samme hold. Man kan også se det; efter kl 17 er her helt dødt. Søndage er der fuldstændigt dødt. Det er fuldstændigt som en lille landsby. Både mentalitetsmæssigt med at alle kender alle, og meget roligt.

Mother (Bodil): Vi har et fælleshus her i andelsboligforeningen som bliver brugt. Vi har en madklub f.eks. sammen med en hel masse andre børnefamilier hvor vi spiser sammen. Så er der et bådelaug som også holder nogle arrangementer og så holder vi også jul og fastelavn, så man kender mange af sine naboer. Så er der mange af sine naboer som man ses med privat.

Father (Torben): I den anden store andelsboligforening herude har man også et stort fælleshus, og laver også tonsvis af sociale aktiviteter.

Mother (Bodil): Der er heller ikke de store udsving – det var det jeg startede ud med at sige – det er også fordi alle ligner hinanden lidt. Det er jo lidt specielt at man ikke har mere variation sådan et sted.

Interviewer: Så det er mest jer selv som tager initiativ til at lave (?)

Mother (Bodil): Ja. Der er jo også masser der bor her og som slet ikke er med i det fællesskab.

Interviewer: Men det er meget gennem børnene at det opstår?

Father (Torben): Jo. Det er lige som om der er to grupper. Der er børnefamilierne og så er det pensionist og senkarriere folkene. De har meget bådelaug og dem der arrangerer det. Der er også en herrefrokostklub som mødes en gang om ugen og spiser stort koldt bord. Der er også en damefrokostgruppe som også er pensionistdamer som mødes en gang om ugen og spiser. Der er den klassiske kvartet, som jeg efterhånden tror har 8 instrumenter. Der er alle mulige ting. Bådelaug har sociale aktiviteter med foredrag og alt muligt. Børnefamilierne har de ting som interesserer dem og seniorgruppen har de ting som interesserer dem. Men der er også på kryds og på tværs. Folk de ses der.

Mother (Bodil): Der er også mange opgange som laver ting sammen et par gange om året.

Father (Torben): Jeg tror at det det handler om, er at hvis det havde været et gammelt boligkvarter der havde været 100-150 år gammelt, så kommer du ind og der er en kultur og et sprog og en (psykologi?) du skal lære at rette dig efter. Her der flyttede alle herud fordi det var et nyt kvarter. Hovedparten er dem der flyttede ind for 9 år siden. Selvfølgelig er der meget udskiftning, men hovedparten er stadig dem der flyttede ind for 9 år siden. Alle skulle lige finde en grundlæggende kultur. Derfor er folk meget opsøgende på hinanden. Der var ikke noget med at man skulle indordne sig efter. Man skulle være med til at definere sig selv. Det har nok også givet noget af den sammenhængskraft der er herude.

Interviewer: Det var faktisk mit næste spørgsmål; Ville I sige at der er en fælles identitet. En eller anden grundlæggende kultur for hvordan man er. Hvordan det her sted er?

Father (Torben): Meget. I lyset af alle de ting vi fortalte. De ting vi laver fælles. Det giver det selvfølgelig. Så er der alle de klassiske skismaer. Seniorgruppen de går meget op i hvordan området bliver forskønnet. Børnefamilierne vil gerne have nogle flere praktiske ting. Nogle flere legesager. På den måde er der altid nogle forskellige kræfter der trækker i hver sin retning, men det er der vel i alle andelsforeninger. Noget man skændes om. Men grundlæggende er der en rigtig god stemning herude. God sammenhørighed på tværs.

Interviewer: Hvorfor valgte I at flytte herud? Dengang måtte det have været helt..

Mother (Bodil): Der var slet ikke noget. Der var ikke engang bygget, men vi havde været herude et par gange til noget brunch ovre på basecamp, og så kørte vi rundt på cykel og snakkede om at det kunne være super fedt at bo herude. Nu er det blevet endnu mere strømlinet, men dengang var det meget 'på landet' agtigt. Samtidig med at det var i byen.

Interviewer: For mig ligger det jo i hjertet af København.

Mother (Bodil): Men med vand og.. På den måde er der også meget historie herude. Så ledte vi faktisk efter en bolig alle mulige steder. Og så så jeg i avisen at de var ved at bygge noget herude. Så slog vi så til. Det har vi været rigtig glade for.

Father (Torben): Vi havde været rundt og kigge på ejermarkedet. Det prisleje vi var interesseret i kunne vi ikke rigtig finde. Dengang for 9 år siden var andelsboliger jo prissat helt anderledes. Denne lejlighed kostede ca. ½ mio. altså nu. Nu ville en sådan lejlighed prissat ved en ejendomsmægler måske gå til 1,6-1,7 mio. Men dengang var ½ mio. jo rigtig meget. Der var det jo sindssygt dyrt for en andelslejlighed. Vi flyttede fra en andelslejlighed som vi fik 120.000 for. Det var så også kun 55 kvm på Frederiksberg. Så var det ligepludselig 500.000.

Mother (Bodil): Det var ikke så meget det. Huslejen er jo også dyrere.

Interviewer: Du siger det var lidt tilfældigt at I kom herud. Var I på udkig efter noget helt nyt?

Mother (Bodil): Overhovedet ikke.

Father (Torben): Tværtimod havde vi kig på Østerbro, Frederiksberg, Nørrebro, så nej. Så havde vi kigget på lidt villalejligheder i Vanløse osv. Men det var..

Mother (Bodil): Det var området.

Father (Torben): Det stod i avisen lige pludselig. Nu blev de udbudt. De arkitekttegninger der var ude. Så kunne man byde ind. Og så tænkte vi; Vi havde bare ikke rigtig kunnet finde det rigtige. Vi havde bare været ude og kigge og syntes det var et spændende område.

Mother (Bodil): Det var mest området. Den lejlighed vi fik, var vi ikke specielt interesseret i. Det var i hvert fald ikke den der stod først på ønskelisten. Så har vi så byttet eller købt en ny internt.

Father (Torben): Vi havde været skrevet op allerede fra før de blev bygget. Vi tog nærmest bare en lejlighed for at komme ind, og med det samme blev vi skrevet op til at bytte.

Mother (Bodil): Altså ikke bytte, men købe en anden.

Father (Torben): Så nåede vi at bo herude i et år, tror jeg. Så solgte vi den vi havde og købte den her.

Interviewer: Hvad var det så der gjorde at I valgte at komme herud i stedet for Frederiksberg eller Nørrebro?

Mother (Bodil): Det var miljøet. Naturen samtidig med at det ligger i byen. Vi villa bare gerne bo i byen, men her er mere luft. Det var helt sikkert det med at vi havde været ude og cykle og her var super fedt.

Father (Torben): Noget der generelt tiltalte mig var at det var en andelslejlighed. Med de prisstigninger der har været er prisforskellen mellem andels- og ejerlejlighed jo udvisket. Dengang var det mere andel, og det er det jo stadig også. Ift. hvordan tingene løses herude og vores generalforsamlinger. Det er jo stadig en andelsforening. Jeg har også altid bedre kunnet lide en ejerforening.

Interviewer: Jeg tænker at sådan noget som Nørrebro eller Frederiksberg det også er i byen?

Mother (Bodil): Jo. Men det her det er jo mere i byen. Man kommer lidt mere ud og der er lidt mere luft og lidt mere stille. Lidt mere højt til loftet på en eller anden måde. F.eks. kan jeg illustrere det med at jeg synes at Christianshavn er rigtig lækker. Det er jo lige herude. Super charmerende, men ekstremt klaustrofobisk på en eller anden måde. Meget tæt og alt er småt og snævert. Lige så snart man kommer på cykel, jeg siger jo at jeg bor på Christianshavn, så kommer man herud og så kan man ahh. Der er fred og ro og luft. Det jeg mener, er at det er jo stadig Christianshavn, hvis man kan sige det. Det er jo midt i centrum, som du selv er inde på. Det synes jeg er rigtig lækkert. Man kan gå nogle super fede ture. Løbe lige over på Christiania og gennem voldene.

Father (Torben): Det er det bedste af alle verdener. At bo lige ved siden af midtbyen og stadig væk som i en landsby med vand på alle 4 sider. Grønt, og så stadig i København K.

Mother (Bodil): Men der er også meget historie. Man kan gå ud på marinens ø og gå rundt der. Man kan gå endnu længere ud. Så er der sådan nogle sjove huse og husbåde. Og så er der Christiania som jeg rigtig godt kan lide. Med voldene. Det føles dejligt fredeligt.

Interviewer: Det med historien. Var det noget som var med til at få jer til at vælge det her sted?

Mother (Bodil): Ikke for mit vedkommende.

Father (Torben): Det er en bonusting at der er det.

Mother (Bodil): Selve det at mange af bygningerne er lidt historiske gør lidt. Det synes jeg er ret fedt. Både husene dernede og kedelsmedjen. Sådan nogle ting synes jeg er ret fint. Operaen var jo ikke bygget dengang vi flyttede herud. Det var nærmest lidt ærgerligt at den skulle ligge derude, men sådan er det jo. Det vi faldt for var jo også at der stod nogle gamle kastanjetræer langs alléen. Skide flot! Vejene var lidt hutlede. Det var ikke så strømlinet. Det er sådan lidt synd, synes jeg. Nu er det jo helt rettet ud, men det er jo af hensyn til kloak og veje. Der er jo meget trafik nu. Der er jo nogle hensyn, som jo er legale nok. Men det var ret fint før. Sådan er det jo.

Interviewer: Er det her sådan et sted I forestiller jer at I skal blive gamle i? I kunne godt forestille jer at bo her resten af jeres liv?

Father (Torben): Ja. Jeg hader at være på boligjagt. Jeg hader at flytte, så det er en ting. Men en anden ting; hvis du ser omkring i boligen. Der er ikke nogen dørtrin, der er elevatorer ude foran. Alt er super handicapvenligt. Igen; Der er grønt og flot herude. Vi bor lige ved alle kulturtilbud. Det eneste vi sådan set frygter – det er selvfølgelig ren luksus – men lejlighederne er lige knapt 100, og børnenes værelser er ikke særligt store. Vi tænker lidt at når de bliver større, så bliver det lidt snævert, men det er der jo andre der har gjort før os. Jeg er selv vokset op på lignende kvadratmeter med to forældre og en søster. Så det eneste skulle være omkring pladsen og børnene, men det er luksusproblemer, så det forestiller jeg mig at vi sagtens kan klare.

Mother (Bodil): Men det skal da siges at de er ved at bygge nogle rækkehuse ude på noget der hedder Magretheshøjvej. Vi har ikke sådan for alvor været interesseret, men havde det nu været rigtig fedt, så kunne vi da godt have overvejet det for at få nogle flere kvadratmeter.

Interviewer: Er det også her i området?

Mother (Bodil): Ja. Det er 10-15 min længere ude på cykel.

Father (Torben): Nogle af de børnefamilier der bor herude. De er ligesom vokset ud af lejligheden. De flytter derud. Der er nogle af vores venner der har 3 børn. De flytter her d. 15. december. Der har det været for småt til 3 børn. Men nej, vi kunne sagtens forestille os at blive gamle herude.

Interviewer: Hvad for nogle transportmuligheder har I herfra?

Father (Torben): Vi har jo vores cykler og vores bil. Ellers er det jo 66 bussen der kører næsten lige uden for døren, men transportmæssigt er det jo en blindtarm. Der er bussen frem og tilbage, og næste stop er jo endestationen ved Operaen. Den eneste mulighed er at tage bussen ned til Metroen.

Mother (Bodil): Og så har vi jo båden.

Father (Torben): Vi har selvfølgelig havnebussen.

Mother (Bodil): De gange jeg har været på barsel, der har jeg brugt den rimeligt meget for at komme over. Enten til midtbyen eller til Østerbro. Men ellers bruger vi den ikke særligt meget. Ellers er vi næsten altid på cykel, og det er lidt bøvlet at have cykel med. Man kan egentlig godt, men...

Interviewer: Er det mere en turist-ting?

Mother (Bodil): Nej, der er også nogen der pendler med den. Hvis de f.eks. skal over til Østerbro og har arbejde der. Så er det enormt nemt i stedet for at skulle igennem hele byen. Det tager jo 5 min, så er man på Østerbro. Ellers tager det 25 min på cykel gennem byen vil jeg tro.

Father (Torben): Jeg glemmer simpelthen den er der.

Interviewer: Er den ny?

Father (Torben): Nej. Den har været herude lige så lang tid som vi har været, vil jeg tro.

Mother (Bodil): Og der er endda kommet flere linjer. Jeg har et par gange i sommer brugt den et par gange for at komme over til Nyholm hvis jeg lige var på den side. Og så hjem. Der er der en der pendler frem og tilbage. Men i starten var det lidt; Det er koldt at stå og vente i 20 min hvis man ikke lige når den, så det er ikke lige den vi bruger mest.

Interviewer: Hvad bruger I ellers meget af transportmidler?

Mother (Bodil): Vi cykler meget. Og så har vi en bil. Vi har et kolonihavehus som ligger i Ballerup. Tilfældigvis. Derud kører vi altid i bil.

Father (Torben): Metroen bruger vi meget fordi. Hvis cyklerne er gået i stykker hvis der er et problem med aflevering af børn eller man skal videre til et eller andet. Så tager vi bussen ned til torvet. Nogle gange cykler vi ned til torvet. Og så tager vi metroen. Den er både god hvis jeg skal på arbejde inde på Nørrebro, og så er der min mor. Hun bor stadigvæk ude i Vanløse. Hvis børnene skal afleveres derude en morgen fordi de skal passes, så er det faktisk hurtigere at tage metroen i morgentrafikken, end det er at tage bilen til Vanløse. Bilen til Vanløse tager 40-60 min. Metroen tage...

Mother (Bodil): Vi kan jo heller ikke parkere inde ved arbejdet.

Father (Torben): Metroen til Vanløse herfra tager en 15 min, så det er jo en massiv besparelse i tid. Hvis man har travlt kan man tage metroen direkte fra Vanløse hvor min mor bor, og så på arbejde og være på Nørreport igen på 10 min. Så der er al grund til at bruge metroen om morgenen.

Interviewer: Hvad gjorde I så før metroen?

Mother (Bodil): Der cyklede vi nok lidt mere. Også uanset vej. Der kunne man også tage bussen dengang, hvis man skulle til hovedbanegården, men det ligger ikke super centralt. Der er også lidt bus oppe ved Christianshavns Torv. Bla. også ind til Nørreport station. Den har jeg ikke taget ret mange gange. 4 gange måske på 10 år. Den bruger vi ikke så meget. Vi bruger 66'eren og metroen hvis vi bruger noget af det offentlige.

Interviewer: Så ud fra det kan jeg forstå at det der betyder noget for jer, er at transporten det er primært tid?

Mother (Bodil): Ja. Tid men også hvor mange afgang der er. Metroen er jo tid fordi man ikke står og venter. Bussen er et helvede fordi den altid, når jeg skal bruge den, de sjældne gange springer én over. Så nogle gange står man 20 min. Jeg ved ikke hvorfor. Det er virkelig...

Father (Torben): Det er en ustabil rute. Den kører næsten hele Nørrebrogade igennem, så den kan have massive forsinkelser, alt efter hvordan trafikken er. I hvert fald den sene eftermiddagstrafik. Nogen gange har de svært ved at skaffe chauffører. Så er der enkelte afgang der bliver aflyste. Det er typisk 66'eren, har jeg på fornemmelsen, der holder for. Man kan godt opleve, ret ofte, at der mangler afgang.

Interviewer: Hvor ofte kører den ellers?

Mother (Bodil): I myldretidstimerne der kører den hvert 10. min. Jeg har da oplevet at stå der med begge børn der ikke orker at gå hjem. Og så i bussen med ting og sager. Så har jeg måttet tage en taxa nogle gange. Så kommer den altid når jeg lige har sat mig ind i en taxa. Nej, jeg synes den er dødirriterende for at sige det ligeud. De kører også som død og helvede gennem Prinsessegade. Men det er også der hvor jeg mest cykler.

Father (Torben): Det der betyder mest for mig transportmæssigt. Det er jo frihed. Hvis jeg kan tage min cykel, så tager jeg min cykel. Vi har jo selvfølgelig også fordelene: Vi arbejder i byen og langt hovedparten af vores venner bor også inden for cykelafstand. Den frihed, at du har et transportmiddel lige når du skal bruge det, du kan jo sige at det har du også med en bil, men du kan jo ikke parkere i København, og du sidder fast i en eller anden trafikprop det meste af tide. Der giver cyklen en helt anden frihedsgrad. Nogen gange er der komforten hvis vejret er dårligt, men der skal det være sindssygt dårligt vejr før jeg bliver skræmt væk.

Mother (Bodil): Der er jeg nok værre.

Father (Torben): Så det er 5 dage om året eller sådan noget, hvor vejret er for dårligt til at cykle. Der skal ½ m sne til eller sådan noget. Eller en skarp pelikanvind.

Interviewer: Men der er du mere tilbøjelig til at hoppe ind i bilen?

Mother (Bodil): Nej. Jeg tager aldrig bilen til arbejde.

Interviewer: Hvad bruger I så bilen til? Andet end ud til kolonihaven?

Mother (Bodil): Ikke så meget. Til kolonihaven og så nogle gange ud til Vanløse en weekend, eller til mine forældre i Ølstykke. Venner der bor i Hillerød. Weekendture eller hvis der skal købes noget stort i Bilka eller Silvan. Praktiske ting, så den kan sagtens stå i 5 dage eller en uge uden at blive rørt ud af stedet.

Interviewer: Hvad gør I så med børnene når I cykler? Er det om bag på eller cykler de selv?

Mother (Bodil): Frida cykler selv og Anders ville gerne cykle selv, men sidder primært på cyklen. Da de var små begge to havde vi en anhænger som vi satte nede ved børnehaven. De gik i vuggestue og børnehave samme sted. Det var sådan en som vi kunne tage af cyklerne. Der havde vi mange overvejelser om vi skulle have en christianiacykel eller ej, men så skulle man jo have cyklet videre på den. Det var lidt bøvlet. Det er jo meget forskelligt hvem der henter, om man henter begge børn, eller om det er ét barn. Nu er det jo forskellige steder. Det var det jo også der.

Father (Torben): Og anhængen gik af. Det kunne klipses på begge cykler og med en wirelås kunne vi bage låse den til hegnes ved børnehaven, og så stod den der til når den næste kom.

Interviewer: Kunne de begge to være i den?

Father (Torben): Ja, dengang.

Mother (Bodil): Nu kunne de nok godt tænke sig sådan en, men vi brugte den ikke så meget. Det var også lidt bøvlet i snevejr.

Interviewer: Hvad for en bil har I?

Father (Torben): Toyota Corolla stationcar fra 96.

Interviewer: Og den har I valgt fordi?

Father (Torben): Det var svigerfars aflagte bil som vi kunne få billigt.

Mother (Bodil): Den har vi været glade for.

Father (Torben): Den har været uopsidelig.

Interviewer: Det lyder heller ikke som om den får så mange kilometer på sig.

Mother (Bodil): Efter vi har fået kolonihave, der kører vi en del.

Interviewer: Hvor ofte er I derude?

Mother (Bodil): I sommerhalvåret er vi derude hver weekend hvis vi kan komme af sted med det. Og så i sommerferien de sidste 4 år. Og så kører vi egentlig meget når vi er derude. Kører i bil når vi

skal ned og handle, kører bil når skal alle andre steder. Der kører vi egentlig meget i bil. Vi har egentlig kun en cykel derude, så det er lidt ligesom det der forstadsliv.

Interviewer: Hvad er der af indkøbsmuligheder heromkring?

Mother (Bodil): Der er en Netto heromkring og så får vi noget bragt fra Årstiderne. Det er måltider. Det har vi gjort i mange år. Eller der har vi fået bragt sådan nogle grøntsagskasser. Når får vi sådan nogle måltidskasser. Derudover handler vi i Netto og i Irma og Brugsen og bagerne.

Interviewer: Så I handler lokalt?

Mother (Bodil): Ja. Kun lokalt.

Father (Torben): Inden for gå- og cykelafstand.

Mother (Bodil): Sådan noget som Føtex har vi ikke, så det handler vi ikke i.

Interviewer: Så det er mere hvad der har været tilgængeligt? Og de lidt større ting dem kører I efter?

Mother (Bodil): Vi kører næsten aldrig ud i Bilka for at handle. Det er altid Elgiganten eller noget andet særligt.

Father (Torben): Computer eller mobiltelefon eller noget helt særligt.

Mother (Bodil): Og så Silvan til kolonihaven, men det er så ude i Ballerup. Så vi er ikke sådan nogle der handler ind med bil, på nogen måde. Kun når vi skal lave madklub. Der kan jeg godt finde på det fordi så handler vi til 50 mennesker. Så kan man ikke rigtig bære det.

Interviewer: Hvis du lige hurtigt skulle prøve at ridse op hvad?

Father (Torben): Der er ikke så meget geografi i det. Hjemmet her. Til og fra. Indkøb ovre i vores Netto. Gåafstand frem og tilbage. Fitnesscenter der ligger lige bag ved Netto. Gå og løbe tilbage. En typisk morgen tager vi af sted i en samlet flok, afleverer Frida på skolen og så videre på arbejde. Nogen gange hvis jeg afleverer begge to, så videre fra skolen til børnehaven og aflevere. Et af de to steder, og så til arbejde. På en typisk arbejdsdag er jeg typisk ude af huset en gang om dagen. En dag som i dag har jeg kun været inde om huset og så har jeg ellers været ude som ekstern til møder.

Interviewer: Hvordan kommer du ud til dem? Er det i bil?

Father (Torben): Meget ofte på cykel, men det kommer lidt an på afstanden. Cykel hvis det er i midtbyen. Det er langt de fleste steder jeg er ude. Hvis det er lidt længere ude, så er det taxa. Århus, hvor jeg i nogle perioder er ovre en gang om ugen, så er det toget. En sjælden gang flyveren. Jeg har også nogle møder i Aalborg en gang om året. Det er flyveren. Fra arbejdet af går det ofte tilbage igen. Nogle gange er det indkøb undervejs. Så er det Irma jeg handler i. Så henter jeg ofte Anders eller Frida eller begge to, og så hjem igen. Nogle aftener, en gang hver anden uge eller sådan noget lignende, så mødes jeg med mine venner direkte fra arbejdet af, og så spiser vi sammen og spiller brætspil eller sådan noget. Og så er det den vej. Så skulle den der bil nærmest gå direkte hjem. Så er jeg først hjemme sent.

Interviewer: Så det her er nærmest rygraden eller basis i din hverdag. Hvordan med ruter? Er det altid de samme ruter du kører?

Father (Torben): Ja. Der er jo ikke så mange at vælge imellem. Når man bor her, så bor man jo i en blindtarm trafikalt. Så er det lige frem og lige tilbage. Ift. når jeg afleverer, vi kan sige det er ved Christianshavns Torv når vi skal ind til Nørrevold, så er det mange veje, men rent transportmæssigt der er der kun én vej der umiddelbart giver mening. Det er meget det samme.

Mother (Bodil): Der er flere. Du kan også køre... Der er tre, men vi kører stort set på de samme når vi følges.

Interviewer: Er det bare en vane?

Mother (Bodil): Vi følges tit om morgenen fordi vi arbejder lige ved siden af hinanden. Så er det et frirum. Den vej vi kører, ville jeg aldrig køre hvis jeg kørte alene, men det er en vej hvor der ikke er så mange andre trafikanter. Noget meget bumpet hvor vi kører lige gennem middelaldercentrum.

Father (Torben): Op bag ved Illum.

Mother (Bodil): Man glider ikke lige igennem. Man skal lige være lidt vågen. Gennem noget fodgængerområde hvor man ikke må køre, egentligt.

Interviewer: Men er det fordi det er klart den hurtigste vej at komme på arbejde?

Father (Torben): Der er to veje. Der er også en vej hvor man kommer ned omkring Kongens Nytorv. Det er meget større veje og der kan man køre hurtigere, men der er sindssygt meget trafik og der er sindssygt meget os fra alle bilerne. Der kører man mellem bilerne, men det er den direkte vej. Hvis man kører over brosten og små kringelkroge, så cykler man langsommere. Til gengæld er der næsten ingen andre biler eller trafikanter, så det er meget mere fredeligt og knapt så forurenende.

Mother (Bodil): Ellers kunne man også køre ad Gammel Strand.

Father (Torben): Det kunne man også, men det ville være en lille omvej.

Mother (Bodil): For dig, men ikke for mig.

Interviewer: Så det er en afvejning af flere ting?

Mother (Bodil): Det tager et kvarter næsten lige meget hvilken rute du tager, så det er ikke den store transport vi har. Man når ikke engang at omstille sig fra det ene til det andet, så er man på arbejde.

Father (Torben): Nu siger du det med afvejning. Jeg er enig i at – specielt efter jeg læste en artikel af Dansk Cyklistforbunds blad – så gik det op for mig hvor meget transport og miljø betyder for cyklisten selv. Hvor mange gasser du indånder fra bilerne. Så gav det ekstra meget mening for mig at tage den vej gennem midtbyen med mindre trafik.

Interviewer: Og det er den vej I nogen gange følges?

Father (Torben): Ja. Det gør vi 9 ud af 10 morgener.

Interviewer: Er det også for hyggens skyld?

Mother (Bodil): Ja da. Det er vel egentlig fordi vi ikke har så meget tid ellers sammen. Vi er egentlig sådan en familie – nu sagde vores datter – det er også ekstremt. Jeg har lige været væk i to uger og haft to overnatninger med mit arbejde, og Torben var meget i Jylland. Så vi ser ikke vildt meget til hinanden. Så går vi over og træner. Det er sgu sjældent vi er hjemme. Det var også derfor det var lidt svært at finde en tid. Det er ofte vi ikke er hjemme. Torben er til det der rollespils-haløj med sine venner og jeg ses med mine veninder i byen. Det prioriterer vi også rigtig meget. Det er jo ikke sådan at vi aldrig er hjemme samtidig. Der er mange hverdage hvor vi ikke er hjemme om aftenen samtidig.

Father (Torben): Det er et rart frirum at følges til arbejde der om morgenen. Og vende verdenssituationen.

Mother (Bodil): Det startede faktisk med at vi drak kaffe. Vi fandt ud af at vi lige kunne nå at få en kop kaffe nogle gange før vi skulle på arbejde efter at vores datter var begyndt i skole. Fordi så skulle hun møde kl. 8, og vi behøver ikke at være der før kl. 9, men det har vi ikke gjort længe. Vi cykler aldrig hjem sammen.

Interviewer: Er det fordi I har fri på forskellige tidspunkter?

Mother (Bodil): Ja. Ellers så er det fordi du er ét sted og jeg er et andet sted og oftest går jeg før Torben.

Interviewer: Så er det bare om at komme hjem og hente børn?

Mother (Bodil): Ja. Jeg er jo også lidt på deltid.

Father (Torben): Hvis det her er rygraden og det her er weekender, og så ud til farmor i Vanløse. Man burde måske også skrive mormor og morfar i Ølstykke, men der går langt imellem. Kolonihaven, det er selvfølgelig i sommerhalvåret. Vi har også masser af fælles venner. Igen det er weekender. Vi ses med folk der også har børn. Hver søndag helt fast skal vi ud på Amager. Anders og mig ind i bilen. Han går til judo hver søndag formiddag.

Interviewer: Så alle de her ture, de er bilbaserede?

Father (Torben): Ja. Dem her med fælles venner, det kan være forskelligt, men ja, primært bil. Weekender: bil.

Interviewer: Nu snakkede I om morgenturen hvor I lige kunne følges og få en hyggestund. Ellers når I er i transport; Hvad bruger I så tiden på?

Mother (Bodil): At sige til ungerne at de skal tie stille, hvis de er med. Det er sådan ca. halvdelen af tiden (for sjov).

Father (Torben): Noget af tiden sidder vi også og hører musik sammen med børnene. Nu er det jo sjovt fordi de kan synge en af magtens korridorers sange fordi vi sidder og hører den. Vi snakker også tit om hvad vi hører. Så prøver børnene at lære teksten.

Mother (Bodil): Hvis de er med så får vi ikke snakket særligt meget. Vi prøver, men bliver afbrudt en million gange.

Father (Torben): 'Er vi der snart?'

Interviewer: I de der lidt kortere ture, f.eks. fra hjemmet og til arbejde, er det så bare skyklapperne på og så derud af?

Father (Torben): Nej, for mit vedkommende – det er også fordi jeg har nogle dage på arbejdet hvor der er ekstremt travlt – så er det det der med at slå kroppen til og så cykle. Det er ikke fordi man kan kalde det motion, men det er jo bedre end ingenting. At bare lige få lidt luft og lidt bevægelse. Vi er jo sindssygt privilegerede. Når vi cykler fra Nørrevold cykler vi ned gennem Gothersgade, forbi Kongens have og de gamle huse. Kommer ned og krydser op foran Christiansborg og Børsen. Hen over Knebelbro og ser ud over havnen. Kommer ned over Christianshavns torv og ser alle de gamle huse. Selvfølgelig er det bare at skulle hjem i en ruf, men det er da selvfølgelig en flot tur. Det er da sådan lidt afstresning, synes jeg.

Mother (Bodil): Når jeg skal hjem bruger jeg ofte en halv time på at shoppe for mig selv. Ikke mad, nødvendigvis, men bare gå i forretninger og sådan noget.

Interviewer: Vi kan da godt prøve at snakke lidt om din.

Mother (Bodil): Ja. Den er jo lidt anderledes, men i bund og grund er det jo lidt det samme. Det er egentlig meget til og fra arbejde, og så hente børnene efter arbejdet og så sætte dem af. Nu har jeg jo taget fodbold med, fordi Anders også går til fodbold. Så det er ikke så meget anderledes. Jeg tror jeg bevæger mig mere ud på Amager end du gør. Jeg tager jo tit ud på Amager. Der ligger også nogle gode forretninger. Hvis vi nu ikke skal noget, så kan jeg godt lide at ordne nogle småindkøb. Gaver til nogen. Så tager jeg måske typisk ud på Amager i stedet for ind i byen. Byen kører jeg jo igennem hver dag.

Interviewer: Så det er også for variationens skyld?

Mother (Bodil): Ja. Egentlig ville jeg jo helst til Nørrebro og

Vesterbro, men det er sådan lidt mere besværligt. Så det er stadig nærmiljøet. Også hvis Frida er med, så skal det ikke være for langt væk. Ellers ligner det Torben, bortset fra at jeg ikke tager hjem. Vi tager ikke så meget hjem. Så skal vi jo tage os af børnene. Vi tager hellere ud. Hvis jeg skal mødes med mine veninder. Så mødes vi ude i byen og spiser sammen.

Interviewer: Så det er hjem, og så skal man nærmest forestille sig at... Hvor er f.eks. metroen?

Mother (Bodil): Nåja, metroen kunne man måske godt have taget med. Metroen den er jo her. Den kunne jeg godt finde på at tage lidt mere. Også til arbejde. Det gør jeg også nogle gange hvis det regner. Eller hvis jeg ved at jeg skal noget andet bagefter som jeg ved er besværligt med cyklen. Så sætter jeg cyklen og henter den igen bagefter. Hvis der er nogle møder hvor jeg ved at jeg ender et eller andet mærkeligt sted. Så i stedet for at skulle ind forbi arbejdet for at hente min cykel, så kan jeg godt finde på at tage metroen ind til arbejdet.

Interviewer: Så man kan sige at alt efter hvordan din dag ser ud, så komponerer du lidt dine transportvalg?

Mother (Bodil): Ja. Det gør jeg mere. Det er ikke så sjældent at jeg godt kan finde på at tage metroen. I forhold til at jeg ved at jeg kommer med et s-tog hjem fra et eller andet møde ude, så er det meget fedt, synes jeg, bare at kunne tage videre. I stedet for at skulle ind forbi mit arbejde og hente min cykel. Så det kan jeg godt finde på.

Interviewer: Men der er du måske mere til at cyklen er den fleksible løsning?

Father (Torben): Ja. En af mine gode venner bor ude i Vanløse. Når jeg en sjælden gang er derude, så tager jeg cyklen fra arbejde til Vanløse. Så cykler jeg fra Vanløse og til Holmen. Selvom metroen er der, og selvfølgelig ville være hurtigere, så kan jeg bedre lide det at min cykel står der lige præcis det sekund jeg skal bruge den.

Mother (Bodil): Der ville jeg helt klart tage metroen. Der ville jeg simpelthen ikke gide at cykle helt derud.

Father (Torben): Jeg synes bedre jeg kan overskue det, at tage cyklen. At komme derhen hvor jeg skal hen. Jeg tror grundlæggende jeg bare godt kan lide at sidde på min cykel. Igen; Det er ikke motion som sådan, men alligevel så er det jo bedre end ingenting, stadigvæk. Jeg tror bare jeg synes det er rart at cykle. Nogen gange lægger jeg også min rute – f.eks. hvis det er Vanløse – så sørger jeg også for at køre gennem Frederiksberg eller sådan et sted. Hvor der er lidt pænere end andre steder. Så det er ikke sådan at jeg vælger ruten efter at nu skal det være en udflugtstur, men jeg tænker da meget over hvad det er for nogle gader jeg kører i. At jeg ikke altid vælger det super mest logiske, men mere kører igennem et kvarter jeg godt kan lide.

Mother (Bodil): Hvis jeg tager cyklen en speciel vej, så er det mere fordi jeg ved der er en masse forretninger der, som jeg gerne vil hen til. Og så er det nemt, det der med at have sin cykel med sig, og ikke hele tiden skulle gå eller med bus eller sådan noget. Så kan jeg godt lige det der med at have et frirum.

Father (Torben): Hovedparten af shopping som ikke er dagligvarer, det foregår over nettet hjemmefra.

Mother (Bodil): Men det er jo ikke sjovt.

Father (Torben): Det kommer måske an på hvem det er der skal købe.

Interviewer: Nu har I lavet det her gps-haløj. Har I så der tænkt mere over hvad for nogle ruter I tager? Om man, når man ved man bliver tracket, tænker mere over de ruter man tager?

Mother (Bodil): Nej. Overhovedet ikke.

Father (Torben): Nej. Der var i hvert fald ikke noget som

overraskede mig. Det har jeg egentlig aldrig tænkt over. Det gik op for mig hvor mange transportdele der er på en dag. Det kommer så igen an på hvor meget man bidder den over. F.eks. går Anders til fodbold om tirsdagen. Så skal man forbi fodbold og hente ham og så videre hjem. Vi skiftes til at aflevere en hel flok drenge til fodbold. Så skal man komme lidt tidligere og hente drengene og bringe dem til fodbold. Hvor man stopper og henter Frida hos en veninde, og så skal hente hende først.

Mother (Bodil): Hende har jeg faktisk taget med, for det er tit vi skal hente børn hvor de kommer med hinanden hjem. Så skal vi hente dem om aftenen ved 7-tiden. Ikke så meget Anders, men mere Frida.

Interviewer: Med børn er der selvfølgelig mange aktiviteter og selvfølgelig en hel del faste ting. Hvordan planlægger I det? Hvis I nu skulle prøve at fortælle om jeres ugentlige eller daglige planlægning. Hvordan foregår det?

Mother (Bodil): Fra dag til dag, mere eller mindre. Jeg er planlægger og Torben følger med. Det var også derfor du ikke kunne få en aftale, for det er han ikke så god til. Sådan noget må man godt sige i det her forum. Men det er meget fra dag til dag, og det kan også være sidst på dagen. Hvis vi har aftalt et eller andet, så ringer vi lige sammen og så laver vi om på det vi har aftalt, hvis der er noget der passer bedre. At jeg er gået lidt tidligere og alligevel er i nærheden.

Father (Torben): Jeg kan ikke forestille mig hvordan man har kunnet leve det her liv for 15 år siden før folk havde mobiltelefoner. Hvis jeg ikke havde haft en mobiltelefon ift. at koordinere. F.eks. ringer vores datter nede fra fritidshjemmet og spørger 'må jeg gå med Alma?', jamen selvfølgelig må du det. Giv mig lige Almas mor. Så skal jeg høre hvornår jeg kan hente dig hjemme hos Alma. Der er selvfølgelig nogle retningslinjer, og vi ved hvornår der er fodbold dage, og der er også nogle aftaler der bliver holdt. Børns legeaftaler bliver lavet lang tid i forvejen, og vi har også sådan en månedskalender. Der plotter vi mange ting ind; Hvornår vi arbejder sent og hvornår vi ikke er hjemme, så vi prøver at lave langtidspanlægning. Alligevel er der hver dag nogle ting der skal tilpasses.

Mother (Bodil): Og det kan også være man lige pludselig får et møde som ligger sent.

Father (Torben): I dag kan man f.eks. se. Der skulle Anders synge kor nede i sin børnehave allerede kl. 3. Der var det meget hvem der kunne nå at frigøre sig fra arbejde. Aftalen er altså at når vi kom hen på eftermiddagen, så så vi hvem der var hvor hvornår. Så sms'er eller ringer vi sammen for at se hvem der kunne være først i børnehaven og hvem der skulle hente Frida. Alle planer bliver flydende når de bliver udført.

Interviewer: Så I har en grundplan som det kører efter, og så bliver det mere ad hoc?

Mother (Bodil): Som udgangspunkt ved vi jo godt hvem der gør hvad, og vi snakker jo om morgenen om hvem der henter. Og så kan det nogle gange være sådan at vi gør brug af naboer. Det fik jeg heller ikke lige sagt. Om de lige tager Frida med hjem, og en sjælden gang Anders. Det er ikke så tit. Han er alligevel så lille.

Father (Torben): Og gensidigt. Så tager vi naboens lille dreng med hjem. De går på samme fritter og leger sammen. Det er så meget løbende. Netop fordi der er så mange klassekammerater, skolekammerater og børnehavekammerater lige i nærområdet, så det er meget naturligt at hente g bringe hinandens børn som det nu passer.

Interviewer: Så I kan nærmest ikke undvære jeres mobiltelefoner ift. jeres løbende koordinering, der er nødvendig for at få det til at hænge sammen?

Mother (Bodil): Nej. Men der kan da også være dage, f.eks. i fredags havde vi ikke fået aftalt hvem der hentede. Det var noget med at da klokken var kvart i 4 ringede vi sammen for at høre,

hvem var det lige der skulle hente. Vi ved jo at de bliver hentet af en af os, men det bliver lige... hvordan og hvorledes.

Father (Torben): Finplanlægningen.

Mother (Bodil): Især Frida, Anders gør det selvfølgelig også fordi hun gør det. De vil gerne vide hvornår vi henter dem. Så 'Hvad tid kommer I og henter os?'

Father (Torben): De kan ikke klokken, skal det lige nævnes. Men det er ikke det det handler om.

Mother (Bodil): Men de ved godt når man kommer et kvarter for sent.

Father (Torben): Ja, det bliver man orienteret om.

Interviewer: Den faste model for hvordan ting foregår, hvordan opstår den? Det er vel et eller andet mønster.

Father (Torben): Bare for at tage et eksempel der er fuldstændigt sindssygt, så kan vi se på sidste uge. Der havde jeg 3 aftenmøder, hvoraf ét af dem lå i Århus. Så prøver jeg at sige den en uge eller to i forvejen. At sige at den her uge bliver helt gal, fordi der er mandag, onsdag og torsdag, der kan jeg 100 % ikke hente. Og når Bodil har noget – nu kan jeg ikke engang huske hvilken en af aftenerne det var?

Mother (Bodil): Det var torsdag hvor jeg kom sent hjem.

Father (Torben): Ja. Det var der Bodil kom sent hjem, og jeg ville først være kommet tilbage kl 1 om natten. Det er jo der, når vi ved der kommer noget, så får vi fat på nogle venner med børn i samme område, og så kommer de med dem hjem. Lige så vel som vi har passet deres børn når det har passet ind i deres skema. Så starter børnene med at være derhjemme nogle timer, og så bliver de hentet.

Mother (Bodil): Det var ikke det du spurgte om, du spurgte om hvordan den her model som vi køber, som er meget hop, hvordan den er kommet i stand eller hvad?

Interviewer: Ja.

Mother (Bodil): Det ved jeg sgu ikke. Det har vi ikke rigtig snakket om, tror jeg. Det er bare sket. Det er det der fungerer i bund og grund. Det er ikke noget vi har sagt at vi bedst kan, men vi er nødt til at gøre det sådan, tror jeg, fordi vi begge to har et job hvor vi – især dig, mit er måske ikke så slemt som dit er – hvor der kommer noget uforudset 3 dage før, og så skal du lige pludselig tage et eller andet kursus. Der er lidt mere struktur på mit.

Interviewer: så I har et behov for at kunne være meget fleksible til tider.

Mother (Bodil): Ja.

Father (Torben): Men som regel ved man det jo nogle dage i forvejen. Og så er det jo bare at planlægge sig ud af det.

Mother (Bodil): Og så har vi faktisk også Torben mor som vi kan trække på, hvis det er.

Father (Torben): Ja. Hun er jo i Vanløse. Hun er pensionist og kan nemt hoppe på metroen og hente børnene, hvis det er. Det er som regel også noget hun ved i forvejen. Igen, hvis vi begge to ved vi skal køre nogle aftenmøder. Så ringer vi og spørger om hun vil hente børnene og bringe dem hjem.

Interviewer: Har I nogle faste roller i jeres hverdagsmønstre, eller er det også meget flydende?

Mother (Bodil): Jeg tænker at jeg henter dem nok mest. Synes du ikke det?

Father (Torben): Jo, lidt mere end jeg gør.

Mother (Bodil): Måske 60:40. Fordi jeg er jo på deltid. Vi har en kultur der hvor jeg arbejder, og jeg går som regel kl halv 4 og Torben går først kl 4. Så hvis jeg ikke skal noget eller have et eller andet på vejen hjem, eller skal noget andet, så henter jeg som regel så det ikke bliver for sent.

Father (Torben): Lige gyldigt hvad, når jeg ser hen over et helt år, så er det gennemsnitligt en gang om ugen hvor jeg har noget arbejdsmæssigt efter kl. 16. Så det gør bare at jeg bliver lidt mindre fleksibel.

Interviewer: Hvordan ift. børnenes aktiviteter og indkøb og sådan nogle ting? Er det også løbende planlægning af det?

Mother (Bodil): Vi har prøvet at gøre det en fast lørdag. Det prøvede vi et stykke tid fordi du skulle handle ind hver dag. Så valgte vi Årstidernes måltidskasse, og så handler vi ikke så meget mere. Så er det sådan ad hoc, hvad det er vi mangler. Det er bare måske den der ikke lige henter børn, handler ind. Ellers gør man det med dem. Det er også bare ad hoc. Der er ikke den store plan i det.

Father (Torben): Det er der så alligevel, for netop med det at vi får Årstidernes måltidskasse, så får vi hver uge 3 eller 4, ikke færdige måltider, men hvor du har alle ingredienserne, og så selv skal lave det. Det har jo virkelig taget meget af indkøbet. Så skal du selvfølgelig stadigvæk købe rugbrød og pålæg til madpakker og mælk til morgenmad og sådan nogle ting. Efter vi er begyndt med de her måltidskasser, så er vores indkøbsbesøg jo nærmest halveret. Hvis ikke endnu mere reduceret.

Interviewer: Så det er virkelig en tidsbesparer.

Father (Torben): Ja. Sindssygt meget.

Mother (Bodil): Jeg tror også det er billigere fordi man ikke handler alt muligt andet.

Father (Torben): Ja, bliver fristet. Det er økologisk og sundt, det vi får.

Interviewer: Hvad betyder tid egentlig i jeres hverdag?

Father (Torben): Det er meget abstrakt.

Interviewer: Men er det noget i mangler, synes I?

Mother (Bodil): Jeg synes ikke vi er sindssygt ophængt. Det synes jeg ikke. Jeg føler mig på ingen måde stresset. Man kan da godt.. Hvis man på en dag både skal hente børn og over til fodbold, hente den anden som også skal være der, hjem med pakken illiker og ud og handle og lave mad alene, så synes jeg det er lidt presset. Specielt hvis man er lidt sent på den. Sådan i dagligdagen synes jeg egentligt det er rimeligt stille og roligt.

Father (Torben): Der er lavet sådan nogle stressundersøgelser med folk, hvor man beder dem om, uden at kigge på hvor mange timer det er, at plotte timer ind hvor meget man bruger på søvn og hvor meget man bruger på fritid. Folk kommer altid til at planlægge væsentligt flere timer end der findes på en uge. Sådan er det vel for de fleste folk. Skulle de nå det hele, så skulle døgnnet indeholde 32 timer. Men i forhold til hvordan jeg ved andre har det.. Mit arbejde er meget sådan, at de dage hvor jeg ikke har et aftenmøde, så kan jeg som regel godt gå kl. 16. Så hænger tingene sådan set meget godt sammen. Så det er lidt: Enten kan jeg overhovedet ikke lave noget den dag ift. at hente og købe ind og sådan noget, eller også er der sådan set den fornødne tid.

Mother (Bodil): Jeg har også et fleksibelt arbejde. Jeg kan arbejde hjemmefra hvis der er noget med børnene, eller hvis de skal til lægen. Man kan selv planlægge.

Father (Torben): Vi kan faktisk tage børnene med på arbejde. Det gør vi selvfølgelig kun meget sjældent, men det er der også plads

til. Så vi har i stor grad selvstyring ift. hvordan tiden tilrettelægges.

Mother (Bodil): Jeg tror at det eneste jeg godt kunne tænke mig var lidt mere tid til mig selv, men sådan er det jo.

Interviewer: Inden for den forskning vi laver bliver det også meget tydeligt at folk meget ofte overplanlægger deres tid. Som du siger det; Man skal gerne have 32 timer i døgnet for at kunne få det til at hænge sammen. Der ser man nogle gange at det bliver grundlaget for f.eks. at vælge at man transporterer sig meget i bil. Fordi man fornemmer at det er en mere fleksibel løsning. Man kan gøre flere af de her ting, uden at være afhængig af alt muligt andet, så som afgang. Som jeg har forstået det på jer, så er det meget cyklen der er jeres bil.

Mother (Bodil): Ja. Det er lidt det samme. Som Torben startede med at sige; Det kan jo på ingen måde betale sig at køre i bil. Det ville tage længere tid. Vi har godt nok parkeringskældere, men det er bare for bøvlet på en eller anden facon. Når man skulle hente børnene, hvor skulle man sætte dem af? Det er sindssygt svært at parkere der nede i Prinsessegade. Det er helt kaotisk. Det kunne ikke lade sig gøre, tror jeg.

Father (Torben): Vi er også privilegerede ift. hvor vi bor, ift. børnenes institutioner og i forhold til vores arbejde.

Mother (Bodil): Ja. Det er jo ikke de store omveje.

Interviewer: Ja, det er jo nærmest på vejen til alting. Jeg kom til at tænke på dengang du snakkede om at bussen ofte var helt vildt træls, og at man nogle gange ikke kunne regne med den. Og det med at du nogle gange tager metroen. Når I nu skal forskellige ting rundt i byen, hvordan gør I så medtogafgange og bustider eller ved den her færgebus? Hvordan planlægger eller organiserer du så din tur med at få det til at passe med afgang?

Mother (Bodil): Hvis jeg skal med bussen f.eks. så går jeg bare derned. Hvis jeg f.eks. også skal til Jylland, så tager jeg ikke cyklen til Hovedbanen kl. 5 om morgenen. Det gider jeg simpelthen ikke. Så ville jeg tjekke hvornår bussen gik på forhånd. Bådbussen; Det er så sjældent vi tager den, men den ville jeg også tjekke. Men generelt går jeg bare ned og håber på at der kommer noget inden for kort tid. Det kommer lidt an på om man skal videre med noget i den anden ende, hvor meget jeg planlægger.

Father (Torben): Bussen i myldretiden. Der er jo to ting: Et er at den kommer som udgangspunkt ofte, men aldrig til tiden.

Mother (Bodil): Ja, man kan ikke regne med den.

Father (Torben): Så det der med at sige at nu går jeg ned og tager den kl. det og det, f.eks. hvis vi har hentet børnene, så går man bare hen og venter på at der kommer en bus.

Mother (Bodil): Men om morgenen kan man faktisk godt. Jeg har lidt styr på hvornår den går der. 41 tror jeg det er. Hvis nu det står ned i stænger, kan vi lige nå i skolen.

Father (Torben): Men der 4 halv 5, der kommer den som vinden blæser.

Mother (Bodil): Ja, det er helt åndssvagt. Der kan det være lige meget.

Interviewer: En af grundene til at jeg spørger er det her med, at jo mere man færdes eller lever det samme sted, jo bedre bliver man også til at bruge de transportsystemer eller cyklen eller bilen. Man bliver god til at finde de rigtige ruter og tidspunkter. F.eks. hvornår man kan stole på at bussen kommer. Når du beskriver at du i din dag godt ved at der er nogle forskellige ting du skal nå, du skal måske også shoppe lidt. Hvordan er det du komponerer det med de forskellige transportmidler, ud fra hvilke du ved du kan stole på, eller at frekvensen er så høj at du bare kan gå derned og vente på at bussen eller toget kommer.

Mother (Bodil): Hvad var spørgsmålet?

Interviewer: Spørgsmålet var, jeg ved ikke hvor meget det var et spørgsmål, men hvor meget tænker I egentlig på og planlægger jeres transport?

Mother (Bodil): Hvis jeg ved at jeg skal ind til et møde på Københavns Rådhus, så skal jeg cykle. Så skal jeg have min cykel med på arbejde. Det er jo ikke fordi der er langt, men det skal bare ikke tage lang tid. Der er jeg nødt til at cykle fra mit arbejde og ned på rådhuset. Der har det været nogle gange hvor det har stået ned i stænger. Der har jeg tænkt 'jeg tager lige metroen, nå nej, jeg skal jo derind, så bliver jeg nødt til at tage cyklen.' Jeg ved ikke om det er svar på det?

Interviewer: Det kan også være hvor meget det ligger jer på sinde eller bekymrer jer?

Mother (Bodil): Miljømæssigt? At man ikke kører i bil?

Interviewer: F.eks. når jeg kommer til København bekymrer jeg mig næsten på forhånd over 'hvordan skal jeg nu komme derud? Hvordan kommer jeg derfra og kan nå at komme ud til det næste sted, og skal jeg tage bussen? Går bussen overhovedet og er der et stop i nærheden? Det er sådan nogle ting.

Mother (Bodil): Der har jeg det meget med at det værste jeg ved er at komme for sent. Hvis jeg i forhold til mit arbejde skal noget, så planlægger jeg det meget. Jeg skal helst være på Hovedbanen et kvarter til 20 min. før toget går. Så er jeg sikker på at hvis der er noget uforudset, så.. Der vil jeg typisk se hvornår bussen gik. Også sådan at jeg vil have tid til at løbe hen og tage min cykel, en taxa eller et eller andet. Der tænker jeg meget på det med at få tingene til at hænge sammen. Ellers ikke. Skolen skal vi være ved kl 8 – der er det lidt vigtigt at komme ud af døren – men alt andet er fuldstændigt løst, medmindre man skal et eller andet arbejds-mæssigt kl. tidligt om morgenen. Svarede det lidt på det?

Interviewer: Ja, jeg ved ikke om der kun er ét svar. Det er der nok ikke.

Father (Torben): Der er du Torben nok mere til din cykel når du er inde i byen. Den kan du stole på. Du kigger aldrig bustider.

Interviewer: Du har vel nærmest en kropslig fornemmelse af hvor lang tid det tager at komme rundt?

Father (Torben): Præcis. F.eks. når jeg skal til Århus, det var i sidste uge. Først skulle jeg ind forbi arbejde og have fat i nogle papirer. Så gik der nogle timer, så skulle jeg med toget og kom hjem ca. kl 1 om natten. Det er også bare det at jeg ved at min cykel står der. At jeg ikke skal tænke over hvornår den sidste bus går. Der går jeg direkte ud og tager cyklen. Også når jeg skal fra arbejdet og til stationen. Jeg ved præcis at det tager mig de 10 minutter. Så skal jeg bare være der et par minutter før for at komme hen til toget og få sat mig ned. Så ved jeg præcis at jeg kan strække den til et kvarter før, og så skal jeg løbe ud af arbejdet med de sidste papirer under armen. Så behøver jeg ikke at tænke på at jeg skal ud og nå s-toget fra Nørreport og så hen og.. Hvor lang tid tager det, og hvad nu hvis den sidder fast? Det giver en frihed.

Mother (Bodil): Din cykel kunne jo være flad.

Father (Torben): Ja, men så havde alternativet været at løbe eller tage en taxa. Så havde jeg løbet ned til toget i stedet for.

Interviewer: Hvis I skulle prøve at beskrive jeres sociale netværk. I har snakket om at de fleste af vennerne er geografisk tæt på?

Mother (Bodil): Både og, ville jeg sige. Der er rigtig mange der bor andre steder, men tænker du på rollespils-vennerne?

Father (Torben): Jeg har nogle venner helt tilbage fra gymnasiet af som mødes og spiller brætspil og rollespil og sådan noget med svingende frekvens. Når det går godt så ser vi hinanden ca. hver 14. dag en hverdagsaften. Det er lidt forskellige steder i byen. Nu

hørte jeg ikke helt starten på spørgsmålet, men ift. netværk og venner, så har vi jo hele tiden haft venner her i nabolaget, hvor det hele tiden bliver mere sammentømret. Eks. nabofamilien som har en dreng på Fridas alder. Dem ses vi jo rigtig tit med. Der er flere og flere familier herude, som man har et fælles værdigrundlag med. Børnene går de samme steder, og vi er jo – som Bodil sagde – folk med et meget identisk værdigrundlag herude. Baggrund og indtjeningsgrundlag osv.

Mother (Bodil): Hvis jeg tænker på mine veninder, så er der lidt mere spredning. Dem jeg ser oftest er alligevel dem der bor her i nærheden. Dem fra gymnasiet de bor alligevel helt andre steder. Der er også andre fra universitetet, så det er ikke sådan.. Det er typisk en weekends lørdag-søndag vi ses med dem.

Interviewer: Hvordan ser en normal weekend ellers ud?

Mother (Bodil): Tit har vi aftaler med at skulle ses med nogen enten her eller hjemme hos dem. Hele sommerhalvåret er vi meget i kolonihaven og der får vi også tit besøg. Ellers er det at handle sådan nogle særlige ting, eller at børnene skal til frisøren. Praktiske ting man kan lave i weekenden. En sjælden gang tager vi i biografen eller er ude og se nogle sjove huse. Udflugter. Det er dog ikke hver eller hver anden weekend.

Interviewer: Det er for at danne mig et billede af mængden af aktiviteter, og hvor meget de aktiviteter genererer transport.

Mother (Bodil): Jeg synes egentlig ikke vi har så mange aktiviteter når jeg hører andre. Vores børn går heller ikke til særligt meget. Anders går til fodbold og judo, men Frida hun går ikke til noget. Jo, til svømning gennem fritteren som tager hende med. Vi har prøvet lidt, men når du nu snakker om vi har tid nok. Det betyder noget at man ikke skal køre. Jeg synes det er rigtigt anstrengende hvis de går til for meget. Hvis det er en hverdagsaften hvor du kun har en 2-3 timer til alle de der praktiske ting. At de så også skal til og fra. Plus at de skal lege med venner, plus at de har fået nogle husdyr de skal passe. Der kan være mange ting der skal nås på 2-3 timer. Vi går jo heller ikke selv til noget, andet end at vi går i fitness eller løber. Sådan noget man kan gøre når det passer ind. Vi går ikke selv til aktiviteter der ligger på bestemte tidspunkter.

Interviewer: Det var fordi at især børnefamilier er meget styret af deres børn og børnenes behov. Hvordan har det ændret sig fra før I fik børn eller i starten og til nu? Både med transport og aktivitetsmængden.

Father (Torben): Jeg kan slet ikke huske hvor vi ikke har haft børn.

Mother (Bodil): Aktivitetsmængden er faktisk blevet mindre, for vi var nogle der enten sammen eller hver for sig brugte byen meget. Det gør vi også stadig lidt. Jeg gør i hvert fald. Vi gik tit ud og spise, men det var stadig på cykel. Det har ikke været det store udsving med det offentlige. Det har været cyklerne. Sådan er det jo at bo i København. Alle jeg kender cykler også rundt. Det er sjældent folk bruger bilerne. Nu er det mere fast til og fra, det der med at hente og bringe. Og så er aktivitetsniveauet lavt i hverdagene for vores børn, når jeg tænker på mange andre. Det der fylder mere med transport, det er måske mere det der med at være hjemme hos legekammerater.

Interviewer: At hente og bringe dertil?

Mother (Bodil): Ja. Det er en ekstra ting. Ligesom hvis de gik til et eller andet. Så er det kun den ene vej fordi deres forældre typisk har taget dem med.

Father (Torben): Det er også mange gange hvor vi også har et ekstra barn med hjem.

Mother (Bodil): Jo, men det har jo ikke noget med vores transport at gøre.

Father (Torben): Nej, men der var dengang før vi fik børn. Der lavede vi tit et eller andet lige efter vi fik fri fra arbejde. Der mødtes vi og gik ud og spiste eller i biografen. Engang i mellem

hjem til nogle venner eller noget helt tredje. Nu er det meget at når kl er 16, så skal vi af sted og få hentet nogle børn. Enten for den ene eller for os begge. Så på den måde, der er vi da meget mere styrede.

Mother (Bodil): Jeg gør det meget, efter arbejde mødes jeg lige med en veninde eller to, og så først kommer hjem sent om aftenen. Så gør vi det på den måde, men vi gør det jo ikke sammen.

Interviewer: Nej, der er nogen der skal hente. Men nu er de jo på vej op i en alder hvor de også selv kan klare noget af deres transport alene.

Mother (Bodil): Ja. De vil i hvert fald meget gerne, den ene.

Father (Torben): Jo, vi er så småt der hvor i hvert fald Frida godt i det små kan begynde at gå til og fra skole.

Mother (Bodil): Til næste år. Der er en lillekole fillial – det er jo en folkeskole – men fra 1. til 2. klasse der går de lidt længere væk. Og storskolen er tættere på os. Men vi har en udfordring med Christiania og hele Prinsessegade. Der er altså ret kaotisk trafik.

Interviewer: Som man ikke har alt for meget lyst til at lukke sit barn ud i?

Mother (Bodil): De skal virkelig være.. Frida er meget fornuftig, men hun kan godt fryse lidt i trafikken.

Father (Torben): Jo. Og så er Prinsessegade om noget. Det er det stykke Frida skal gå for at komme fra skolen og hjem, og Christiania er.. De fleste folk der er jo fuldstændig uskadelige, men der er nogle fulderikker der tager rundt i trafikken og nogle hashere og hashervagter.

Mother (Bodil): Bilerne kører meget hurtigt og taxierne holder oppe på fortovene. Det er meget kaotisk, men der er snak om at der skal laves noget renovering. Der ligger rigtig mange institutioner og skoler.

Father (Torben): Der skal laves noget trafiksanerung.

Mother (Bodil): Men selvfølgelig kan de det. Snart.

Interviewer: Synes I der er en speciel kultur her hvor I bor, for hvordan man transporterer sig. Er der f.eks. mange der cykler ligesom i gør?

Mother (Bodil): Ja. Der er vel også en del der kører bil, når man lige tænker over det. Også ind til midtbyen. Der kender vi da nogen.

Father (Torben): Ja, der er en enkelt i hvert fald.

Mother (Bodil): Det er sgu svært at sige. Der kommer i hvert fald biler op. Der er formodentlig også nogle der arbejder i Lyngby og sådan nogle steder eller Ballerup.

Father (Torben): Når man tænker over det, så er det 9 ud af 10 der er på cykel. Af de andre børnefamilier herude omkring.

Mother (Bodil): Der er mange der også arbejder i København.

Father (Torben): Om de så tager cyklen til endestationerne, det ved jeg ikke. Der er altid fuldstændigt cykelkaos nede foran skolen. Man kan næsten ikke komme ud igen når man har afleveret fordi der holder christianiacykler og anhængervogne og cykler over det hele.

Mother (Bodil): Egentlig har vi ikke et særligt spændende trafikmønster.

Interviewer: Det ved jeg ikke. Alle har vel deres eget trafikmønster. Det interessante for mig er jo om jeg på en eller anden måde, ud fra det trafikmønster, så kan spore tilbage til hvad for nogle mere

grundlæggende holdninger, værdier eller normer der ligger til grund for at man har truffet de valg man har. Både på den lange bane – f.eks. det med at I ikke bruger bilen, men at I har en bil – men også de daglige valg. Hvorfor er det at I...

Father (Torben): Der har været en periode hvor Frida var lille. Der havde vi ikke nogen bil. Selvfølgelig gav det nogle udfordringer som var lidt irriterende, men det klarede vi fint. Så stod vores svigerforældre for at skulle skifte bilen ud, og så spurgte de om vi ville købe den gamle.

Mother (Bodil): Der havde vi jo haft en volvo i mellemtiden.

Father (Torben): Nåja, mellem volvoen og toyotaen, der havde vi jo halvanden år hvor vi delte en. Der var det jo skønt, for det er en luksusting at have en bil. F.eks. når vi skal til Bettinas forældre i Ølstykke. Hvis det bliver sent om aftenen og børnene er trætte, så er det rimeligt træls at skulle med toget. På den måde var det skønt at have en bil, men vi kunne sagtens leve uden at have en bil.

Mother (Bodil): Vi levede da fint uden. Dengang var det jo også nemmere med en klapvogn op i toget. Vi er jo ikke sådan nogle miljø-facister, men jeg synes da det er lidt noget svineri at tage sin bil og køre ind i Midtbyen. Det kan bare ikke på nogen måde betale sig. Hverken miljømæssigt eller tidsmæssigt. Jeg kan slet ikke se nogen idé i det. Og jeg synes faktisk det er lidt latterligt at gøre det, fordi der er nok trafik inde i byen. Så nogle værdier ligger der måske også. Jeg synes det ville være pinligt at komme i sin bil, medmindre man har en rigtig god grund til det. Så må man sgu op på sin cykel eller spadserere. Tage bussen.

Interviewer: Nu siger du at det er pinligt. Er det fordi alle jeres kollegaer, de heller ikke kommer i biler?

Mother (Bodil): Det er lidt forskelligt på mit. Der er nogen af dem der kommer langt væk fra. Nej, jeg synes egentlig bare at det med at tage sin bil for at køre ind midt i centrum. Det forstår jeg bare slet ikke. Når man selv er på cykel synes man jo at det er dødssygt med alle de der biler. Og når man selv er i bil synes man at alle cyklisterne kører ad pommern til. Sådan nogle ting er der jo også.

Father (Torben): Det er også nogle vigtige værdier at give videre til ens børn. At de lærer at når man skal i skole, så enten går eller cykler man. Der er ikke nogen der tager skade af at bruge deres krop bare lidt. Det er da også et element. Men grundlæggende fordi det er praktisk. Det giver frihed. Det er hovedomdrejningspunktet. Så er der en masse småting som også er godt ved det.

Interviewer: Så der ligger ikke nogen store idealistiske grunde til at I cykler? Nu har I godt nok bil som I ikke bruger så ofte, men det er på den helt praktiske bane at I..?

Mother (Bodil): Ja.

Interviewer: Så tror jeg at jeg stort set er kommet rundt om de ting jeg havde forestillet mig.

3.6 Household F

Interviewer: Simon Wind

Mother: Sigrid (age 50)

Father: Mads (age 51)

Daughter: Isabel (age 18)

Son: Sander (age 14)

Transcription

Interviewer: Jeg tænker hvis I kunne starte med at introducere jer selv kort med navn, alder, uddannelse og arbejde?

Father (Mads): Jeg hedder Mads, jeg er 51. Jeg er bankuddannet og arbejder i en bank.

Interviewer: Er det langt herfra.

Father (Mads): Det er i Høje Tåstrup.

Son (Sander): Jeg hedder Sander, jeg er 15 og jeg går i en normal folkeskole.

Interviewer: Hvilken klasse?

Son (Sander): Det ligger lige herovre.

Interviewer: Sådan en lokal skole?

Son (Sander): Ja.

Daughter (Isabel): Jeg hedder Isabel og jeg er 18 år. Jeg går i 3. g på gymnasiet. Det ligger inde ved Statens Museum for Kunst. Tæt ved Nørreport.

Interviewer: Kan I fortælle, eller nærmere; kan du fortælle? I er vel nærmest opvokset her. Kan I fortælle lidt om hvor I kommer fra mere oprindeligt?

Father (Mads): Ja, det er sikkert vældigt interessant transportmæssigt set. Jeg er født og opvokset på Als i Sønderjylland. Jeg flyttede til København i 1979.

Interviewer: Det kan også være en af jer vil fortælle lige kort med Sigrid?

Father (Mads): Ja. Hende kan jeg godt fortælle lige kort om, når hun nu ikke er her. Sigrid hun er 50 år. Hun er også oprindeligt bankuddannet, men arbejder i dag som administrativ leder på en folkeskole på Frederiksberg.

Daughter (Isabel): Født og opvokset i Kolding.

Father (Mads): Ja. Hun er født og opvokset i Kolding og flyttede til København i 1986.

Interviewer: Så I har været her i en del år.

Daughter (Isabel): Tre år efter kom Ditte. Det var hurtigt.

Father (Mads): Gud ja, det var hurtigt.

Daughter (Isabel): Hun er fra 89.

Father (Mads): Jeg syntes da ellers der gik meget længere tid.

Daughter (Isabel): Nej, det gjorde det ikke.

Father (Mads): ja, sådan er det. Vi har jo også et ældre barn som ikke bor hjemme mere, som vi lige sendte til New York i går på et længere ophold.

Interviewer: Det lyder meget spændende. I har ellers været her

hele jeres liv?

Son (Sander): Jeg har boet her hele mit liv.

Daughter (Isabel): Da jeg blev født boede vi 3 huse længere nede. Så flyttede vi ind her. Der har jeg ikke være mere end et par måneder?

Father (Mads): Et år.

Interviewer: Men ikke noget du har en hukommelse om?

Daughter (Isabel): Det er ikke rigtig noget jeg husker.

Interviewer: Hvis I nu skulle beskrive det kvarter I bor i. Hvad for nogle ord ville I så sætte på det?

Father (Mads): Ja, som du selv startede med at sige, hyggeligt tror jeg nok.

Daughter (Isabel): Børnevenligt. Meget børnevenligt.

Interviewer: Hvordan tænker du, hvorfor?

Daughter (Isabel): Der kører ikke specielt mange biler her. Dem der kører, de kører meget langsomt.

Father (Mads): Der er et opholdsområde herude foran.

Daughter (Isabel): Også fordi der er rigtig mange bump på vejene, så man kan slet ikke køre hurtigt. Og så bare det at der bor så mange børnefamilier heromkring. Der er også en legeplads. Det er tæt på skoler. Meget ideelt for børnefamilier.

Father (Mads): Det er en lille enklave. Vi går rundt og er lidt selvfedede herinde. Det snakker vi også rigtig meget om. Vi kender mange der bor herude. Vi har boet her i mange år, så det har lidt en tendens til at blive lidt provinsagtigt, selv om vi bor midt i byen.

Interviewer: Du tænker det har sådan en provinsagtig stemning fordi man er tættere på sine naboer, end man normalt ville være andre steder?

Father (Mads): Ja. Der er nok ikke så mange steder i København hvor der er så meget på kryds og tværs. Vi skal til stor fest på lørdag hos nogle som bor herude. Sådan er det meget. Man ser hinanden. Næste måned skal vi på skiferie med nogen herfra. Meget godt miljø, også voksenmiljø. Der er et meget godt sammenhold.

Interviewer: Hvad er det for nogle typer mennesker der bor her. Nu siger I familier..

Father (Mads): Når det bliver beskrevet, og det gør det jævnligt i sådan nogle boligblade, boligmagasiner og sådan noget. Så står der altid at det er arkitekter og journalister. Og dem er der også mange af.

Daughter (Isabel): Det er også lidt de nytilflyttede. Dem der er flyttet ind inden for de sidste..

Father (Mads): Ral f.eks.. Esben? De er journalister begge to. Og Finn som er arkitekt. Men der bor jo en blanding af alverdens mennesker herude, når det kommer til stykket. Allerede prismæssigt ligger du en vis sortering ind. Det kan man lige så godt være ærlig og sige. Sådan er det.

Interviewer: Når medier tegner et billede af arkitekter og journalister, så må der også være et eller andet i det. Der er måske noget om snakken.

Father (Mads): Jo, det er der da. Hvis du skal sætte nogle stereotyper på, så vil det også blive betegnet som folk der læser Politiken.

Daughter (Isabel): Det gør vi ikke her.

Father (Mads): Det gør vi nemlig ikke her.

Interviewer: Så der falder I uden for.

Daughter (Isabel): Nogen gør.

Father (Mads): Der er nogle af vores gode venner overfor. Når der er sådan nogle gratis abonnemeter, så får jeg et på Politikken. Så får han et på Berlingeren.

Interviewer: Så kan I lige køre lidt nabokrig på den måde.

Father (Mads): Ja, det er vel lidt..

Daughter (Isabel): Hippe unge københavnere der gerne vil starte en familie.

Interviewer: Så der er mange unge børnefamilier?

Father (Mads): Ja.

Daughter (Isabel): Det synes jeg der kommer på vores vej. Der er den over for, islændingene, og så er der dem der Storm. Og så er der dem der med Thor og Odin.

Son (Sander): Arr.. Dog ikke.

Daughter (Isabel): Er der ikke et af de der børn der hedder Odin.

Father (Mads): Det er faren der hedder det.

Daughter (Isabel): Okay, sorry. Der kommer mange på den her vej.

Father (Mads): Det gør der også andre steder med den udskiftning der er. Mere fordi vi selv bliver ældre, så synes vi ikke de er så unge mere. Men det er rigtig nok. Når der flytter nogen ind, så er det unge. Det henvender sig... Det flytter ikke mange ind som ikke har børn, eller gerne vil have børn. Det trækker nok meget i børnefamilierne.

Interviewer: Alle husene, er det det her layout?

Father (Mads): Stort set. Der er 235 huse og de minder meget om hinanden. Der er nogle enkelte af hjørnehusene som er væsentligt større.

Daughter (Isabel): Der er også nogle der deler det op, så der bor flere i samme hus.

Father (Mads): Det er ikke så mange. Det er gået mere den anden vej.

Daughter (Isabel): Det er ikke så mange, men på et tidspunkt var der en del.

Father (Mads): da vi overtog det her var det beregnet til tre familier. Der boede en familie på hver etage, så der var 3 køkkener, 3 badeværelser. Jeg vil sige at hovedparten bor ligesom vi gør og har ét hus og så 3 etager.

Interviewer: Der er god plads til børn.

(Sigrid kommer ind ad døren.)

Father (Mads): Vi har introduceret dig, så vi har allerede fortalt en masse løgn-historier om dig.

Interviewer: Vi er startet en lille smule.

Mother (Sigrid): Det var godt. Nu har jeg så ikke så meget at sige.

Father (Mads): Jo, hvor du er født henne og... Ja, ja. Vi er langt tilbage.

Interviewer: Så kan vi måske også spørge dig. Så kan vi se om du

siger det samme. Hvis du skulle beskrive det her kvarter I bor i, hvad ville du så sige?

Mother (Sigrid): Så ville jeg sige at det er super hyggeligt, min barndoms gade, fællesskab og... ja.

Interviewer: Det er jo meget tæt på det de andre siger. Jeg tænker lidt på det I siger; At der er en masse sammen med naboerne. At I ser hinanden meget. Er det typisk for dem der bor her? Er det sådan noget med vejfester?

Father (Mads): Der er vejfester. Flere endda.

Interviewer: Okay, så der er sådan et sammenhold her?

Father (Mads): Ja.

Interviewer: Hvorfor har I valgt at bo her? Hvorfor blev det her?

Father (Mads): det blev det fordi at inden boede vi inde i byen. Det gør vi så også nu, men der boede vi rigtigt inde i byen. Der boede vi inde ved Glyptoteket inde ved Tivoli. Der havde vi en herskabslejlighed, men der var ikke plads. Der havde vi et barn – hende der nu er rejst til New York – og iv ville gerne have flere børn, og så måtte vi finde et andet sted at bo. Det var lidt tilfældigt. Vi havde været ude og cykle en gang og så var vi kørt igennem kvarteret her og havde set, eller vi kunne konstatere det der med at børn legede på gaderne og det var super hyggeligt. Så tænkte vi at der kunne vi da godt tænke os at bo engang. Så skulle vi af med vores lejlighed derinde. Det var da der var den forrige krise, så det syntes vi ikke var så sjovt. Så havde vi fået den solgt, og så så vi at der var et hus til fremleje herinde. Så var vi så heldige at komme til at bo i det. Så blev vi så glade for at bo her – vi havde det andet i 2 år – så købte vi så det her.

Interviewer: Så kom der en mulighed. Jeg tænker at, nu kender jeg ikke København så godt, men der må være andre steder med samme type stemning.

Mother (Sigrid): På Østerbro er der noget fuldstændigt magen til det her. Det er der flere steder på Østerbro, faktisk.

Daughter (Isabel): Kartoffelrækkerne nede ved Søerne. Det er der Statsministeren bor.

Mother (Sigrid): Der er også noget ved Svanemøllen Station. Bare lidt større.

Father (Mads): Dengang var der større prisforskel mellem Kartoffelrækkerne og det her. Der var det her væsentligt billigere. Der var Østerbro ikke hipt. Der var det slet ikke hipt, sådan set.

Mother (Sigrid): Nu nævnte du lige Frederiksberg. Der ligger jo også Den hvide by. Det er også noget der ligner det her lidt, så der er jo masser af steder.

Daughter (Isabel): Det er bare lidt svært at udtale sig om fællesskabet andre steder, for det kommer jo sikkert også an på hvad for en vej du bor på. Om du lige har noget til fælles med den nabo du så har fået.

Father (Mads): Så må man også sige med Humleby, som det her jo hedder, at det er jo meget bynært. Du skal jo kun ned på Vester Fælledvej, så er du jo i noget der er den rigtige by.

Interviewer: Ja, det må man sige.

Daughter (Isabel): Det skal du jo også med Kartoffelrækkerne. Der skal du bare ud på Østerbrogade.

Father (Mads): Det er også rigtigt, men Kartoffelrækkerne... Det indgik slet ikke i vores overvejelser dengang. Det var herude vi havde været.

Mother (Sigrid): Nu har vi også altid boet... Eller vi boede i flere år på Vesterbro.

Daughter (Isabel): Jeg synes også det her er hyggeligere. Det ligger lidt i navnet at Kartoffelrækkerne det ligger i rækker, hvor det her er veje på kryds og tværs.

Father (Mads): Vi hænger sammen som en by, mens det gør de ikke.

Daughter (Isabel): De er adskilt i rækker.

Father (Mads): Vi kender jo kvarterene. Vi har en forening hvor man mødes, også med de andre byforeningskvarterer en gang om året og udveksler erfaringer. Fordi vi har de samme udfordringer med kloaker og faldstammer og gader. Alt sådan noget.

Interviewer: Så der er et eller andet på tværs. Kunne I nogensinde finde på at flytte herfra?

Daughter (Isabel): Vi har jo været ved. Det er en god historie.

Father (Mads): Det er en rigtig god historie. Den kan du fortælle Sigrid. Det var din skyld.

Mother (Sigrid): Vi havde nogle venner som boede nede på Vesterbro som havde en meget stor herskabslejlighed på 260 kvm i ét plan. Det er det med at vi er på flere plan. De skulle så flytte og de spurgte om vi ville købe den. Det kunne være rigtig spændende, syntes vi. Så vi købte den faktisk og satte vores eget til salg. Og så begyndte folk at komme og kigge her, og så kunne os voksne ikke holde ud at skulle flytte herfra, så vi måtte sælge lejligheden igen. Vi var aldrig flyttet, så det kunne vi simpelthen ikke.

Daughter (Isabel): Men vi troede jo at vi skulle.

Mother (Sigrid): Og der var nogen der var lidt sure. Så jeg tror ikke sådan lige at vi kommer herfra.

Interviewer: Så det var af sentimentale eller nostalgiske årsager?

Mother (Sigrid): Ja.

Father (Mads): Ja, det må man sige, det blev testet. Vi fik godt nok også mange kommentarer. Folk kunne ikke forstå at vi skulle flytte, og det kunne vi så heller ikke.

Interviewer: Og så fik de faktisk overtalt jer til sidst?

Father (Mads): Ja, det må man sige. Vi er nok nogle af de få der har betalt for ikke at sælge vores hus. Vi måtte jo betale ejendomsmægleren for at komme ud af den der aftale.

Interviewer: Hvis det var i fremtiden at I kom til at flytte. Hvad tror I så kunne få jer til at flytte?

Mother (Sigrid): At vi havde for meget plads. Hvis børnene flytter hjemmefra, så handler det jo også meget om at der er for meget plads. Det ville nok være det. Tror du ikke, Mads?

Father (Mads): Jo, det ville nok være svært at forestille sig når man som i øjeblikket har huset fyldt godt ud. Vi har jo snakket om det mange gange. Vi er ikke sikre på at vi flytter når vi kun er os to tilbage. Vi har en okay have bagtil som også er rigtig dejlig. Vores alternativ ville nok være, har vi snakket om, at flytte tættere på byen hvis det endelig skulle være. Det vil sige; Det vil være rigtig svært at undvære det derude bagved. Så skulle det være en lejlighed med en tagetage, og de er meget svære at få fat i. Med en tagteresse, mener jeg.

Interviewer: Hvad for nogle transportmuligheder har I herfra?

Daughter (Isabel): Tog og bus.

Mother (Sigrid): Cykel og bil.

Interviewer: Har I en bil?

Mother (Sigrid): Det ved vi ikke rigtig.

Father (Mads): Hvis du havde været her i fredags, så havde vi.

Daughter (Isabel): Den døde.

Father (Mads): Den døde i går på vej til lufthavnen.

Interviewer: På vej til lufthavnen er altid lidt kritisk.

Mother (Sigrid): Det var det også, men vi ved ikke rigtig om vi har en bil.

Father (Mads): Ej, vi har en bil.

Interviewer: Det er ikke sådan at I har tænkt jer at sige at' nu skal I ikke have bil mere'?

Mother (Sigrid): Nej, det synes jeg ikke.

Father (Mads): Det var der faktisk også en af mine kollegaer der sagde i dag, da de hørte hvor meget eller hvor lidt jeg kører. Selvfølgelig bruger vi den også i området, men ikke ret meget. Vi har både Sigrids forældre og mine forældre. Al vores familie bor i Jylland, dvs. når vi skal de der 4-6 ture til Jylland om året, så er det rigtig svært uden en bil.

Son (Sander): Og når vi handler ind.

Father (Mads): Det kunne også arrangeres uden en bil.

Daughter (Isabel): Ja, men man kan også sige at snart er der ikke så mange at handle ind til. Så kan vi snart tage den på cyklen.

Mother (Sigrid): Det er rigtigt.

Father (Mads): Kan du se en der glæder sig til at flytte hjemmefra?

Interviewer: så er næste spørgsmål hvad for nogle transportmidler I rent faktisk bruger i jeres hverdag?

Daughter (Isabel): Bus og tog. Og cykel når den ikke er stjålet.

Mother (Sigrid): Isabells cykel bliver på mærkværdig vis hele tiden stjålet.

Interviewer: Der er en konspiration omkring din cykel?

Father (Mads): Det må der være. Det havde jeg slet ikke tænkt på, at det er en sammensværgelse.

Daughter (Isabel): Der er rigtig mange jeg kender, hvis cykel hele tiden bliver stjålet. Det er bare jer tos. De bliver aldrig stjålet.

Father (Mads): Vi cykler hver dag.

Son (Sander): Det gør jeg også.

Daughter (Isabel): Du tager også toget hver dag.

Father (Mads): Ja, jeg tager også toget hver dag.

Mother (Sigrid): Det er en kombination af cykel og tog. Jeg cykler altid.

Interviewer: Som I siger, så er bilen ikke rigtig en del af jeres..

Father (Mads): Ikke af hverdagstransporten.

Interviewer: Ikke en del af den nødvendige hverdagstransport. Jeg tænker at vi kunne lave den der tegneøvelse nu?

(tegneøvelsen)

Interviewer: Er I sådan nogle der er meget følsomme over for regn og vind? Hvad gør I hvis det er møgvej?

Mother (Sigrid): Jeg gør i hvert fald. Mads er lidt mere følsom omkring... Du kunne godt finde på at gå. Det gør han altså.

Son (Sander): At gå op til stationen fordi det regner, det giver jo ikke nogen mening.

Father (Mads): Hvis det regner meget, så bliver man meget våd. Hvis man skal side i sådan noget kontor-tøj. Det er ikke rart.

Mother (Sigrid): Men Mads er den eneste. Vi andre, vi...

Father (Mads): Prøv at høre. Det er to dage om året eller sidste vinter hvor det sneede så meget.

Mother (Sigrid): Det er rigtigt. Hvis der er meget sne.

Daughter (Isabel): Hvis der er meget sne kan det da også være godt at lade være med at cykle. Det kan være farligt. Man kan glide fordi der er så meget slud.

Father (Mads): (?)... der løb jeg på arbejde tre gange om ugen.

Daughter (Isabel): Det var gode tider, hvad?

Interviewer: Hvad tager det så?

Father (Mads): Ja, der arbejdede jeg ikke i Høje Tåstrup.

Interviewer: Der skulle jeg lige til at sige... Det var en god tur. Hvad laver I sådan en typisk weekend?

Daughter (Isabel): Sover.

Mother (Sigrid): Ja, det er rigtigt. Mens det er lyst sover du. Når det er mørkt, så laver du nogle andre ting.

Father (Mads): Sidder på Kulør-Bar.

Mother (Sigrid): Det synes jeg faktisk er lidt svært at svare på, fordi det er typisk noget med noget middag med nogle venner og noget praktisk.

Father (Mads): Praktiske ting i løbet af dagen.

Interviewer: Det er også der I ville bruge bilen, hvis det var?

Mother (Sigrid): Ja. Det ville være typisk. At få handlet og hvad der ellers skal gøres.

Daughter (Isabel): Om sommeren bruger jeg rigtig meget haven.

Father (Mads): Det kommer an på hvad du mener med at bruge bilen. Nu snakkede jeg lige med Kristian og Trine om på lørdag. Og hvordan og hvorledes. De var 100 % overbeviste om at vi skulle cykle til den der fest. Det kommer lige an på vejret.

Mother (Sigrid): Det er en privat diskussion, for det er også noget med kvinders hår. At det er rigtig træls.

Father (Mads): Det var Trine der forslø det.

Mother (Sigrid): Så har hun bare bedre hår end mig.

Father (Mads): Nej, men stadig væk i weekenden. Der bruger vi ikke bilen så meget.

Mother (Sigrid): Vi bruger den nogle gange så sjældent, at vi ikke kan huske hvor den er parkeret.

Father (Mads): Vi kan jo ikke nødvendigvis parkere lige ude foran. Vi kan jo godt holde 3 gader væk. Der er kollegaer der synes det er ur-komisk når Sigrid ringer og spørger hvor bilen holder henne. Når den så ikke har kørt i en uge, så kan det godt være svært at huske.

Mother (Sigrid): Ja, men vi bruger mere bilen i weekenden end i hverdagen.

Father (Mads): Bestemt.

Interviewer: Er det mere følelsen af at have bilen, hvis der lige pludselig skulle opstå noget hvor den blev nødvendig? Det lyder virkelig som om det er en gang om måneden.

Father (Mads): Jo, men det er jo alligevel også lidt praktik i det. Hvis man skal have nogle større ting. Hvis du skal i Silvan eller skal købe et større fjernsyn.

Mother (Sigrid): Den er mere nice to have end need to have.

Father (Mads): Det er den måske nok, men..

Mother (Sigrid): Jo. Det er den. Vi ville godt i princippet kunne klare os.

Father (Mads): Det ville være billigere bare at tage en taxa.

Interviewer: Så det er så lidt I bruger den?

Mother (Sigrid): Den er ude og køre hver uge.

Daughter (Isabel): Når du stort ind.

Mother (Sigrid): Det er fordi jeg handler stort ind i hvert fald en gang om ugen.

Interviewer: Ja, det kan man jo ikke uden bil.

Mother (Sigrid): Det kunne man så hvis man havde en stor cykel. En lad-cykel eller et eller andet.

Daughter (Isabel): Det du handler, det ville man ikke kunne handle på lad-cykel.

Mother (Sigrid): Ork. Det har jeg da gjort. Før. Det gjorde jeg tidligere. Tidligere havde jeg også et barn med i.

Father (Mads): Vi havde sådan nogle da børnene var små. Men de blev så også stjålet. De var svære at holde styr på.

Mother (Sigrid): Så vi kunne i princippet – hvis vi ikke var så magelige – godt klare os uden.

Interviewer: Hvad ville I sige har indflydelse på de aktiviteter I vælger i weekenden?

Father (Mads): Hvorfor vi laver dem, eller hvad tænker du på?

Interviewer: Ja, hvordan beslutter I dem? Er det sociale aftaler eller er det praktiske?

Mother (Sigrid): det er lidt blandet, tror jeg. Og så kan vejret også godt have en indflydelse på. Men det er lidt en blanding af praktiske og sociale ting. Er det ikke? Nej, det ved du ikke.

Son (Sander): Jo, det er det.

Father (Mads): Vi prøver da at holde det praktiske nede.

Interviewer: Men hvad laver I i weekenden?

Son (Sander): Når jeg ikke er skadet plejer jeg at spille kamp hver weekend.

Father (Mads): For to år siden.

Mother (Sigrid): Som regel går du også en tur i fitness i weekenden.

Son (Sander): Ja. Det er jeg begyndt på. Jeg tager en fitness-lørdag. Lørdag formiddag, normalt.

Interviewer: Når du spiller fodbold er det vel også tit det er ugekampe?

Son (Sander): Ja. Så er det ofte søndag formiddag eller morgen. Eller lørdag eftermiddag eller sådan noget. Det plejer at ligge deromkring.

Father (Mads): Der bruger vi så også bilen.

Interviewer: Ja, hvis det er en udekamp.

Son (Sander): Ellers plejer vi at cykle.

Father (Mads): Ja, hvis det er en hjemmekamp.

Interviewer: Hvad med vennerne? Der er vel nogle gange hvor I mødes?

Son (Sander): Ja, det gør vi. Det er også typisk i weekenden.

Interviewer: Du sover?

Daughter (Isabel): Ja. Jeg sover rigtig meget. Så er jeg for det meste i byen sammen med mine venner.

Mother (Sigrid): Det er sociale aktiviteter.

Daughter (Isabel): Der sker ikke så meget om dagen, for jeg har et godt sovehjerte, så jeg sover tit i rigtig lang tid.

Interviewer: Hvordan kommer I rundt efter mørkets frembrud?

Son (Sander): Cykler.

Daughter (Isabel): Hvis det bare er inde i byen, så går vi bare. Men ellers så er det med bus.

Interviewer: F.eks. en normal nat. Er det meget at I er på et sted, eller er det meget at man tager rundt?

Daughter (Isabel): Det er meget forskelligt. Jeg vil sige at her om vinteren, der er det meget ét sted. Man kan simpelthen ikke overskue at gå rundt. Nogen gange om sommeren er det meget udenfor. Så har man lidt mere overskud.

Interviewer: Hvordan synes I jeres daglige transport tidsmæssigt... Er det for meget eller er det okay?

Mother (Sigrid): Jeg kan hurtigt sige at mit er helt perfekt, men jeg kan også cykle derover på 5 min. Så mit er helt perfekt. Jeg kunne ikke have det bedre.

Daughter (Isabel): Jeg ville ønske mit tog lidt mindre tid.

Interviewer: Hvor lang tid tager der?

Daughter (Isabel): Hvis jeg går herfra kl ½ er jeg inde ved stoppet ved min skole præcis kl. 8. Hvis man cykler tager det kun et kvarter. Der er ret stor forskel, men det er fordi man skal hele vejen op ad Vesterbrogade. Og der er rigtig meget trafik. Og Nørreport om morgenen...

Mother (Sigrid): Du kan næsten heller ikke klage.

Son (Sander): Nej ikke til skolen.

Father (Mads): Jeg klager heller ikke tidsmæssigt. En halv time, det er jo ikke noget, men ind til for et år siden arbejdede jeg i byen. Det tog nok den samme tid at komme til, men fornemmelsen af at kunne vælge; cykle eller løbe. Det er mere en mental ting end det er en praktisk ting. Som sagt; en halv time er ikke noget problem. Det fungerer super godt med togene.

Interviewer: Hvad ville I sige var den øvre grænse for hvor meget transporttid I ville acceptere om dagen?

Mother (Sigrid): Jeg ville ikke gide bruge mere end en halv time.

Daughter (Isabel): Jeg ville heller ikke bruge mere end nu.

Father (Mads): Der kan man sige om det skal være ønsketænkning. Hvis man var arbejdsløs og var nødt til at finde et job, så kunne man jo...

Mother (Sigrid): Så ville jeg også gide det.

Father (Mads): For mange år siden snakkede vi om at flytte uden for byen, og vi var faktisk engang ude og kigge på noget langt ude på landet uden for Roskilde. Og der snakkede vi nemlig om: Hvad nu hvis, hvordan skulle man lige med arbejde og skulle til Hillerød eller et eller andet i stedet for. Det var da en af grundene også, til at sige at når du bor her... Nu er vi så heldige at hendes job stort set altid har ligget her omkring, men at du har muligheden for at køre ud på Sjælland. Stadig inden for en rimelig tid. Så dengang tænkte vi også over at det var et... Det var ikke det der gjorde udslaget for at vi lige fik det her.

Interviewer: Hvis der nu opstod en helt ny arbejdssituation for jer, hvor I måske skulle køre meget længere efter det, eller skulle transportere jer meget længere efter det. Kunne I så finde på at flytte efter det?

Father (Mads): Nej.

Mother (Sigrid): Det kunne vi ikke. Så ville vi bare tage den ekstra transporttid der var. Nu har vi heller ikke små børn, så på den måde har vi ikke... Det har en stor betydning. Jeg har altid syntes at så længe de var små, så var det rart at arbejde i nærheden af hvor børnene var, men nu ville vi ikke flytte efter det.

Father (Mads): Jeg var til jobsamtale for et års tid siden, hvor det ville tage en time i bil. Der var jeg nødt til at køre i bil fordi det lå simpelthen så dumt. Det snakkede vi også om, at det var ikke nogen ønskesituation at skulle køre to timer i bil hver dag.

Interviewer: Jeg tænker det er altid lidt sjovt at spørge til hvor lang tid folk har lyst til at køre, hvor smertegrænsen ligger, fordi i hvert fald med de familier jeg har snakket med, så er det meget hvad man er vant til. Det er hvad man har vænnet sig til. Det er selvfølgelig ud fra det at man prøver at danne sig en eller anden forestilling om, hvad vil det sige hvis det tog dobbelt så lang tid? Jeg tænker også at der må næsten – det er så ikke tilfældet med jer – men når man kommer måske fra andre steder end lige præcis København, så har man også lidt et andet forhold til sådan noget som transporttider. Nogle gange – i hvert fald hvis man kommer længere ude på landet fra – så er det nogle helt andre forhold, hvor en times transport i bil eller bus, det er jo ikke unormalt overhovedet.

Mother (Sigrid): Det er da også rigtigt. Du er da også vokset op med lange transporttider til skoler og sådan nogle ting.

Father (Mads): Ja, jeg havde en time til skole. Sådan var det.

Mother (Sigrid): Ja, det er rigtigt.

Interviewer: Men det kan selvfølgelig trække i flere retninger. Hvis man har oplevet det, så vil man aldrig nogensinde tilbage i det ingen, eller det kan også være at..

Father (Mads): Hvis du lavet et interview sydpå på f.eks. Falster, så finder du også masser af mennesker som bruger 1½ time hver vej f.eks. Hvis du spurgte dem ville de nok heller ikke sige at det var acceptabelt at bruge 3 timer, men de ville nok sige at 1½ time, det har vi fået passet ind i vores mønster.

Interviewer: Tænker I meget at transport bare er noget der skal minimeres i jeres hverdag?

Father (Mads): Ja.

Interviewer: I hvert fald den der dagligdags transport.

Mother (Sigrid): Ja. Jeg tænker egentlig ikke, men det er også fordi jeg har så kort. Det er ikke noget jeg overvejer.

Interviewer: Du når næsten ikke...

Mother (Sigrid): Det er ikke noget jeg bruger så meget energi på.

Interviewer: Hvad laver I når I er i transport?

Mother (Sigrid): Jeg cykler så jeg holder øjnene åbne.

Father (Mads): Jeg læser avisen.

Daughter (Isabel): Jeg læser også nogle gange avisen.

Son (Sander): Det gør jeg også.

Daughter (Isabel): Eller lektier, nogle gange.

Son (Sander): Jeg hører normalt også musik på vejen.

Interviewer: Du har også ret kort.

Son (Sander): Jeg har også ret kort, men det tager måske 20 min at komme over på arbejdet. Der hører jeg bare musik.

Interviewer: Det der nogle gange danner sig et billede af, er at folk – når man begynder at spørge ind til det – synes den transport de har, er meget behagelig, fordi det er et tidsrum hvor du har en tvungen ting du skal gøre. Lige pludselig bliver det et frirum. Der kan man fylde det ud med alle mulige ting man normalvis ikke ville have sat sig ned og få gjort. Måske ville du ikke have sat dig ned og læst avisen i frokostpausen fordi der var måske lige nogen du skulle snakke med. Hvad ved jeg. På den måde kan det for mange være et frirum.

Father (Mads): Det vil jeg da håbe for de stakkels mennesker der sidder derinde (?) min bil. At de kan bruge det fornuftigt.

Interviewer: Det ved jeg så ikke når vi når op i de minuttal. Om det så stadigvæk er spændende, men i hvert fald... Der er nogle der ser det lidt som et ritual. Så sætter man sig ind i bussen og så hører man lige 3 numre musik, og så er man der.

Mother (Sigrid): Man kobler lidt af. Det kunne jeg da godt forestille mig.

Interviewer: Er I nogensinde stressede i jeres hverdag?

Mother (Sigrid): Ikke på grund af transporten, synes jeg. Men vi kan da godt være stressede, synes jeg.

Interviewer: Er det fordi der bare er mange aktiviteter?

Mother (Sigrid): Nej, det er bare fordi der er for meget arbejde.

Son (Sander): Jeg har nogen gange til fodbold hvor jeg først får fri sent. Der kan jeg godt have lidt travlt. Jeg skal hjem og klæde om, og så er der et kvarter-20 min på cykel, så nogle gange kommer jeg lige 5 min for sent. Så kan jeg godt være lidt stresset. Det er ikke noget stort.

Interviewer: Det er ikke en generel ting?

Son (Sander): Nej, det er forskelligt.

Mother (Sigrid): Er du stresset Isabel?

Daughter (Isabel): Nogle gange. Så tager jeg en lur.

Mother (Sigrid): Det er kuren mod alt.

Interviewer: Hvordan organiserer I jeres transport? Hvordan finder I ud af hvordan I kommer frem til de forskellige steder?

Daughter (Isabel): Jeg bruger rigtig meget rejseplanen. Hvis jeg skal et sted hen som jeg ikke ved hvor er, og jeg skal med bus, så bruger jeg altid rejseplanen.

Interviewer: Ud fra det her virker det som om du er rimeligt bekendt med..

Daughter (Isabel): Hvis jeg skal lidt længere væk – hvis det ikke er Frederiksberg, Nørrebro, Vesterbro eller indre by – så kigger jeg der og ser hvilke busser jeg skal tage.

Interviewer: Og ellers kan du nærmest på rygraden..

Daughter (Isabel): Der er efterhånden ret mange busser efterhånden jeg ved hvor går fra. Så er det nogle gange nogen tider jeg lige skal have tjekket.

Mother (Sigrid): Jeg er ret umulig både med bus og tog. Jeg aner overhovedet ikke noget som helst om noget. Men hvis jeg er på cykel – jeg er så heller ikke så god til at finde vej – hvis jeg er på cykel, så gør jeg meget ud af lige at få det slået op på et kort. Hvis jeg er i bil så har jeg en gps.

Interviewer: Hvad med dig Sander? Hvis du skal et eller andet?

Son (Sander): Det er ikke så tit jeg gør det. Jeg finder normalt ud af hvilket tog jeg skal tage, og så tager jeg toget.

Interviewer: Også sådan noget som Rejseplanen?

Son (Sander): Ja. Jeg søger på hvor jeg skal hen. Så er (?) at der faktisk er en rute der hvor jeg skal hen. Jeg tager ikke så tit længere væk. Det er mest når jeg ... Jeg plejer faktisk også at cykle der. Eller bus.

Interviewer: Så det er mere de der faste ruter du er på. Hvad med når I kører til Jylland? Hvor tit er det?

Father (Mads): For tit.

Mother (Sigrid): Nærmest for sjældent. Det er vel en gang i kvartalet. Er det ikke det? Kommer vi ikke.. Hver anden måned så. En gang hver anden måned.

Father (Mads): 6 gange om året. Det vil jeg også tro.

Interviewer: Og så tager I både til Kolding og til Als?

Father (Mads): Ja. Nogle gange kombinerer vi det. Nogle gange er det det ene sted, nogle gange det andet.

Interviewer: Hvor meget vil I ellers sige at sådan noget som familie og venner fylder i jeres normale hverdag?

Father (Mads): I hverdagen fylder det ikke så meget, synes jeg.

Interviewer: Men i weekender og ferier?

Father (Mads): Ja.

Interviewer: Oplever I nogen gange i hverdagen at jeres transport begrænser jer, eller at de transportmidler I har valgt begrænser jer?

Daughter (Isabel): Jeg har ikke oplevet en begrænsning i forhold til muligheder for transport, men jeg ved da at der f.eks. er helt vildt mange af mine venner som ikke har råd til at tage offentlig transport. Så det begrænser i hvert fald dem. Nu bruger jeg buskort.

Interviewer: Bare normal pendling?

Daughter (Isabel): Ja.

Mother (Sigrid): Det koster 335 kr i måneden med et buskort hvor

man kun kan køre 2 zoner.

Interviewer: Okay, så det er nærmest kun i indre København man kan køre?

Daughter (Isabel): Ja. Man kan også godt køre til Islands Brygge og sådan noget, men..

Father (Mads): Man kan køre fra Hellerup til Frederiksberg og rundt.

Daughter (Isabel): Du kan komme ret langt, men du kan ikke... Du kan også komme til Vanløse og Brønshøj, så det er ret langt. Hvis man ikke lige har råd til at lægge 300 kr, så har man nærmest heller ikke råd til at tage bussen én gang. Det koster 25 kr.

Interviewer: Ja, det tæller hurtigt op. Ja, så kan jeg godt se at det begrænser.

Daughter (Isabel): Så på den måde kan man godt sige at vi bliver begrænset.

Interviewer: Hvad med i forhold til pris? Det er gratis at cykle, selvfølgelig indtil cyklen bliver stjålet og man skal købe en ny. Men ellers; Transport og pris og sådan noget, er det noget I tænker på?

Mother (Sigrid): I hvert fald det der med at købe enkeltbilletter. Det har jeg i hvert fald sagt at det synes jeg er en meget dårlig ide, fordi det koster 25 kr nu for en enkeltbillet. Mere hvis man endelig skal have et klippekort. Jeg synes det er dyrt at tage offentlig transport. Det synes jeg. Mads har også et pendlerkort og du har klip.

Son (Sander): Jeg har klippekort. Jeg bruger alligevel 2 klip på en arbejdsdag. Det er alligevel hurtigt man skal have nyt klippekort. Og jeg skal have et voksen fordi jeg henter to børn, så... Det giver jeg (140?) kr for.

Interviewer: Ja, det løber også ret hurtigt op. Er der ikke nogen billigere løsning til folk der studerer?

Father (Mads): Jo, der er jo kommet det der, men det er jo noget andet. Jeg ved ikke om det er de videregående uddannelser?

Daughter (Isabel): Det der uddannelseskort?

Father (Mads): Ja. Der kan du få til hele landet nu. Jeg tror det koster kun 500 om måneden. Da Ditte hun gik på RUC, der fandtes det ikke.

Mother (Sigrid): Der skulle hun køre til Roskilde.

Father (Mads): Ja, der skulle hun køre til Roskilde. Det kostede... I hvert fald på en SU var det dyrt for hende.

Daughter (Isabel): Der var kun tre zoner dertil. Var det ikke et 3-zoners klippekort? Et månedskort?

Father (Mads): Nej.

Mother (Sigrid): Nej, det var fordi hun skulle have..

Daughter (Isabel): Men der findes forskellige ting. Der findes også det der hypercard som man kan bruge i alle zoner. Så koster det 300 kr eller sådan noget, som man så kan have i en prøveperiode.

Father (Mads): Er det det der blå hvor man stempler ud?

Son (Sander): Et rejsekort?

Daughter (Isabel): Nej. Det ved jeg ikke.

Mother (Sigrid): Det kan du da lige så godt få.

Interviewer: Ja, det lyder da billigere end det der.

Daughter (Isabel): Ja, men der kan man køre i alle zoner. Og så det der uddannelseskort. Det er sådan noget... Det kan man få hvis man bor et eller andet antal zoner væk fra sin uddannelse. Så kan man få et eller andet tilskud. Jeg kunne f.eks. ikke. Det ville ikke kunne betale sig for mig.

Interviewer: Fordi du bor for tæt på?

Daughter (Isabel): Ja.

Interviewer: I jeres hverdag. Hvordan planlægger I eller koordinerer I aktiviteter hvis I skal lave noget fælles. Måske bare det at vide hvor hinanden er og hvad I laver. Især når I tit ikke har sammenflettede dagligdage.

Mother (Sigrid): Hvis man anser aftensmad for en aktivitet, så er det sådan at man gerne vil have besked om morgenen om alle kommer hjem og spiser eller hvad. Det kan vi selvfølgelig tale om dagen i forvejen eller om morgenen. Men ellers, hvor vi er henne, det bruger vi rigtig meget sms til at høre; Hvad laver du, hvor er du, kommer du hjem, eller? Det er vel egentlig meget det, ikke?

Interviewer: For at holde sig ajour.

Father (Mads): Ja. Så er der din kalender hvis der er faste aftaler, eller hvor man ved at man ikke er hjemme.

Interviewer: Så du er lidt den der holder styr på aftalerne?

Mother (Sigrid): Ja.

Father (Mads): Det er Sigrid man skal rapportere til.

Interviewer: Men det lyder ikke som om I har en super planlagt hverdag?

Mother (Sigrid): Nej.

Father (Mads): Det kan godt være at den ikke er super planlagt, men den giver sig selv mange gange, synes jeg.

Mother (Sigrid): der sker sgu ikke de store ting. Det kan vi lige så godt indrømme.

Interviewer: Nå ja, det er meget normalt. Det kører bare på rutinen, og så...

Daughter (Isabel): Det er også klart når I har så store børn. Hvis vi havde været mindre havde I også været meget mere planlagt. Hvis vi skulle hentes eller hvis vi skulle køres ud et sted.

Interviewer: det skulle jeg nemlig også til at spørge om nu. Hvordan I husker at det var tidligere?

Son (Sander): Jeg kan da huske at jeg blev hentet til fodbold da jeg var mindre. I bil. Der var vi 4 der gik til fodbold sammen.

Mother (Sigrid): Der var vi nogle mødre der skiftedes til at..

Son (Sander): Det er det jeg kan huske, at vi blev hentet tidligere. At vi blev hentet i stedet for at vi skulle køre frem og tilbage.

Interviewer: Så til de aktiviteter I gik til, der var det mere jer der var på.

Mother (Sigrid): Ja, men hvordan vi har gjort det. Der tror jeg bare... Vi havde en kalender der viste hvornår de gik til det forskellige, og så kørte jeg dem rundt. Tror du ikke det var sådan?

Father (Mads): Jo.

Mother (Sigrid): Og så gik du til kamp i weekenderne?

Son (Sander): Ja. Og råbte af mig.

Interviewer: Har I ellers nogle meget faste roller i familien? Hvem

der gør hvad. Hvem der handler...

Mother (Sigrid): Ja, det har vi.

Interviewer: Det er også bygget sammen med de der daglige rutiner.

Mother (Sigrid): Mere eller mindre. Så kan det selvfølgelig være at der kommer et eller andet og forstyrrer det, men det er stort set bygget sammen. Det synes jeg.

Interviewer: Hvordan tror I sådan noget opstår? Sådan nogle mønstre.

Mother (Sigrid): Tidligere er det da opstået... Nogle af rutinerne af at jeg har været mere hjemme end Mads. Og så var det naturligt at det var mig der gjorde de ting, og at Mads så tog vasketøj, fordi det kunne komme ind alle mulige steder eller tidspunkter på døgnnet, men børnene skulle hentes til en tid, og der skulle også handles ind inden butikkerne lukkede. Så er det ligesom kommet lidt af det. Tror du ikke det?

Father (Mads): Jo.

Mother (Sigrid): det var det der kunne lade sig gøre. Vi har ikke valgt ud fra interesser.

Interviewer: Nej, det er mere det praktiske.

Mother (Sigrid): Jo, jeg kan godt lide at lave mad, men måske ikke handle.

Daughter (Isabel): Måske elsker far heller ikke at lægge vasketøj sammen.

Father (Mads): Det kan du have ret i.

Mother (Sigrid): Og børnene gør selvfølgelig det... Det er ikke fordi de har faste ting. Så bliver de bedt om at tage en vask eller lægge et eller andet sammen eller tømme opvaskemaskinen. Det er jo nemt nu hvor de er store. Det er jo ikke de store...

Interviewer: Jeg har faktisk ikke snakket med særligt mange familier som er ligesom jer med ældre børn. Så det er da helt klart at der en nogle livsfaser med helt små børn og ældre børn, til børnene kommer i skole og nu hvor børnene flytter hjemmefra, eller som I kan klare jer 100 % selv og har en helt selvstændig hverdag. Der er meget stor forskel på hvordan dagen hænger sammen. Hvad synes I er vigtigt at tage sig tid til i hverdagen?

Father (Mads): At sove (Isabel?)

Mother (Sigrid): Jeg kan godt lide at vi tager os tid til at spise sammen. Det er sådan et samlingspunkt for os. Det lykkes os da også rigtig meget, synes I ikke?

Son (Sander): Vi spiser næsten aldrig morgenmad sammen.

Daughter (Isabel): Nej okay morgenmad. Det er også fordi vi alle sammen møder på forskellige tidspunkter. Det er jo ikke fordi vi ikke vil spise sammen. Men vi spiser jo næsten altid aftensmad sammen alle dage om ugen.

Mother (Sigrid): Det gør vi faktisk og nu kan vi jo... Det er også det der med at de bliver større. Hvis der er en der kommer sent fordi der er fodbold eller noget andet, så gør det ikke noget fordi vi spiser kl 19.30-20.00.

Interviewer: Det er mere ad hoc.

Mother (Sigrid): Så det synes jeg er vigtigt, men jeg ved ikke om I har nogle ting?

Interviewer: Hvad laver I i ferier? Laver I ting sammen?

Mother (Sigrid): Vi er tit ude og rejse. Vi har været af sted alle

sammen. Det kommer så til at ændre sig nu. Det har vi ellers været. Vi har været på skiferie. De sidste to år har du ikke været på skiferie, men ellers har vi alle sammen været på skiferie, og om sommeren har vi også rejst.

Daughter (Isabel): Nogen gange kører vi også til Jylland.

Interviewer: Nåja, de ture.

Mother (Sigrid): Det er da sjældent vi gør det en hel ferie.

Daughter (Isabel): Ikke en hel ferie. Nej, vi tager aldrig en hel ferie, men over og besøge.

Interviewer: Det gør I også sammen, eller det har I tidligere gjort sammen, kunne jeg forestille mig.

Daughter (Isabel): Det gjorde vi da også i juleferien.

Father (Mads): Ja, vi har lige været af sted.

Interviewer: Så I er ikke helt separeret endnu.

Mother (Sigrid): Nej, det er vi ikke.

Interviewer: Jeg kan godt mærke at der er mange spørgsmål som er gearret lidt mere imod familier med lidt yngre børn. Jeg har også nogle lidt mere hurtige nogle. Nogle holdningsspørgsmål. Hvad er jeres holdning til kollektiv transport?

Mother (Sigrid): Jeg synes det skulle være billigere og at man skulle bruge det meget mere. Bilerne ud af byen. Det synes jeg ville være praktisk.

Daughter (Isabel): Praktisk med bilerne ud af byen nogle steder, men man kan f.eks. godt mærke hvor irriterende det er at man ikke kan køre i bil på Nørrebro. At man aldrig må køre igennem. Og jeg har ikke engang bil og jeg kan mærke det.

Interviewer: Jeg skulle lige til at sige det. Hvordan du kan mærke det er irriterende?

Father (Mads): Isabel er ved at tage kørekort.

Daughter (Isabel): Hvis jeg skulle køres af nogen.

Mother (Sigrid): Det er ikke noget jeg tænker.

Daughter (Isabel): Men jeg synes også det er alt for dyrt. Men en positiv ting er at jeg synes det er godt, og jeg ved at der er rigtig mange der bruger det. Det synes jeg er godt. Jeg ved at der er vildt mange af mine venners familier der har bil, men jeg ved også at der er rigtig mange der næsten aldrig bruger den. De er meget lige som vores familier, at de ligesom os har familie andre steder og så bruger de den til at besøge dem, og ellers cykler de eller tager bus.

Interviewer: Hvordan ville I sige om den der bor her i området? Er deres transport lidt ligesom jeres. At det bygger meget på cykel og tog?

Father (Mads): Det er meget blandet. Der er nogle der har bil som daglig transport, også. Forskellen er så at mange føler at de skal forsvare at de bruger bilen, fordi de godt kan se at det er måske lidt mageligt, men det er fordi jeg har et specielt behov som gør at det er nødvendigt.

Daughter (Isabel): Det kan jo godt for nogle job være nødvendigt, hvis I skal køre rundt til mange møder eller sådan noget. Jeg siger bare at for nogle kan det godt være at man skal have bilen, for at det kan køre rundt. Fordi man ikke har tid til at være afhængig af offentlig transport, som man jo aldrig kan være 100 % sikker på.

Interviewer: Der er hele tiden en usikkerhed.

Daughter (Isabel): Der er altid en risiko for at det lige pludselig kiks.

Interviewer: Der kan jo godt lige pludselig være et trafikuheld, og så sidder man fanget et eller andet sted.

Father (Mads): eller at ens bil går i stykker på vej til lufthavnen.

Son (Sander): Det er ikke alle der har en lortebil som os.

Interviewer: En anden forklaring som folk bruger omkring deres bilbrug, er at når man først har en bil, så betaler man jo ligesom til den, og så vil det være dumt andet end at bruge den.

Father (Mads): Det argument bruger vi faktisk ikke, synes jeg. Tværtimod. Vi er glade for at vi har den. Vi snakkede om det før. Det er rart at vide at hvis man skal et eller andet som måske er ubekvemt, men jeg synes vi er bevidste om at cykle eller tage bussen eller et eller andet. Ikke bare... Børnene gør det ikke ret meget mere, men der var et tidspunkt hvor de kunne ringe fra den anden side og sige 'kan du ikke komme og hente mig?' hvor vi måtte sige 'det tager længere tid inden vi overhovedet finder bilen'. Hvor er den overhovedet parkeret henne? Får kørt på tværs af byen og tilbage igen.

Mother (Sigrid): Så var der ingen parkeringsplads når man kommer tilbage.

Daughter (Isabel): Det håbefulde opkald laver jeg da stadig nogle gange.

Mother (Sigrid): Og du får det da også opfyldt nogle gange.

Daughter (Isabel): Ikke hvis far tager den.

Father (Mads): det er også ud fra et fornuftssynspunkt. Så er det åndssvagt at køre på tværs af byen i myldretiden i sin bil, når der kører et tog eller en bus.

Interviewer: Hvad er jeres holdning til at gå som et transportmiddel?

Mother (Sigrid): Som et transportmiddel? Jeg kan godt...

Daughter (Isabel): Jeg er også begyndt at kunne lide at gå mere. På et tidspunkt brød jeg mig virkelig lidt om det, men jeg vil sige at...

Interviewer: Hvorfor brød du dig ikke om det? Var det for langsomt?

Daughter (Isabel): Det var kedeligt og for langsomt, men det er kommet lidt. Nu kan jeg egentlig meget godt lide det. Der er der nogle gange hvor jeg skal fra skolen og til Nørrebro. Der kan jeg ret godt lide at gå. Det er en ret hyggelig vej.

Son (Sander): Det kommer meget an på hvad jeg skal og hvor meget tid jeg har.

Daughter (Isabel): Det kommer jo også an på hvor meget tid der er.

Father (Mads): Hvis det er sådan noget trumme-rum agtigt, frem og tilbage på arbejde, så vil jeg også 100 gange hellere tage... Selv om jeg har så kort til toget, så vil jeg hellere tage cyklen.

Mother (Sigrid): Jeg kan godt finde på at trække hjem frem for at cykle.

Interviewer: Nu snakkede vi før om jeres rutevalg. Det er helt firkantet at det er hurtigste og korteste vej. Men sådan noget som at man måske godt kunne finde på at gå, bare for fornøjelsens skyld...

Son (Sander): Jeg tager ikke altid den hurtigste vej hjem. Nogle gange tager jeg med nogle venner længere over, hvor jeg faktisk skulle til højre.

Interviewer: For bare at følges med dem?

Son (Sander): Ja, for hyggen. Så skilles vi ved (?) efter vi har kørt lidt ad den grønne sti. Lidt tid sammen.

Interviewer: Så det kan man godt finde på, bare for at hygge sig lidt?

Son (Sander): Ja, lige præcis.

Interviewer: Hvad synes I om en betalingsring?

Father (Mads): Skønt spørgsmål! I går da vores bil gik i stykker, så sad jeg selvfølgelig og jamrede ude på Amagervejen, hvorefter ind til flere af mine kollegaer sagde 'nå, så skal du vel også købe dig en elbil og så kom den der betalingsring også'. Det synes de er så irriterende. Jeg synes... Jeg ved ikke om betalingsringen er den rigtige, men jeg synes man bliver nødt til at gøre et eller andet for at rense især pendlertrafikken, fordi vi drukner simpelthen i biler herinde. Det gør vi. Så som udgangspunkt har jeg ikke noget imod betalingsringen. Jeg kan godt høre alle de der argumenter der kommer nu, at der er nogle ting. Den der historie med håndværkeren der skal krydse den 8 gange fordi han skal hente materialer. Det må man så bare finde en løsning på. Daughter (Isabel): Have sådan nogle specielle kort eller et eller andet, hvor det så kommer an på hvilket erhverv man har.

Father (Mads): Man kan så meget. Jeg synes det er nødvendigt med et eller andet. Et initiativ til at begrænse pendlertrafikken. Jeg er positivt stemt over for en eller anden form. Det skal selvfølgelig være praktisk. Det må ikke blive en dræber.

Interviewer: Tror I også at I, hvis I var afhængige af at køre ud og ind af den hver dag, at du ville have den samme holdning til det?

Father (Mads): Jeg har en kollega som bor stort set lige om hjørnet. Hun tager bilen hver dag og kører den samme tur som jeg kører med toget. Det er jo et valg. Vi har dog om nogen et valg. Vi er jo ikke tvunget til at tage bilen, så det er et meget hypotetisk spørgsmål. Der skulle meget til før jeg ville vælge at køre i bil til arbejde.

Interviewer: Der er en tendens – det er der med mange ting – men der er en tendens til at hvis man spørger folk, det kan f.eks. være om det her, der er rigtig mange miljøspørgsmål. Så ved folk godt at de har en personlig holdning til det, og så er der den korrekte holdning til det. Og det man ofte hører, det er den korrekte.

Father (Mads): Så vil jeg da godt krydre det med at sige, at rent partimæssigt, hvis vi nu skulle snakke politik, så tilhører jeg helt klart den fløj der ikke går ind for betalingsringen. Så jeg vil gerne sige at det ikke er ud fra et korrektheds-syn. Den ville jeg så kunne tage med mange af mine naboer, som politisk er anderledes end jeg er. Eller med dig.

Interviewer: Men det er en lidt sjov situation. Jeg kommer fra Institut for arkitektur og design, så vi har tit med byplanlægning at gøre. Borgerne har utrolig stor magt i forhold til byplanlægningen og ændringer i lokalmiljøet. Der er der tit de effekter; Hvis man placerer vindmøller, som er noget alle gerne vil have, så går det jo godt ind til de netop skal placeres i baghaven. Så er der den her effekt der slår ind og siger 'det er fint, men det skal ikke være her.' Den støder man ind i mellem på rundt omkring.

Mother (Sigrid): Det kan jeg egentlig godt forestille mig. Det ville være en forholdsmæssig stor gene, selv om man synes det er en god idé. Jeg kunne godt forestille mig at jeg ville være lige sådan.

Interviewer: Ja, man kan sagtens sætte sig ind i situationen. Der er jo den daglige gene fra støj og alt sådan noget, men jeg kan selvfølgelig godt forstå at husets værdi, det kan være det falder. Der er jo mange aspekter hvor man lige pludselig begynder.. Vi snakkede lige kort om det med dig. Jeres barndom og jeres barndomshjem, hvordan var transporten der?

Mother (Sigrid): Der kunne man ikke gøre ret meget uden at køre bil. Jeg skulle gå eller cykle i skole, men hvis man skulle handle det mindste, så blev man kørt rundt i bil. Jeg kørte sgu aldrig på cykel

med min mor og far. Det kunne de ikke drømme om. Det var det når man har en bil, så skulle man bruge den. Vi bruger da heller ikke cyklen så meget med dine forældre?

Father (Mads): Nej, ikke med mine forældre. Jeg boede rigtig langt ude på landet.

Daughter (Isabel): Jeg synes I glemmer en rigtig vigtig transporting der har været i begge jeres liv.

Mother (Sigrid): Hvad er det? Knallerten?

Daughter (Isabel): Det har I da begge to haft.

Mother (Sigrid): Ja, selvfølgelig. Det skulle man da.

Interviewer: Ja, når man kommer ude fra landet af.

Father (Mads): Det havde man da. Men ellers var det meget bil. Det var trods alt meget store afstande der skulle køres.

Mother (Sigrid): Det var ikke tilfældet i mit hjem. Vi kunne sagtens have handlet uden bil, men det gjorde vi ikke. Man kørte heller ikke ned til bageren uden bil.

Interviewer: så har jeg ikke rigtig mere. Hvis I har noget I gerne vil sige, så er det nu.

3.7 Household G

Interviewer: Simon Wind

Mother: Rachel (37)

Father: Casper (age 41)

Son: Johannes (age 8)

Daughter: Josefine (age 2)

Transcription

I: først vil jeg bede jer fortælle kort om jer selv. Navn, alder, uddannelse, beskæftigelse.

K: Jeg hedder Casper, er 41 år og har taget en cand. Økom ved Århus Universitet. Jeg arbejder i dag som konsulent hos KPMG (?) hvor jeg rådgiver offentlige og private virksomheder om økonomistyring. Så jeg har et afvekslende job hvor jeg nogle gange er på kontoret og nogle gange er hos kunder forskellige steder. Primært i Københavnsområdet.

I: Er kontoret så i området?

K: Kontoret ligger faktisk pt i Hellerup, men vi skal flytte ned på Frederiksberg ved Flintholm Station inden for et par uger, så det bliver tæt på. Nu kan det være at cyklen bliver brugt endnu mere. Der er lidt længere til Hellerup, selv om det er en god forbindelse. (?) station ligger herovre og man kan køre til Hellerup Station. Det tager 10 minutter i toget, og så er der 10 minutters gang.

R: Jeg hedder Rachel og jeg er 37. Jeg er cand. Mag, også fra Århus Universitet. Jeg arbejder ude på DTU ude i Lyngby. Min normale færdsel ville være herfra med S-tog, og så halvdelen af vejen, og så over i en bus. Det er den måde jeg normalvis transporterer mig, for Casper har normalt bilen. Det kan man ikke se af den her undersøgelse, for jeg var ikke på arbejde da jeg havde gps'en. Men jeg arbejder derude i deres karrierecenter og hjælper ingeniører i job.

K: Det afhænger lidt af hvem der skal hente. Det er ofte der man har den begrænsende faktor. Den institution den mindste går i har lukket tidligere – 16.30 – så der er det faktisk vigtigt at have bilen. I begge vores tilfælde kører vi hurtigere i bilen end med det offentlige. Jeg kan godt spare 5-10 minutter, mens Rachel, du sparer 20 minutter.

R: Jeg kan godt gøre det på det halve til arbejde.

I: Hvordan med jeres børn. Hvor gamle er de?

K: Vi har to. En pige på to år og en dreng på 8 år. Pigen går i børnehaven henede på xxx og (drengen) i skole en 300-400 meter herfra. Det hedder xxx. Så der kan vi sagtens gå op og aflevere. Selvfølgelig; Hvis man har bilen om morgenen og skal aflevere, så bliver det en rundtur ned og aflevere.

I: Nu har I begge sagt at I er uddannet fra Århus. Kan I fortælle lidt om hvor I ellers oprindeligt kommer fra? Og måske om hvordan I ellers er kommet her til København.

K: Jeg er født i xxx og har boet der de første 7-9 år, tror jeg. Jeg flyttede til Grindsted, som så ligger 45 km fra Esbjerg og startede der i 3. klasse. Så har jeg boet i Grindsted og gået på gymnasiet i Grindsted ind til jeg flyttede til Århus i 1991, tror jeg. Det var da jeg startede på universitetet. Mht. det jobmæssige og hvordan vi kom til København, så arbejdede jeg til at starte med efter jeg blev færdig med studiet i Århus i en periode hos TDC. Efterfølgende fik jeg arbejde hos Lego. Der lå jeg faktisk og kørte fra Århus til Billund, hvilket der er mange der gør. Efter et par år dernede kunne jeg godt tænke mig at være konsulent. Vi var også kommet tættere på at Rachel var færdig med hendes uddannelse. Så fik jeg job her i København. Jeg startede med i en periode at pendle frem og tilbage. Der havde jeg et værelse. Så flyttede vi herover i 2002. Eller 2001 til at starte med. Så vi har ca. boet her 10 år. I Frederiksberg, eller inde i byen i hvert fald. Det sted her hvor vi bor i dag har vi boet siden 2002.

R: Jeg er født i xxx og er vokset op der. Jeg har gået i gymnasiet i xxx, hvor Casper også gik på gymnasium. Og så videre til Århus og læse hvor jeg startede i 94. Så flyttede jeg efter Casper herover. Det var i 2001 eller 2002. Så har jeg i en periode arbejdet i Vordingborg og også pendlet frem og tilbage. Og nu pendler jeg til DTU.

I: Grunden til at I flyttede, var det meget for jobmuligheder?

K: Ja. Blandt andet. Muligheden for at kunne skifte job uden at skulle flytte rundt. Man har lidt mere begrænsede muligheder. Man ved jo også at hvis man f.eks. bor i Århus, så når man også langt på under en time.

R: På den tid vi bruger på at pendle nu kunne vi dæleme køre langt.

K: Jeg kører jo 20-25 minutter. Der når man ikke langt uden for Århus før man er uden for Århus. Nu bor vi så også inde i byen. Boede man udenfor byen kunne det nok være det samme som uden for byen. Men det har primært været af jobmæssige årsager at vi flyttede herover. Efterfølgende har der været flere. Familie er også flyttet herover.

R: En yderligere kommentar til det transportmæssige; Frederiksberg er lidt et smørhul. Det er nemt at komme herfra. Det er nemt at komme med metro og med s-toget som er en spytklat den vej. På den måde er det lidt svært at flytte herfra, for man bliver lynhurtigt opmærksom på at der ikke er noget s-tog. Så kan man jo ingenting. Så skal man jo have to biler. Så selv om der er noget uden om os, så er det stadigvæk et nemt sted at komme herfra.

K: Vi bor jo her med to børn, så vi har flere gange været ude og kigge. Men det at vi kommer fra Jylland, så synes vi faktisk at det er lidt svært at finde ud af. Kunne vi tænke os at bo i Virum eller i Lyngby. Hvor skulle man bosætte sig henne? Nogen gange har vi haft svært ved at se os selv ende sådanne steder. Vi har i hvert fald befundet os godt på Frederiksberg, og så hver gang har vi aah... Nu venter vi lige og ser hvordan og hvorledes. Så vi er egentlig blevet hængende selv om vi godt kunne tænke os at flytte og få noget større. Men vi befinder os godt. Meget bekvemt med arbejde. Meget bekvemt med institutioner og sådan noget. Frederiksberg er også en god kommune at bo i.

I: Når du siger det her med andre steder der var mulige. Er det så fordi I ikke rigtig kender stederne, eller at man ikke rigtig har et forhold til det?

R: Begge dele, vil jeg næsten sige. Det er blevet nemmere nu, men jeg kan huske den første gang vi skulle flytte herover. Vesterbro eller Østerbro? Når man så kommer endnu længere ud; Farum eller Virum? Nu kan jeg godt – du er bedre til det end mig – men nu kan jeg godt placere byerne lidt. Nu ved jeg godt der er nogen steder.. Brøndby Strand er måske ikke ønskestedet. Men det har taget lang tid for os. Eller i hvert fald for mig, at finde ud af; Hvor kan man bo henne, og hvor er det smart? Og så begynder man at blive taktisk. Nu har vi jo fået børn. Så er man jo lidt mere afhængig af at skulle kunne nå at køre hjem fra arbejde af og hente.

K: Så er der også om man skal have to biler når man flytter ud. Vi har kun en bil lige nu.

R: Transporten er en rigtig vigtig issue når folk flytter rundt herovre. Kan man komme derfra? Kan man komme derfra med et s-tog? Der er den ekstra mulighed.

I: Der vil jeg våge at påstå at lige meget hvor man bosætter sig, så er transporten en af de ting der ligger meget højt på prioriteringslisen.

R: Jeg tænker bare at vi ligger til (?). Nu sidder vi herinde og synes det er en fin ting at der er s-tog og metro. Men det har vi jo også nu hvor vi bor herinde. Det er ikke kun et spørgsmål om bil. Nu er det også et spørgsmål om – nu tror vi jo at verden hænger bedst sammen når man har adgang til et s-tog – men havde vi startet med at bo ude i en eller anden forstad, så havde det jo ikke været et parameter for os. Så havde vi ikke haft det.

I: Der hvor I kommer fra har det vel også været mest bil?

R: Jeg kommer decideret fra landet. En lille by i hvert fald.

I: Det gør jeg jo også. Så er man opvokset med at der er bus og der er bil.

R: Så når bussen var kørt, så var der altså en time, på en god dag, inden den næste.

I: Ellers var det forældrene der skulle køre.

R: Lige nøjagtigt. Så er der knallertkørekort.

K: Mens jeg boede i Grindsted, der skulle man jo ikke nødvendigvis derfra. Gymnasiet lå jo i Grindsted, men Rachel måtte tage bussen frem og tilbage for at komme til skolen.

R: Jeg tænker nogen gange på, når jeg diskuterer det med transport med nogle af vores venner. Jeg kan da godt se at det nogle gange kan tage mig 40 minutter at komme herfra og til Lyngby. Hvis jeg kører en søndag formiddag, så er det jo ikke langt. Der kan jeg smutte frem og tilbage på en formiddag. Og det har jeg ikke noget problem med. Det er måske fordi jeg er vokset op et sted hvor, hvis jeg ville noget som helst, så er jeg altså nødt til at bruge tid på transport. Min nærmeste kollega bor herinde på Vesterbrogade, og hun synes simpelthen at DTU det ligger ude på landet. Hun har et meget større problem med at hun synes det er langt. Hun er vant til at cykle på arbejde. Så jeg tror at det forhold til transport, det måske er lidt efter hvad man er vokset op med og er vant til. Jeg kan bedre håndtere at der er langt til arbejde.

I: Så det er forskellige måde I fornemmer afstand på?

R: Ja. Det er også træls, men det er ikke sådan at jeg tænker; Så kan jeg ikke søge det job. Hun vil have et arbejde igen hvor hun kan cykle.

K: Men er hun ikke født og opvokset København?

R: Jo. Der er bare et andet afstandsperspektiv på en eller anden måde. Hvor jeg tænker; Det har vi ikke haft råd til at have. For så var vi aldrig kommet på gymnasiet og universitetet havde været helt umuligt. Så havde det været nemmere at gå i lære på Lego.

I: Det er jo lokalt. Nu har I snakket om at I er begyndt at få en fornemmelse af hvad der er op og ned. Hvor de gode steder er. Men hvordan vil I beskrive det kvarter I bor i rent identitetsmæssigt eller stemningsmæssigt. Atmosfæren. Hvad er det for en slags område?

R: Her er jeg spændt på hvad du siger.

K: Det er jo Frederiksberg, men det er jo ikke den centrale del af Frederiksberg. Der ligger jo et hyggeligt parcelhuskvarter på den anden side. Der er også en god skole. Så kvartersmæssigt tror jeg ikke vi opfatter det som resten af Frederiksberg. Det er jo Frederiksberg vi bor på, men meget tæt på Nørrebro.

R: Det er lidt Frederiksbergs rådne banan har jeg læst i avisen. Fordi det ligger tæt på... Det er karakteriseret af at have et helt enormt velhaverkvarter lige på den anden side af vores vej. Hvor det er store gamle villaer, og som kræver mange millioner at komme ind i. Men det er så kombineret af sådan noget lejlighedsbyggeri som det her. Der er også noget socialt boligbyggeri, eller hvad kalder man det? Så skolen, hvis det kan være the melting pot, så er der både meget velhavende børn og utroligt mange akademikerbørn. Der er mange akademikere der bor her selv om lejlighederne er små. Og så er der også grå(?) nede fra socialområdet. Jeg tror det er meget landsgennemsnitligt med andelen af indvandrerbørn i klassen, men der er helt klart en overklasse her som vi ikke kender til der hvor vi kommer fra.

K: Jeg ved ikke om de alle sammen går på skolen, Rachel.

R: Nej, men det var jo kvarteret vi skulle vurdere.

K: Jo, men jeg synes faktisk at skolen, hvis man kigger på det, så er der faktisk mange, i hvert fald i Johannes klasse, som bor i lejlighed. Nogle få bor i hus.

R: Det er et sted hvor der typisk er mange akademikere, fordi man har boet her som studerende. Og så er det en rig kommune og så får man de der børn. Så bliver man hængende her selv om der er ret mange der bor småt ligesom os.

K: Det er faktisk lidt sjovt. I Johannes' klasse er det stort set halvdelen af børnene som har tosprogede forældre, men det er vestlige tosprogede, så hvis folk tager en ægtefælle med fra udlandet, så bosætter de sig ikke ude i Farum. Så bliver man inde i byen. Det giver også et eller andet tilhørsforhold for udlændinge. Når de kommer til byen, så skal de ikke bo langt ude, men gerne centralt. Så det er meget blandet i kvarteret. Hvis man kigger lidt på det, så går Nordre Fasanvej gennem. Den krydser lidt kvarteret hvis man kigger: Man har det her parcelhuskvarter på den ene side med skoler og den slags ting. Øvre på den anden side kommer der lidt flere lejligheder, men dog også parcelhuse. Men det er lidt at Nordre Fasanvej deler kvarteret op, selv om vi skal ned og aflevere på den ene side af Nordre Fasanvej, der ligger Børnehaven nede, og så op i kvarteret heroppe og aflevere på skolen.

R: Det område med parcelhuse, de taler om sig selv som en landsby på Frederiksberg. Selv om man er i en storby, så kan ungerne rende ind og ud hos hinanden, som vi måske er vant til.

K: Igen for at komme tilbage til det med Nordre Fasanvej, så er det en gennemkørende vej som mange bruger for at komme syd fra byen og op til Tagensvej og måske udad Nordpå, hvis man kører den vej igennem nedad mod byen. Den er ikke sådan meget trafikeret, men der er noget trafik på den. Den er jo ikke en stor vej. Det er bare en almindelig tosporet vej der kører igennem.

R: Jeg synes også noget der er karakteristisk for kvarteret er at der er en stor bevidsthed om at vi bor på Frederiksberg. Til forskel fra Nørrebro som er lige på den anden side.

I: Så du tænker på at det ligger lidt i underbevidstheden at I bor på Frederiksberg?

R: Ja. Vi er nogen der godt kan lide at komme på Nørrebro, men vi tager hjem på Frederiksberg. Og hvis vi havde boet på Nørrebro, så skulle vi have haft vores børn i en privatskole, men her på Frederiksberg. Nu er det lidt karikeret, men ja.

K: Nu er det lidt sjovt, men vi tager faktisk tit ned og kigger på Jægerskovsgade og Stefansgade. Alle de der ligger jo meget tæt på.

R: Der er ikke så langt ned til der hvor man bliver skudt. Det er lige om hjørnet. Det der med at bo på Frederiksberg, det skal man ikke undervurdere. Så er vi bedre end dem der bor i Københavns Kommune. Også når vi kigger på et sted at bo; Vi vil ikke bo i Københavns Kommune.

I: Det tænker jeg egentlig også; At I bedre kan se fordi I kommer udefra. På den måde bliver sådan nogle ting lidt mere synlige.

R: Det er ret tydeligt, synes jeg, at den her del af kommunen vi bor i, har bedre vedligehold. Vejene bliver repareret hurtigere og der bliver fejlet når der drysser blade ned fra træerne.

K: De gik og pustede med sådan en maskine. Der er heller ikke nogen huller der får lov at være der ret lang tid.

R: Alt kommunens maskineri er sådan noget mørkegrønt, så det er lidt en speciel fornemmelse. Det der med at i Frederiksberg er man lidt finere end de andre. Også selv om vi ikke er det, så kan man komme med på den der..

K: Jeg tror måske til karakteristikken med kvarteret. Så er der andre dele af kvarteret ned ad i nærheden af Frederiksberg have. Der tror jeg at der bor mere ældre og unge. Den inde del af Frederiksberg ved Søerne. Vi opfatter det jo som et familiekvarter, men der er jo også skoler på andre steder på Frederiksberg. Der bor også familier andre steder.

R: Der er klart flere penge til skolerne. Vi har et lille lokalt bibliotek. En filial. Vores lokale lægehus og vores – kan du høre det? – hospital. Hvis man kigger på det helt nøgternt, så er der flere penge til de offentlige ydelser. Svømmehaller og den slags.

I: Det er nogle helt konkrete ting det udmønter sig i.

R: For os, selv om vi kan flytte os 200 m. og så bor vi på Nørrebro, så kunne vi aldrig finde på at flytte den vej. Fordi standarden er højere her.

K: Det er faktisk også noget, nu lidt tilbage til dengang du spurgte hvorfor vi ikke flyttede; Det er nogle af de kvaliteter vi er blevet forventet med. Så selv når vi kigger på noget i Lyngby, så hører vi jo historier fra dem vi kender i Lyngby, hvordan der bliver skåret på timerne og andre ting. Det er lidt kvaliteten det går ud over.

R: Vi er blevet en del af den der Frederiksberg-bevidsthed.

K: Det ved jeg ikke om man kan sige. Vi er i hvert fald meget opmærksomme på; Enten skal man tage det valg at sende børnene i en privatskole, men her der får vi bare tingene givet via den lokale skole. Der er standarden i hvert fald god.

I: Så det er endnu en ting der vejer for at blive?

K: Ja.

R: Men det er spøjst. Jeg er jo vokset op i Vorbasse, og der kunne jeg jo gå rundt om på en god dag. Så vidste man ligesom – der har man jo også et tilhørsforhold – og en tilknytning til det sted. Selvom jeg kom fra Jylland, så kunne jeg ikke vide hvornår jeg skiftede hen over stregen fra Frederiksberg Kommune til Københavns Kommune. Det kan jeg godt nu. Så det er sådan en by i byen. Og det her er så bare en del af Frederiksberg. Det synes jeg kendetegner kvarteret. Vi er bare heldige at vi bor her.

I: Mit næste spørgsmål er hvorfor I valgte at bo lige her? Især hvis I ikke kendte til de her ting.

R: Det var fordi vi fandt den her lejlighed. Det var helt tilfældigt. Vi anede ikke at det var Frederiksberg. En seddel på en opslagstavle.

K: Så tror jeg egentlig det kunne have været et hvilket som helst sted. Havde vi fundet et på Østerbro..

R: Så havde vi nok sagt det samme. Uha da da. Vi skal ikke bo inde på Vesterbro.

K: Det tror jeg var meget tilfældigt.

R: Det var helt tilfældigt. Ikke spor velovervejet.

K: Da vi skulle have børn i institution, der var det igen dem vi kender i Københavns Kommune som havde flere udfordringer i at få dem i institution tæt på. På Frederiksberg der var det bare (med det samme red.) der var plads. Jeg tror at hvis vi var nået dertil at vi var flyttet et andet sted hen, og der var kommet børn. Så var vi tvunget til at flytte, eller i hvert fald til at tænke anderledes. Her har vi tingene givet, hvilket måske gør mere at vi bliver hængende fordi det er godt.

I: Så de forudindtagede indtryk I havde om stedet, de havde ikke så stor betydning?

R: Vi havde ikke nogen. Det spørgsmål kan vi ikke svare på, for vi var sådan lidt; Hey, vi skal have noget at bo i.

I: Det var mere nogle praktiske (overvejelser red.)?

K: Der tror jeg mere vi har været lidt ligeglade med..

R: Om det har været det ene eller det andet sted. Vi var jo nok blevet glade for det, uanset hvor vi boede. Nu er vi her bare, så vi er blevet sådan lidt fine på det. Jeg ender som sådan en dame med blåt hår der kun handler i Irma.

I: Mit tillægsspørgsmål er så om I kunne finde på at flytte? Det har vi jo snakket lidt om, men..

K: det overvejer vi. Vi ville gerne have mere plads. Specielt fordi vi har to og de deler værelse. Vi ville gerne have det sådan at de

havde et værelse hver. Men jeg tror også det handler om at finde det rigtige når vi måske er klar til at flytte. Vi er i hvert fald ikke presset til at flytte.

I: Det er ikke noget der hænger over hovedet på jer?

K: Nej.

R: Vi ville sådan set gerne bo her i det her fine kvarter, men det har vi sådan set ikke de 9 millioner der skal lægges på bordet. Det kræver lidt tilløb for at flytte herfra. Vi har snakket om det siden vi flyttede herind. Vi skal bare bo her midlertidigt. Og vi bor her endnu.

I: Men det er meget sjovt med de her forskellige områder i København. Deres identitet og særligt den her måde menneskene der bor her opfatter identiteterne. Det synes jeg er slående når jeg er rundt og snakke med familierne. Det har man en utroligt veludviklet fornemmelse for, her i København. Også mere end nogen steder i Jylland. Det betyder mere.

K: Man er i hvert fald mere bevidst om hvor er man henne i byen.

R: Det er vel ligesom en jysk byforståelse. Hvis man bare skal plante den om til en storby, så er der områder. Jeg vil dog sige at hvis jeg havde vidst det jeg vidste om København, så ville jeg sige med min identitets og min opfattelse af, hvad der er godt i verden, så havde jeg måske hellere villet bo på Vesterbro eller Nørrebro. Frederiksberg har været rigtig ærkekonservativt. De der damer med blåt hår. Jeg så for nyligt en opgørelse over, hvem der befolker Frederiksberg; Der er flere og flere børnefamilier der bliver boende. Det tipper. Den klassiske Frederiksbergborger er en uddøende race. Så redefinerer vi os selv lidt, for jeg kan bestemt ikke lige at se på mig selv som en der er finere end de andre, men det ligger lidt; det der med at man er bedre end andre. Der er kommet lidt mere krøl på det, synes jeg. Mere kultur og mere ungdom. Der er lavet store institutioner så som Handelshøjskolen og forskellige ting. Det giver lidt mere skub i tingene.

K: Du ser jo ikke hvordan det udvikler sig andre steder.

R: Nej, men hvis man kigger på hvem der bor her nu, så kan man se at det er et problem, idet der er for få store lejligheder her på Frederiksberg. Tidligere er folk flyttet ud, men nu er Frederiksberg blevet et attraktivt sted at bo. Så bliver man boende, men så har folk ikke plads nok. Det er ærgerligt. Børnefamilier vil man jo gerne have i en kommune. Unge mennesker og ikke ene pensionister.

I: Men det må selvfølgelig også betyde noget, nu har I snart boet her i 10 år, så nu er I begyndt at kunne se de her ting. Når jeg kommer fra Jylland, så ved jeg godt at der er noget der hedder Frederiksberg, og i min bevidsthed er det også et sted der er lidt finere end de andre steder, men man kender jo ikke nuancerne før man har været der.

R: Vi ville også have valgt anderledes hvis vi ikke havde børn. Lige pludselig ændrer ens prioriteter sig. F.eks. har vi haft brug for en talepædagog. Lad os nu sige at jeg snakker med en veninde i Københavns Kommune og får at vide, at det kan man ikke få der. Sådan nogle ting. Hvor høj er klassekvotienterne? Da vi flyttede herover og ikke havde nogen børn. Det var overhovedet ikke noget vi tænkte over. Om nogle år så ændrer prioriteterne sig igen.

K: Så kan man gå tilbage til det, at vi befinder os jo et eller andet sted godt med børn i den alder vi nu engang har. Det fungerer bare og har en høj standard.

R: Gode idræts tilbud. Mange kulturelle tilbud.

K: Begge vores børn gik i skovbørnehave. Frederiksberg Kommune sender i busser ud til en institution ude i nærheden af Hareskoven og tilbage igen. Selv i SFO'en er der penge til at de kan tage på rollespils-tur.

R: For at kompensere for alle de her små lejligheder. Det er for at få børnefamilierne til at blive.

K: Der er også et økonomisk aspekt i det. Det er faktisk billigere at

have dem uden for byen end i en institution.

R: Man kan have en masse børn i den samme institution fordi der kører 4 busser af sted hver morgen.

I: Næste spørgsmål er så hvilke transportmuligheder I har herfra.

K: Der har vi stort set alt. Vi har et s-tog. Fuglebakken Station som ligger herovre bagved. Hvis man kører to stop, så er man ved Flintholm Station, og så er der metro. Derved kan man forbinde til det, og så er der busser derfra og ind til byen eller på tværs. 4a går ned ad Nordre Fasanvej og ud mod Svanemøllen Station. Ind mod byen går der også busser. Eller man kan tage ned til Gottersvej. Der går også busser derfra. Det er det mest brugte.

R: Og cykelstierne. Det er også nemt. Her hos os i vores kommune.

I: Det var også med i næste spørgsmål: Hvad for nogle transportmidler I så bruger i hverdagen.

R: vi bruger dem alle sammen. Bil og cykel, bus og s-tog. Jeg cykler, busser og s-toger for at komme på arbejde. Casper har bilen så vi bruger de 4.

K: Eller hvis man skal nogle ting. Hvis man skal ind i byen eller noget. Så tager man metroen eller bussen. Hvad det nu lige er man har brug for.

R: Offentlig transport.

I: Nu bliver jeg nødt til at springe lidt, for jeg tænker lidt det var noget interessant, det med at I ikke så meget bruger kollektiv transport, men at I bruger dem i så mange kombinationer på samme tur. Det er faktisk noget af det som man overvejende ser. Jo flere skift der er – særligt mellem forskellige transportformer – så begynder folk at syntes det er meget bøvet, og at det er meget uoverkommeligt. Det virker ikke som om det som sådan er noget I (oplever red).

K: Jeg tror også det har noget at gøre med hvor gode forbindelserne er. Jeg ved godt at når Rachel kører ud og skifter, det hedder Ryparken Station. Så skal du over på Lyngbyvej og taget bussen. Men det er en bus der ofte kører med mange mennesker i. Men det er nogle gode forbindelser. Hvis jeg tager bussen eller metroen.. Den linje vi ligger på har 5 min drift. Man kan stort set gå hen og stille sig og komme af sted inden for 2-3 minutter. Det betyder bare at der ikke er ventetid. Ventetiden opstår ved det første skift.

R: Jeg tænker; Gælder det med at man viger tilbage hvis der er et skift? Gælder det også i en storby? Jeg tænker de kører hvert femte minut. Man får aldrig den med; Nå der kører bussen. Så er der 40 min til næste gang.

I: Det er nok rigtigt som du siger. Problematikken opstår ikke i første led, men i andet eller tredje led hvis man skal koordinere.

K: Jeg tror at vi typisk har ét skift hvis du kigger på vores forbindelser. Det er ikke sådan at det er 2 skift vi har.

I: Det er klart at så længe man er et sted hvor frekvensen er så høj. Der er kun 5-10 min til den næste. Så er det jo ikke noget problem, men det er jo klart at hvis du får en forsinkelse kan det have stor betydning for om du skal vente en halv time. Så begynder det at være ting du nok ikke kan acceptere i en normal hverdagsituation.

R: Så tror jeg også der er en anden ting. De mål vi har for vores rejseaktivitet ligger godt i forhold til vores forskellige transportformer.

K: Og så faktisk en tredje ting. Fordi vi kører med s-tog – som jeg også har opfattelsen af er rimeligt velfungerende, både metro og s-tog kører faktisk rimeligt pålideligt – så vi er slet ikke ude i Kystbanen. De problemer der har været omkring forsinkelser der. Det kører bare meget effektivt. Det fungerer. Hvis vi oplevede at der var forsinkelse ville vi helt klart overveje nr. 2 bil. Det kunne vi ikke leve med. Der skal det bare fungere.

R: Der er mange heldige omstændigheder der gør at vi godt kan tage flere hop.

I: Men generelt – som I også snakker om – så har man generelt en ret lav tolerance før man vælger den løsning der kan det hele.

R: Tærsklen er lav.

K: Nu har jeg flere kollegaer. De bor måske uden for byen, men deres holdning er lidt; Vi kører altid i bil. Der kan godt være noget om den problematik, men jeg har ikke noget imod at sætte mig ind i en bus sammen med alle mulige andre og bruge den slags transportmidler.

I: Fornemmer du også – ud over at mange synes at bilen er mere fleksibel – at hvis der opstår et eller andet, så kan du bedre håndtere det i bil? Tænker du også at der ligger noget ekstra, noget status i den identitet?

K: At man kommer i sin bil? Ja, det tror jeg faktisk der er nogen der har en opfattelse af. Jeg bruger kun bil. Jeg tager ikke offentlig transport.

I: Det er lidt ligesom det at bo på Nørrebro og Frederiksberg.

R: Ja.

K: Det har jeg i hvert fald flere kollegaer der har givet udtryk for: Jeg cykler ikke og jeg tager ikke tog og den slags ting. Det har jeg ingen problemer med. Bare at hoppe på og bruge den. Så vi har overvejet om vi skulle til at have nr. 2 bil, men vi har aldrig følt at behovet var tilstrækkeligt stort til at have en ekstra bil.

R: At jeg bruger den der lidt kringlede måde at komme på arbejde på, hvor jeg skal skifte fra s-tog til bus, er jo netop fordi det er meget sjældent at jeg venter. Det du selv siger med frekvensen.

K: Du skal dog være sikker på tiden når du går.

R: Ja, men i forhold til hvor jeg er vokset op i Vorbasse, der er det ikke noget problem. Jeg går ikke helt i koma fordi jeg ikke når en bus. Så går der 10 minutter før den næste kommer. Og jeg har nogen gange skulle vente en hel nat før der kom en.

I: Hvad betyder økonomien i transporten for jer?

R: Ingenting.

K: Det tror jeg heller ikke.

R: Vi har valgt at arbejde et stykke herfra. Så må man betale det det koster at komme derud.

K: Hvis man boede i Køge, så havde det jo været væsentligt dyrere i transportomkostninger. Der har vi så måske mere lagt det på huslejen i stedet for på transportudgiften. Så vores omkostninger til benzin og buskort er faktisk forholdsvis begrænsede. Hvis man kigger på hvad vi bruger hen over en måned..

R: Jeg kunne f.eks. cykle lidt i den anden retning, og så spare en zone på kortet.

K: Men der er vi virkelig ude i småtingsafdelingen. Vores transportudgifter er en 1500, max 2000 på en måned.

R: Det handler om at komme frem og tilbage.

K: Ofte vil vi hellere bare bruge klippekort. Fordi det er mere fleksibelt. Hvis vi bytter lidt rundt hele tiden, så kan man ikke få den fordel at man altid kører i tog. Da jeg også altid skal forskellige steder hen, kan jeg heller ikke have sådan et fast. Så det er ikke en ekstra omkostning.

R: Der er også et andet parameter, og det er at vi skal hjem og hente. F.eks. hvis jeg ikke havde et sluttidspunkt, hvor jeg skulle være hjemme. Så kunne man godt forestille sig at jeg cyklede eller noget andet. Men prisen betyder mindre end farten.

I: Nu snakkede I om det med den anden bil. Og I snakkede om at det i hvert fald ville kunne forkorte din transporttid. Hvis I nu havde

en anden bil. Men der er alligevel en eller anden grænse?

R: Vi snakker om et tre-zoners klippekort eller et fire-zoners. Det er bagatelgrænsen.

K: Der kan man så sige. I forhold til... En ny bil ville koste ekstra oven i, i forhold til det mønster vi har nu. Jeg synes egentlig også et eller andet sted, at vi har en overbevisning om, at hvis vi ikke har brug for den bil, så er der ingen grund til at anskaffe den. Rent økonomisk ville vi godt have råd til at have den, så det er ikke det valg.

R: Det er også noget svineri. Det ville ikke være afgørende for vores måde at transportere os på, men jeg har det helt fint med at tage offentlig transport. Med det in mente at alternativet er at jeg kører én mand i én bil. Så kan jeg altså godt stå op i s-toget.

K: Jeg er helt sikker på at hvis vi boede et eller andet sted lidt længere ude, hvor det ville være noget mere besværligt at bruge offentlig transport i dag for os, så ville vi med det samme anskaffe os den.

I: Det du egentlig siger, er at det er meget små nuancer der gør forskellen?

K: Lige nu synes vi egentlig ikke der er behovet.

R: Det er afgørende når man skal hjem og hente børn.

K: De der 20 min på den ene tur. Det er ikke nok.

R: Men det er også smertegrænse, ca. Jeg synes at 40 minutter på transport hver vej. Det er meget. Det er lige i overkanten, men det kan godt hænge sammen.

K: Det tager 40 og du kunne komme ned på 25 hvis du tog bilen. Det er et kvarter. Hvis du var oppe og det var en halv time ekstra end offentligt, så gik det ikke.

I: Det er også som om minutterne bliver dyrere og dyrere.

R: Parametrene ændrer sig også efter livssituationen.

I: Det har jeg også et eller andet sted i mine papirer. Det her med at det særligt i børnefamilier er børnenes behov der styrer. Selvfølgelig hverdagen, men også mobiliteten og transporten, rigtig meget. Dengang I kom hertil havde I ingen børn. Hvordan har det ændret sig ift. jeres hverdagsliv og transport?

K: Man har utroligt faste punkter, både med at skulle op om morgenen, have afleveret og det med at få hentet om eftermiddagen. Også at få handlet ind og den slags ting.

R: At gå til sport med ungerne. Vores transport er tilrettelagt efter at det skal passe til at vi har to børn. Vi kunne f.eks. ikke undvære en bil. Eller, det kunne vi hvis vi ikke havde haft penge til det, men vi har også en vil fordi vi så kan benytte os af de fritidsaktiviteter som vi synes er godt for vores børn. Vi kan hente dem tidligere og aflevere dem senere. Så det er helt afgørende for hvordan vi transporter os.

K: Men det er blevet et mere fast mønster ud fra det du snakker om. Ugens 5 dage ligner meget hinanden, men så kan der også være forskel på hvem af os der gør det. Der er i hvert fald én der tager den der faste tur om morgenen, og én der skal gøre det om eftermiddagen. Det skal ligesom planlægges efter de aktiviteter.

R: Vi bruger bilen mere end da vi ikke havde børn. Der var bilen noget fra punkt A til punkt B. Nu er det mere hvis det regner, så kunne man godt cykle, ellers tager man bilen. Der er flere køreture i bilen når man har små børn.

I: Min forståelse er at man nærmest kan inddele børnefamilier i forskellige faser alt efter børnenes alder, og så se hvad for nogle påvirkninger det har på transporten. Der er det helt klart, at ved små børn er der et kæmpe behov for, eller et afhængighedsforhold som gør.

K: Bare for at opsætte et eksempel. Lad os sige at jeg skulle i Frederiksbergcentret heroppe en lørdag formiddag, og jeg skal have et af børnene med, så vil jeg medmindre det er rigtig godt vejr tage bilen. Hvorimod hvis jeg selv skulle køre derop, selv om det er lørdag og det er lidt regnfuldt, så kan jeg godt finde på at tage cyklen alligevel. Men det ville jeg jo aldrig gøre, fordi det ville gøre den tur med skrig og skrald og andre ting ind over. Så er det måske rart at komme hurtigt frem, og så være der uden det forstyrrende element ved transporten.

R: Vi har nogle gange diskuteret om vi kunne undvære en bil, og det kan man godt når man bor herinde. Egentlig langt hen ad vejen. Men vi kommer begge to fra Jylland, og den store udfordring er faktisk når man skal transportere sig lidt længere væk. 4 mand i et tog der skal ende i Vorbasse. Det er ikke muligt. I forhold til hvor vi bor og med de muligheder vi har for transport, så er bilen klart et middel til at komme langt væk. For det har vi brug for tit. De der jyllandsture. Dem prioriterer vi højt og der kører vi meget. Vi ville ikke kunne tage de ture så tit uden bil.

I: Nej, det kan være svært at gøre sådan noget gennem det offentlige når man har børn.

(Tegneøvelse og spørgeskema?)

Afbrudt 42.50, genoptaget 50.00

K: Det er faktisk lidt sjovt. Når vi nu tager sådan en weekendtur ind til Jylland, Rachels søster bor også herovre, men ude på Amager. Jeg er jo vant til at køre fra Frederiksberg ud og så til Jylland. Da vi så samlede dem op – de bor faktisk ikke så langt fra... der er ikke så langt ud til Fields – Vi var faktisk hurtigere i Køge ved at starte ude fra dem på Amager. Fordi der er ret kort ned til motorvejen. Men fra hvor vi bor inde på Frederiksberg, og ud til motorvejen. Der er faktisk ret langt. Det tager et 15-20 min i bil inden man når ud til motorvejen. Selv om man kører nordpå, så kan man ikke komme hurtigere på en motorvej.

R: Hvor langt er der til Herlev? 8 km?

K:

I: Nu har vi snakket om at Frederiksberg er rigtig godt forbundet..

K: I Københavnsområdet, ja, hvorimod hvis du skal længere ud af byen, så tager det faktisk længere tid fordi du skal ind over. Køre på vejene ind gennem byen. Hvis man skulle hurtigt ud af byen om morgen, sydpå eller et eller andet hvis man arbejder et eller andet sted, så skal man i hvert fald.. Så er det ikke ideelt at bo her.

R: Kan jeg skrive at der er 1 km ned til Anne?

K: Ja, det kan du vel godt.

R: Det er der vel ikke. Måske nærmere 1 km i alt? Nærmere 500 m.

K: Nej, der er lidt mere end 500 m.

R: Har du bare skrevet på at du kører til Jylland?

K: Jeg tog bare en weekendtur og skrev hver anden måned.

R: Okay, men det her er en typisk uge.

I: Skal vi prøve at gå en af dem igennem?

R: Ja, hvad for en af dem kan du bedst lide?

I: Lad os starte med en af dem, og så tage den anden bagefter.

K: Her bor vi. Vi starter om morgenen. Så kører jeg ud her. Bagud, rundt og ud på vejen her.

R: Det bliver tydeligt på båndet, det der.

K: så kører jeg hen ad på xxx og så drejer jeg ned ad her, nede på den anden side af Fasanvej. Og så ned i kvarteret, ned i Josefine's

børnehaven. Afleverer hende, og så kører jeg ad xxx hen til skolen og parkerer der og afleverer Johannes. Så kører jeg op ad Fuglebakkevej, hedder det, tilbage til xxx. Så kører jeg ud forenden her, ud til krydset. Det er ude ved (?). Den store der kører rundt der. Så kører man ud ad xxx. Det hedder det faktisk også, og så kører vi ad Tuborgvej her ud for enden, ud til Hellerup. Det ligger så ved Hellerup Havn, hedder det. Det hedder faktisk Tuborg Havn.

I: Men det er i bilen?

K: Det er i bilen jeg kører der. På en typisk morgen, der er det mig der afleverer. Hvis man ser det gennemsnitligt, så er det mig der afleverer. Det bliver så i bilen jeg tager den der aflevering, også bilen jeg tager med til kontoret. På sådan en uge kan jeg godt være flere gange, x gange, inde på kundebesøg inde i byen. Det kan være en bil eller det kan være en taxa. Det afhænger af hvordan parkeringsforholdene er de pågældende steder. Så siger vi bare frem og tilbage her til et møde. Nogle dage er man hele dagen hos kunden. Men så ser det så anderledes ud.

I: Men det er altid bilen du tager på arbejde?

K: Ja, det er nok mest sandsynligt at jeg har bilen. Jeg afleverer flest gange, så det ville være mest sandsynligt.

I: Ja, fordi bilen følger børnene på en eller anden måde?

R: Det hænger nok mere sammen med at jeg har tidligst fri. Jeg går før Casper. Så selv om vi sagde før at det er den der henter børnene der har bilen, så når jeg kan gå før Casper, så er det ham der har bilen. Hvis Casper skal på noget kundebesøg, så kan det jo ikke nytte noget, at hvis han er en 2-3 steder på en dag – så er det bare smartest at du har bilen.

K: Men så er det samme vej tilbage ad Tuborgvej og hjem hertil igen. Så har jeg skrevet tirsdag på her, fordi tirsdag går jeg til karate. Der går jeg tilbage ind i kvarteret her til skolen, samler Johannes op her, og så kører vi ned over Frederiksberg der.

R: (?)... alle dage.

K: Ja, så kører jeg ned, rammer hernede et eller andet sted. Der har vi igen Nordre Fasanvej der kører ned. Hernede kører vi ind til Frederiksberg Rådhus og til karate. Det ligger lige over for Frederiksberg Rådhus. Så parkerer vi ved rådhuset. Og så henter vi og kører hjem igen. Der kører vi så hen ad, og så op igen ad Fasanvej. Der kan vi også nogle gange køre den anden vej rundt. (?) Det kan også være vi kører denne vej rundt.

I: Okay, hvorfor kan I nogen gange gøre det?

K: Det er et godt spørgsmål. Jeg tror det er samme tid, for hvis jeg kører ud af her. Det hedder Falkoner Alle. Falkoner Alle rammer Borups Alle herude.

I: Så der er ikke nogen tidsmæssig besparelse?

K: Så jeg kan vælge, når jeg holder hende ved rådhuset, at køre hen ad her, og så kan jeg så dreje her, for jeg skal ud af her alligevel. Så kunne jeg dreje her.

R: Det er faktisk sjovt Casper, for jeg gør det samme når jeg har Johannes til karate. Jeg kører den ene vej derned, og en anden vej hjem.

K: Jeg kører oftest den vej, det er faktisk rigtigt.

R: Og den anden vej derned?

K: Ja.

R: Det er da mærkeligt.

I: Og det er ikke på grund af nogen tidsmæssig besparelse?

K: Nej. Den her vej opad ville aldrig kunne give mening af køre den anden vej rundt fordi jeg holder inde ved skolen. Så er man faktisk

allerede dernede og på vej ud på Nordre Fasanvej.

R: det er også fordi vi parkerer ved rådhuset, og der skal man ligesom ud den vej.

K: Men man kunne godt dreje herovre ved Smalle Gade. Og så køre hen og så op igen. Det ligger så måske bevidst at jeg tager en ny tur hjem. Eller ubevidst, lad os sige det. Nu har jeg kørt den vej rundt. Nu vil jeg gerne se den anden vej.

I: Men ellers generelt, så er det meget de samme ruter I altid bruger?

K: Det tror jeg faktisk godt man kan sige. Det er nok lidt..

R: Totalt forudsigeligt, ja.

I: Den ligger bare på rygraden, nærmest.

K: Jeg vil da sige at der er nogle steder i København, hvor jeg ikke har fundet sådan smutveje, men ellers er der flere steder hvor man kringler sig lidt igennem byen.

I: Ja, fordi man har en eller anden opfattelse af..

R: Ja, og der er ensrettet og sådan noget, så nogle gange giver det sig selv.

K: Ja, og hvor meget trafik der er på et givet tidspunkt.

R: Ja, også sådan noget. Der er nogle veje man undgår på bestemte tidspunkter.

K: Jeg kan nok ikke forklare alle de ruter man nu engang har. Det er netop noget med at man..

I: man lærer det sted..

K: F.eks. har jeg en kunde der er på Østerbro. Det er faktisk et eller andet sted herude midt imellem. Der kunne jeg aldrig finde på at køre den vej udenom. Der kører jeg faktisk ned over Nørrebro og hen. Så rammer jeg Jagtvej et eller andet sted ude. Så snørkler jeg mig ind over der og så ud til Østerbro den vej rundt. Sådan har jeg det. Hvis jeg skal til Østerbro, så er det en anden rute end hvis jeg skal et eller andet sted hen i byen.

I: Men rutevalget ligger altid i forhold til en eller anden idé om tidsbesparelse, det letteste..

K: Ja.

I: Der er ikke nogen andre aspekter?

R: Det er en smuk vej.

K: Det er faktisk meget sjov. Jeg har en kollega som skulle til et møde tæt på hvor vi boede, og han arbejder også hos den kunde samtidig med. Han valgte faktisk en anden vej gennem byen. Han tog Nordre Frihavsgade hen over, og så Blegdamsvej, ind over Nørrebro, og så ramte han Åboulevarden og kørte ud i stedet for. Det var aldrig en rute jeg havde tænkt kunne være en mulighed. Der havde jeg en opfattelse af at jeg kommer aldrig igennem den vej. Ned over Nørrebro.

I: Men det må være noget med at man på en eller anden måde, når man skal et nyt sted hen, så skal man ligesom finde vej. Så oplever man nok at når man gør det på den her måde..

K: Det fungerer. Og hvis der er et eller andet der ikke lige fungerer, så prøver man lige at lave en omvej, i stedet for måske at tænke en helt ny rute. For jeg var inde og tjekke på kortet. Det var stort set... Måske var min endda lidt længere. Men jeg havde tænkt at det var meget mere besværligt at komme ind over, fordi så kommer man ind over de der.. Blågård's Plads, skal krydse ind over ved Sct. Hans Torv og den vej ned igennem der. Indtil man når ud igen. Ud til Åboulevarden og Ågaden. Den vej.

I: Og så det der med at jo flere gange man gør det, jo mere ligger det i rutinen. Og så kan man ikke ændre det.

K: Ja. Man er et vanedyr.

I: Hvad med sådan noget som indkøb?

K: Det ligger stort set meget tæt på hvor vi bor.

I: Inden for cykle- gå afstand?

R: Super Best er hernede.

K: Den bruger vi så nogle gange, og så ligger der faktisk også en Netto heroppe. Hernede ad ligger der også en Fakta. Så vi har stort set alle typer af supermarkeder inden for... Og der ligger en Føtex hernede.

R: Gå- eller cykelafstand.

K: Så det er meget bekvemt. Det kan godt være at man handler en aften. Mange har efterhånden åben indtil 9. Så kan man lægge børnene i seng, og så kan man cykle op og handle. Eller også bliver det lørdag. Alle de der ugentlige køb bliver der. Det man står og mangler bliver her.

I: Okay. Skal vi prøve at hoppe over til din?

R: Jeg har ikke forsøgt at tegne et kort. Jeg har mere forsøgt at tegne transportformen, og så afstanden. Lyngby, hver dag. Bus og tog. Jeg skrev ned fordi jeg kunne huske du sagde det: Kører du aldrig en anden vej? Spurgte du Casper. Jo, det gør jeg når jeg cykler. Så kan jeg godt finde på at ændre, for så er der lidt oplevelsen over det. Nogle gange cykler jeg nemlig ud til bussen i stedet for hen til toget. Der kan jeg godt nogle gange ændre vej, fordi når jeg cykler, for mig er det også oplevelse. Nogle af de andre turen kan jeg også ændre, men aldrig bil. Det er altid den samme rute. Det er nok fordi jeg er dårlig til at finde vej.

I: Er det også noget med at cyklen er lettere, på en eller anden måde, end... det at gøre noget andet på cyklen end bil?

R: Lige nøjagtigt. Så vælger jeg bare cyklen hvis det går helt galt. Så kan jeg komme ned på en sti.

I: Ja, det er nogle gange mere omstændigt med bil, eller det forestiller man sig.

K: Det er også sværere at stoppe op i bil, midt i trafikken. Lige pludselig; Hov, jeg er faret vild. Man kan ikke lige vende her inde i byen.

I: GPS – ikke den gps I havde med her, men en vejfindings-gps – er det noget I bruger?

K: Jeg vil sige stort set aldrig. I det her. Det ligger så meget på. Men skal jeg til en ny kunde et sted hvor jeg ikke lige har vejen, så har jeg en gps med i bilen. Eller skal man til et eller andet sted uden for byen, hvor vi heller ikke har været før.

R: Et forsamlingshus..

K: Så bruger vi også gps'en. Det er ret sjældent. Selv ture til Jylland, der bruger vi ikke den, for vi kender turen. Der synes jeg den generer mig mere end den gavner mig. At man skal side og kigge på den der vej, der er ens med den man kører på.

I: Og nogle gange har man også fornemmelsen af, at det kan vist ikke være helt rigtigt.

R: Ej, den her vej er nemmere. Hvorfor viser den mig her? Nu kan du prøve at se; Jeg skifter faktisk ret mange gange rute på cykel. Men ellers; Jeg cykler jo. Der er jo kort ned til ungernes, så jeg cykler og henter.

K: Du kommer faktisk tilbage hertil.

R: jeg cykler og henter unger. En børnehave-cykeltur, en skole-cy-

keltur, en indkøbs-cykeltur og så er jeg rigtig meget på biblioteket. Det er også cykel. Og så går jeg til sådan noget træning herude nogle gange om ugen. Og det er også cykel. Det er fordi det er en typisk uge du spørger om.

I: Og det her er også nogle helt faste ruter?

R: Ja. Men det er dem her jeg nogle gange ændrer lidt på. Jeg kan godt finde på at tage sidegaden ned, når man kører hjem. Bare for at se hvordan det ser ud der.

K: Man kan jo køre ned her og hen. Det giver jo ikke en længere rute.

R: Men det fremgår så ikke af det her at vi faktisk også bruger metro. Og det er fordi det er jo ikke en typisk uge. Det kan være hvis vi skal ind i byen en lørdag.

I: Men det ville I typisk bruge hvis I tog ind til byen?

R: Ja.

I: Der kunne I aldrig finde på at tage bilen?

R: Nej. Vi kan ikke komme af med den.

I: Så det er simpelthen af praktiske årsager.

K: Vi kan være inde i byen på under 20 min eller noget i den stil, og det er lidt sjovt; Kommer der gæster fra Jylland og vi skal hente eller bringe dem på banegården, fordi de kommer med toget. Så kan vi køre derind på 10-12 minutter herfra. Så i bilen, uden for almindelig rush hour, så går det ret hurtigt ind til banegården herfra. Så det bliver altid i bil vi henter og bringer vores gæster. For ellers skal de netop et stop for at komme herud. Der er ingen direkte forbindelse til banegården.

I: Nej det er rigtigt. Så skal man skifte.

K: Så skal man tage 52S og så holder man herude for enden. Det skal man lige vide.

I: Men det er måske igen det der med, at når der er et skift, og især hvis man kommer udefra og skal ind i et system man ikke kender, så er det meget problematisk at have et skift. Hvad var det lige jeg skulle til at spørge om.. Nåja.

R: Der er svømning om søndagen i Herlev med Anne. Der tager jeg altid bilen ud. Der kan man ikke rigtig komme ud uden.

K: Fuldstændigt umuligt at komme ind i Frederiksberg Svømmehal.

R: Det har ikke noget at gøre med transporten. Hold nu op!

K: Det er derfor vi kører ud af byen til Herlev. Hvorfor vi valgte det? Det er fordi det er nemmere at komme ind i Herlev Svømmeklub end i Frederiksberg Svømmeklub. Så derfor er der lagt en bil ind deroppe, søndag.

I: Vi kan prøve at springe til noget af det andet. Jeg har et punkt der handler om planlægning. Hvis I skulle beskrive hvornår og hvordan, alle jeres aktiviteter og børn og job, indkøb og familie. Hvordan får I det til at gå op og hvordan styrer I det?

R: Tænker du sådan lavpraktisk med at vi skriver sedler og sådan noget, bruger en kalender?

I: Det kunne det godt være. Det er i hvert fald et sted at starte. Er I sådan nogle der gør det?

R: Vi har sådan en kalender der hænger herinde, hvor vi skriver sådan noget som 'Huske nu 2. søndag i advent at kusine Maja har fødselsdag.'

K: Jo, men også at nu er der morgenmad i skolen torsdag, og så skal vi alle de ting vi skal til. Jeg tror at vi et langt stykke hen ad vejen er kendetegnet ved at vi planlægger fra dag til dag.

R: Vi har sådan en visuel kalender der hænger herinde. Vi har prøvet noget computerværk og sådan noget, men det er meget rart at man ligesom kan se det. Nåja, at man lige skal huske at der er fælles morgenmad her d. 1. december, hvor jeg er på skolen. Hvis en af os skal noget, så kan der godt være et argument der hedder 'Det kan du ikke, fordi jeg havde skrevet i kalenderen først at jeg skulle...' Vi går og holder øje med hinanden for at man ikke booker dobbelt. Vi bruger også hver især vores arbejdskalendere.

K: Jeg har ikke et arbejde hvor jeg er meget i Jylland, så mit transportmønster, den måde vi har indrettet det på, kan det sagtens gå op. Men de det ekstraordinære tilfælde. Dem aftaler vi [...?]

R: Vi har små børn, så der er ufatteligt lidt der skal planlægges på den måde. Alle dage ligner hinanden. Det er ikke som man lige vupti 'Skal vi gå i biffen i aften?' Det skal planlægges.

I: Ja, det skal skemasættes lang tid i forvejen.

R: Så jeg synes at i vores hverdag har vi ikke behov for den store planlægning.

K: Vi planlægger oftest fra dag til dag, fordi..

R: Hvem er det lige der henter i morgen? Jeg har et sent møde så vi bytter lige.

I: Så det er sådan noget ad hoc planlægning?

K: Ja.

R: Kombineret med den der store, gammeldags skrive-kalender.

K: Ja, for hvis jeg ved at i næste uge, der kommer der er møde hvor jeg med sikkerhed slutter sent, der kan jeg bruge den fleksibilitet som vi måske nogle gange har med at bytte rundt. Så er det bare med at få den ene dag hvor man har retten.

R: Hvor man har booket.

I: Har I kommunikation hen over dagen for at koordinere?

R: Det har vi stort set aldrig. Det kan vi godt aftale om morgenen. Det er meget meget sjældent at en af os ringer og siger at der er kommet et møde for. For man ved godt hvis man har hente-tjansen. Den er nemlig billigst til salg. Så skal man ikke lige ringe og sige 'Jeg kommer ikke alligevel.' Det har vi aftalt.

I: En anden ting i det her med koordinering og planlægning, og man kan måske også snakke om det som en forhandling om hvordan man skal få tingene til at hænge sammen: Hvordan prioriterer I aktiviteter? Ofte i børnefamilier er det jo selvfølgelig børnenes behov der går forrest. Så kan man måske snakke om hvordan man ligger de andre ting ind under. Har I en fornemmelse af, eller gør I noget bestemt?

R: Jeg tror... Det gør vi ikke. Jeg tror det spørgsmål vil være nemmere at svare på om et års tid, fordi nu er vores børn ikke så store. Vi kan godt tage af sted uden at den anden dør under presset. Vi har ikke været så aktive om aftenen fordi ungerne har været små og vi har været trætte.

K: Igen i forhold til prioritering kan man sige at det er meget ligeværdigt, fordi vi ikke har 'mandag skal du et eller andet og tirsdag skal jeg et eller andet og torsdag...' Den er altså ikke fyldt op, så er der nogle ting, så kan de bare puttes ind i der. Det kommer vi begge to med.

R: Det er først nu vi begynder at have overskud til at forhandle; Hvis jeg går til noget et par gange om ugen, så skal Casper have nogle andre dage. Ellers har vi været meget hjem-ad rettede. F.eks. kan vi godt lide at løbe begge to. Det behøver ikke at blive planlagt. Nu er der lige en halv time, vupti! Så det har ikke været... Det er ikke et issue mere.

I: Det er også min fornemmelse at I ikke er sådan nogle der overplanlægger jeres tid eller dagligdag. De fleste af dem jeg snakker

med planlægger 110% af deres tid. Så regner man med at det lige kan gå op fordi man lige giver den en ekstra skalle. Nu har jeg ikke snakket med hundredvis af familier, men på den måde skiller I jer måske en lille smule ud, i forhold til at I ikke...

R: Men jeg tror også at det er fordi vi ikke har prioriteret at have tidskrævende fritidsinteresser. Det er fordi børnene har været små. Så har vi valgt at... Og så har vi heller ikke haft overskud til det. Jeg tror der kommer mere planlægning ind over det når vi begynder at ville noget mere fast.

I: Det peger også igen på det med børnenes alder.

R: Faser.

I: Der er I måske lige på skridtet hvor det bliver anderledes.

K: Jeg tror også at der må være nogle med små børn, som gør det andet du snakker om. Der har vi måske den mere tryghed, at der skal være sikkerhed for at børnene bliver hentet. Det vil vi ikke tabe ansigt over nede i børnehaven. Det har vi lidt prioriteret at det hænger sammen på den måde.

I: Mange af de andre familier jeg har snakket med er 'indfødte'. De har deres familier og et meget stort socialt netværk her. Det har I heller ikke, så der er ikke nogen man kan trække på i lige så høj grad som i 'Bedstemor, kan du lige komme.'

R: Så kan jeg spille teater hver tirsdag. Den mulighed har vi ikke. Vi har også haft barnepige ind over et par gange. Vi havde en fast hentedag med en barnepige en overgang, men det er helt sikkert noget andet hvis man har nogen omkring sig, hvor man kan sige 'Bedstefar henter altid om mandagen', eller 'Bedstemor går til gymnastik'. Der er ikke andre end os til at gøre det, så når ungerne har gået til deres karate og deres svømning og børnefødselsdage og legeaftaler, så har jeg svært ved at se hvor Casper skulle spille golf og jeg skulle det ved jeg ikke hvad.

K: Jeg er enig i det mønster, for det ser jeg også hos mine kollegaer som trods alt har det netværk tættere på. Så har du flere af de ting, så det tror jeg er meget rigtigt set.

I: Ofte hvis man kommer lidt udefra i mindre områder, så vil man have en eller anden form for socialt netværk med naboerne eller i hvert fald andre børnefamilier i nærheden, så man også kan trække på hinanden. Findes der sådan noget her?

R: Vi har gården her. Der kan vi godt engang imellem dække for hinanden når vi har børn på samme alder.

K: Der er også meget aktivitet i skolen, hvor der er arrangementer, legegrupper...

R: Men det er jo ikke i forhold til at trække på hinanden. Er det ikke det der er essensen i spørgsmålet? Hvem der dækker for hinanden? Det er vores naboer her, men det er noget med 'Kan du ikke tage Johannes med hjem fra skole i dag? Jeg kommer lige om 10 min.' Det bruger vi nogle af dem fra gården til. Eller har vi ikke nogen der gør det.

K: Ellers er det typisk med en del af børnene. Der arrangerer man legeaftaler. Hvem skal med hjem i dag? Så tager man dem med hjem.

R: Men det er nyt, ikke?

K: Jo, men det er mest i skolen. De ældste.

R: Det er noget der kommer med alderen.

K: Så skal man kun hente et barn den dag når der er sådan en aftale.

I: Hvordan fungerer det ellers? Du nævner at det tit er dig der bringer når de skal af sted om morgenen. Hvordan ellers med roller? Har I en label eller en hat på hovedet, at det er altid mig der gør de her ting?

K: Det synes jeg ikke.

R: Der tror jeg vi er ret lige.

K: Nogle gange bliver det også en vane. Nu er det mig der lige tager til karate, fordi det er i min kalender. Nu har vi så nogle vi bytter med. Så det er nemmest der.

R: Og det er mor der går til svømning.

K: Anne skal så igennem pigeomklædningen, så der er det lidt smartere at det er Rachel der tager med, så jeg tror at det går i et.

R: I det store hele. F.eks. har vi en fordeling herhjemme, at vi skiftes til at putte hvert vores barn hver aften. På skift. Som vi lige har stillet det an, så er det svært at sige at jeg er den der tager mig af børnepasningen, og Casper der sørger for pengene. Jeg synes faktisk vi deler det meget. Jeg tager mig måske af nogle andre opgaver herhjemme, men hvis vi gør det op i tid – jeg laver f.eks. for det meste mad – med den tid det tager, så løfter Casper nogle andre opgaver. Der tror jeg det går sådan lige O P op.

I: Jeg tænker – det synes jeg egentlig er meget generelt – at man er godt til at flekse mellem nogle opgaver, men der er også nogle ting der ligger mere fast, sådan at 'det er altid mig.' Om det så er tradition eller vane.

R: Man trives bedre med nogle opgaver end andre.

I: Ja, der er måske nogle ting man synes er lidt sjovere end andre. Hvordan tænker I at sådan nogle ting opstår? Det kan også være mønstre eller rutiner, det kunne være i forhold til transporten. At det altid er sådan det foregår.

R: Kønsroller?

I: Det kunne det måske være, men jeg tænker også at der må være mere end sådan nogle rationelle 'det er hurtigst', 'det koster mindst'. Der er måske også nogle andre faktorer der spiller ind, som man måske ikke tænker over til dagligt, men på en eller anden måde, så har det været det der har været med til at gøre, at det nu er endt i det her mønster.

K: Der er helt klart nogle adfærdsmæssige ting som måske spiller ind. Jeg ved da at jeg er bedre til ting med tal og økonomi end Rachel er.

R: Men i forhold til transport?

K: Ja, men igen i forhold til de roller. Der tror jeg bare at det ikke nødvendigvis er transporten der spiller ind. Der handler det om, som du siger; vi er meget lige på tid.

R: F.eks. kan jeg ikke ret godt lide at køre bil. Fordi jeg er bange for at ramme nogen. Det er ikke sådan at jeg ikke vil køre bil. Jeg kører ned til svømning.

I: Du har ikke en fobi?

R: Nej, jeg har ikke en fobi, men selv hvis jeg måske står i bussen, og står i s-toget fordi man ikke kan sidde der hvor jeg kører, så er jeg faktisk mere afslappet ved det. Det er ikke sådan at det sidder og rumler inde i hovedet når jeg kører, men hvis vi f.eks. kører sammen, så er det altid Casper der kører. Jeg synes det er så dejligt at kunne sidde og slappe af. Jeg har det ikke sådan med 'nå, så er han mere mand end jeg er' eller et eller andet. Nu er det min tur til at køre. Jeg tror det er fordi du kan lide at køre bil, jeg kan ikke lide at køre bil. Det kunne være en af.

I: Det tænkte jeg faktisk, og det er måske ikke noget man til dagligt går og tænker over. Nu vælger jeg det her fordi jeg faktisk ikke kan lide at køre bil. Det er alligevel noget der kan være med til at...

R: At jeg cykler har faktisk også lidt noget at gøre med at det er sundt. 'Har du motioneret i dag? Nej.' Så kan jeg i hvert fald cykle på biblioteket. Det tror jeg ikke er noget der præger dit valg? At du synes 'nu må jeg hellere cykle op og aflevere Johannes, fordi så får

jeg lige 5 minutters luft.'

K: Nej, nogle gange. Hvis jeg har tiden, så kan jeg godt finde på at gå op med ham. Men ikke nødvendigvis cykle. Man kan gå derop på 5-7 minutter, og så kan man være der og tilbage igen. Så kan jeg lige så godt lade bilen stå.

K: Det er fordi du altid har sådan nogle rationelle...

K: Men det kan jeg kun gøre hvis jeg skal aflevere den ene. Jeg kan jo ikke gå derned heller. Men det er i de der særtilfælde. Så skal man ikke op og parkere og alle de der andre ting. Hvis man kommer lige tæt op på [skolestart red.], så kan der være rimelig pres på for at finde en ledig parkeringsplads.

I: Ja, det kan jeg forestille mig.

K: Så er det alligevel lige så hurtigt at gå derop.

I: Hvor afhængige er I af hinanden i hverdagen?

R: Top-afhængige.

K: Ja, det vil jeg også sige.

R: I forhold til at hente-bringe? Tænker du i forhold til indtægt eller tænker du i forhold til...

I: Nej, i forhold til transport. F.eks. nu har vi snakket om hverdagen her, men f.eks. i andre situationer, nogle mere ekstraordinære ting. Følges I ad i transport f.eks. Er det nødvendigt nogle gange at den ene kører den anden? Selvfølgelig er der et afhængighedsforhold mellem jer og jeres børn...

K: Så er vi ikke afhængige, overhovedet.

I: Så er I helt i den anden grøft? At I klarer jer mere eller mindre helt separat. At I kan køre helt jeres hverdag helt selvstændigt.

K: Qua det praktiske.

R: Vi arbejder jo også forskellige steder.

K: Der er noget praktisk, som du selv sagde. Transportvalget er jo mere eller mindre blevet givet. Enten har man bilen, eller også skal man med det offentlige. Når man så først har det valg, så bliver det altid 'vi kører to afsted' og aldrig fælles af sted. Kun hvis det er en lørdag og vi skal til et eller andet indkøb, arrangement eller noget andet.

R: Hvis vi har samme endemål.

K: Det kan man godt sige.

I: Nu er der sket det der med at vi er sprunget rundt... Synes I at I bruger for meget tid på transport?

R: Ja.

K: Så kunne jeg godt tænke mig... I hvilke målestok skal jeg betragte det i?

I: Det er måske mere den følelse I sidder tilbage med, i forhold til...

K: Så vil jeg faktisk svare nej. Ud fra hvad vi snakkede om helt indledningsvis, hvor vi også bor her. Ud over de kvaliteter Frederiksberg har, så er der også noget... Det er nemt, transport. Jeg tror at et hvilket som helst andet sted at bo, ville give mig længere, så i den målestok vil jeg sige at jeg bruger ret lidt på transport. Jeg kunne have valgt at arbejde, nu var det mere bekvemt fordi det var på Frederiksberg, men det var så ikke mig det ville træffe det. At vi flyttede. Da kontoret var.

R: Men det er helt nyt, sådan, når jeg siger ja. Fordi jeg er glad for mit arbejde, og jeg sidder ikke hver morgen og siger 'nej, hvor er det [?] at jeg skal sidde i toget.' Det er bare sådan; Tænk i den ideelle verden hvor jeg kunne cykle til arbejde lige nede om hjør-

net. Så kunne jeg hente ungerne. De kunne jo nærmest sove en time mere i døgnnet. Når jeg siger ja, så er det en helt lavpraktisk ting. Ej, det kunne være dejligt hvis der var kortere, men det er ikke et irritationsmoment der følger med mig. Det er ikke noget jeg sådan tænker over; At jeg arbejder langt væk. Det er bare sådan en konstatering.

I: Men så i forhold til den her pendle-tur du har. Er der nogen gange hvor man kunne snakke om at det var rart, nogen gange at skulle være i transport?

R: Nej, sådan kan jeg ikke svare. Men jeg kan omformulere dit spørgsmål. Når nu du skal transportere dig, kan du så få noget godt ud af det? Ja.

I: Hvad laver du så i transport?

R: Jeg hører lyd-bøger eller musik. Jeg har næsten altid min i-pod med, med en eller anden bog jeg er ved at høre. Et pod-castet radioprogram eller et eller andet. Det er også et trick til ikke at falde i det der med; 'Ej, hvor er det synd for mig at jeg har så langt på arbejde'. Så prøver jeg at definere det som at det her er faktisk min tid. Nu kan jeg høre den der bog, og så bliver det faktisk ikke længere spild-tid. Så bliver det min tid.

I: Når man så ser det på den måde. Vil du så, hvis du kunne, undvære?

R: Som hvis DTU lå heromme i baghaven?

I: Ja, for eksempel.

R: Så ville det være det optimale. Jeg ville gerne sige farvel til to gange 40 minutters transport om dagen.

K: Det du et eller andet sted siger, det er at 'ikke transport for enhver pris'. Det kan ikke substituere at putte noget andet ind i det. Der vil jeg hellere have kortere afstand end den tid.

I: At det vejer alligevel tungere. Det handler om hvordan man værdisætter sin tid. Fordi i det øjeblik man siger 'al transport er spild af tid', så er det klart at man vil minimere det så meget som muligt. Hvis man, som du siger, vender det om og siger 'okay, jeg kan faktisk bruge det her som afslapning eller meditationstid, så får tiden en anden værdi end den havde da den bare var spild af tid.

R: Men transport som et afgørende parameter for vores hverdag, det er det bare ikke for mig. Min kollega som siger det er en pestilens for hende at komme til DTU, fordi hun har den lange transport. For mig er det sådan lidt; 'jeg har faktisk et godt arbejde' og så ligger det derude, og det følger bare med. Tidligere; Jeg har jo kørt herfra og til Vordingborg hver dag, så det er relativt. Så kommer de to tæt på. Eller er vokset op et sted hvor der er langt til alt. Bare det at komme til gymnasiet.

K: Sådan shopper man måske lidt nødvendigvis altid rundt. Man kan jo vælge det der er kortest.

R: Vi kan jo aldrig.. Vi kan da ikke finde på, hvis der kommer et spændende job, at sige at det vil vi ikke vælge. Så ville vi jo tage jobbet og så sige at så koster det jo det transport det koster. Transport er bare noget man må gøre uden at det gør en i dårligt humør.

K: Men ud fra værdifastsættelse, så tror jeg godt at man kan – det vil lidt snakkede om – tidligere var det lidt med prisen i forhold til 'kunne vi minimere den?' Et eller andet sted har vi accepteret at vi ikke vil minimere det til 0 for enhver pris. Et eller andet sted kommer vi til et punkt hvor vi accepterer 10 min – et kvarter, fordi det er marginalen. At det ikke flytter så meget på en dag når vi alligevel skal transportere os. Hvis det kommer op over en eller anden smerte-grænse, så ville vi skifte for at få den kortest mulige transporttid. Så jeg tror at vi et eller andet sted har en

perfekt balance lige nu, synes vi. Det kan vi godt overskue. Set ud fra det realistiske, med at vores job nu engang ligger hvor de gør, så er det ok.

R: Men der har alligevel haft en ret stor påvirkning, transporten ud til mig, når jeg tænker over det. Jeg er faktisk gået ned i tid, og det er bla. fordi at da jeg arbejdede fuld tid, plus de der ca. 40 min i hver ende, så var det simpelthen svært at få en hverdag til at fungere i forhold til derhjemme. At hente og bringe.

I: Ja, hvis det er 5 dage om ugen.

R: Hvis det er 5 dage om ugen, og nu er jeg gået lidt ned i tid, så det svarer til at jeg skulle cykle 10 min til et kvarter, så det svarer til at min transporttid i dagens timeskema er blevet en del af arbejdet. Det bliver jeg jo ikke ved med. Det er fordi at nu har vi det der hentebehov. Om et par år bare, så har vi nogen der selv kan gå hjem fra skole, og så er de da piv-ligeglade med om vi er hjemme halv 4 eller 10 i 4, eller hvad det nu kunne være.

I: Ja, det er nu det betyder noget.

R: Så transporten, selv om det for mig ikke er et stort irritationsmoment, så har det alligevel haft stor betydning fordi jeg er gået ned i tid.

I: Ja, det kan man i hvert fald sige hvis det er den primære årsag. Nu tænker jeg på det der du siger med at din arbejdsplads flytter herind. Har I tænkt over hvordan det kommer til at ændre noget, hvis det ændrer noget?

K: Jeg tror på at jeg vil tage cyklen oftere. Det tror jeg.

R: Det tror jeg også, eftersom jeg tager bilen.

K: Det skal også ses i sammenhæng med at til sommer, 1. maj, skal hun jo starte i skole. Så er det faktisk ret nemt at komme der. Flintholm ligger jo stort set lige herude. Så er det så tæt på hinanden at det vil være helt omsonst at tage bilen der hvis det ikke er en regnvejrsdag eller noget andet. Derfor tror jeg alligevel at man vil komme ned på så kort en afstand, at man vil synes at det at ligge der og køre i bilen det vil være lidt luksus-agtigt.

I: Det tænker jeg nemlig; Hvis det bliver sådan at du tager bilen og du tager cyklen, så kommer det på en eller anden måde til at have ret stor indflydelse på jeres hverdag, både tidsmæssigt og...

R: Jeg tror alligevel at det vil være sådan at Casper tager bilen de fleste dage, fordi han har ikke sådan en skrivebordsplads nødvendigt. Men de dage hvor Casper tager cyklen og jeg tager bilen, der får vi jo markant mere tid derhjemme.

K: Men jeg har mulighed med mit arbejde, hvis jeg skal til møder, at tage en taxa. Og det vil alligevel gøre at Frederiksberg i stedet for Hellerup, at hvis jeg kan cykle derover til og tage en taxa frem og tilbage, så kan jeg godt klare mig med cyklen. Hvorimod for at komme derud til Hellerup og derud. Lidt længere. Der er det nogle gange meget rart at have bilen. Hvis man så skal ind til byen eller der tilbage igen, så vil det gøre det lidt nemmere, alligevel. Men der må vi vel lidt se hvordan vi får justeret det til. Det er også en lidt mere praktisk ting; Jeg har jo jakkesæt på og sådan nogle ting. Jeg skal heller ikke cykle alt for langt. Og det er en af grundene til at jeg ikke cykler til Hellerup. Det gør jeg hvis jeg kan se at vejret holder hele dagen. Jeg har nogle gange prøvet det med at stå halvvejs hjemme, og så kom der bare en mega byge.

R: Det er jo et spørgsmål om vilje, for så kan man jo tage et par skiftebukser med.

K: Ja, men så skal man jo altid gå med sådan et par regnbukser i tasken.

I: Jeg tror faktisk jeg har været omkring de ting der ligger lige på tværs, med jeg synes vi har dækket rigtig meget.

K: Er du så blevet klogere på hvad der adfærdsmæssigt...

I: Jeg synes jo at der er nogle af de ting vi har snakket om, hvor I

skiller jer lidt ud fra det andre, men det er måske med til at belyse at der er nogle... At det er svært at opstille nogle lovmæssigheder omkring det her, og måske også det her med at I har en anden baggrund. Specielt i forhold til andre. At I kommer faktisk fra et andet sted. Der tror jeg faktisk at det har ret stor betydning for de valg I træffer nu, og hvordan I ligesom konstruerer jeres liv.

R: Det har da været meget interessant. Jeg tænker da nogle ting. Det der med at ens måde at bevæge sig på er så afhængig af vores sociale kontekst, det at vi har børn og det at vi er flyttet herover.

K: Men det er jo meget interessant: Er du i stand til at lave en model der kan (rumme det der) fordi selvfølgelig ved man da at når man bygger en motorvej i et eller andet område. Så vil det da klart lette trafikken inde i København. Nok mest den kollektive trafik.

I: Det er også helt givet at der er en masse faktorer som også er variable. At du ikke vil kunne fange det i en model.

R: De der anmærkninger eller kommentarer til modellen neden under bliver enormt lange.

K: Det er også et spørgsmål om den kompleksitet giver et mere præcist billede af, eller at det andet er lidt mere grovkornet.

I: Det kan være at det faktisk er en forbedring.

K: Man regner endnu mere forkert hvis man ikke har forudsætningerne på plads.

I: Ja, så det vil jo vise sig. Man kan sige at fordi mobilitet eller transport har så stor en andel af vores hverdag og liv, så synes jeg i hvert fald at det er så spændende at arbejde med.

K: Handler det ikke også om at man har... Man prioriterer ved at indsætte visse summer på sin samfundsøkonomi til at forbedre infrastruktur og transport. Om man så vælger at bygge et eller andet togforbindelse til Ringsted eller man vælger at bygge en motorvej et eller andet sted i Vestjylland. Så er der en masse hensyn der skal tages. Eller selvfølgelig inde i København, der er selvfølgelig en masse udfordringer der skal tages. Men målt i forhold til andre storbyer, så har København vist det reneste vand. Hvor skal man sætte ind hende? Nu bygger man en ny city-ring. Hvad betyder det? Nu bygger man et eller andet havne.. Kan man fange den ændring både ved havnevejen der kommer plus andre forbedringer. Jeg oplevede faktisk på et tidspunkt, hvor jeg tager den her tur om morgenen, at lige pludselig blev den 5 min hurtigere. Det hang lidt sammen med at Ring 3 blev åbnet og der blev virkelig åbnet op hvor det tidligere har været nedsat på grund af arbejde. Så tror jeg at der er mange der har taget og kørt ud på Ring 3 og rundt om byen i stedet for at køre ind over og ramme den her. Lige pludselig forsvandt den her trafik. Alle de her ændringer påvirker bare hinanden nogle gange.

I: Ja, det der jo det. Det er også det der gør det super komplekst at forudsige, men man kan sige på den ene side; at på den ene side er der det politiske aspekt, hvad skal forbedres og hvad skal ændres. Det er den politiske del. Så er der det mere videnskabelige aspekt, hvor man med undersøgelser...

K: Skal man så ikke anviser nogle løsninger til politikerne, som så et eller andet sted træffer deres prioriteringer; Hvis I vil forbedre trafikken inde i København, så skal I gøre A B C. Det er den bedste måde og I får mest for pengene der.

I: Sådan burde det også hænge sammen i den optimale verden. Det er så det man kan se i store infrastrukturprojekter at det ikke altid er det der bliver... Det er ikke altid det der gælder. Nogle gange overtager den politiske sfære.

K: Det er så fordi en del af pengene bliver kanaliseret til en Femern-forbindelse eller sådan noget. Så bliver de taget ud af kagen. Så har jeg kun et mindre beløb at gøre gavn med, så der er en eller anden over-politisk prioritering. Eller der skal bygges et sygehus i Skødstrup. Derovre ved Herning. Så skal der også en eller anden forbindelse dertil, for ellers mister vi stemmer på det. Så der bliver et eller andet sted lavet en over-prioritering, i hvilken deres prioritering er vigtigst. En over-prioritering kan du ikke videnskabeligt

styre.

I: Der kan du kun prøve at informere, og så træffer de forhåbentligt det rette valg. Det er jo også subjektivt. Det kommer an på hvilke briller du ser det med.

R: Det er også sådan nogle ting hvor man tænker; Så bliver der lavet fine analyser og store strategiske udredninger. Jeg kan huske for noget tid siden, der lukkede de en vej. Københavns Kommune lukker en bestemt vej her. Hvad er så den næst-mest oplagte adgangsvej, det er så den her ved os, og så flytter det over på den anden side af kommunegrænsen. Eller kan du huske hvor du var på et projekt over i Svendborg Kommune. Hvor der var en eller anden borgmester, eller hvad det var, og så får man en ekstra afkørsel fordi der er en eller anden der skal have (..?), alle de der fine analyser...

I: Der er ud til højre.

R: Fordi så er der en eller anden der skal have æren. Så flytter man lige et eller andet, fordi så bliver udgiften flyttet.

I: Nogen gange kan man også have lidt på fornemmelsen, at mange af de her modeller de bliver brugt når det er..

R: Politisk oportunt.

I: Ja, når det lige giver mening i den politiske situation. For nogle bestemte politikere at trække det frem.

R: Hovsa, nu var der ikke flere penge, så får vi det ikke som vi ville have det, og så bliver det til noget lap-lap på trods af nogle fine analyser.

I: Ja, sådan er virkeligheden.

R: Og det vil du virkelig arbejde med? Det kan være du ender som politiker fordi du ved at uanset hvor mange fine analyser, så bliver det alligevel sådan som jeg vil have det.

I: Nej, det tror jeg ikke. Det som jeg gerne vil, er at her når jeg engang har haft lidt tid til at gå tilbage og analysere og transskribere og kigge på de her ting jeg har fået ud af de her interviews, så vil jeg gerne have muligheden for, på et senere tidspunkt, at komme tilbage og måske snakke med jer engang. Jeg snakker måske i foråret? Hvis I har tid og lyst. Både for at verificere at jeg ikke har misforstået pointerne, eller I har skiftet mening. Jeg forestiller mig at der ud af det her opstår nye temaer og sammenhænge som kunne være meget interessant at vende tilbage til jer og se hvad I siger til det.

K: Det er faktisk lidt sjovt. På mit arbejde havde vi en eller anden fra CBS ude og fortælle. Hun havde mere adfærdsstudier. Hun havde studeret det kongelige teater – Hvad hed hun, Helle Hegn eller et eller andet – om ledelsesformen med de her prima donna'er. Hun fortalte om hvor mange interviews hun har lavet derude for at kunne bygge den model. Hun har jo i adskillige omgange skrevet det hun var kommet frem til, så det var virkelig et eksempel på field studies.

R: Så du må gerne komme igen. Det kunne være enormt hyggeligt.

K: Det er du nødt til for overhovedet at kunne bruge det til noget. For enten at få verificeret...

R: Din phd bliverlige forlænget med..

I: Men sådan er al kvalitativ videnskab. Det er jo en gentagelsesproces ind til man føler.

K: (? Respondenter) man nu engang kan gøre for at verificere.

I: Ja, og har man nu udtømt det her emne.

R: Det er en balancegang for dig. Skal du nu lade os snakke og vente på at der kommer en pointe, og så vide at det er helt umuligt at finde ud af bagefter? I oplæget til os kunne du godt have lagt

vægt på at I skal svare så præcist som muligt. Det er sådan lidt.. Så er der sikkert noget vi aldrig ville have snakket os frem til.

I: Det er jo det. Der tror jeg det er meget individuelt for den forsker der sidder med den kvantitative information man får gennem de her interviews. Det kommer også lidt an på hvad man er for en person. Om man er den kontante, eller som man sidder og er selskabelig og snakker om løst og fast. Det er i hvert fald meget interessant at arbejde med.

R: Vi er i hvert fald spændte på resultatet. Så får vi sådan et skilt med 'I er den her type mennesker.'

K: Sådan med 4 kategorier. I er i denne her kasse.

I: Det er jo en af mine tanker at opbygge en eller anden form for kategorier eller typer af børnefamilier. Måske med det her med livsfaser som underliggende struktur. Men der er det her med kategorier som du siger; Ofte vil man tænke at det passer på det og det punkt, men her er det helt ved siden af.

K: Og det er jo svært når det skal være over en livsfase.

R: Jeg tænker også at hvis den ene af os var arbejdsløs og vi ikke havde nogen bil. Vupti, så er det ikke længere børnene der er udgangspunktet, så er det pengene.

I: Ja, så er det arbejdet der er udgangspunktet.

K: Så der har du mange parametre i spil for at forstå den transportmæssige beslutning.

I: Det nytter heller ikke noget at opstille en model hvor der er en kategori for hver familie.

K: Eller for hver situation. Og så er der en underkategori for hver familie.

R: Hvad hvis man har en familie med arbejdsløshed, børnefamilie fra jylland.

I: Ja, det kunne være endnu en kategori.

Interviewer: Er det også noget med at cyklen er lettere, på en eller anden måde, end... det at gøre noget andet på cyklen end bil?

Mother (Rachel): Lige nøjagtigt. Så vælger jeg bare cyklen hvis det går helt galt. Så kan jeg komme ned på en sti.

Interviewer: Ja, det er nogle gange mere omstændigt med bil, eller det forestiller man sig.

Father (Casper): Det er også sværere at stoppe op i bil, midt i trafikken. Lige pludselig; Hov, jeg er faret vild. Man kan ikke lige vende her inde i byen.

Interviewer: GPS – ikke den gps I havde med her, men en vejfindings-gps – er det noget I bruger?

Father (Casper): Jeg vil sige stort set aldrig. I det her. Det ligger så meget på. Men skal jeg til en ny kunde et sted hvor jeg ikke lige har vejen, så har jeg en gps med i bilen. Eller skal man til et eller andet sted uden for byen, hvor vi heller ikke har været før.

Mother (Rachel): Et forsamlingshus..

Father (Casper): Så bruger vi også gps'en. Det er ret sjældent. Selvture til Jylland, der bruger vi ikke den, for vi kender turen. Der synes jeg den generer mig mere end den gavner mig. At man skal side og kigge på den der vej, der er ens med den man kører på.

Interviewer: Og nogle gange har man også fornemmelsen af, at det kan vist ikke være helt rigtigt.

Mother (Rachel): Ej, den her vej er nemmere. Hvorfor viser den mig her? Nu kan du prøve at se; Jeg skifter faktisk ret mange gange rute på cykel. Men ellers; Jeg cykler jo. Der er jo kort ned til unger-

nes, så jeg cykler og henter.

Father (Casper): Du kommer faktisk tilbage hertil.

Mother (Rachel): Jeg cykler og henter unger. En børnehave-cykeltur, en skole-cykeltur, en indkøbs-cykeltur og så er jeg rigtig meget på biblioteket. Det er også cykel. Og så går jeg til sådan noget træning herude nogle gange om ugen. Og det er også cykel. Det er fordi det er en typisk uge du spørger om.

Interviewer: Og det her er også nogle helt faste ruter?

Mother (Rachel): Ja. Men det er dem her jeg nogle gange ændrer lidt på. Jeg kan godt finde på at tage sidegaden ned, når man kører hjem. Bare for at se hvordan det ser ud der.

Father (Casper): Man kan jo køre ned her og hen. Det giver jo ikke en længere rute.

Mother (Rachel): Men det fremgår så ikke af det her at vi faktisk også bruger metro. Og det er fordi det er jo ikke en typisk uge. Det kan være hvis vi skal ind i byen en lørdag.

Interviewer: Men det ville I typisk bruge hvis I tog ind til byen?

Mother (Rachel): Ja.

Interviewer: Der kunne I aldrig finde på at tage bilen?

Mother (Rachel): Nej. Vi kan ikke komme af med den.

Interviewer: Så det er simpelthen af praktiske årsager.

Father (Casper): Vi kan være inde i byen på under 20 min eller noget i den stil, og det er lidt sjovt; Kommer der gæster fra Jylland og vi skal hente eller bringe dem på banegården, fordi de kommer med toget. Så kan vi køre derind på 10-12 minutter herfra. Så i bilen, uden for almindelig rush hour, så går det ret hurtigt ind til banegården herfra. Så det bliver altid i bil vi henter og bringer vores gæster. For ellers skal de netop et stop for at komme herud. Der er ingen direkte forbindelse til banegården.

Interviewer: Nej det er rigtigt. Så skal man skifte.

Father (Casper): Så skal man tage 52S og så holder man herude for enden. Det skal man lige vide.

Interviewer: Men det er måske igen det der med, at når der er et skift, og især hvis man kommer udefra og skal ind i et system man ikke kender, så er det meget problematisk at have et skift. Hvad var det lige jeg skulle til at spørge om.. Nåja.

Mother (Rachel): Der er svømning om søndagen i Herlev med Josefine. Der tager jeg altid bilen ud. Der kan man ikke rigtig komme ud uden.

Father (Casper): Fuldstændigt umuligt at komme ind i Frederiksberg Svømmehal.

Mother (Rachel): Det har ikke noget at gøre med transporten. Hold nu op!

Father (Casper): Det er derfor vi kører ud af byen til Herlev. Hvorfor vi valgte det? Det er fordi det er nemmere at komme ind i Herlev Svømmeklub end i Frederiksberg Svømmeklub. Så derfor er der lagt en bil ind deroppe, søndag.

Interviewer: Vi kan prøve at springe til noget af det andet. Jeg har et punkt der handler om planlægning. Hvis I skulle beskrive hvornår og hvordan, alle jeres aktiviteter og børn og job, indkøb og familie. Hvordan får I det til at gå op og hvordan styrer I det?

Mother (Rachel): Tænker du sådan lavpraktisk med at vi skriver sedler og sådan noget, bruger en kalender?

Interviewer: Det kunne det godt være. Det er i hvert fald et sted at starte. Er I sådan nogle der gør det?

Mother (Rachel): Vi har sådan en kalender der hænger herinde, hvor vi skriver sådan noget som 'Huske nu 2. søndag i advent at kusine Maja har fødselsdag.'

Father (Casper): Jo, men også at nu er der morgenmad i skolen torsdag, og så skal vi alle de ting vi skal til. Jeg tror at vi et langt stykke hen ad vejen er kendetegnet ved at vi planlægger fra dag til dag.

Mother (Rachel): Vi har sådan en visuel kalender der hænger herinde. Vi har prøvet noget computerværk og sådan noget, men det er meget rart at man ligesom kan se det. Nåja, at man lige skal huske at der er fælles morgenmad her d. 1. december, hvor jeg er på skolen. Hvis en af os skal noget, så kan der godt være et argument der hedder 'Det kan du ikke, fordi jeg havde skrevet i kalenderen først at jeg skulle...' Vi går og holder øje med hinanden for at man ikke booker dobbelt. Vi bruger også hver især vores arbejdskalendere.

Father (Casper): Jeg har ikke et arbejde hvor jeg er meget i Jylland, så mit transportmønster, den måde vi har indrettet det på, kan det sagtens gå op. Men de det ekstraordinære tilfælde. Dem aftaler vi [...?]

Mother (Rachel): Vi har små børn, så der er ufatteligt lidt der skal planlægges på den måde. Alle dage ligner hinanden. Det er ikke som man lige vupti 'Skal vi gå i biften i aften?' Det skal planlægges.

Interviewer: Ja, det skal skemasættes lang tid i forvejen.

Mother (Rachel): Så jeg synes at i vores hverdag har vi ikke behov for den store planlægning.

Father (Casper): Vi planlægger oftest fra dag til dag, fordi..

Mother (Rachel): Hvem er det lige der henter i morgen? Jeg har et sent møde så vi bytter lige.

Interviewer: Så det er sådan noget ad hoc planlægning?

Father (Casper): Ja.

Mother (Rachel): Kombineret med den der store, gammeldags skrive-kalender.

Father (Casper): Ja, for hvis jeg ved at i næste uge, der kommer der er møde hvor jeg med sikkerhed slutter sent, der kan jeg bruge den fleksibilitet som vi måske nogle gange har med at bytte rundt. Så er det bare med at få den ene dag hvor man har retten.

Mother (Rachel): Hvor man har booket.

Interviewer: Har I kommunikation hen over dagen for at koordinere?

Mother (Rachel): Det har vi stort set aldrig. Det kan vi godt aftale om morgenen. Det er meget meget sjældent at en af os ringer og siger at der er kommet et møde for. For man ved godt hvis man har hente-tjansen. Den er nemlig billigst til salg. Så skal man ikke lige ringe og sige 'Jeg kommer ikke alligevel.' Det har vi aftalt.

Interviewer: En anden ting i det her med koordinering og planlægning, og man kan måske også snakke om det som en forhandling om hvordan man skal få tingene til at hænge sammen: Hvordan prioriterer I aktiviteter? Ofte i børnefamilier er det jo selvfølgelig børnenes behov der går forrest. Så kan man måske snakke om hvordan man ligger de andre ting ind under. Har I en fornemmelse af, eller gør I noget bestemt?

Mother (Rachel): Jeg tror... Det gør vi ikke. Jeg tror det spørgsmål vil være nemmere at svare på om et års tid, fordi nu er vores børn ikke så store. Vi kan godt tage af sted uden at den anden dør under presset. Vi har ikke været så aktive om aftenen fordi ungerne har været små og vi har været trætte.

Father (Casper): Igen i forhold til prioritering kan man sige at det er meget ligeværdigt, fordi vi ikke har 'mandag skal du et eller andet og tirsdag skal jeg et eller andet og torsdag...' Den er altså ikke

fyldt op, så er der nogle ting, så kan de bare puttes ind i der. Det kommer vi begge to med.

Mother (Rachel): Det er først nu vi begynder at have overskud til at forhandle; Hvis jeg går til noget et par gange om ugen, så skal Casper have nogle andre dage. Ellers har vi været meget hjem-ad rettede. F.eks. kan vi godt lide at løbe begge to. Det behøver ikke at blive planlagt. Nu er der lige en halv time, vupti! Så det har ikke været... Det er ikke et issue mere.

Interviewer: Det er også min fornemmelse at I ikke er sådan nogle der overplanlægger jeres tid eller dagligdag. De fleste af dem jeg snakker med planlægger 110% af deres tid. Så regner man med at det lige kan gå op fordi man lige giver den en ekstra skalle. Nu har jeg ikke snakket med hundredvis af familier, men på den måde skiller I jer måske en lille smule ud, i forhold til at I ikke...

Mother (Rachel): Men jeg tror også at det er fordi vi ikke har prioriteret at have tidskrævende fritidsinteresser. Det er fordi børnene har været små. Så har vi valgt at... Og så har vi heller ikke haft overskud til det. Jeg tror der kommer mere planlægning ind over det når vi begynder at ville noget mere fast.

Interviewer: Det peger også igen på det med børnenes alder.

Mother (Rachel): Faser.

Interviewer: Der er I måske lige på skridtet hvor det bliver anderledes.

Father (Casper): Jeg tror også at der må være nogle med små børn, som gør det andet du snakker om. Der har vi måske den mere tryghed, at der skal være sikkerhed for at børnene bliver hentet. Det vil vi ikke tabe ansigt over nede i børnehaven. Det har vi lidt prioriteret at det hænger sammen på den måde.

Interviewer: Mange af de andre familier jeg har snakket med er 'indfødte'. De har deres familier og et meget stort socialt netværk her. Det har I heller ikke, så der er ikke nogen man kan trække på i lige så høj grad som i 'Bedstemor, kan du lige komme.'

Mother (Rachel): Så kan jeg spille teater hver tirsdag. Den mulighed har vi ikke. Vi har også haft barnepige ind over et par gange. Vi havde en fast hentedag med en barnepige en overgang, men det er helt sikkert noget andet hvis man har nogen omkring sig, hvor man kan sige 'Bedstefar henter altid om mandagen', eller 'Bedstemor går til gymnastik'. Der er ikke andre end os til at gøre det, så når ungerne har gået til deres karate og deres svømning og børnefødselsdage og legeaftaler, så har jeg svært ved at se hvor Casper skulle spille golf og jeg skulle det ved jeg ikke hvad.

Father (Casper): Jeg er enig i det mønster, for det ser jeg også hos mine kollegaer som trods alt har det netværk tættere på. Så har du flere af de ting, så det tror jeg er meget rigtigt set.

Interviewer: Ofte hvis man kommer lidt udefra i mindre områder, så vil man have en eller anden form for socialt netværk med naboerne eller i hvert fald andre børnefamilier i nærheden, så man også kan trække på hinanden. Findes der sådan noget her?

Mother (Rachel): Vi har gården her. Der kan vi godt engang imellem dække for hinanden når vi har børn på samme alder.

Father (Casper): Der er også meget aktivitet i skolen, hvor der er arrangementer, legegrupper...

Mother (Rachel): Men det er jo ikke i forhold til at trække på hinanden. Er det ikke det der er essensen i spørgsmålet? Hvem der dækker for hinanden? Det er vores naboer her, men det er noget med 'Kan du ikke tage Johannes med hjem fra skole i dag? Jeg kommer lige om 10 min.' Det bruger vi nogle af dem fra gården til. Eller har vi ikke nogen der gør det.

Father (Casper): Ellers er det typisk med en del af børnene. Der arrangerer man legeaftaler. Hvem skal med hjem i dag? Så tager man dem med hjem.

Mother (Rachel): Men det er nyt, ikke?

Father (Casper): Jo, men det er mest i skolen. De ældste.

Mother (Rachel): Det er noget der kommer med alderen.

Father (Casper): Så skal man kun hente et barn den dag når der er sådan en aften.

Interviewer: Hvordan fungerer det ellers? Du nævner at det tit er dig der bringer når de skal af sted om morgenen. Hvordan ellers med roller? Har i en label eller en hat på hovedet, at det er altid mig der gør de her ting?

Father (Casper): Det synes jeg ikke.

Mother (Rachel): Der tror jeg vi er ret lige.

Father (Casper): Nogle gange bliver det også en vane. Nu er det mig der lige tager til karate, fordi det er i min kalender. Nu har vi så nogle vi bytter med. Så det er nemmest der.

Mother (Rachel): Og det er mor der går til svømning.

Father (Casper): Josefine skal så igennem pigeomklædningen, så der er det lidt smartere at det er Rachel der tager med, så jeg tror at det går i et.

Mother (Rachel): I det store hele. F.eks. har vi en fordeling her-hjemme, at vi skiftes til at putte hvert vores barn hver aften. På skift. Som vi lige har stillet det an, så er det svært at sige at jeg er den der tager mig af børnepasningen, og Casper der sørger for pengene. Jeg synes faktisk vi deler det meget. Jeg tager mig måske af nogle andre opgaver herhjemme, men hvis vi gør det op i tid – jeg laver f.eks. for det meste mad – med den tid det tager, så løfter Casper nogle andre opgaver. Der tror jeg det går sådan lige O P op.

Interviewer: Jeg tænker – det synes jeg egentlig er meget generelt – at man er godt til at flekse mellem nogle opgaver, men der er også nogle ting der ligger mere fast, sådan at 'det er altid mig.' Om det så er tradition eller vane.

Mother (Rachel): Man trives bedre med nogle opgaver end andre.

Interviewer: Ja, der er måske nogle ting man synes er lidt sjovere end andre. Hvordan tænker I at sådan nogle ting opstår? Det kan også være mønstre eller rutiner, det kunne være i forhold til transporten. At det altid er sådan det foregår.

Mother (Rachel): Kønsroller?

Interviewer: Det kunne det måske være, men jeg tænker også at der må være mere end sådan nogle rationelle 'det er hurtigst', 'det koster mindst'. Der er måske også nogle andre faktorer der spiller ind, som man måske ikke tænker over til dagligt, men på en eller anden måde, så har det været det der har været med til at gøre, at det nu er endt i det her mønster.

Father (Casper): Der er helt klart nogle adfærdsmæssige ting som måske spiller ind. Jeg ved da at jeg er bedre til ting med tal og økonomi end Rachel er.

Mother (Rachel): Men i forhold til transport?

Father (Casper): Ja, men igen i forhold til de roller. Der tror jeg bare at det ikke nødvendigvis er transporten der spiller ind. Der handler det om, som du siger; vi er meget lige på tid.

Mother (Rachel): F.eks. kan jeg ikke ret godt lide at køre bil. Fordi jeg er bange for at ramme nogen. Det er ikke sådan at jeg ikke vil køre bil. Jeg kører ned til svømning.

Interviewer: Du har ikke en fobi?

Mother (Rachel): Nej, jeg har ikke en fobi, men selv hvis jeg måske står i bussen, og står i s-toget fordi man ikke kan sidde der hvor jeg kører, så er jeg faktisk mere afslappet ved det. Det er ikke sådan at det sidder og rumler inde i hovedet når jeg kører, men hvis vi f.eks. kører sammen, så er det altid Casper der kører. Jeg synes det er så

dejligt at kunne sidde og slappe af. Jeg har det ikke sådan med 'nå, så er han mere mand end jeg er' eller et eller andet. Nu er det min tur til at køre. Jeg tror det er fordi du kan lide at køre bil, jeg kan ikke lide at køre bil. Det kunne være en af.

Interviewer: Det tænkte jeg faktisk, og det er måske ikke noget man til dagligt går og tænker over. Nu vælger jeg det her fordi jeg faktisk ikke kan lide at køre bil. Det er alligevel noget der kan være med til at...

Mother (Rachel): At jeg cykler har faktisk også lidt noget at gøre med at det er sundt. 'Har du motioneret i dag? Nej.' Så kan jeg i hvert fald cykle på biblioteket. Det tror jeg ikke er noget der præger dit valg? At du synes 'nu må jeg hellere cykle op og aflevere Johannes, fordi så får jeg lige 5 minutters luft.'

Father (Casper): Nej, nogle gange. Hvis jeg har tiden, så kan jeg godt finde på at gå op med ham. Men ikke nødvendigvis cykle. Man kan gå derop på 5-7 minutter, og så kan man være der og tilbage igen. Så kan jeg lige så godt lade bilen stå.

Father (Casper): Det er fordi du altid har sådan nogle rationelle...

Father (Casper): Men det kan jeg kun gøre hvis jeg skal aflevere den ene. Jeg kan jo ikke gå derned heller. Men det er i de der særligt tilfælde. Så skal man ikke op og parkere og alle de der andre ting. Hvis man kommer lige tæt op på [skolestart red.], så kan der være rimelig pres på for at finde en ledig parkeringsplads.

Interviewer: Ja, det kan jeg forestille mig.

Father (Casper): Så er det alligevel lige så hurtigt at gå derop.

Interviewer: Hvor afhængige er I af hinanden i hverdagen?

Mother (Rachel): Top-afhængige.

Father (Casper): Ja, det vil jeg også sige.

Mother (Rachel): I forhold til at hente-bringe? Tænker du i forhold til indtægt eller tænker du i forhold til...

Interviewer: Nej, i forhold til transport. F.eks. nu har vi snakket om hverdagen her, men f.eks. i andre situationer, nogle mere ekstraordinære ting. Følges I ad i transport f.eks. Er det nødvendigt nogle gange at den ene kører den anden? Selvfølgelig er der et afhængighedsforhold mellem jer og jeres børn...

Father (Casper): Så er vi ikke afhængige, overhovedet.

Interviewer: Så er I helt i den anden grøft? At I klarer jer mere eller mindre helt separat. At I kan køre helt jeres hverdag helt selvstændigt.

Father (Casper): Qua det praktiske.

Mother (Rachel): Vi arbejder jo også forskellige steder.

Father (Casper): Der er noget praktisk, som du selv sagde. Transportvalget er jo mere eller mindre blevet giver. Enten har man bilen, eller også skal man med det offentlige. Når man så først har det valg, så bliver det altid 'vi kører to afsted' og aldrig fælles af sted. Kun hvis det er en lørdag og vi skal til et eller andet indkøb, arrangement eller noget andet.

Mother (Rachel): Hvis vi har samme endemål.

Father (Casper): Det kan man godt sige.

Interviewer: Nu er der sket det der med at vi er sprunget rundt... Synes I at I bruger for meget tid på transport?

Mother (Rachel): Ja.

Father (Casper): Så kunne jeg godt tænke mig... I hvilke målestok skal jeg betragte det i?

Interviewer: Det er måske mere den følelse I sidder tilbage med, i forhold til...

Father (Casper): Så vil jeg faktisk svare nej. Ud fra hvad vi snakkede om helt indledningsvis, hvor vi også bor her. Ud over de kvaliteter Frederiksberg har, så er der også noget... Det er nemt, transport. Jeg tror at et hvilket som helst andet sted at bo, ville give mig længere, så i den målestok vil jeg sige at jeg bruger ret lidt på transport. Jeg kunne have valgt at arbejde, nu var det mere bekvemt fordi det var på Frederiksberg, men det var så ikke mig det ville træffe det. At vi flyttede. Da kontoret var.

Mother (Rachel): Men det er helt nyt, sådan, når jeg siger ja. Fordi jeg er glad for mit arbejde, og jeg sidder ikke hver morgen og siger 'nej, hvor er det [?] at jeg skal sidde i toget.' Det er bare sådan; Tænk i den ideelle verden hvor jeg kunne cykle til arbejde lige nede om hjørnet. Så kunne jeg hente ungerne. De kunne jo nærmest sove en time mere i døgnnet. Når jeg siger ja, så er det en helt lavpraktisk ting. Ej, det kunne være dejligt hvis der var kortere, men det er ikke et irritationsmoment der følger med mig. Det er ikke noget jeg sådan tænker over; At jeg arbejder langt væk. Det er bare sådan en konstatering.

Interviewer: Men så i forhold til den her pendle-tur du har. Er der nogen gange hvor man kunne snakke om at det var rart, nogen gange at skulle være i transport?

Mother (Rachel): Nej, sådan kan jeg ikke svare. Men jeg kan omformulere dit spørgsmål. Når nu du skal transportere dig, kan du så få noget godt ud af det? Ja.

Interviewer: Hvad laver du så i transport?

Mother (Rachel): Jeg hører lydbøger eller musik. Jeg har næsten altid min i-pod med, med en eller anden bog jeg er ved at høre. Et pod-castet radioprogram eller et eller andet. Det er også et trick til ikke at falde i det der med; 'Ej, hvor er det synd for mig at jeg har så langt på arbejde'. Så prøver jeg at definere det som at det her er faktisk min tid. Nu kan jeg høre den der bog, og så bliver det faktisk ikke længere spild-tid. Så bliver det min tid.

Interviewer: Når man så ser det på den måde. Vil du så, hvis du kunne, undvære?

Mother (Rachel): Som hvis DTU lå heromme i baghaven?

Interviewer: Ja, for eksempel.

Mother (Rachel): Så ville det være det optimale. Jeg ville gerne sige farvel til to gange 40 minutters transport om dagen.

Father (Casper): Det du et eller andet sted siger, det er at 'ikke transport for enhver pris'. Det kan ikke substituere at putte noget andet ind i det. Der vil jeg hellere have kortere afstand end den tid.

Interviewer: At det vejer alligevel tungere. Det handler om hvordan man værdisætter sin tid. Fordi i det øjeblik man siger 'al transport er spild af tid', så er det klart at man vil minimere det så meget som muligt. Hvis man, som du siger, vender det om og siger 'okay, jeg kan faktisk bruge det her som afslapning eller meditationstid, så får tiden en anden værdi end den havde da den bare var spild af tid.

Mother (Rachel): Men transport som et afgørende parameter for vores hverdag, det er det bare ikke for mig. Min kollega som siger det er en pestilens for hende at komme til DTU, fordi hun har den lange transport. For mig er det sådan lidt; 'jeg har faktisk et godt arbejde' og så ligger det derude, og det følger bare med. Tidligere; Jeg har jo kørt herfra og til Vordingborg hver dag, så det er relativt. Så kommer de to tæt på. Eller er vokset op et sted hvor der er langt til alt. Bare det at komme til gymnasiet.

Father (Casper): Sådan shopper man måske lidt nødvendigvis altid rundt. Man kan jo vælge det der er kortest.

Mother (Rachel): Vi kan jo aldrig.. Vi kan da ikke finde på, hvis der kommer et spændende job, at sige at det vil vi ikke vælge. Så ville vi jo tage jobbet og så sige at så koster det jo det transport det

koster. Transport er bare noget man må gøre uden at det gør en i dårligt humør.

Father (Casper): Men ud fra værdifastsættelse, så tror jeg godt at man kan – det vi lidt snakkede om – tidligere var det lidt med prisen i forhold til 'kunne vi minimere den?' Et eller andet sted har vi accepteret at vi ikke vil minimere det til 0 for enhver pris. Et eller andet sted kommer vi til et punkt hvor vi accepterer 10 min – et kvarter, fordi det er marginalen. At det ikke flytter så meget på en dag når vi alligevel skal transportere os. Hvis det kommer op over en eller anden smertegrænse, så ville vi skifte for at få den kortest mulige transporttid. Så jeg tror at vi et eller andet sted har en perfekt balance lige nu, synes vi. Det kan vi godt overskue. Set ud fra det realistiske, med at vores job nu engang ligger hvor de gør, så er det ok.

Mother (Rachel): Men der har alligevel haft en ret stor påvirkning, transporten ud til mig, når jeg tænker over det. Jeg er faktisk gået ned i tid, og det er bla. fordi at da jeg arbejdede fuld tid, plus de der ca. 40 min i hver ende, så var det simpelthen svært at få en hverdag til at fungere i forhold til derhjemme. At hente og bringe.

Interviewer: Ja, hvis det er 5 dage om ugen.

Mother (Rachel): Hvis det er 5 dage om ugen, og nu er jeg gået lidt ned i tid, så det svarer til at jeg skulle cykle 10 min til et kvarter, så det svarer til at min transporttid i dagens timeskema er blevet en del af arbejdet. Det bliver jeg jo ikke ved med. Det er fordi at nu har vi det der hentebehov. Om et par år bare, så har vi nogen der selv kan gå hjem fra skole, og så er de da piv-ligeglade med om vi er hjemme halv 4 eller 10 i 4, eller hvad det nu kunne være.

Interviewer: Ja, det er nu det betyder noget.

Mother (Rachel): Så transporten, selv om det for mig ikke er et stort irritationsmoment, så har det alligevel haft stor betydning fordi jeg er gået ned i tid.

Interviewer: Ja, det kan man i hvert fald sige hvis det er den primære årsag. Nu tænker jeg på det der du siger med at din arbejdsplads flytter herind. Har I tænkt over hvordan det kommer til at ændre noget, hvis det ændrer noget?

Father (Casper): Jeg tror på at jeg vil tage cyklen oftere. Det tror jeg.

Mother (Rachel): Det tror jeg også, eftersom jeg tager bilen.

Father (Casper): Det skal også ses i sammenhæng med at til sommer, 1. maj, skal hun jo starte i skole. Så er det faktisk ret nemt at komme der. Flintholm ligger jo stort set lige herude. Så er det så tæt på hinanden at det vil være helt omsonst at tage bilen der hvis det ikke er en regnvejrsdag eller noget andet. Derfor tror jeg alligevel at man vil komme ned på så kort en afstand, at man vil synes at det at ligge der og køre i bilen det vil være lidt luksus-agtigt.

Interviewer: Det tænker jeg nemlig; Hvis det bliver sådan at du tager bilen og du tager cyklen, så kommer det på en eller anden måde til at have ret stor indflydelse på jeres hverdag, både tidsmæssigt og...

Mother (Rachel): Jeg tror alligevel at det vil være sådan at Casper tager bilen de fleste dage, fordi han har ikke sådan en skrivebordsplads nødvendigvis. Men de dage hvor Casper tager cyklen og jeg tager bilen, der får vi jo markant mere tid derhjemme.

Father (Casper): Men jeg har mulighed med mit arbejde, hvis jeg skal til møder, at tage en taxa. Og det vil alligevel gøre at Frederiksberg i stedet for Hellerup, at hvis jeg kan cykle derved til og tage en taxa frem og tilbage, så kan jeg godt klare mig med cyklen. Hvorimod for at komme derud til Hellerup og derud. Lidt længere. Der er det nogle gange meget rart at have bilen. Hvis man så skal ind til byen eller der tilbage igen, så vil det gøre det lidt nemmere, alligevel. Men der må vi vel lidt se hvordan vi får justeret det til. Det er også en lidt mere praktisk ting; Jeg har jo jakkesæt på og sådan nogle ting. Jeg skal heller ikke cykle alt for langt. Og det er en af grundene til at jeg ikke cykler til Hellerup. Det gør jeg hvis jeg kan se at vejret holder hele dagen. Jeg har nogle gange prøvet det

med at stå halvvejs hjemme, og så kom der bare en mega byge.

Mother (Rachel): Det er jo et spørgsmål om vilje, for så kan man jo tage et par skiftebukser med.

Father (Casper): Ja, men så skal man jo altid gå med sådan et par regnbukser i tasken.

Interviewer: Jeg tror faktisk jeg har været omkring de ting der ligger lige på tværs, med jeg synes vi har dækket rigtig meget.

Father (Casper): Er du så blevet klogere på hvad der adfærdsmæssigt...

Interviewer: Jeg synes jo at der er nogle af de ting vi har snakket om, hvor I skiller jer lidt ud fra det andre, men det er måske med til at belyse at der er nogle... At det er svært at opstille nogle lovmæssigheder omkring det her, og måske også det her med at I har en anden baggrund. Specielt i forhold til andre. At I kommer faktisk fra et andet sted. Der tror jeg faktisk at det har ret stor betydning for de valg I træffer nu, og hvordan I ligesom konstruerer jeres liv.

Mother (Rachel): Det har da været meget interessant. Jeg tænker da nogle ting. Det der med at ens måde at bevæge sig på er så afhængig af vores sociale kontekst, det at vi har børn og det at vi er flyttet herover.

Father (Casper): Men det er jo meget interessant: Er du i stand til at lave en model der kan (rumme det der) fordi selvfølgelig ved man da at når man bygger en motorvej i et eller andet område. Så vil det da klart lette trafikken inde i København. Nok mest den kollektive trafik.

Interviewer: Det er også helt givet at der er en masse faktorer som også er variable. At du ikke vil kunne fange det i en model.

Mother (Rachel): De der anmærkninger eller kommentarer til modellen neden under bliver enormt lange.

Father (Casper): Det er også et spørgsmål om den kompleksitet giver et mere præcist billede af, eller at det andet er lidt mere grovkornet.

Interviewer: Det kan være at det faktisk er en forbedring.

Father (Casper): Man regner endnu mere forkert hvis man ikke har forudsætningerne på plads.

Interviewer: Ja, så det vil jo vise sig. Man kan sige at fordi mobilitet eller transport har så stor en andel af vores hverdag og liv, så synes jeg i hvert fald at det er så spændende at arbejde med.

Father (Casper): Handler det ikke også om at man har... Man prioriterer ved at indsætte visse summer på sin samfundsøkonomi til at forbedre infrastruktur og transport. Om man så vælger at bygge et eller andet togforbindelse til Ringsted eller man vælger at bygge en motorvej et eller andet sted i Vestjylland. Så er der en masse hensyn der skal tages. Eller selvfølgelig inde i København, der er selvfølgelig en masse udfordringer der skal tages. Men målt i forhold til andre storbyer, så har København vist det reneste vand. Hvor skal man sætte ind henne? Nu bygger man en ny city-ring. Hvad betyder det? Nu bygger man et eller andet havne.. Kan man fange den ændring både ved havnevejen der kommer plus andre forbedringer. Jeg oplevede faktisk på et tidspunkt, hvor jeg tager den her tur om morgenen, at lige pludselig blev den 5 min hurtigere. Det hang lidt sammen med at Ring 3 blev åbnet og der blev virkelig åbnet op hvor det tidligere har været nedsat på grund af arbejde. Så tror jeg at der er mange der har taget og kørt ud på Ring 3 og rundt om byen i stedet for at køre ind over og ramme den her. Lige pludselig forsvandt den her trafik. Alle de her ændringer påvirker bare hinanden nogle gange.

Interviewer: Ja, det der jo det. Det er også det der gør det super komplekst at forudsige, men man kan sige på den ene side; at på den ene side er der det politiske aspekt, hvad skal forbedres og hvad skal ændres. Det er den politiske del. Så er der det mere videnskabelige aspekt, hvor man med undersøgelser...

Father (Casper): Skal man så ikke anviser nogle løsninger til politikerne, som så et eller andet sted træffer deres prioriteringer; Hvis I vil forbedre trafikken inde i København, så skal I gøre A B C. Det er den bedste måde og I får mest for pengene der.

Interviewer: Sådan burde det også hænge sammen i den optimale verden. Det er så det man kan se i store infrastrukturprojekter at det ikke altid er det der bliver... Det er ikke altid det der gælder. Nogle gange overtager den politiske sfære.

Father (Casper): Det er så fordi en del af pengene bliver kanaliseret til en Femern-forbindelse eller sådan noget. Så bliver de taget ud af kagen. Så har jeg kun et mindre beløb at gøre gavn med, så der er en eller anden over-politisk prioritering. Eller der skal bygges et sygehus i Skødstrup. Derovre ved Herning. Så skal der også en eller anden forbindelse dertil, for ellers mister vi stemmer på det. Så der bliver et eller andet sted lavet en over-prioritering, i hvilken deres prioritering er vigtigst. En over-prioritering kan du ikke videnskabeligt styre.

Interviewer: Der kan du kun prøve at informere, og så træffer de forhåbentligt det rette valg. Det er jo også subjektivt. Det kommer an på hvilke briller du ser det med.

Mother (Rachel): Det er også sådan nogle ting hvor man tænker; Så bliver der lavet fine analyser og store strategiske udredninger. Jeg kan huske for noget tid siden, der lukkede de en vej. Københavns Kommune lukker en bestemt vej her. Hvad er så den næstmest oplagte adgangsvej, det er så den her ved os, og så flytter det over på den anden side af kommunegrænsen. Eller kan du huske hvor du var på et projekt over i Svendborg Kommune. Hvor der var en eller anden borgmester, eller hvad det var, og så får man en ekstra afkørsel fordi der er en eller anden der skal have (..?), alle de der fine analyser...

Interviewer: Der er ud til højre.

Mother (Rachel): Fordi så er der en eller anden der skal have æren. Så flytter man lige et eller andet, fordi så bliver udgiften flyttet.

Interviewer: Nogen gange kan man også have lidt på fornemmelsen, at mange af de her modeller de bliver brugt når det er.

Mother (Rachel): Politisk oportunt.

Interviewer: Ja, når det lige giver mening i den politiske situation. For nogle bestemte politikere at trække det frem.

Mother (Rachel): Hovsa, nu var der ikke flere penge, så får vi det ikke som vi ville have det, og så bliver det til noget lap-lap på trods af nogle fine analyser.

Interviewer: Ja, sådan er virkeligheden.

Mother (Rachel): Og det vil du virkelig arbejde med? Det kan være du ender som politiker fordi du ved at uanset hvor mange fine analyser, så bliver det alligevel sådan som jeg vil have det.

Interviewer: Nej, det tror jeg ikke. Det som jeg gerne vil, er at her når jeg engang har haft lidt tid til at gå tilbage og analysere og transskribere og kigge på de her ting jeg har fået ud af de her interviews, så vil jeg gerne have muligheden for, på et senere tidspunkt, at komme tilbage og måske snakke med jer engang. Jeg snakker måske i foråret? Hvis I har tid og lyst. Både for at verificere at jeg ikke har misforstået pointerne, eller I har skiftet mening. Jeg forestiller mig at der ud af det her opstår nye temaer og sammenhænge som kunne være meget interessant at vende tilbage til jer og se hvad I siger til det.

Father (Casper): Det er faktisk lidt sjovt. På mit arbejde havde vi en eller anden fra CBS ude og fortælle. Hun havde mere adfærdsstudier. Hun havde studeret det kongelige teater – Hvad hed hun, Helle Hegn eller et eller andet – om ledelsesformen med de her prima donna'er. Hun fortalte om hvor mange interviews hun har lavet derude for at kunne bygge den model. Hun har jo i adskillige omgange skrottet det hun var kommet frem til, så det var virkelig et eksempel på field studies.

Mother (Rachel): Så du må gerne komme igen. Det kunne være enormt hyggeligt.

Father (Casper): Det er du nødt til for overhovedet at kunne bruge det til noget. For enten at få verificeret...

Mother (Rachel): Din phd bliverlige forlænget med..

Interviewer: Men sådan er al kvalitativ videnskab. Det er jo en gentagelsesproces ind til man føler.

Father (Casper): (? Respondenter) man nu engang kan gøre for at verificere.

Interviewer: Ja, og har man nu udtømt det her emne.

Mother (Rachel): Det er en balancegang for dig. Skal du nu lade os snakke og vente på at der kommer en pointe, og så vide at det er helt umuligt at finde ud af bagefter? I oplæget til os kunne du godt have lagt vægt på at I skal svare så præcist som muligt. Det er sådan lidt.. Så er der sikkert noget vi aldrig ville have snakket os frem til.

Interviewer: Det er jo det. Der tror jeg det er meget individuelt for den forsker der sidder med den kvantitative information man får gennem de her interviews. Det kommer også lidt an på hvad man er for en person. Om man er den kontante, eller som man sidder og er selskabelig og snakker om løst og fast. Det er i hvert fald meget interessant at arbejde med.

Mother (Rachel): Vi er i hvert fald spændte på resultatet. Så får vi sådan et skilt med 'I er den her type mennesker.'

Father (Casper): Sådan med 4 kategorier. I er i denne her kasse.

Interviewer: Det er jo en af mine tanker at opbygge en eller anden form for kategorier eller typer af børnefamilier. Måske med det her med livsfaser som underliggende struktur. Men der er det her med kategorier som du siger; Ofte vil man tænke at det passer på det og det punkt, men her er det helt ved siden af.

Father (Casper): Og det er jo svært når det skal være over en livsfase.

Mother (Rachel): Jeg tænker også at hvis den ene af os var arbejdsløs og vi ikke havde nogen bil. Vupti, så er det ikke længere børnene der er udgangspunktet, så er det pengene.

Interviewer: Ja, så er det arbejdet der er udgangspunktet.

Father (Casper): Så der har du mange parametre i spil for at forstå den transportmæssige beslutning.

Interviewer: Det nytter heller ikke noget at opstille en model hvor der er en kategori for hver familie.

Father (Casper): Eller for hver situation. Og så er der en underkategori for hver familie.

Mother (Rachel): Hvad hvis man har en familie med arbejdsløshed, børnefamilie fra jylland.

Interviewer: Ja, det kunne være endnu en kategori.

3.8 Household H

Interviewer: Simon Wind

Father: Mikkel (age 39)

Daughter: Sandra (age 16)

Transcription

Interviewer: Vil i starte ud med ganske kort at fortælle hvem i er, navn, alder, skole, arbejde...

Father (Mikkel): Ja, men jeg starter. Jeg hedder Mikkel og jeg er 39 år. Jeg arbejder i et firma i medicinal industrien ligger ude i Måløv. Jeg har baggrund... Jeg er kontoruddannet og siden da taget noget HH og lidt merkonom ved siden af og ja det er vel det...

Daughter (Sandra): Ja, jeg hedder Sandra og jeg er 16 år. Jeg har folkeskoleuddannelse og nu går jeg XXX gymnasium i Ishøj.

Interviewer: Er det langt herfra?

Daughter (Sandra): Det ligger 3 stop med toget. Det er Ishøj station, det ligger lige ved stationen så det er rigtigt nemt.

Interviewer: Hvad med arbejde? Har du noget fritidsarbejde?

Daughter (Sandra): Ja jeg arbejder i Føtex. Det ligger også i området, det ligger 1 togstop...

Father (Mikkel): Den anden retning, ved Friheden hvis vi skal putte placering på.

Daughter (Sandra): Og der arbejder jeg gennemsnitlig 9 timer om ugen. Så kan jeg så arbejde ekstra hvis det er det jeg vil. Så det er meget rart.

Interviewer: Og hvad med Lone? [mor som er syg og derfor ikke deltager i interviewet]

Daughter (Sandra): Lone ja hun er 43 år. Er uddannet indenfor regnskab og siden XXX inde i Valby.

Interviewer: Hvad er det jeres mindste hedder?

Father (Mikkel): Lise, hun er 2½ år. Så hun går i vuggestue stadigvæk.

Interviewer: Er det også her i området?

Father (Mikkel): Det er også i området, det er 1 km hvis man kører i bil nærmest.

Daughter (Sandra): Man kan gå derhen på 5 min.

Father (Mikkel): Det er lidt hurtigere at gå derhen faktisk fordi der er noget sti og sådan noget. Og i bil skal man køre udenom så det er en omvej.

Interviewer: Hvor kommer i oprindeligt fra? Er i fra omegnen?

Father (Mikkel): Naaj. Mor er opvokset i Haslev. Og jeg er opvokset i Sydhavnen. Og Sandra er opvokset...

Daughter (Sandra): Ja det er vel her, altså, det ved jeg faktisk ikke selv.. Da jeg var helt lille så boede jeg i Haslev.

Father (Mikkel): Ja så var du i Haslev, og så Sandra har også en storebror som er flyttet hjemmefra som opvoksede i Haslev og så flyttede de hertil.

Daughter (Sandra): Så jeg er opvokset her.

Father (Mikkel): Ja du er opvokset her. Du var jo ik særlig gammel da det kom til stykket.

Interviewer: Hvis I skal prøve at beskrive det kvarter i bor i, hvordan vil i gøre det?

Father (Mikkel): Selve kvarteret er et meget roligt kvarter, et villakvarter ikk'. Selve det området vi bor i er en lukket grundejerforening så der er ikk nogen veje. Det var også derfor vi valgte at bor her, det er meget ugeneret. Men til gengæld for os ligger det meget centralt som er meget vigtigt for os også for børnene også hvis de skal ind til byen eller noget. Så har de stationen ind hurtigt til byen. Vi kan selv stå på Rådhuspladsen på cirka 17 min hvis vi vil den vej ind med bil. Samtidig med så vil vi godt bo centralt for indkøbsmuligheder. Vi har Fields, Fisketorvet og Bellacenteret osv. Så det er et roligt kvarter men samtidigt tæt på byen.

Daughter (Sandra): Ja og flinke mennesker.

Interviewer: Hvad er det for en type mennesker...?

Daughter (Sandra): Det er nogen.. ja man kan snakke med de fleste. Det er ikke. Hvad kan man sige... Loyale.. nej troværdige..

Father (Mikkel): Ja troværdige, ja det kan du godt kalde det...

Daughter (Sandra): Bare nogen man føler man er trygge ved. Dem der bor her.

Father (Mikkel): Kender hinanden godt.

Daughter (Sandra): Der er mange børnefamilier.

Father (Mikkel): Da vi flyttede ind så var vi faktisk den eneste her nede i denne her ende nogen med små børn. Men så har der været en del udskiftning. Vi har fået 5 børnefamilier ind siden vi flyttede ind. Så man kan sige der er kommet et generationsskift i grundejerforeningen, som jo består af 36 huse, 36 parcel, så det er ikke stort, altså 18 dobbelthuse ikk. Og siden da er der sket en hel masse hernede. Og netop ved at vi har bygget en fælles legeplads så har vi, alle os unge kan man sige, så kender vi hinanden godt.

Interviewer: Så I har et form for fællesskab...?

Father (Mikkel): Ja men vi har fællesarbejde, temaarbejdsdag, sommerfest. Så det er de samme mennesker der er ude og hygge sig på den måde. Men vi boede jo, hvis man skal tage hele historien, vi boede jo lige her, ikke mere end 1 km væk. I en etage ejendom. Lone og jeg flyttede sammen der, så boede vi der nogle år, men vi ville godt have et hus. Og vi var ude og kigge på forskellige huse, og så faldt vi for det her nede fordi Sandra har gået i dagpleje hernede. Og så var vi ude og kigge på et andet hus i grundejerforeningen og fandt ud af det her var til salg. Og det var netop det der med at vi ville ikke væk fra børnenes skole, så vi kunne bibeholde dem i den skole, og det var til at komme frem og tilbage på den sti der løber lige herovre, der kan du kigge hele vejen til skolen. Mere eller mindre uden at skulle over nogle store veje. Man skal over nogen, med bomme og det hele..

Daughter (Sandra): Det var vel både fordi vi ville flytte i hus, men det var vel også selve området.

Father (Mikkel): Det var det også.

Daughter (Sandra): Jeg vil sige jeg synes ikke man var lige så tryk der som man er her.

Interviewer: Altså der hvor i boede før?

Father (Mikkel): Ja det var lidt mere socialt boligbyggeri, i etageejendom, der var lidt uro lad os sige det sådan på pæn dansk. Hernede har vi jo også hele Vest Volden som løber hele vejen ud til Glostrup, så hvis man vil cykle eller løbe en tur er der i hvert fald plads nok.

Interviewer: Men denne her følelse af usikkerhed, var det også en faktor for jer?

Father (Mikkel): Det var en faktor da vi flyttede, der var uro i opgangen. Vi havde nogle overboer der valgte at opfører sig på en måde som vi ikke synes var særlig sjov, hverken for vores børn eller os, med unger der råbte og skreg. Der blev lavet ting i opgangen og ting udover altanen. Så vi var trætte af at være der. Og valgte så, med den baggrund, at finde noget andet. Man var ikke tryk når man kom hjem om aftenen, eller hvis ungerne skulle ned og lege, man ville ikke lade ungerne gå ned selv. Så det var helt klart en faktor i at vi flyttede.. Vi følte os ikke helt trygge.

Interviewer: Og det, hvad kan man sige, når man har boet et sted i langt tid, så kender man jo godt de forskellige området i nabolaget. Hvis I skulle give en kort karakteristik af de områder der ligger omkring jer hvad er det for nogle typer steder?

Father (Mikkel): For mig skiller helt klart oppe ved stationen hvis vi skal tage det helt deroppe.

Interviewer: Altså ved selve banen.

Father (Mikkel): Ja hvis du er på denne her side af banen er det stille og roligt. Hyggeligt kvarter, søde mennesker i området, man hilser, nogen gange så vinker man lige. Hvis man kommer over på den anden side af stationen så er det mere råt. Så er du oppe i det vi kalder Store Hus. Der er mange 2. og 3. generations indvandrere, de behøver som sådan ikke udgøre en fare, men der er ballade deroppe. Der er nogen gange nogen der gør nogle ting som er ikke er så positive, man har brugt mange penge på Avedøre station for at gøre den mere sikker og mere hyggelig. Så det er klart et sted vi ikke ønsker at vores børn render rundt på den side af stationen i den periode vi har boet her. Så det skiller...

Interviewer: Den folkeskole du gik på, hvor ligger den i forhold til?

Daughter (Sandra): Den ligger, altså der ligger stationsbyen på den ene side og så vi ligger på den anden side. Og så ligger så Byvej, som den hedder, den er ligesom den vej. Og den lå rigtigt tæt på hvor vi boede før.

Father (Mikkel): Skolen...

Daughter (Sandra): Ja. Det er vel 1½ km fra. Så det var tæt på.

Father (Mikkel): Men stadigvæk på den gode side af stationen, hvis vi skal tage stationen igen.

Daughter (Sandra): Altså.. Der var ikke rigtigt noget der. Det var ikke fordi jeg følte mig utryk ved at komme i skole.

Interviewer: Man lærer jo også sit kvarter at kende...

Daughter (Sandra): Ja det var også det. Hvis man kender nogen så er det jo noget helt andet.

Interviewer: Kunne I forestille jer at I vil flytte herfra?

Father (Mikkel): Vi har da drøftet det meget luftigt. Hvad er det man skulle flytte for.. Hvis vi skulle flytte så er det ikke for at få mere plads, men meget praktisk for at få 2 toiletter. Vi er snart 4 mennesker med den lille. 4 mennesker om morgenen så vil det være for at få et ekstra. Og der ligger et hus hernede der faktisk har det også dobbelthuse, nej faktisk rækkehuse. Men jeg vil være meget kede af at flytte, og det er begge to enige om, vi kan godt lide området, vi kender folk nu, det der med vi først skal til at lære at kende hinanden igen, nogen nye mennesker. Vi er på god fod med alle, det der med at flytte i parcelhus med 1000 kvm have, nej tak, der skal holdes, det er ikke os. Men samtidig med så har du de høje hække, så du får ikke det samme naboskab.

Interviewer: Så det betyder ret meget det sociale element... Hvilken transport muligheder har I herfra?

Daughter (Sandra): Det meste, undtagen metro og fly. Der er jo

busser oppe fra stationen og tog. Der kører så kun et tog, altså A-toget, det der regionaltoget.

Interviewer: Det kører regelmæssigt.

Father (Mikkel): Ja hver 20min

Daughter (Sandra): Ja hver 10min.. Det er lidt forskelligt. Lige for tiden er det ret svært at regne med. Men ellers er det hver 10min. Det jeg synes kan være irriterende er at det kun er A-toget der kører herfra.

Interviewer: Hvorfor det?

Daughter (Sandra): Det er vel fordi at...

Father (Mikkel): Hyppigheden...?

Daughter (Sandra): Den kommer bare ikke alle de steder hen som jeg føler at kunne være rart ift. KBH hovedbanegård. Men der har man flere valgmuligheder, der kører alle tog jo fra, men her har man kun et tog at tage med.

Interviewer: Det er ikke noget busserne kan..

Daughter (Sandra): Nej, der kører 2 busser.

Father (Mikkel): Så har vi jo så bilen og cykkelmuligheder. Så man kan sige vi kan tage det meste og komme hurtigt rundt herfra.

Interviewer: Hvad for nogen transportmidler bruger I så rent faktisk i jeres hverdag?

Daughter (Sandra): Jeg bruger lidt af det hele. Hvis jeg starter med cyklen. Jeg bruger den ikke lige så meget som da jeg gik i folkeskolen, for der cyklede jeg jo hver dag, men nu tager jeg jo så toget. Men det jeg gør, er at jeg cykler til arbejde. Jeg kunne godt tage toget et stop, men jeg vælger så at cykle, også hvis jeg skal et andet sted hen. Men ellers så går jeg op til toget. Og så, altså når jeg skal i skole, jeg kan jo så ikke kører i bil endnu, det er sådan mere jer...

Father (Mikkel): Ja vi har en bil hver. Og vi tager bilen på arbejde.

Interviewer: Jeres transport foregår altid i bil?

Father (Mikkel): 100 %

Interviewer: Hvad med andre aktiviteter?

Father (Mikkel): Jamen de andre aktiviteter der er så er der jo fodboldtræning og det er enten bil eller cykel. Alt afhængig af hvor det er og hvor meget tid man har. Og ellers jamen så er der ikke rigtigt andre fritidsaktiviteter andet end grundejerforeningen hvor jeg sidder i bestyrelsen. Og min kone, der er heller ikke rigtigt nogen, på grund af den lille har vi ikke så meget tid til det.

Daughter (Sandra): Det er egentlig altid bil fordi det altid ligger et godt stykke væk. Alt det vi skal. Gør det ikk?

Father (Mikkel): Jojo, hvis det er familie eller ud og handle. Så handler vi lokalt deroppe. Der ligger en Netto og en Lidl ved stationen. Men ellers er det i bil, hvis vi skal hen i Sandra's arbejde og handle, der ligger sådan et center. Så er det altid bil.

Interviewer: Er det normalt for kvarteret, at det er den måde det foregår på?

Daughter (Sandra): Jeg tror der er mange der tager toget.

Father (Mikkel): Jeg ved i hvert fald hvis vi sådan tager rækken hen ad. Nummer 2 kender vi ikke så meget til. Nummer 4, Dorte, tager altid toget. Nummer 6, cykler eller køre i bil på arbejde, det veksler lidt på grund af vejret. Hun tager cyklen op til stationen og så tager toget. Og dem i nummer 8 tager altid biler, ved jeg de har 2, så de er ligesom os. Og vores naboer er pensionister. Og så er

der dem der derovre, de er unge børnefamilie, der den ene tager toget og den anden tager bilen. Så det er sådan lidt, der er altid en bil involveret kan man sige. Men der er nogen af dem, kvinderne, der tager cyklen hele vejen eller op til stationen fordi de måske er på nedsat tid.

Interviewer: men det afhænger selvfølgelig også af hvor arbejdspladsen ligger.

Father (Mikkel): Ja der er flere af dem der arbejder inde i byen ved jeg.

Interviewer: Men der er ingen af jer der rigtigt vil, det vil være for bøvet simpelthen?

Father (Mikkel): Lone har cyklet før, mens hun arbejdede der hvor hun arbejder nu, fik så muligheden for at få bilen nummer 2, hvor hun så ½ cyklet og ½ kørte i bil, men efter vi har fået den lille så har det været fuld bil for simpelthen tidsmæssigt at kunne nå at hente indenfor normal lukketid osv.

Interviewer: Er i begge i fuldtidsstillinger?

Father (Mikkel): Nej Lone er på 33½ time. Det ligger sig på den måde at hun holder fri hver 2. mandag. Det er ikke sådan noget med at gå i stedet for kl. 16 kl. 1545 eller noget. Der har man så valgt at holde en fridag hver 14. dag. Men jeg arbejder fuldtid.

Interviewer: Vil i sige økonomi og transport hænger sammen for jer. Fordi 2 biler jo ofte er en økonomisk belastning.

Father (Mikkel): Jamen det er da også det hvis der skulle blive noget, hvis en af os skulle finde et nyt arbejde eller gå ned i løn, så er det den ene bil der ryger. Altså, sådan er det, det ved vi også godt. Det hænger sådan sammen at vi ser det som vi har den gode at kunne gøre det som vi vil.

Interviewer: Det hænger lidt sammen med den snak vi havde ude i køkkenet (før interview start). På den ene side har man tiden og på den anden pengene. Og så må man finde en balance man kan acceptere.

Father (Mikkel): Lige nøjagtigt, og lige kan man sige for os er tiden meget vigtig, og så kan det godt være man bliver nødt til at sige i privatøkonomien at lige nu er der nogle ting man ikke kan, men er det vigtigere for os at have den fleksibilitet også i weekender hvis man skal køre Sandra til vores ældste søn eller et eller andet.

Interviewer: Tegneøvelse (instruktioner til opgave osv.)

[der tegnes kort tegner...] [starter med at gennemgå Sandra's tegning]

Daughter (Sandra): Jamen jeg har startet med at tegne den rute jeg tager både frem og tilbage mandag til fredag.

Father (Mikkel): Jaja, men du går op til stationen...

Daughter (Sandra): Ja jeg går op her og så tager jeg tager jeg toget, og så er der en sti, det er faktisk sådan et ok godt stykke man går. Så tiden med at gå både til og fra toget tager nok et 10-15 kvarter til sammen. Og det tager så kun 5 min med toget. Og så er der her, der cykler jeg så ud mod den store vej, som hedder Gammel Kongelandsvej, og så cykler jeg bare langs vejen. Og det tager et kvarter at cykle på arbejde. Og det er så fredag lørdag.

Interviewer: Kunne man forestille sig, lige bortset fra skolen, førhen da du havde flere veninder du boede i området, vil det så altid være den samme vej du tog for at komme til dem?

Daughter (Sandra): Øhm, ja. Der var en veninde, hende der er taget til USA nu, hun boede af en vej der ligger lige hernede, rigtigt tæt på, 3 min at gå derhen. Og der gik jeg for det meste den samme vej, det er også den sti der går hen til vuggestuen, så det er sådan set den samme vej jeg har taget.

Interviewer: Så det har været for at komme hurtigst muligt frem..

Daughter (Sandra): Ja.

Father (Mikkel): Hvis du går over mod hende der flyttede til Næstved. Så tog nogen gange den samme vej selvom hun boede længere væk. Og grunden til det?

Daughter (Sandra): Jaa.. Det ved jeg ikke. Det er den vej man kender, det er egentlig bare langs en cykelsti. Ej, der har faktisk været 2 veje jeg har blandet når jeg skulle i skole. Og det var at en vej man kunne tage, hvor man kører over en vej, og der er en sti der kører under vejen en tunnel eller så kunne jeg tage en sti for jeg forsætter af vejen, hvor jeg bare går over vejen. Jeg ved egentlig ikke hvorfor, men det er bare sådan forskelligt hvad jeg har taget. Det har noget af gøre med om jeg har gået eller cyklet, når jeg bare går over vejen så har jeg gået til skole.

Interviewer: Ja, fordi når man er på cykel så behøves man ikke at stoppe?

Daughter (Sandra): Ja så tager man jo bare lige cykelstien. Men jeg har ikke tænkt så meget over det, jeg har bare taget en af vejene.

Interviewer: Men det er egentlig ret tit på en eller anden måde så bliver der et eller andet der bare bliver det normale at gøre og bliver det en vane som man udfører ubevidst. Der er også nogen der har en tendens med at tage en vej på arbejde og en anden vej hjem og de har nogen gange svært ved at forklare hvorfor de ikke bare tager den samme vej tilbage, for det kunne de lige så godt. Men på en eller anden måde er det blevet en vane eller rutine for dem, det er bare den vej man kører på arbejde og hjem. Og måske engang for lang tid siden var der noget der gjorde at man netop gjorde det på den måde, men det er nu glemt og nu gør man det bare på den måde. Så behøves man ikke tænke over det, og man kan slå autopiloten til.

Skal vi prøve at se din (far).

Father (Mikkel): Jamen vi bor her. Vi starter her, den vej vi kører mest, det er jo så 5 gange i bil til og fra arbejde. Men om morgenen gør vi lige et stop hvor vi skal aflevere Lise i vuggestue. Og ellers ud fra hjemmebasen så kører jeg også ud og besøger min mormor jævnligt i weekenden. Og så bliver det også nogen gange til en gåtur i weekenden. Hun bor 10km herfra. Og så vil jeg gerne afsløre hun bor lige ved siden af en station og det gør vi også... Sååå hvorfor grunden til vi kører i bil? Jamen det er fleksibiliteten, det med at man ikke er afhængig af toget og hvis man er på vej hjem så har man muligheden for at lave det der svinkeærinder. Men vi har også nogen gange helt med vilje taget toget, for at Lise oplever noget andet, men det er kun på grund af hende, ellers vil jeg have taget bilen. Hun synes det er lidt sjovt, så tager vi det. Men så her hjemme fra så tager vi også barnevogn klapvogn lige her op lokalt, for en lille tur ud af det. Og så med cykel eller bil til fodbold om mandagen. Og som sagt gåturene i området i weekenden. Det er det normale i løbet af en uge.

Interviewer: Ja, kunne du finde på at variere ruterne?

Father (Mikkel): Ja det kan jeg godt. Hvis jeg ved at der fx. når man sætter sig ind i bilen og skal køre over til vuggestuen hører i radioen at der er et eller andet trafikmæssigt. Så i stedet for at køre op over Roskildevej og op til Ballerup så kan jeg køre hele vejen den modsatte vej, kan man sige, mod Roskilde og mod Ballerupgrenen og den vej ud fx. Ellers hvis jeg kommer ud på motorvejen og jeg kan se at den er blokeret så kan jeg godt finde på at køre en anden vej. Hjem, der kører jeg så at sige altid den samme vej fordi der er sjældent så meget trafik, altså det er den samme vej som ud, men det er mere om morgenen der kan være nogle blokeringer fordi der er sket nogle uheld. Men vejen hjem altid den samme vej fordi det er normalt det der er den hurtigste - det er som regel det jeg går efter, at komme hurtigt hjem.

Interviewer: Og det gælder også jeres andre gøremål..?

Father (Mikkel): Jamen det er det samme ikk. Kører hen det samme

sted og nogenlunde det samme sted ved man de har varerne og så hurtigt hjem igen. Jep.

Interviewer: Hvordan i weekenderne, har i nogen typiske ting i gør i weekenderne.

Father (Mikkel): Typisk.. Meget børnefamilieagtigt. Der skal jo købes ind til noget mad, gøres noget rent og vaskes noget tøj, alt det der. Så ja det er der. Det kører meget sådan, kan man sige, som man siger at børnefamilier kan lyde lidt kedelige.. Det er den samme trommerum ikk. Derfor skal man også huske at lave noget andet en gang i mellem for ellers kan det blive for ens. Men det er da rigtigt, det er på vejen hjem fredag handle lidt og så op igen lørdag og få handlet det sidste. Og så få gjort rent og vasket lidt tøj og lavet de ting og så er det lørdag eftermiddag og så kan man måske begynde at holde weekend. Men så er der nogen gange man har gæster eller så skal vi ned til svigermor, det sker måske kun engang hver anden måned, hun bor helt nede i Hasløv eller så er det man skal om søndagen cykle en tur eller hvis der er børnegudstjeneste tage i kirke eller et eller andet.

Interviewer: Hvad med jeres sociale netværk, venner og familie, hvor meget og hvor ofte er det en del af jeres hverdag?

Father (Mikkel): Nej det er det ikke, det er nok også derfor vi godt kan lide det her i grundejerforeningen. Det er sådan jeg ikke har nogen forældre, jeg har kun mine bedsteforældre tilbage, dvs. Lises oldeforældre. Men Lone's mor lever endnu nede i Hasløv og Lone har man søskne. Jeg var enebarn og min mor var enebarn så på den måde er der ikke nogen stor familiekreds på min side. Men de bor tæt på, min morfar bor på plejehjem og min mormor bor stadig hjemme her i Sjællør og Sydhavnen. Men svigermor bor helt i Hasløv så hende ser vi kun engang i mellem og Lone's søskne ser vi også kun når vi er dernede eller i julen. De bor spredt Holbæk, Nestved, Køge. Så på den måde er det dem i grundejerforeningen vi ser en del del..

Daughter (Sandra): Ja så der er en ok vennekreds.

Father (Mikkel): Jaja der er også noget vennekreds og sådan nogle ting. Men dem ser vi måske engang hver 3. uge. Vi kan godt have et par weekender hvor der ikke sker så meget, men så er der noget andet i grundejerforeningen eller andet regi. Altså det er meget sjældent hvor vi har en weekend hvor der ikke sker noget i.

Interviewer: Men grunden til du nævner det her med grundejerforeningen osv. er det fordi der ikke er transport involveret? At det er meget tættere på.

Father (Mikkel): Det er ikke valgt på den måde, men det er valgt ud fra der er kommet nogle børnefamilier der er børn på Lises alder. Og jeg sidder i grundejerforeningen så har man lidt større berøringsflade ikk. Så på den måde er der. Men det er ikke valgt... Det er ikke sådan man vælger nogen fra, selvfølgelig kunne det være rart hvis svigermor boede 5km herfra, så var man måske mere dernede.

Daughter (Sandra): Kan man ikke også sige det er derfor vi ikke ser dem så meget? Eller vi har jo Lise, hun er jo lille, så der er meget at se til.

Father (Mikkel): Jo det er jo det der gør at hendes sovetid lige er mellem 12-15, så er vi i Hasløv kl. 16. Så skal vi jo næsten hjem, vi kører hjem kl. 17 for at lave aftensmad. Så vi har da besøgt svigermor mere end vi gør i øjeblikket, det må jeg sige, men ellers er det ikke... Vi kan godt lidt i weekenden, når vi har overstået det praktiske, men vi er også gode til at holde os selv i ilden herhjemme. Specielt om sommeren herhjemme i haven ikk.

Interviewer: Hvad med det lidt mere ekstraordinære, ferier eller skolen eller arbejde, hvor er i er væk læængere tid af gange. Er det noget der sker?

Father (Mikkel): Ja vi plejer at have sådan en tur om foråret hvor vi er afsted en weekenden. Gennem Lone's arbejde eller lejer selv. Så har I været sted, kun en enkelt gang, til Paris. Og så har vi altid

sommerferie, der tager vi altid 1 uge afsted, det vil vi altid for at koble helt af. Går man hjemme i 3 uger kan man altid finde på noget af lave ikk. Og næste års ferie er allerede booket, 1½ uge nede sydpå.

Interviewer: I er sådan planlægger fremad?

Daughter (Sandra): Vi planlægger meget. Gør vi ikke?

Father (Mikkel): Lad os sige det sådan: Vi er nok nogen der er gode til at planlægge. Vi har en familiekalender der hænger derude, for ellers er det svært at med alle de der aftaler, møder, forældremøder og bestyrelsesmøder...

Daughter (Sandra): Altså det er ikke for meget men jeg føler der er meget styr på det...

Father (Mikkel): Der er styr på det, vi bliver ikke overrasket.

Interviewer: Hvordan planlægger i jeres dag. I har den fysiske kalender hvor i skriver ind...

Father (Mikkel): Ja du står der. Ja det er sådan noget at skrive ind. Og i går jamen der var et firmaarrangement og der er også et på torsdag. Alt sådan noget kommer ind så også hvis man for Sandra's skyld har overblikket over hendes aktiviteter. Jeg arbejder med shipping og logistik og Lone arbejder med regnskaber, så vi er meget bokstænkende, især jeg. Så vi kan godt lide at have systemer og have et overblik. Og derfor planlægger vi fremad i vores hverdag.

Interviewer: Men har i udviklet jeres eget system for at gøre tingene på?

Father (Mikkel): Det tror jeg alle gør. Alle har hver deres individuelle.. Sandra har sit, når hun flytter hjemmefra har hun stadig sit. Og du har sikkert dit. Så er der måske nogen der ikke har det, men det er vel også et system ikke at have det. Men der kan vi bedre lide at have - vi er nok de mennesker der ikke sidder til 2 dage før vi skal på ferie når man har børn og nu er vi klar til at tage på ferie og siger nu er vi klar til at tage på ferie lille du. Når hvis man er 2 voksne så kan du bedre, nåh nu har vi ferie på lørdag hvor skal vi rejse hen? Så har man den frihed. Så vi har et system, det kan man sige.

Interviewer: Så har i overblik over de her aktiviteter på den længere sigt. Men hvad med den daglige detail planlægning, hvordan foregår det?

Father (Mikkel): Men det er fast jeg altid afleverer om morgenen og det er fast at Lone altid henter. Det er simpelthen arbejdsmæssigt og at hvordan vi er som mennesker om morgenen. Ja sådan er det. Og nogengange handler Lone på vej hjem og når jeg kører fra arbejde så plejer jeg lige at sende en SMS og sige så kører jeg, er der noget jeg skal have med.

Daughter (Sandra): Det er meget blandet.. Sådan implusivt.

Father (Mikkel): Jojo så handler Lone lige, ellers så handler jeg lige...

Interviewer: Men er det noget i koordinerer.. eller er det bare så gør i det bare...?

Father (Mikkel): Nej Lone handler bare nogen gange på vej hjem, det er også hende der laver mest mad. Jeg gør tit det jeg lige sender en SMS fordi det kan nogen gange være 1620 eller 1630 jeg kører hjem så er det meget rart lige at vide. Så skriver jeg, jeg kører nu, så nogengange ved jeg der ikke skal handles eller skriver jeg er der noget der skal handles, jeg skal lige købe nogle småting. Så kommer der nogengange en SMS tilbage hvis der er et eller andet. Så det er lige lidt mere, nååh ja der skal handles, så gør vi det. JVi søger meget at handle i weekenden lidt større. Vi kan godt afsløre vi har en madplan. Den laver vi lørdag morgen, fordi vi kan netop ikke, Lone hun laver en del af maden så hvis hun skal bruge 3 kvarter på handle og gå kl. 16 så kan hun næsten ikke nå at hente

Lise før det er for sent. Så der sætter vi os lige ned og planlægger hvad vi skal have og får købt ind, men det er klart at du kan jo ikke købe fisk om lørdagen til om onsdagen.

Interviewer: Men hvordan planlægger du så? Er det lige som forældrene gør?

Daughter (Sandra): Jeg synes ikke at jeg gør det på samme måde. Jeg er jo inde i det med madplanen, jeg er jo inde i familien, også med hensyn til kalender. Det med arbejde er ikke noget problem, jeg plejer selv at have styr på tid og hvornår jeg arbejder.

Father (Mikkel): Det er nok mere for vores skyld den kalender hænger derude.

Daughter (Sandra): Ja så de ved det hvis jeg nu har taget en ekstravagt, det har jeg 100% styr på inde i mit hoved. Så skriver jeg det eller fortæller det hvis de også skal vide det. Men nææ jeg har ikke så mange ting så jeg har ikke behov for det.

Father (Mikkel): Så kommer du hjem og fortæller jeg har taget en ekstravagt eller i skolen har vi aftalt. Så siger jeg kan du ikke lige skrive det i kalender, det er mere fordi sådan 3 uger frem i tiden du ved så har jeg glemt det og så har jeg fx. fået sagt ja til at Sandra kommer med i aften når vi skal ud og spise hos nogen. Så det er mere for vores skyld. Det er mere vores redskab. Man kan sige Sandra du er meget selvkørende på det område.

Daughter (Sandra): Også med hensynt til skole der har jeg selv styr på hvornår. Der er jo en hjemmeside der hedder Lektio for alle gymnasier, der er styr på det derinde ikk. Der er mange af de ting jeg skal bruge står derinde.

Interviewer: Fordi man kan vel sige at du er ikke på samme måde afhængig af familien, du kan komme rundt selv og styre dine egne aktiviteter i vid udstrækning. Men er der nogen ting hvor det er nødvendigt at du bliver kørt?

Daughter (Sandra): Det med at blive kørt, fx. har der været nogle få gange til og fra arbejde, der har det været vejrsmæssigt.

Father (Mikkel): Eller hvis du har en eller anden årsag, fx. noget med cyklen, eller skulle køre direkte fra skolen. Eller hvis man arbejder til kl. 20 om aftenen så kommer vi.

Daughter (Sandra): Så har det været noget ekstra. Det er ikke sådan noget vi plejer. Så jeg tager egentlig selv af de ting, hvis jeg skal nogle steder hen.

Interviewer: Jeres planer og systemer er den underlæggende ide at spare tid?

Father (Mikkel): Mest mulig ud af tiden.

Interviewer: Hvad synes I hvad er vigtigt at have tid til i hverdagen?

Father (Mikkel): For mig personligt er det vigtigt at have tid til hinanden. Det er noget jeg prioriterer højt. Det der med at man lige når og komme hjem og spise sammen. Det er for mig vigtigt. Hvis man skal tage arbejdet, så kan jeg sagtens finde på at hive computeren frem når den lille er gået i seng. Det sker da jævnligt. Og så sidder vi bare alle sammen hernede og hygger os hvor jeg så sidder og arbejder samtidigt. Det der med at komme hjem og bruge tiden på det, det er noget af de jeg synes er vigtigt. Og så netop komme, og det er derfor jeg nogengange siger, så lad os lige sørge for at planlægge.

Interviewer: Så på den måde er i gode til at synkronisere jeres individuelle skemaer for at have meget tid sammen?

Father (Mikkel): Nej det ved jeg ikke. Sandra er ikke afhængig af os. Det er ikke sådan at vi siger nu skal du drikke the sammen med os. Sandra ved godt vi synes det er hyggeligt. Så vi sidder da meget sammen når Sandra er hjemme. Men hvis Sandra skal noget andet, skal hun noget andet. Men Lone og jeg har det sådan at når man har været igang siden kl. 8 om morgenen og Lise er lagt i

seng, så det er det vi prioriterer at sidde der og se lidt tv, få en kop the og snakke.

Interviewer: Vil i sige i har meget faste roller i familien, er det mejslet i sten?

Father (Mikkel): Det vil jeg lade Sandra vurdere, jeg tror godt jeg kender svaret, men jeg vil høre hvad du synes.

Daughter (Sandra): Ja det kan godt være der er nogen der har, men man kender hinanden godt. At nogen, at vi har nogen ideer om hvordan vi er som personer, men jeg synes det kan være meget blandet.

Interviewer: Det kunne være praktiske opgaver.

Daughter (Sandra): Jeg synes vi alle sammen hjælper hinanden rigtigt godt. Det er ikke sådan at.. Der er nogle ting som fx. at min mor laver mad for det meste, men ellers er vi rigtig gode til at hjælpe hinanden. Men hvis den person er syg eller træt så kan en anden person få tjansen.

Father (Mikkel): Det med at springe ind og hjælpe hinanden det er nok noget af det jeg anser som en familieværdi. Men helt klart hvis man tager det Sandra siger, så er det nok helt klart Lone der laver mest mad. Men når der skal klippes hæk, slås græs eller vaskes biler, så ved vi også godt hvem det er. Man lærer hinanden at kender og så ved man at man har nogle spidskompetencer og så er det det man går efter. Det er da helt klart at jeg tror da heller ikke jeg har den store interesse i at lave mad det interesserer mig ikke. Men så er der nogle andre ting der interesserer mig så laver jeg dem. Så ja der er nogle faste ting,... underbevidst. Men som Sandra siger kan vi sagtens hjælpe hinanden.

Daughter (Sandra): Ja vi kan tage hinandens roller.

Father (Mikkel): Det er ikke sådan man sidder i sin netundertrøje og siger... Tværtimod syens jeg det skal være lige og sætte sig ned samtidig og så kan det godt Lone laver mad og jeg leger med Lise eller omvendt eller Sandra der tager sig af hende og Lone der vasker noget tøj.

Interviewer: Grunden til jeg spørger er fordi jeg ser i mange familier at roller i hjemme og aktiviteter det typisk er en person. På den måde har vi indrettet vores liv efter nogen helt faste mønstre som bare kører på skinner derudaf. Jeg synes det er interessant at hvordan de egentlig er opstået de ting. Hvordan det egentlig er endt som det er endt, uden at det skal lyde definitivt.

Father (Mikkel): Det er det helt klart. Det med at hente Lise er helt klart fordi jeg er A menneske og Lone er B menneske. Så hvis Lone skulle aflevere så ville hun komme sent på arbejde. Og det med mad er fordi Lone er bedst til det.

Daughter (Sandra): Vi har vel prøvet os frem. Jeg tror vel det er det man gør. Hvis man skal sige sådan starter vi, lad os sige du har prøvet at hente hende og Lone har prøvet at aflevere. Og så har man set hvad der er bedst.

Father (Mikkel): Det giver også mig en fleksibilitet i at jeg arbejder nok noget mere end Lone gør. Så dvs. hvis jeg skulle aflevere Lise kl. 630 hvor de ikke har åbent. Så jeg har mulighed for at blive lidt længere. Men så har Lone ikke mulighed for at blive længere, men så kan man sige hvis hun har behovet så henter jeg. Men hvem ved hvis jeg nu skulle sortere vasketøj Lone ville brokke sig lidt, så hun ved godt at det måske ikke er mig der skal sortere det, men mig der skal sætte det i vaskemaskinen og tage det ud og hænge det op. Så man finder nogle ting. Lone skal måske ikke klippe hæk, men hun er drøngod til at rive måske. Altså på den måde finder man nogle ting, som Sandra siger man lærer hinanden at kende, når man flytter sammen så finder man ud af ja det der tror jeg ikke du skal lave fremover det gør jeg. Lone siger hun aldrig har været så glad for at hun bad mig om at pudse vinduer, det har jeg gjort en gang, og nu gør vinduespudseren det ikk. Jeg gider ikke pudse vinduer, men det er mig domæne, det var ligesom det jeg skulle lave, så måtte jeg jo så bestille en vinduespudser.

Interviewer: Så det er noget med nogle interesser, men også spidskompetencer, der er noget vi er bedre til end andre ting.

Father (Mikkel): fuldstændig. Det nytter jo ikke noget to flytter sammen og ingen af dem gider at vaske tøj, gøre rent eller lave mad, jeg tror ikke det holder i længden.

Interviewer: Men fx. nu tænker jeg dengang du startede med at arbejde i føtex. Det med man prøver sig frem. Men fx. dengang du så startede med at arbejde i fotøx hvordan fandt du så ud af vejen, skulle du tage toget, bussen eller cyklen. Prøvede du dig frem eller var det ud fra du havde været der før?

Daughter (Sandra): Det var det med jeg havde været der før. Det med at køre langs vejen var ligesom noget af det jeg vidste i forvejen, det måtte nok være den hurtigste vej. Fordi der er en anden vej hvor jeg faktisk kan køre langs en cykelsti ned til min folkeskole og så køre ned af en anden sti og over et kryds. Altså den vej kunne jeg også tage, men jeg ved ikke hvorfor det var bare den langs vejen. Det var bare den vej, jeg har bare tænkt det var bare lige ud.

Interviewer: Nu siger du det er mere cykelsti. Så det kunne også være noget med trafik.

Daughter (Sandra): Altså det er jo en mulighed at tage den vej, men jeg føler det er en omvej og køre ind af alle mulige steder. Jeg tror faktisk aldrig jeg har kørt den vej. det er bare fordi jeg kender området så kender man småvejene. Jeg har bare tænkt det var nemmest og hurtigst.

Interviewer: Hvad laver I ellers når I transporterer jer?

Daughter (Sandra): Enten sidder man sammen med andre man kender. Eller jeg har det meget med at høre musik når jeg ved at jeg skal være alene i et stykke tid. Fx. i tog eller når jeg har taget til Næstved, det er et stykke det er 1½ time. Nogen læser bøger, jeg hører musik når jeg skal sidde selv.

Interviewer: Men når du tager i skole er det for kort til musik?

Daughter (Sandra): Nææ jeg hører faktisk tit musik når jeg skal i skole. Fordi så går jeg op til stationen og tager toget. Men hvis der er nogen jeg kender i toget så snakker jeg med dem men ellers har jeg det tit med at høre musik. Også hvis jeg bare cykler til arbejde.

Interviewer: Er det tidsfordriv? Eller er det afslappende?

Daughter (Sandra): Jeg kan rigtig godt lide musik. Det gør en i godt humør. Men det er vel også tidsfordriv, fordi tiden føles længere hvis jeg ikke hørte musik fordi så sad jeg bare og kiggede ud i luften. Så ja det er jo en form for underholdning på en eller anden måde.

Interviewer: Synes du når du skal et sted hen at det med at transportere dig er spild af tid?

Daughter (Sandra): Nogen gange kunne det være rart med en kort transport, men den forholdsvis ret korte afstand jeg har er det egentlig meget rart at man lige sidder der og hører musik.

Interviewer: Jeg tænker også det hurtigt kan blive et ritual. Man har lige den pause, man ved at man kan slappe helt af i 10 min.

Daughter (Sandra): Jaja. Istedet for så går man lige derovre. Jeg synes faktisk ikke det er så slemt, men sidde i et tog 1-1½ er lang tid. Hvis jeg ikke hørte musik der eller der ikke skete noget, ja så ville det føles som en evighed. Jeg skal have et eller andet.

Father (Mikkel): Det er vel også tiden. Det er den tidsalder vi lever i, tingene skal gå så stærk. Altså jeg tror hvis man går 20 år tilbage så kunne man måske køre 1 time i tog for at komme i skole eller bus eller whatever. Altså det tog en time. Hvor i dag skal man hele tiden være på, man skal hele tiden være aktiv og det er så spørgsmålet om det er sundt. Jeg tror måske om 10-20-30 år

at tingene hele tiden skulle være (duk duk duk) det tror jeg kan stresses en. Jeg tror det kan være sundt at have noget transporttid eller noget tid.

Daughter (Sandra): men jeg synes det kan være afslappende. Men så skal jeg bare have det musik i ørene. Jeg ved ikke om man kan sige man får det helt godt af det. Men man kan jo sidde en hel time det er selvfølgelig længe, det kan faktisk være rart, man er jo bare sig selv man sidder bare der og tænker eller slapper af uden at der er noget.

Interviewer: Men det er vel også at når man tager musikken i ørerne så lukker man sig inden i en boble, alt det der stresser en normalt det kan man komme væk fra. Ja det er ikke noget jeg er sikker på. Men der må jo være en grund til der er så mange der bruger musikken i offentlig transport. Sikkert også for at skabe afstand til andre folk og larm og alt muligt, men der kan også være noget afslappende eller afstressende ved at høre musik. Hvad med jer når I kører?

Daughter (Sandra): Det kan man vel godt sige...

Father (Mikkel): Jeg hører altid radio. Altså. Enten det ene eller andet. Men jeg vil da sige vi har haft snakken oppe på arbejde hvor nogen siger jeg vil ønske jeg kun havde 5 min hjem. Hvor nogen siger ja det er rigtigt, men til gengæld når vi skal over og hente børn så er vi jo på med det samme. Det er fuldstændig rigtigt, ikke så meget om morgenen, men om eftermiddagen, så kan det være rart at få de der 25-30 min afslapning i bilen hvor man bare sidder og slapper lidt af for så er man jo på når man er hjemme igen. Men jeg bruger så også jævnligt tiden et par gange om ugen på at snakke med mine bedsteforældre ikk. Ringer lige når jeg sidder i bilen fordi netop om aftenen, når man kommer til kl. 19.30-20 så skal man da ikke til at snakke i telefon... Så tager man den lige i bilen. Men det er ikke en ulempe og trafikken den kører og der ikke er kø så sidder man bare og slapper af og så sidder man bare og lytte til P1 eller P4 eller en CD og så... ja det synes jeg egentlig kan være meget rart. Og det kan også være rart hvis vi skal ned til svigermor at det tager de der 3 kvarter jamen så sidder man jo og slapper af og hygger sig og snakker lidt. Især hvis man har haft sådan en lørdag hvor der har været 117 ting, så har man da tid til at sidde og snakke i bilen ihvertfald. Så jo jeg ser både en fordel og en ulempe ved kort og lang transporttid.

Interviewer: Hvad med din kone?

Father (Mikkel): Jamen hun sidder også bare og hører lidt radio. Hun har de der 12-15 min så det er ikke så lang tid.

Interviewer: Hvor vil I sige for jer smertegrænsen tidsmæssigt ligger?

Father (Mikkel): Jeg vil sige max 3 kvarter. Så er det lang tid. Det kommer an på trafikken. Du kan have 3 kvarter hvor du kører 80 km og trafikken kører. Men hvis du har 3 kvarter i kø så ville det stresser mig. Jeg vil godt en lille smule tættere på, sådan 15-20 min, for hvis man regner det sammen over et hel liv, det ved jeg godt det skal man ikke, men så vil opdage hvor meget tid man bruger i en bil. Det er jo 5 timer om ugen i 40 uger om året, så det løber jo op.

Interviewer: Nogen gange kan man komme til at have ret lang transporttid. Når man går i folkeskole eller gymnasie så ligger det ofte ret tæt på. Men kunne du forestille dig at have en time i skole?

Sandra Nej, det tror jeg ikke, nej. For det første er det fordi det er om morgenen, man møder altid tidligt. Det er bare for lang tid om morgenen. Det er bare det hele, også fordi man er træt, jeg synes det er spild af tid.

Interviewer: Man kan sige minutterne bliver dyrere jo længere transporttiden er. Når man er i den høje ende gør de ondt. Så føler man det er spild af tid.

Daughter (Sandra): Også når det er skole og det er hver dag så synes jeg ikke det burde være så lang tid. Men det er jo hvor ens uddannelsessted ligger. Men når jeg er med i bilen og vi skal ned

til familie eller noget andet og det tager så lang tid, så har jeg ikke noget problem med det og det er en speciel anledning. Men når det er hver dag til skole eller arbejder så synes jeg bare det er for meget.

Interviewer: Er det så fordi det er familie hyggelig aktivitet mere end kedelig transport?

Daughter (Sandra): Ja det er jo det ekstraordinære. Man skal noget specielt. Der er jo en grund til det. Det er noget andet. Det i hverdagen det er for meget.

Interviewer: Men der er helt sikkert noget med det man forbindelse med hverdagen, rutinerne og det trivielle det i ens bevidsthed er noget kedeligt og det skal minimeres.

Daughter (Sandra): Jeg synes egentlig også det ville ødelægge meget af dagen. Altså hvis det er i hverdagen, det vil bruge meget tid.

Father (Mikkel): Men den dag du får et arbejde du brænder for. Jeg har en kollega der kører nede fra Lolland Falster.

Interviewer: Det afhænger af hvad man skal frem til.

Father (Mikkel): Det kommer an på hvis du nu fik et sted hvor du skulle bruge en time i transport og valget var at om at flytte hjemmefra. Eller hvis jeg nu fik tilbudt et job hvor det tog en time, så skulle vi købe nyt hus og Lise skulle i en ny institution og Sandra skulle i en ny skole. Det er klart så begynder man jo at overveje, det kommer an på hvilken forbindelse i livet, og sådan nogle ting. Så derfor vil jeg helt klart have den holdning 3 kvarter, men kom der noget andet så kunne da godt være jeg vil gøre det.

Interviewer: Ja det ville ikke være utænkeligt med det rigtige job at det kunne rykke jer?

Father (Mikkel): Ja det tror jeg godt det kunne.

Interviewer: Men særligt med livsfaser det må have stor betydning for ens transport hvordan den udformer sig. Om man har unge børn eller selvkørende børn.

Father (Mikkel): Det er klart hvis vi ikke havde Lise så ville vi jo også kunne se anderledes på tingene. Lone som er på nedsat tid, hvis hun sagde jeg er træt af mit arbejde jeg vil gerne finde noget andet, så skal hun jo hele tiden tænke på jeg skal stadig være i denne her nærhed af hvor vi kan hente Lise. Hun kan ikke bare sige nu tager jeg et job i Korsør. Så det spiller ind hvor man er i livet.

Interviewer: Det opstiller nogle bindinger. Har i nogen ideer om hvordan i kunne tænke jer det bliver når Lise er blevet ældre eller børnene er flyttet hjemmefra.

Father (Mikkel): De mål der ligger er at Lise skal starte i skole om 4 år og Sandra er 20 år. Hvis Sandra så stadig bor hjemme så har man muligheden for at sige nu flytter vi. For Sandra er så 20 og Lise er ikke startet i skole. Jeg vil sige det kan man også gøre så længe Lise er i de små klasser, men når man kommer op sådan 4-5 klasse så synes man skal køre folkeskolen ud. Det var også det valg vi havde med S og Sandra. Skulle vi flytte længere væk så skulle S flytte skole, Sandra var ikke begyndt der. Men vi valgte at blive i det her område fordi synes det gik så godt med S i skole. Men den dag Lise flytter hjemmefra det har vi ikke snakket om, men der er ikke noget decideret ønsker om at flytte på landet, det er der jo nogen der har, væk fra det hele. Men vi har snakket om at flytte op omkring mit arbejde fx. eller lidt længere ud, Måløv Ballerup området. Nogen gange når man går en tur falder snakker jo på det...

Interviewer: Tænk i den måde i har valgt at transportere jer på, føler i der er en form for status forbundet med det? Er der en underliggende kultur i jeres familie nabolag. OSv osv osv

Daughter (Sandra): Man kunne godt cykle, men det ville tage en ½ time. hvis man er villig til at cykle i skole så er man da velkommen

men jeg tror ikke lige det er mig. Der er muligheden i hvert fald. Jeg ved ikke om man kan sige sådan er det bare.

Father (Mikkel): Også fordi du har det her hypercard. Så kan du køre i alle zoner osv. Altså der er jo mange der ser bil som et status symbol og man skal have sådan nogle fælg. Hvis der er nogen bilforhandlere der spørger om jeg skal have et par fælg med så kigger jeg åndssvagt på ham og siger det giver mig da ikke en bedre bil. Så for mig er bil ikke et statussymbol jeg vil godt have.. for mig er det vigtigt at bilen starter. Man kan ikke have en bil der ikke starter hver morgen fordi man er afhængig af den. Jeg synes ikke herude, der er nogen der har 2 og der er nogen der har 1. Og i familien, nej, der er heller ikke noget med ej nu har vi to biler haha. Det er ren og skær at vi synes der er rart.

Daughter (Sandra): Vi gør det der er nemmest og det vi har det bedst med.

Father (Mikkel): Og før havde vi en gammel brugt vi købte billigt af en arbejdskollega til Lone. Og så fik hun smag for det og gik vi ud og købte en nyere. Det der var vigtigt var garantien og den er funktionsdygtig og vi er sikret i 5 årets garanti. Det var en Hyundai. Gå ud og køb en Golf til 60.000 mere det kan jeg ikke se, det er det der foran. Og måske en smule federe, men det er ikke det det handler om.. Motoren må gerne larme lidt mere, den skal bare være funktionsdygtig.

Father (Mikkel): Lone vil skifte arbejde hvis der kommer en betalingsring, det kunne vi godt finde på. Så vil de nemlig ligge den lige ved siden af hendes arbejde. Hun skal lige nøjagtigt vil lige ind i gennem og så kommer hun til at betale. Og det er da noget som jeg må sige jeg blev dybt forørnet over af socialdemokratiet som slår på børnefamilier slår på at man gudhjælpende skal have en betalingsring. Jeg kan godt forstå det for miljøet og det er også derfor jeg synes man skal omlægge registreringsafgiften så man kan få billige biler, og man kan betale for hvor meget man kører, altså road pricing. Men det der med man skal betale for at køre ind til sin arbejdsplads, det kan altså betyde en væsentlig nedgang... Det er jo kun snak endnu, men så bliver det jo altså hurtigt til 700-1000 kr om måneden. Og så kan man da lige overveje, jeg har både min mormor og morfar boende indenfor den grænse, så får man nok nogen over i toget. Det kan få mig over i toget, og det er jo også det de gerne vil.. Helt fair. Men når det er arbejde, at man lige skal ind over grænsen til arbejde, det bryder jeg mig ikke om, eller børnefamilier der skal aflevere indenfor.

Daughter (Sandra): Det er en forkert måde at gøre det på.

Father (Mikkel): Ja. Det synes jeg i hvert fald. Det bryder jeg mig ikke om.

Interviewer: Det er jeg en svær problematik i den forstand at man gerne vil have folk over i offentlig transport men samtidig skal det jo gøres på den rigtige måde.

Father (Mikkel): Så skal man give folk et alternativ, og det snakker de jo så også om at gøre, man vil først investerer i det offentlige og så lave det. Det kan jeg se fornuften i, så kan man give nogle alternativer. Nu vil man lave det inden man laver det offentlige. Dvs. Hvidovre kommune er en af de kommune der ligger lige udenfor. Så man vil parkere i Hvidovre kommune, det synes jeg da også er forkert. Så skal vi miljøbelastes af alle dem der vil parkere ved Avedøre station og Friheden station og Hvidovre station for at kunne tage ind over uden at betale. Det synes jeg ikke er gennemtænkt, men jeg siger bare det kunne være noget der kunne få os til at flytte os, i det private, hvis vi skulle ind til byen eller så sandeligt få os til at flytte arbejdsplads.

Interviewer: Hvis der er nogen der rammer på pengepungen det kan ændre transport vaner, men hvis der kom flere linjer eller frekvensen blev skruet op, var det så noget der kunne flytte jer?

Father (Mikkel): For mig er det tiden, hvis jeg kunne komme på arbejde hvis jeg brugte 5 min mere, cykle aflevere Lise, sætte cykel på station, osv. og så tage toget til arbejde - ja det kunne det godt. Helt klart. Der er bare ikke noget alternativ i dag.

Daughter (Sandra): Går der overhovedet toge?

Father (Mikkel): Ja op til Kildedal. Det stopper kun, det kører kun hver 20min til Kildedal, Det bliver nu lavet om til at køre hver 10 min her efter nytår. S-Tog. Men problemet er at der ikke findes noget tog ud på den linje. Så jeg har et problem med at fange den linje op mod Kildedal og Valby. Men hvis der var et alternativ, så ja! Det kunne også bare være et par gange om ugen og så resten bilen, men der er bare ikke noget alternativ.

Interviewer: Så det er med tiden.

Father (Mikkel): Ja det er tiden som børnefamilie. Og så kan man så sige er det så fordi man er børnefamilie...? Hvis man nu ikke var børnefamilie ville tiden så også være afgørende...? Ja det ville den. Men den ville spille knap så stor rolle som i dag, i dag er tiden måske 75% og pengene 25% eller 90/10. Før i tiden, når man ikke har børn, hedder det måske 70/30, fordi igen for nogen er det med at komme hjem eller nå fritidsaktivitet eller noget andet. Men som udgangspunkt som børnefamilie er tiden jo så ekstrem vigtig, det er der ingen tvivl om. Men hvis man får noget andet, et alternativt, så man kan komme lige så hurtigt frem, det er kjært så begynder vi at snakke om det.

Daughter (Sandra): Men bare generelt med togene. Det kunne være rart hvis, det var lige som metroen, at der kom en hvert andet minut. Det kunne også være rart at have over det hele, for alle. Men jeg tror det S-togene der kører rimeligt tit, men også regional togene, dem der kører til Roskilde og Køge. Har jeg hørt det kører kun 1 gang i timen.

Father (Mikkel): Men det har også noget at gøre med hvad man er vandt til. For der er jo nogen der kører ind fra Haslev og skal ind i byen og arbejde og bruger en time. Det gjorde Lone jo også da hun boede i Haslev. Så der er nogen der gør det. Det er nok fordi tiden i dag er at man er blevet vandt til det og man vil have at tingene skal gå hurtigt, ligesom jeg har det når man skal hjem fra ferie. Jeg kan godt kører til Sydfrankrig men når vi skal hjem igen kunne jeg godt ønske mig en knap og så var vi hjemme. Nu har vi været på ferie og så vil man bare hjem. Der er man spændt når man skal ned, men så er det bare tilbage til hverdagen. Jeg tror da også det er fordi man er vandt til det at man sidder og siger 25-30min er lang tid i transport, men hvis du er vandt til 3 kvarter, så er du bare vandt til det.

Interviewer: I går interviewede jeg en familie som kom fra Esbjerg og nu bor de på Frederiksberg, i 10 år. Og de var vandt til længere transport. Busserne meget færre afgang, afhængig af man nåede den afgang eller faldt dagen måske helt fra hinanden. Så de så at bo på Frederiksberg som et transportmæssigt privilegium, at alt kørte så ofte. Alt du aldrig skulle bekymre dig om transport. Hvordan kender du systemet? Kender du det så godt du bare ved hvad du skal gøre?

Daughter (Sandra): Jeg synes faktisk jeg har problemer nogle gange. Det er ikke så tit jeg er inde i selve KBH. Jeg er ikke særligt kendt i det med busser. Der skal jeg lige læse lidt på lektien.

Father (Mikkel): Inde på rejseplanen..

Daughter (Sandra): Ja hvis det bare er S-tog måske metro så har jeg styr på det. Hvis jeg skal hen til en station hvor jeg ikke har været før så tjekker jeg lige hvilken linje. Men hvilken retning og med at finde rundt i systemet det er jeg jo vandt til nu. Så det føler jeg ikke er det svære. det er kun hvis jeg skal et nyt sted hen lige finde ud af hvor det er henne.

Interviewer: Min erfaring med KBH er lettere med metro og S-tog hvor busserne er meget sværere på kryds og tværs med små veje.

Daughter (Sandra): Jeg har heller aldrig forstået busserne.

Father (Mikkel): ja især hvis du skal have to busser til at passe sammen så det er rigtigt svært. Så skal du have 2 køreplaner... Roskildevej.. jamen Roskildevej er såå lang. Hvor er de i forhold til

hinanden på Roskildevej. Det kan godt være svært. Selv for os der er opvokset i KBH. Sådan noget som rejseplanen er rigtigt god, man kan jo også få den som app til telefonen, så kan man altid klikke ind og sige hov hvor er det lige. Nu er klokken, hvis jeg skal med toget her hen hvornår skal jeg så gå hen til stationen...

Interviewer: Det er noget flere andre siger, det er en sikkerhed, hvis man har en smartphone. Du kan altid trykke på GPS'en og finde ud af hvor du er og hvordan du skal komme derhen du skal. Det er en tryghed du har den med. Men det er jo et nyt fænomen. Før det måtte man kigge på et bykort eller spørge nogen. Man oplever det jo også når man er ude og rejse, så møder man nogle nye systemer eller det er køre ned gennem Europa uden GPS. Så skal man god til at kigge på kort eller i hvert fald opmærksom på skilte.

3.9 Household I

Interviewer: Simon Wind

Mother: Jane (age 43)

Father: Thomas (age 38)

Daughter: Caroline (age 16)

Son: Ruben (age 13)

Transcription

Interviewer: Hvis I vil starte med at fortælle navn og alder. Hvad I laver til dagligt, og måske også hvor I kommer fra oprindeligt?

Mother (Jane): Jeg hedder Jane og jeg er 43 år, og jeg kommer fra København, Brønshøj. Jeg er sygemeldt.

Father (Thomas): Thomas og kommer også oprindeligt fra Brønshøj. Jeg arbejder som ejendomsfunktionær, som de kalder det nu til dags og arbejder i Ryparken.

Interviewer: I kommer så begge to fra Brønshøj. Har I mødt hinanden der og så flyttet herover senere, eller er det tilfældigt?

Mother (Jane): Det er mere tilfældigt. Vi har faktisk boet meget tæt på hinanden, men det vidste vi ikke før nu. Nogle af dem jeg kender har gået i klasse med din storesøster, så vi kender sådan lidt.. Uden at vi vidste det.

Interviewer: Det er lidt spøjst. Kan I ellers fortælle lidt om det kvarter I bor i?

Mother (Jane): Herlev er jo.. Eller det her er Birkeparken, er jo Herlevs slum, kan man kalde det. Socialt boligbyggeri, men altså det er et fint sted at bo. Nogle flinke mennesker og her er rimelig trygt at bo.

Father (Thomas): Meget stille og roligt.

Mother (Jane): Her er meget stille og roligt, eller også er vi bare heldige at bo i den stille og rolige ende, fordi vi mærker ikke noget. Jeg har boet her i 10 år og jeg mærker ingenting.

Interviewer: Ja, for en ting kan måske være som det bliver fremstillet i medier, eller når folk omtaler stedet. Noget andet er at bo og være her.

Mother (Jane): Når man siger Lille (Birkedam?) så tænker folk 'nå ja, det er en af dem'. Det er lidt Herlevs Ishøj. Det er lidt det samme. Det er i hvert fald den opfattelse jeg har af det. Og jeg havde det også selv inden jeg flyttede herop. Men sådan nu er jeg glad for at bo her. Tryk og glad. Jeg har absolut ingen problemer med at komme hjem når det er mørkt. Jeg synes faktisk det er et dejligt sted at bo.

Interviewer: Nu gik jeg også bare op gennem området da jeg kom med bussen. Nu kender jeg heller ikke stedet som sådan, men jeg synes heller ikke at man føler sig utryk på nogen måde.

Mother (Jane): Nej, det synes jeg heller ikke, men det kan være svært at finde rundt. Jeg har nogle veninder som kommer en gang om året i mødregruppen. Der er nogle af dem som stadig har lidt svært ved at finde vej herinde, for man kan godt fare vild.

Interviewer: Fordi der er så mange blokke.

Mother (Jane): Ja, de ligner jo hinanden. Ovre på den anden side af (Hjortespringvej?) ligger der også noget der ligner. Det er alt sammen sådan nogle krydderurtehaver. Sennepshaven, muskathaven og persillehaven. Alt sådan noget. Det hedder det også på den anden side, så hvis man – og det ligner hinanden – hvis man forvilder sig ind og ikke lige ved... Så kan man godt fare vild. Men jeg synes generelt at det er et dejligt sted.

Interviewer: Hvad med Herlev. Hvad er det for et sted?

Mother (Jane): Det er sådan nogle bitte provinsby. Hvad hedder det? En forstad til København. Det er det faktisk. Hvor mange er det vi er? 27.000 mennesker? Så det er en lille by.

Interviewer: Jeg tror det eneste jeg sådan lige umiddelbart kender er hospitalet.

Mother (Jane): Hvis man ikke lige ved hvordan man ellers kan finde vej, så kan man altid kigge efter hospitalet. Så ved man hvor man er.

Interviewer: Det er sådan et pejlemærke?

Mother (Jane): Ja. Også fordi det er så højt. Så kan man altid finde det.

Father (Thomas): Det er dejligt nemt. Også herfra.

Mother (Jane): Så hvis man lige pludselig skulle fare vild, så kan man gå efter det.

Interviewer: Det er godt at vide. Hvad er det ellers for nogle mennesker der bor her?

Mother (Jane): Jeg tror vi er meget forskellige mennesker. Vi har jo mange villaområder udenom, og så ligger der den her klase af socialt boligbyggeri heroppe. Der bor jo alle mulige slags mærkelige mennesker. Der er alkoholikere, narkomaner og forsumpede og mærkelige. Så er der folk der arbejder og en del indvandrere, men der bor også en del indvandrere – hvis man kan kalde dem det – i villaerne efterhånden. Det er begyndt. Men det har fortrinsvis været en villaby, og det tror jeg det er sådan stadigvæk. Størst med villaer. Dem er der rigtig mange af.

Interviewer: Hvad med her i de her blokke? Er det meget familier, eller hvad er det?

Mother (Jane): Det er familier. Meget familier med børn. Der er også nogle små lejligheder hvor der bor enlige, men der bor rigtig mange familier med børn.

Interviewer: Så det er generelt lidt større lejligheder?

Mother (Jane): Ja, det er nok halt af hver, men så er der så nogle der har mange børn. Hende nedenunder hun har 4 børn og dem i stuen har 3 børn og vi har 2 børn. Så der er mange børn. Den her side af vores opgang, der er mange børn. Og så bor der ikke nogen i den anden side.

Interviewer: Og det er bare lidt tilfældigt?

Mother (Jane): Det er bare tilfældigt, lige i vores opgang. Her er mange børn. Altid mange børn.

Interviewer: Men når der så bor så mange børnefamilier i samme opgang, har I så et eller andet fællesskab omkring? Er der noget naboskab?

Mother (Jane): Vi snakker med hinanden når vi møder hinanden, men det er ikke sådan at vi kommer indenfor hos hinanden. Ovre i den anden lejlighed da vores børn var små, der boede der en dreng, eller nogle børn nedenunder som de kom hos. Så der var der. De har ikke samme alder, så de matcher ikke lige ind i gruppen. Så vi kommer ikke rigtig hos hinanden. Vi kender hinanden og jeg ved hvad størstedelen hedder, så det er fint. Og så siger vi hej når vi møder hinanden på gaden. Og snakker om vej og vind og hvad der ellers er vi kan brokke os over, men ellers ikke.

Interviewer: Sådan som min opfattelse er når man bor i byen; Det der med at man ved hvem hinanden er uden rigtig at kende hinanden.

Mother (Jane): Det er ikke sådan at vi omgås hinanden rigtigt. Det gør vi ikke.

Interviewer: Vil I sige at der er en form for inddeling i det her kvarter af forskellige folk der bor her?

Mother (Jane): Hvor de er placeret?

Interviewer: Ja, eller ville man kunne inddele kvarteret i mindre dele, som man kunne karakterisere på forskellige måder, ud fra de mennesker der bor der?

Mother (Jane): Det er meget mixet mellem hinanden. Vi har nogle rækkehuse som ligger ind imellem byggerierne her. Der bor mange familier med børn. Det er i hvert fald min opfattelse. Men det er ikke sådan at man kan sige at herovre der bor alle dem der drikker, og herovre bor alle indvandrerne. Det er et mix imellem hinanden.

Interviewer: Hvor gamle er jeres børn?

Mother (Jane): 13 og 16. Den ene han er til fodbold og den anden hun gemmer sig inde på værelset.

Interviewer: Det er også helt i orden. Det var bare lige for at vide det. Det er fordi jeg synes faktisk at når jeg har været rundt og snakke med folk, så har det været en af de ting der har ret stor indflydelse på transporten i hverdagen. Det er hvor gamle børnene er. Det er jo klart at når de er små...

Mother (Jane): Så går man meget, eller man tager rundt og tager med rundt til alle aktiviteterne. Vores er jo så store. Ruben han cykler selv ned til fodbold, og hvis Caroline skulle et eller andet, så cykler hun selv. Skal hun ned til sin far, så tager hun selv bussen ned til sin far og spiser, og så kommer hun hjem igen. Så de gør tingene selv. Det gør det jo væsentligt nemmere end bare for en 4-5 år siden. Der fulgte jeg jo med Ruben til fodbold og til det ene. Hele tiden. Det behøver vi ikke mere.

Interviewer: Hvordan er I endt med at bo her? Hvad er historien bag det?

Mother (Jane): Jeg blev skilt fra børnenes far og så skulle jeg have et sted at bo, og det jeg fik af Herlev Kommune det var heroppe i sumpen. Og jeg syntes absolut at det var uretfærdigt som enlig mor, at man skulle placeres heroppe. Efter et meget kort stykke tid, så vendte jeg mig jo til at bo her. Så endte jeg jo faktisk med at blive meget glad for at bo her. Der boede vi i en mindre lejlighed derovre. Og så kom du ind i billedet, og så er du bare flyttet ind her, fordi vi havde mest plads i stedet for din lille lejlighed. Institutioner og skoler lå her, så det var nemmere for os at bo her til leje. Så var det også nemmere at flytte ind her, end i en lille lejlighed inde på Frederiksberg. Det var væsentligt nemmere. Så det var egentlig årsagen til at vi endte her.

Interviewer: Hvor mange år har I boet her?

Mother (Jane): I denne her lejlighed har vi boet i 5 år. Den anden derovre har jeg også boet i i 5 år. Ja, faktisk 6 år i den anden og 5 år i den her. Det er nok rigtigt. Det er ca. 11 år siden jeg blev skilt.

Interviewer: Så børnene har været i institutioner...

Mother (Jane): Og skoler her i området, så det er jo klart at det var det nemmeste at blive i deres nærområde, hvor de havde nogle kammerater. Det er jo klart at så bruger man det.

Interviewer: Hvilke transportmuligheder har I herfra?

Mother (Jane): Vi har en bus. Der er mange busser. Her kører en bus som kører ind til Rådhuspladsen, og så har vi sådan en ringbus der kører Herlev rundt, og så har vi en bus der kører til Lyngby og så til Herlev. Jeg vil faktisk sige at vi bor tilpas tæt på Herlev, så vi bor rimeligt centralt, vil jeg sige. Vi har bus ca. hver 20. min hvis vi skal nogen steder, så det er fint. Hvis man boede bare et kvarter længere ad den vej, så havde man fået en bus 1 gang i timen. Så det er nemt. Vi ligger inde i den her byzone hvor det er nemt hvis vi skal med offentlig transport. Og så har vi stationen hernede.

Interviewer: Ja, hvor langt er det? Kan man gå derned?

Mother (Jane): Ja ja. Der er 4 km derned. Det kan man godt. Eller cykle. Eller tage bussen, den kører lige ned til stationen.

Interviewer: Så til hverdag, der bruger i primært bus og børnene cykler?

Mother (Jane): Ja, bus og cykler. Og vi har faktisk også en bil som pt. ikke lige kører.

Father (Thomas): Den skal til reparation.

Mother (Jane): Jeg kører mest med bus, ellers så går jeg ned til Herlev. Ruben cykler frem og tilbage. Caroline tager så bussen frem og tilbage.

Interviewer: I siger at I har en bil, men så er I alligevel ikke så afhængige af den, at I ikke kan klare jeg uden?

Mother (Jane): Ja, det er vi jo nødt til når den ikke kan køre. Men jeg har jo altid været vant til at tage bus og cykle. Nu kan jeg så ikke cykle, men så går jeg eller tager bussen hvor jeg så skal hen. Og vi har det rimeligt nemt her, så det er dejligt nemt. Bussen kører da også næsten til dit arbejde.

Father (Thomas): Ja, næsten.

Mother (Jane): Man skal gå lidt, men det er sådan rimelig nemt.

Interviewer: I er velforsynede.

Mother (Jane): Ja, det synes jeg vi er. Det klager jeg ikke over. Bortset fra at bussen måske kører 10 min for sent, men det er jo noget andet. Det har ikke noget med det at gøre. Vi har en bus som kommer jævnligt.

Interviewer: Og man kan stole på det.

Mother (Jane): Ja, til dels. Jo, det kan vi.

Interviewer: Kunne I nogensinde finde på at flytte herfra? Og hvis I kunne, hvorfor? Hvad kunne få jer til at flytte?

Mother (Jane): Altså, næ... Jeg er godt tilfreds med at bo her, jeg ved ikke med dig. Jeg er faktisk fint tilfreds.

Father (Thomas): Jeg skulle lige til at sige at det skulle da være hvis man vandt i lotto, så man kunne købe et rækkehus.

Mother (Jane): Jeg tror stadigvæk vi ville bo i Herlev. Også fordi Ruben stadig går i skole her i Herlev. Hvis vi skulle købe noget andet, så ville det blive her i Herlev. Så han kunne (?) i stedet for at skulle skifte midt i det hele. Det synes jeg var fjollet. Også hans venner og sådan noget.

I Så hvis muligheden bød sig, så er det sådan noget med familie og venner.

Mother (Jane): Ja. Og der vejer børnene så det højeste. Deres nærhed eller deres miljø vejer mest.

Interviewer: Hvad med deres far, bor han også her i Herlev?

Mother (Jane): Han bor også her i Herlev.

Interviewer: Okay, så det er også nemt for dem.

Mother (Jane): Det er også nemt at han bor bare nede i den anden ende, men det er jo ligegyldigt. De kan selv cykle frem og tilbage nu, så det er dejligt nemt. Jeg har ingen intentioner om at skulle flytte væk fra Herlev. Jeg synes Herlev er en god by. Vi har det der bruges. Vi har svømmebad og vi har sportsfaciliteter i lange baner. Indkøbsmuligheder.

Father (Thomas): Nej, det er ikke det vi mangler.

Mother (Jane): Så vi har det faktisk fint her.

Interviewer: Ja, jeg kunne forestille mig at det hele er i gåafstand her.

Mother (Jane): Ja, til dels. Vi har en butik hernede 2 min. væk til hvis vi står og mangler noget. Ellers skal vi så til Herlev. Der var engang ovre på den anden side, men den ene er lukket, og den anden er brændt. Så nu er der ikke nogen butikker, så vi skal faktisk til Herlev. Men det er ikke noget problem. Der er 3 km ned, så man kan sagtens gå derned.

Interviewer: Okay, så tænkte jeg lige at vi kunne tegne lidt.

(...)

Interviewer: Har det altid været gode busforbindelser herfra? Der har ikke været nedskæringer?

Mother (Jane): Jo, men så har de jo oprettet den her rundbus. Vi har en der kører den ene vej og en der kører den anden vej. De har så hvert sit nummer. Det er så rimeligt godt for os, i hvert fald i forhold til den anden. Vi har fået lidt flere muligheder.

Father (Thomas): Jeg vil sige 151 om aftenen. Der kørte den jo hver halve time.

Mother (Jane): Det gør vores bus jo.

Father (Thomas): Og når så den efter et eller andet klokkeslæt. Så kørte den kun en gang i timen. Så lavede de også om på 69'erne på et tidspunkt, så den ene kun kørte til Lindrup station. Lindrup Torv. Så alt afhængig af om man nåede den allersidste, så kørte den kun til Lindrup Torv. Og ikke til Rådhuspladsen som den plejer.

Interviewer: Så selvfølgelig når man kom ud senere på dagen, så kørte de ikke så ofte.

Mother (Jane): Men så er der i hvert fald bus hver halve time. Ind mod København, til Ballerup eller til Herlev. Og vi ved jo hvornår bussen kører, så planlægger man ud fra det hvis man skal have gæster, og de skal nå en bus eller et tog. Så planlægger man 'vi skal nå den bus' og så når man den bus. Så jeg synes det er rimeligt nemt. Vi har rimelig gode forbindelser her, synes jeg.

Interviewer: Jeg tænker også at den der buskøreplan, den ligger...

Mother (Jane): Jo, de hænger deroppe begge to.

Interviewer: Ellers kan I dem vel næsten også i hovedet.

Mother (Jane): Nej, det kan jeg ikke. Men jeg ved i hvert fald nogenlunde hvornår dem vi plejer... 69'eren skifter ikke så tit tidspunkter i løbet af dagen, så den kører stort set på samme tidspunkt. Men den anden kan jeg ikke huske. Jeg er ikke så god til at huske mere. Så det er ikke så godt.

Interviewer: Hvad laver I en typisk weekend?

Mother (Jane): Enten har vi noget familie på besøg, eller også tager vi ud til familien.

Father (Thomas): Og hvis vi er rigtig frække, så holder vi en slap-af weekend.

Mother (Jane): Ja, det er rigtigt.

Interviewer: Men det er måske ikke så tit?

Mother (Jane): Jo. Det gør vi også.

Father (Thomas): En gang imellem.

Mother (Jane): Men ellers har vi min søster på besøg.

Father (Thomas): (?)

Interviewer: Hvad med resten af familien. Bor de langt væk? Dine de boede rimeligt tæt på?

Mother (Jane): Hans bor i Brønshøj.

Father (Thomas): Dine bor også, men så fik de et flyttetilfælde (?)

Mother (Jane): Nu bor de i Vordingborg, så der kommer vi ikke så tit. Men min søster bor i Lyngby. Og det er rimeligt tæt på, så hende ser vi tit. Og dine forældre ser vi så også rimeligt tæt, fordi de bor jo også rimeligt tæt på. (?)

Interviewer: Og børnene de er vel ved at være så gamle at de laver det de selv har lyst til.

Mother (Jane): Ja. Det kan vi vist godt sige.

Interviewer: Hvad med tidligere, da de var yngre? Var de så meget med ud til familier og sådan noget?

Mother (Jane): Det var de, men det er de ikke så meget mere. Hvis det er de ikke lige gider eller... Så er de som regel ikke med. Så sidder de bare og keder sig. 'Jeg vil hellere lave noget andet'

Father (Thomas): 'Hvornår skal vi hjem?' 'I sagde bare at vi lige skulle have en kop kaffe, nu har vi været her i 2 timer. Jeg vil hjem.'

Mother (Jane): Så det gider vi nok ikke så tit mere fordi de er så store. Men før der var de altid med.

Interviewer: Så nu kommer de helt selv rundt til de ting de nu...

Mother (Jane): Ja, når de nu synes de gider. Som regel kommer de med, men nogen gange har de ikke været... Som regel. Til julefrokost, det gad de ikke.

Father (Thomas): Nej, der var han også nede hos sin far, og hun gad ikke.

Mother (Jane): Nej, men ellers normalt gider de godt. Så synes de det er lidt hyggeligt.

Interviewer: Hvordan synes I med jeres transporttid? Omfanget af det. Er det for meget eller okay?

Mother (Jane): Jeg synes det er fint nok. Jeg har jo muligheden for at gå når jeg skal gå nogle steder. Og ellers så tager jeg bare bus og tog, så det passer ind i programmet, alt efter hvor jeg skal hen. Jeg synes det er fint. Jeg synes ikke jeg bruger for meget tid på transport. Det synes jeg ikke. Nogle gange kan man godt lige tænke 'Ah! Nu skal jeg stå her. Det er spild af tid.' Men som regelvis, så synes jeg ikke det er så slemt. Jeg synes vi har rimelig gode muligheder for at komme rimelig hurtigt frem og tilbage.

Interviewer: Det er også tit man tænker, hvis man skal med bus eller tog, så længe der ikke er alt for mange skift, så er det ikke så slemt. Hvis det bare er ned til bussen, ud til et eller andet sted og tilbage igen. Men hvis man skal til at skifte flere gange, og det lige skal passe...

Mother (Jane): Jeg synes man lærer lidt hvor man skal stå af og skifte med en bus, for at det passer sådan rimeligt. Så man ikke skal stå i 100 år og vente på en eller anden åndssvag bus. Så kan man godt blive lidt træt, men normalt synes jeg at vi er gode til. Om ikke andet altid at have køreplanen for den her lille rundbus med. Så man kan se om den passer med den her lille bus. Så vi kan planlægge lidt fremover. Og så har vi jo kørt i bil indtil for nyligt hvis vi skulle nogle steder hen. Til familie og sådan noget. Det er jo rimeligt nemt. Men hvis vi skal med bus, og det gør vi jo jævnligt, så synes jeg ikke det er så slemt. Vore familie bor stadigvæk – i hvert fald dine forældre og min søster – de bor sådan rimeligt centralt, så der er busserne rimeligt tæt på. Hvis jeg skal tage det offentlige til Vordingborg kan det godt være at jeg synes at det

tager lang tid.

Interviewer: Hvad er mulighederne der?

Mother (Jane): Man skal tage ind til København og så tog fra København til Vordingborg. Og så skal man måske, hvis man er rigtig heldig, med en bus. Eller skal man gå ud til Vordingborg fordi bussen kun kører en gang i timen.

Father (Thomas): Så hvis man tager hurtigtoget, så skal man vente en time på bussen. Tager man det langsomme, så skal man kun vente en halv time.

Mother (Jane): Ja, det er sådan noget i den stil. Jeg ved ikke lige...

Interviewer: Det lyder ret bøvlet.

Mother (Jane): Det er i hvert fald noget jeg ikke lige synes er særligt morsomt. Der kan det godt være at jeg lige synes... Nu har vi kun lige været dernede i bil, men der kan jeg godt tro at jeg ville synes det var lidt kedeligt.

Interviewer: Det er for meget transport så?

Mother (Jane): Ja, det synes jeg.

Interviewer: Hvad med dig Thomas på arbejde og sådan, tidsmæssigt?

Father (Thomas): Når jeg tager bilen vil jeg skyde på at jeg kan gøre det på et kvarter-18 minutter.

Interviewer: Ja, det er ikke så slemt.

Father (Thomas): Det samme gælder når jeg skal hjem. Tager jeg cyklen, så tager det omkring 40 min. Når jeg skal have bussen hjem, så tager det ca. en time.

Interviewer: Så det tager længere tid med bus?

Father (Thomas): Det er fordi hvis det skal passe med en bus, så skal jeg først gå fra Ryparken op til (Endrup?), hvor jeg skal tage 69'eren hele vejen. Når jeg skal af sted om morgenen tager jeg også 69'eren, men det passer med... Hvis jeg skal tage bus 42, tror jeg det er den hedder. Så er der 20 min til den kommer. Så er det hurtigere at gå det sidste stykke.

Interviewer: Det er da en ret stor forskel må man sige. Fra bil til bus eller cykel.

Mother (Jane): Men det er jo fordi du skal gå en kilometer. 1½ km ned i den anden ende. Det er det der tager tiden.

Father (Thomas): Så passer det med det sidste stykke. Hvis jeg venter på at 42'eren kommer, så skal jeg alligevel stå af og gå det sidste stykke. Den kører ikke derned ad.

Interviewer: Dengang bilen virkede. Hvad brugte i den så til? Du brugte den til at køre på arbejde.

Father (Thomas): Mest indkøb.

Mother (Jane): Når vi skulle ud og handle og så besøge familie.

Father (Thomas): Og når vi skulle på ferie nogle steder.

Mother (Jane): Vi brugte den jo til hvor man normalt tager hen.

I Så dengang den virkede, der brugte I ikke bussen så meget?

Mother (Jane): Nej. Altså jeg brugte jo bus, for jeg kan jo ikke køre bil. På den måde; Hvis jeg skulle ud, så tog han på arbejde i bil, og så tog jeg rundt med bus. Så hvis jeg skulle af sted alene, så har jeg taget bussen. Nogle gange har du kørt mig hvis det har været om aftenen.

Father (Thomas): Hvis du har købt ind. Hvis det har passeret med fyraften, så kunne jeg køre forbi og hente dig nede i Herlev.

Mother (Jane): Vi handlede ind i bil. Det gør vi ikke mere.

Father (Thomas): (?)

Mother (Jane): (?)... Vi har jo rulle-marie. Så er det ikke så slemt. Man tilpasser sig jo efter sine muligheder. Det gør man jo. Nu har jeg fundet ud af at det er mig der skal købe ind, og så må jeg jo tilpasse når jeg en dag skal have noget stort. Så må jeg have rulle-marie med, ellers så tager jeg bare lidt. Rulle-marie er sådan en pensionist-mercedes. Sådan en (?).

Interviewer: Det lyder som om I i jeres normale hverdag ikke er så afhængige af hinanden. Børnene er jo slet ikke afhængige. Der er ikke rigtig nogle ting der afhænger af at I lige skal mødes og koordinere en hel masse.

Mother (Jane): Det har vi ikke. Og det vil jeg sige, at det havde vi heller ikke før. Vi har jo altid med de ting de lavede i fritiden.. Hvis jeg skulle med, så tog jeg bare med ind, selv om du ikke var kommet hjem. Og da du var nattevagt, så sov du jo om dagen og var på arbejde. Så har jeg jo altid taget ud med børnene når vi skulle noget. Så har jeg gjort det selv med bus og tog. Så det er ikke sådan at vi har skullet vente på 'nej, nu skal du komme hjem fordi jeg skal bruge bilen.' Det har det overhovedet aldrig været.

Interviewer: Der har ikke været sådan noget planlægnings-problem.

Mother (Jane): Nej, det har vi aldrig haft. Om ikke andet har det været sådan at jeg har taget af sted selv, fordi det kunne jeg altså godt. Så har du måttet komme dumpende. Det har vi jo også prøvet. Jeg vil sige at normal-vis, så er det ikke sådan at vi står og er afhængige af hinanden. Det har det aldrig været. Det er i hvert fald ikke det der er sket tit.

Interviewer: Nej, det er mere særtillælde.

Mother (Jane): Det er ikke noget jeg lige kan huske, hvornår det har været.

Interviewer: Men det gør det vel også nogle gange lettere? At man ikke er så afhængig af at tingene skal passe perfekt sammen.

Mother (Jane): Også fordi jeg ikke kan køre bil. Så betyder det også at jeg altid selv har måtte skulle transportere mig frem og tilbage, uden at skulle være afhængig af nogen andre. Da jeg kunne cykle, der cyklede jeg jo rundt hvor man skulle.

Interviewer: Er I nogensinde stressede?

Mother (Jane): Ja, det er man vel. Jeg synes faktisk jeg er god til nu at geare ned. Også fordi jeg nu er syg. Men også fordi jeg ikke skal ud af døren på noget bestemt tidspunkt. Det skulle jeg jo da jeg arbejdede.

Interviewer: Hvordan var det tidligere?

Mother (Jane): Der arbejdede jeg jo og skulle over og arbejde.

Interviewer: Var det langt væk?

Mother (Jane): Nej, (Virum?) så det kan man ikke sige. Det der med at man skulle være færdig og børnene skulle være færdige. Og det er også mindst tre år siden. Så skulle børnene være færdige og ud af døren, og så skulle jeg gå. Der var mange... Nå går jeg jo hjemme, og så er det lidt nemmere. Så jeg vil sige at jeg er ikke så stresset som. Men der kan da godt være tidspunkter hvor vi ved vi skal nå bus om 10 minutter. Og ugerne ikke lige gider. 'Vi er jo ikke så hurtige, vi er jo teenagere.' Så kan jeg da godt lige få... Men jeg vil sige at jeg er blevet god til at lade være. Men jeg har været det. Eller hvis vi skulle nå til fodbold på et bestemt tidspunkt og jeg skulle følge ned. Så kunne jeg godt. Men nu er det jo hans skyld hvis han kommer for sent. Det er ikke mit problem mere. Og du

kan vel nok være stresset hvis du...

Father (Thomas): Det er nok mere arbejdsmæssigt.

Interviewer: Også mere med at nå det hele og komme frem og tilbage?

Father (Thomas): Nej, det er mere opgavemæssigt hvis det hele bare vælter ned.

Interviewer: Nåja, på arbejdet.

Mother (Jane): Jeg synes ikke vi sådan er stresset. Vi skal heller ikke, nu hvor vi har store børn, nå hjem. Og vi skal absolut spise kl. 6. Det behøver vi ikke mere. Det var noget andet da de var små børn. Så skulle vi spise nu.

Father (Thomas): Inden de faldt i søvn.

Mother (Jane): For det første inden de faldt i søvn. Så var de jo kropumulige. Det har vi jo været igennem. Der kørte tingene jo: Så skulle vi det, og så skulle vi det. Og det gjorde vi. Sådan er det jo slet ikke mere. Så det er meget stille og roligt. Vi laver mad når vi når det, og så klarer vi sgu nok det. Der er ikke nogen der dør af sult her. Så kan de altid tage en rugbrødsmad hvis det er det. Jeg synes ikke vi er så stressede.

Interviewer: Lige præcis det der med børnenes alder. Det har rigtig meget at skulle sige.

Mother (Jane): Helt klart! Hvis man har små børn og har et fuldtidsarbejde, og man skal nå at handle og man skal nå dit og dat. Så ser tingene helt anderledes ud. Jeg kan jo handle om dagen. De ting som jeg ellers skulle stå og gøre når jeg havde hentet børn; Så skulle jeg ud og handle og så skulle jeg hjem. Det har vi slet ikke. Vi er privilegerede faktisk, hvis man tænker over det.

Father (Thomas): Det er Feng shui.

Mother (Jane): Det er godt at blive gjort opmærksom på hvor privilegerede vi egentlig er.

Interviewer: Ja, det er jo positivt. Hvad laver I ellers når I er under transport?

Mother (Jane): Ikke en bjælde. Jeg kan sagtens lave ingenting. Jeg sidder og kigger ud af vinduet eller kigger på de mennesker der er der. Jeg laver ikke en fis. Jeg har min ipod med, hvor jeg nogle gange hører lidt musik. Ellers laver jeg ikke en fis. Jeg sidder stille og roligt. Nogle gange læser jeg avis. Hvis jeg kører i tog, så læser jeg avisen.

Interviewer: Fordi så er der lidt længere?

Mother (Jane): Ja, som regel er der lidt længere, og hvis jeg læser i bussen, så bliver jeg køresyg. Jeg læser ikke i bussen. Men ellers, så laver jeg ikke en bjælde. Det er sådan 'så slapper vi af her.'

Interviewer: Så det er lidt et pusterum?

Mother (Jane): Ja, det er det. Jeg laver ingenting. Hvad laver du?

Father (Thomas): Jeg hører bare radio. Det er herligt.

Interviewer: Er det også lidt på samme måde, lidt et pusterum?

Father (Thomas): Ja, man lader op inden man skal på arbejde. Når jeg tager cyklen, så har jeg ikke noget i ørerne.

Interviewer: Det er bare derudaf?

Father (Thomas): Ja. Det lyder som et damplokomotiv når man lander.

Mother (Jane): Når han kører i bil, så hører han musik for fuld

udblæsning.

Father (Thomas): Nej, det kan da ikke passe.

Mother (Jane): Men ellers så laver vi ikke noget.

Interviewer: Vælger du cyklen når det er godt vejr og bilen eller bussen når der er dårligt vejr?

Father (Thomas): Der er ikke nogen [forskel red.]. For det meste tager jeg bilen, men efter den er blevet syg og jeg lige venter på min mekaniker, så har jeg taget cyklen. Jeg tog bussen her i mandags fordi min cykel stod ude på arbejdet.

Mother (Jane): Og så har han cyklet de andre dage.

Father (Thomas): Så man kan få lidt motion. Det er ikke fordi man får det i forvejen når man er på arbejde.

Interviewer: Vil I sige at der er noget der hedder god transport og dårlig transport for jer?

Mother (Jane): Det er der jo. Dårlig transport det kan man sige er hvis der er myldretid, og der er en million mennesker med bussen, og man er nødt til at stå op og folk er sure. Det regner og stormer. Så er det dårlig transport. Eller hvis togene ikke kører til tiden eller der er et eller andet.

Father (Thomas): Aflysninger.

Mother (Jane): Eller det er møgvej. Især møgvejret. Så kan man godt blive lidt sur eller irriteret. Så vil jeg sige det er dårlig transport.

Interviewer: Ja, man er lidt mere påvirkelig i offentlig transport. I hvert fald med vejret.

Mother (Jane): Og ventetiderne. Det der hvis man står og det er skidekoldt og det regner. Alle folk er sure. Og så bliver det automatisk ikke den fedeste.. Man kan godt have en hyggelig tur hvis der ikke er så mange. Folk kan nogle gange komme i snak med hinanden.

Father (Thomas): Jeg er den der irriterende bilist. Når det regner eller der ligger godt med sne, så sænker jeg automatisk farten. Det kan godt være at der står at du må køre 60, men så må man bare tulre de der 45-50 stykker. Køre efter forholdene. Så er det lige meget hvor meget (?) bagved de kigger. Hvis man har så travlt, så ses vi i rabatten. Der er jeg nok den irriterende type der tager det stille og roligt.

Mother (Jane): Og jeg tror heller ikke det er lige så sjovt at cykle i regnvej. Eller modvind. Der kan jeg godt forestille mig – jeg ved det jo godt selv, jeg har prøvet det – Det er ikke så sjovt. Så vejret det har lidt at spille ind.

Interviewer: det er meget sjovt det med at du siger at alle folk er sure. Det har jeg ikke tænkt på, men det kan man jo godt mærke. At der er en dårlig stemning. At folk er mere irritable.

Mother (Jane): Det bliver der. Sidste år til jul, der var så meget sne og det var stjerne-glat. Og vi var nødt til at tage bussen ind til dine forældre juleaften. Der var en million mennesker i bussen, men folk snakkede sammen og var hjælpsomme og flinke. Vi endte med at måtte gå, men folk var hjælpsomme og meget flinke.

Father (Thomas): Det var til sidst hvor de indfandt sig efter forholdene. I starten da det var glat og de var forsinkede, der var alle jo bare indebrændte. Da det havde stået på et par uger, så begyndte folk at leve med det.

Mother (Jane): Og folk var hjælpsomme og snakkede. Det betød virkelig meget. Så var der lige pludselig sket et eller andet usædvanligt. Så hjalp folk hinanden, og de var flinke og rare og snakkede. Om ikke andet kunne man snakke om hvor meget sne der var. Og busserne var forsinkede. Men nu vidste vi hvorfor

busserne var forsinkede. Det er noget andet når man står nede i Herlev og venter og kan ikke forstå hvorfor busserne er 10 minutter forsinkede. Så bliver man bare lidt sur. Så kan man selvfølgelig snakke om det.

Interviewer: Så der er det der med at når der er et eller andet usædvanligt, at så kan man lige falde i snak.

Mother (Jane): og folk de er mere hjælpsomme end det her dårlige, kedelige hvor folk bare er sure.

Father (Thomas): Normaltvis så er det Misse Møge der står og kæmper med sin rolator der skal ud af bussen. Der er folk ligeglade, men når der lige pludselig er sne og det er glat, så kan de godt give en hjælpende hånd. Sjovt nok.

Mother (Jane): Folk var flinke til at hjælpe hinanden. Da vi stillede os og ventede på bussen, så sagde de 'vi behøver ikke at stå her, for busserne kører ikke.' Det var da rart. Det ville folk ellers aldrig sige til os. Og så kunne vi sige det videre når vi kom ned til de næste stoppesteder. At bussen faktisk ikke kørte, og det gjorde den jo sådan set heller ikke. På den måde var det... Folk var meget hjælpsomme. Usædvanligt meget mere end vi er vant til. I hvert fald når man er vant til at køre med det offentlige.

Father (Thomas): Usædvanligt meget.

Mother (Jane): Nu kan jeg ikke engang huske hvad det var du spurgte om.

Interviewer: Det var det med god og dårlig transport.

Mother (Jane): Selv om der var mange mennesker, folk de hjalp hinanden så det var en god oplevelse i stedet for alt det der sure. For man kunne godt forestille sig, for alle mennesker skal jo ud. Og slæber rundt og alt sådan noget. Og alligevel; Folk var enormt søde og flinke. Det var faktisk en rigtig god oplevelse, selv om det var skide-koldt.

Interviewer: Det er tit også hyggeligt når der er et eller andet usædvanligt.

Mother (Jane): Ja, det er jo helt klart noget andet end det her grå, kedelige regnvejrs vi har nu her.

Interviewer: Nu sagde du det her om aflysninger. Hvad gør I så hvis der lige pludselig er et eller andet på jeres tur der ikke kommer.

Mother (Jane): Ja, så må man jo gå. Og det gør vi så. Eller også venter man til den næste, alt afhængig af hvor man skal hen. Hvis man bare er på vej hjem, jamen så går vi. Bare ikke længere end (?), men hvis man skal videre, så må man jo vente på den næste. Der er ikke så meget andet at gøre. Der er man så lidt afhængig af... Eller også må man jo prøve at se om der kører en bus den anden vej. Alt efter hvor man skal hen. Men jeg vil sige at normalvis, så tager vi det stille og roligt. Jeg gør i hvert fald. Der er ingen grund til at hidse sig op over det.

Interviewer: Når man ikke kan gøre så meget, så er det måske svært at...

Mother (Jane): Men prøve at finde en anden rute eller gå. Alt efter hvordan det er og hvor langt man skal.

Father (Thomas): Det passer nok meget godt.

Interviewer: Vi har snakket lidt om det med familie og venner, hvor de bor osv.

Mother (Jane): Ja, de bor i nærområdet. Altså rimelig tæt på. Min søster kan vi komme ud til, hvis vi er heldige, på en halv time. Ellers tre kvarter. Er vi uheldige, så er det en time. Og det samme med dine forældre, så de bor sådan i rimelig afstand.

Interviewer: Hvad med børnene med venner og sådan noget. Det kører også bare?

Father (Thomas): Det er også inden for en rimelig afstand, vil jeg sige.

Mother (Jane): Ruben' venner de bor heromkring i Brønshøj og Herlev. Og han cykler jo. Og Caroline har venner lidt... Hun tager enten bussen, ellers så cykler hun. Det styrer de selv alt efter vejret, så tager de jo..

Interviewer: Kan de selv tage af sted hvis de vil et eller andet sted hen i byen. Det gør de bare helt på egen hånd?

Mother (Jane): Ja. Alt efter hvor det er og sådan noget, så kan de sagtens gøre det selv. Caroline kan sagtens. Jeg er ikke sikker på om Ruben... Ruben kunne sagtens finde ud til møster eller til din mor og far hvis han gad.

Interviewer: Men han har ikke noget behov for...

Mother (Jane): Nej, han har ikke behov for at tage nogen steder med offentlige transportmidler alene. Det har han ikke. Så skal vi som regel altid med.

Father (Thomas): Så er det fordi vi skal et eller andet.

Mother (Jane): Og eller så cykler han.

Interviewer: Hvad så med Caroline, jeg tænker hun engang imellem tager ind til København?

Mother (Jane): Det ville hun sagtens kunne gøre. Uden problemer. Tage i Fields eller til Lyngby. Det kan hun sagtens.

Interviewer: Ja, det farer de bare rundt til.

Mother (Jane): Ja ja. Det er ikke noget problem. Det klarer hun selv. Der har hun helt styr på hvor og hvordan og hvorledes. Eller så undersøger hun det så hun kan finde ud af det. Det kan hun sagtens.

Interviewer: Ja, det er bare lige et hurtigt kig på internettet.

Mother (Jane): Ja, nemlig. Det er jo rimeligt nemt. Eller også så spørger man sin mor om hun kan finde ud af det, og så gør moren det for hende. Og så er det jo det.

Father (Thomas): Det virker jo lige så godt.

Interviewer: Bruger I ellers internettet i forhold til hvis I skal finde ud af hvornår togene går?

Mother (Jane): Ja, hvis vi skal længere væk end bare lige rundt. Forleden dag da jeg skulle til Østerbro, der kiggede jeg lige hvordan det passede med busser og tog. Ikke så meget når man skal ind, men når man skal hjem igen er det meget praktisk at man lige har styr på hvordan man...

Father (Thomas): Hvad vej der er kortest.

Mother (Jane): Ja, og hvilken vej busserne passer bedst sammen. Så bruger vi Rejseplanen, helt klart. Og hvis vi skulle ned til min mor og far, så ville vi også bruge rejseplanen, helt klart, for at finde ud af hvilket tog og bus der passede bedst sammen der. Men normalt i det daglige, der er det ikke sådan. Hvis vi skal et nyt sted hen hvor vi ikke har helt styr på hvornår busser og tog kører. Og om aftenen. Så er det fint at have. Og så undersøge det eller skrive det ned, printe det ud og have det med. Det synes jeg er rart. Især hvis det er et nyt sted.

Interviewer: Det er jo smart at man kan det nu.

Mother (Jane): Det synes jeg. Fantastisk smart.

Interviewer: Hvordan planlægger I jeres dagligdag? Har I en kalender eller er det mere at man ringer sammen?

Mother (Jane): Vi har en kalender hængende derude. Så kan man se. Der skriver vi på hvis den ene skal et eller andet, eller der kommer nogen. Der stod også at du kom her i dag. Og hvis jeg skal et eller andet eller du skal et eller andet. Eller børnene skal et eller andet. Så skriver vi det på. Så vi har lidt styr på.. For det meste aftaler til det ene og det andet... Læger.

Father (Thomas): Så man ikke overbooker, ja.

Mother (Jane): Så det har vi stående derude. For at jeg kan overskue det lidt. Eller så havde jeg glemt det igen. Det kan godt ske at jeg gør det alligevel, men den hænger her så jeg kan se, og så vi kan skrive ned hvis vi har fys'er eller læger eller noget andet. Aftalerne vi har. Kommunen og hvad vi ellers har, jeg har af aftaler.

Interviewer: Hvad så med de mindre ting? F.eks. indkøb. Er det mere på rutinen?

Mother (Jane): Det er mere på hvornår jeg synes vi mangler et eller andet. Så går jeg ud og køber det. Jeg plejer at handle ind en 2 gange om ugen, lidt stort til et par dage af gangen. Især nu hvor vi ikke har bilen. Før kunne vi godt handle mere ind, men så er jeg nødt til at gøre det over flere gange. Og hvis vi mangler noget, så får vi lige ned til købmanden.

Interviewer: Ja, det er bare et stenkast.

Father (Thomas): Og så er der god pris.

Mother (Jane): Og har åbent 12 timer i døgnet. Det er meget rart. Fra 8 til 20. Det er alle dage. Vi har mulighed for at handle hvis man lige står og mangler. Men nej, det er mig der sørger for det, og det er mig der planlægger. Nogle gange kan jeg godt lige sige 'nej, i dag skal vi ud og handle' når du kommer hjem, eller sådan noget. Det står ikke i kalenderen.

Interviewer: Det er bare sådan at I ved hvordan det kører?

Mother (Jane): Det er noget jeg styrer.

Father (Thomas): Ellers så bippede mobilen da bilen virkede; 'købe', jo.

K: Så sendte jeg en bestilling.

Father (Thomas): 'Der er tilbud på mel. Tag 8 poser, tak.'

Mother (Jane): Så køber han det, men så var det smart at du kunne købe det store med hjem. Det kan han ikke mere, så lige nu må jeg selv slæbe.

Interviewer: Så der er nogle ret faste roller omkring hvordan tingene...

Mother (Jane): Det er jo mig der laver mad, så det er mig der mere eller mindre bestemmer hvad vi skal købe. Hvis du skal have et eller andet i netto, så siger jeg at du skal købe.. I hvert fald skal du købe 'der og det og det.' Det kan godt være at du køber noget andet også, men du køber melen og juicen og mælken, eller hvad det er for nogle ting. Kartofflerne, siger jeg du skal købe. Så der vil jeg sige at der er det nok mig der bestemmer mest. Lige der. Medmindre jeg sender dig ned i byen og siger du skal købe... Så køber du nogle gange noget andet. 'Find på noget aftensmad.' Så finder du på noget.

Father (Thomas): Ja, og så får jeg at vide at det er 'kult.'

Mother (Jane): Nej, men det er mig der laver mad, og det er som regel også mig der ved hvad vi har i køkkenskabene, så der er det nok meget traditionelt. Jeg har jo også mere tid til at..

Interviewer: Så på den måde, der giver det lidt sig selv. Hvordan var det tidligere? Dengang børnene var yngre, og der måske skulle lidt mere koordinering til.

Mother (Jane): Der var det også mig der handlede. Så slæbte jeg

bare noget mere.

Interviewer: Jeg tænkte også f.eks. med at nu skal han til fodbold, og der skal du måske følge ham ned.

Mother (Jane): Nå jo. Der måtte vi jo planlægge det ud fra.. Så måtte vi jo spise mad på det tidspunkt. Så lavede du mad, eller så havde jeg bare lavet mad inden. Og så varmede du det til Caroline, og så måtte vi spise når vi kom hjem. De dage hvor Ruben skulle til fodbold og jeg fulgte ham, og du... der arbejdede du jo som vagt, og der var det ikke altid du var hjemme. Så der gik det. Der spiste vi nok tit rugbrød. Eller Ruben fik havregrød. De der fodbold dage; Når man først kommer hjem kl 19-18.30, måske lidt tidligere. Det skulle gå lidt hurtigere, og der var rugbrød det nemmeste. Der fik vi lidt mere rugbrød end vi ellers gjorde. End vi ellers gør.

Father (Thomas): Det må vi lave om på.

Mother (Jane): Og hvis vi havde været nogle steder, jeg tror også vi nogle gange gik på Mc Donalds og sådan nogle steder. Mig og børnene.

Interviewer: Er det i nærheden?

Mother (Jane): Nej, det ligger helt nede forbi stationen. Der er langt derned, men hvis vi alligevel kom hjem med toget, så har vi været på Mc Donalds ind i mellem.

Interviewer: Så var det ordnet på vejen hjem. Før man kom hjem.

Mother (Jane): Det har vi gjort nogle gange. Når vi har været i zoologisk have og sådan noget. Men ellers ikke.

Interviewer: Hvordan med børnenes far dengang de var yngre. Var der noget koordinering ift. det?

Mother (Jane): Det var der jo. Der var der hver 2. weekend.

Interviewer: Fast?

Mother (Jane): Ja. Ruben er også dernede nu, hver 2. weekend. Caroline hun gider ikke altid.

Interviewer: Det er lidt mere løst.

Mother (Jane): Ja. Men Ruben er dernede hver 2. weekend, så der ved vi hvornår... Lige uger, eller hvornår det nu er. Jeg mener det er lige uger. Der er han ikke hjemme, så det ved vi. Og hvis vi alle sammen skal være samlet, så må vi planlægge ud fra det. Det gør vi også. Så der har vi noget planlægning. Og da du var vagt, der planlagde vi jo også. Der var du kun hjemme hver 2. weekend. Så der var en del mere planlægning når man skulle se familie og sådan noget. Så skulle man planlægge ud fra det.

Interviewer: Så nu er det ikke noget der hænger over hovedet på jer?

Mother (Jane): Det er ikke noget fast. Vi skriver på kalenderen hvis der er ferier eller ekstra weekender, så jeg kan huske det. Men normalvis er det bare som det plejer.

Father (Thomas): Vi tager det som det kommer.

Mother (Jane): Det er ikke det store. Hvis han har lyst til at tage ned til sin far en weekend, så gør han det. Vi har ikke de store planlægninger mere. Ikke som vi har haft.

Interviewer: Så det er lidt mere afslappet?

Mother (Jane): Det er det, ja.

Father (Thomas): Det er blevet lidt sådan at folk de ringer og spørger 'er I hjemme', 'ja', 'giver I kaffe?' Ja, man lever med det som det ser ud. Der er ikke noget med at man fiser rundt med en støvklud. 'Ring lige en halv time til en time før I kommer?', nej. Så er det sådan det er.

Interviewer: Og der er jo heller ikke nogen små børn længere.

Mother (Jane): Nej, vi har kaninerne. Det er nok dem der sviner mest.

Interviewer: Ja, de passer nok sig selv.

Mother (Jane): Ellers sviner de mest på deres værelser, børnene.

Father (Thomas): Der må de selv stå for rengøringen. Når tallerkenene begynder at blive levende og kravle efter dem, så tager de sig sammen.

.... (kaffe, snak om I's tur derind og at stednavne er kendte, men ikke deres relative placering)

Interviewer: Nu har vi egentlig været inde på ret mange af tingene. Hvordan i jeres barndomshjem. Hvordan var transporten der?

Mother (Jane): vi tog altid bussen. Vi havde ikke bil. Eller cyklede. Vi cyklede rigtig rigtig meget. Eller har vi taget bus. Vi har nok også kørt lidt med tog. Det kan jeg ikke huske. Det var fordi min mormor og morfar og moster boede på Amager, og vi tog altid bussen. Vi har stort set altid kørt i bus. Eller cyklet.

Interviewer: Ja, det kan man jo når man bevæger sig meget i byen.

Father (Thomas): Jeg tror også jeg har været mest med bus. Mest bus, ja.

Mother (Jane): Ja, for dine forældre havde jo heller ikke bil da du var barn.

Father (Thomas): Nej, det var først efter min morfar han blev syg. Så fik de bilnøglerne så de kunne købe ind. De boede jo i hus.

Mother (Jane): De boede i hus sammen.

Father (Thomas): Det passede med at de kunne købe ind samtidig med ham.

Mother (Jane): Så det er faktisk først lige før.

Father (Thomas): Jeg tror faktisk kun det er en 5-6 år de har kørt bil.

Mother (Jane): Nej, det passer ikke. De har haft bil al den tid jeg har kendt dem. Og det er altså 10 år. Og din morfar døde lige efter jeg kom ind i billedet.

Father (Thomas): Så har det passet med at jeg... Så det er efterhånden 10 år, ja.

Interviewer: Nu siger I at det her med biler, det er ret nyt. Vil I mene at man sagtens kan klare sig uden bil?

Mother (Jane): Ja. Fuldstændig.

Father (Thomas): Ja, alt afhængig af hvad mødestidspunkt man har.

Interviewer: Så du tænker i forhold til arbejde?

Mother (Jane): Vi har jo ikke haft bil i ret lang tid. Hvad har vi? 6 år eller sådan noget. 5 år?

Father (Thomas): da jeg rendte som nattevagt ude på DTU; Hvis man havde en nattevagt der som sluttede kl 5 om morgenen, så var der bare ikke noget transportmiddel.

Interviewer: Så måtte man vente?

Mother (Jane): Eller håbe at der var nogen der kunne køre en.

Father (Thomas): Ja, første bus kørte jo først kl 6 om morgen.

Interviewer: Ja, det er lidt upraktisk.

Father (Thomas): Så tog jeg som regel hundevagten med (Sjals?). Han skulle lukke op der om morgenen. Så fik man ham hjem og så kunne man lige så godt gå rundt og lukke alle bygningerne op som han skulle. Så passede det med når det hele begyndte at køre igen.

Mother (Jane): Man kan godt undvære en bil, det betyder ikke noget. Sådan som vi bor og har arbejdet og sådan noget, så er det ikke noget problem. Fordi vi bor så tæt på det hele. Vi har busserne lige ude om hjørnet og toget i nærheden. Vi kan komme rimeligt hurtigt rundt. Det er jo ikke landet. Jeg synes ikke vi behøver at have den bil. Og vi har heller ikke de lange – jo ned til mine forældre – men ellers. Det er jo rimeligt nyt. Det er jo kun et halvt eller sådan noget, at de har boet dernede. Ellers har vi jo haft alting i nærheden. Så vi har ikke haft det store behov. Jeg vil så sige at det gør det væsentligt nemmere at have en bil, hvis man skal til Vordingborg. Men man kan jo godt. Det kræver bare noget planlægning. For vores vedkommende så er det ikke noget problem ikke at have en bil. Vores familie og vores alting, de bor jo i nærheden. Inden for rimelighedens grænser, i hvert fald.

Interviewer: Nu har der været alt det her med regeringen, og de lovede billigere billetpriser og alt sådan noget. Hvordan ser I på de penge man bruger på transport? Er det noget I tænker over, eller er det bare en nødvendighed?

Mother (Jane): Vi kører jo med den billigste måde at køre i bus på, og det er jo ved at købe et klippekort. Så kan vi jo køre i bus til 14 kr. i stedet for en billet til 24. Det er en væsentlig besparelse. Så vi kører som regel, altid, den billigste mulighed når vi skal nogle steder. Og vi skal jo ikke det store. Så jeg synes vi er rimeligt gode til at spare.

Father (Thomas): Jeg vil skyde på at den der betalings-ring, den kunne de sagtens sløjfe. Hvis de satte priserne ned, så kunne de sagtens lokke flere folk til.

Interviewer: Til den kollektive trafik?

Father (Thomas): Ja. Et tre-zoners månedskort det koster omkring 380 nu. Og det mest latterlige er at hvis jeg køber det gennem mit arbejde, så giver jeg 200 kr. for det.

Interviewer: Hvor mange zoner er der f.eks. herfra og til banegården?

Mother (Jane): Til Hovedbanegården? Der er 4 zoner.

Father (Thomas): Hvis du så snyder og går ned til tanken, så er der kun 3 zoner.

Mother (Jane): Ja, den skifter lige dernede.

Father (Thomas): Det samme bliver det hvis du går over til Gladsaxe Trafikplads. Så sparer du også lige en zone.

Mother (Jane): Ja, men der er langt at gå.

Father (Thomas): Ja, men så sparer man igen en zone.

Mother (Jane): Det er ikke det man... Men ned til tanken, der er der ikke så langt. Der er måske en kilometer. Det kan man godt gå.

Interviewer: Så det er ikke noget I tænker videre over? I gør bare det der er...

Mother (Jane): Billigst. Vi har klippekort, og jeg sørger altid for at have klippekort hvis vi skal nogle steder.

Interviewer: Hvad med børnene. Hvad har de?

Mother (Jane): Caroline har sådan et månedskort med 2 zoner, så hun kan køre i de 2 zoner vi bruger mest. Hun har også et klippekort, så hvis hun så skal uden for de her zoner, så har hun

så hun kan komme videre. Ruben han har.. Jeg har et klippekort for Ruben, hvis han skal nogen vegne. Ellers så cykler han. Og han cykler mest. Og hvis han kører i bus, så er det stort set altid med mig. Eller med nogen af os. Han kører sgu aldrig alene i bus. Så vil han hellere cykle. Han kunne sikkert nok, hvis han ville. Han skal jo lære det.

Interviewer: Ja, det er så den anden ting. Man skal jo lære det.

Mother (Jane): Ja, Caroline hun har jo kunnet finde ud af det i lang tid. Så det er fint nok. Det kan vi sagtens. Men det gjorde ikke noget hvis billetterne blev lidt billigere. Jeg synes godt nok at det er dyrt at købe en billet. 25 kr.

Father (Thomas): Ja, for en 2-zoners.

Mother (Jane): Eller 24. Jeg ved ikke helt hvor meget det er. Det er mange penge.

Interviewer: Det er da rigtigt. Og det løber hurtigt op hvis man har mange ture.

Mother (Jane): Ja da. Ned til os og tilbage igen. Nu hvor man kan betale på mobilen, så er det rimeligt nemt. 24 kr, så skal du ikke af med nogen penge i hånden, men du får eder manende en regning til sidst.

Interviewer: Så der er ikke sådan nogle...

Father (Thomas): Jo, det kørte jeg med på et tidspunkt. Det var sådan en app. Der fik du 14 eller 16 klip.

Interviewer: Nå så købte man nærmest et klippekort på mobilen?

Mother (Jane): Jo, et klippekort på mobilen, og så betalte man kun de 14 kr. Så det kan du godt, men jeg tror mange af dem er unge mennesker. De køber ikke et klippekort. De køber bare (?).

Father (Thomas): Det kræver igen at du har en nyere mobil.

Mother (Jane): Ja, jeg tror ikke jeg kunne gøre det.

Father (Thomas): Nej, du kan ikke på din. Det er en stenalder-mobil du har.

Mother (Jane): Jeg har altid mit klippekort, så det er lige meget.

Interviewer: Ja, det virker jo indtil man bøjer det, eller et eller andet.

Mother (Jane): Jo, men så kan man få det byttet.

Father (Thomas): Det hjælper ikke når der er en skide-sur chauffør, og den ikke gider at stemple kl (?) om morgenen.

Mother (Jane): Som regelvis er de rimeligt flinke.

Father (Thomas): Kommer an på hvilket humør de er i.

Mother (Jane): Hvis man taler pænt til dem er de flinke.

3.10 Household J

Interviewer: Simon Wind

Mother: Anne-Mette (age 46)

Father: Karsten (age 47)

Daughter: Trine (age 18)

Transcription

Interviewer: Vil I starte med hver især at fortælle navn og alder og hvad I laver til hverdag.

Mother (Anne-Mette): Jeg hedder Anne-Mette og jeg er 46 år og jeg arbejder inde på KBHs kommune. Jeg arbejder kun 3 dage om ugen, 12 timer i alt fordi jeg har fået flexjob. Men min arbejdsplads er flyttet fra Amagerbrogade til Hans Knudsensplads. Så der er pænt langt nu i forhold til hvad jeg havde tidligere. Det ligger helt ude ved Lyngbyvejen, hvor førhen så kunne jeg gå op igennem og så var jeg der på 10 min. Så det er sådan rimeligt... Det er en omvæltning..

Father (Karsten): Jeg hedder Karsten, jeg er 48 år, jeg arbejder ude på Lundbæk, en medicinal virksomhed i Valby, 37 timer om ugen. Der har jeg været i mange år.

Mother (Anne-Mette): Og kører bil..

Father (Karsten): Ja og kører bil frem og tilbage... [Griner] Rigtigt dovent...

Daughter (Trine): Jeg hedder Trine og er 18 år. Jeg arbejder i en børnehave lige hernede i gården. Jeg går også i skole inde på Østerbro, fordi jeg er ordblind og det har jeg været i alle mine år.

Interviewer: Ok så det er en sådan speciel skole...?

Daughter (Trine): Ja. For ordblinde. Hvor jeg får hjælp til læsning og sådan noget. Så der går jeg 2 gange om ugen, i 3 timer.

Mother (Anne-Mette): Du skal igen i skole i Gladsaxe til maj.

Daughter (Trine): Ja i Gladsaxe, der kører jeg til Gladsaxe hver morgen.

Interviewer: Det er ikke noget du har gjort før eller er det noget helt nyt du skal til?

Daughter (Trine): Nej har været uden på den skole før, den ligger lige ved siden af en skole jeg har været på før, så jeg kender godt vejen derud. Men det er en helt ny skole jeg skal til. Jeg går inde på noget der hedder EGU, Erhvervs Grunduddannelse for Unge, som har svært ved at læse og sådan noget. Der skal jeg gå i 2 år. Altså 1 år i praktik og så mellem 20-40 skole så..

Father (Karsten): Men du har også gået på andre skoler i Avedøre hvor du har taget offentlig transport. Du har brugt det rigtigt meget.

Daughter (Trine): Jeg har også gået på Sosu skole og produktionsskole så jeg har brug transporten rigtig meget.

Interviewer: Så du er flittig bruger af offentlig transport... Så kunne jeg godt tænke mig at høre lidt om hvor I kommer fra. Sådan opvokset og hvordan I er kommet til at bo her.

Mother (Anne-Mette): Jeg er født og opvokset her på Amager. Jeg har aldrig nogensinde boet nogle andre steder end Amager så jeg holder troligt fast ved øen.

Father (Karsten): Jeg er født og opvokset ude i Hvidovre og der mødte jeg også min kone. Og så fik jeg en læreplads lige ved siden af hvor hun boede. Så har vi været siden sammen på Amager. Jeg har faktisk boet længere på Amager nu end jeg nåede at bo i

Hvidovre.

Mother (Anne-Mette): Ja du har snart boet her i 28 år.

Father (Karsten): Kan man så betegne det som indfødt?

Mother (Anne-Mette): Nej! Det kan du ikke...

[Der bliver joket omkring dette]

Daughter (Trine): Jeg har boet hele mit liv på Amager. Så jeg er fra Amager. Så jeg er indfødt. Og jeg vil altid blive boende herude tror jeg...

Interviewer: Kan I fortælle lidt om det her kvarter. Hvordan vil I beskrive det til en der kender det så godt?

Daughter (Trine): Altså, vi har jo Sundholm lige hernede, det er et sted hvor alkoholikere og nogen der stoffer, tager derned og gør det. Og drikker øller dernede. De bor der faktisk..

Mother (Anne-Mette): Sundholm er ikke til stoffer, kun til drankere..

Daughter (Trine): Nåh men de tager stoffer dernede.

Mother (Anne-Mette): Nej. Så er det Rosenlund.

Father (Karsten): Nej men det man kan sige om det her kvarter Hørgården som vi jo bor i her. Det er jo sådan et socialt boligbyggeri som Voldsmose og jeg ved ikke hvad det hedder i Aalborg... De eksisterer alle steder. Men jeg vil da egentlig betegne det som et stille og roligt kvarter, selvfølgelig er der problemer som alle andre steder.

Mother (Anne-Mette): Da vi flyttede hertil i 97 og jeg tror vi har været vidne til 2 eller 3 episoder hvor man tænker det var sgu ubehageligt. Så det er ikke meget altså, hvorimod, så kan man sige Hørgården og Urbanplanen det faktisk... de kalder det det sammen, men det vil jeg sige langt fra. Derovre tør folk knap nok at gå på gaden om natten, der har været rigtigt meget ballade. Og det er 500 m den vej og så skiller en stor vej og så har man Urbanplanen på den anden side. Der synes jeg der er altså...

Father (Karsten): Vi har faktisk ikke hørt om det længe, heller ikke når man læser om det i lokalbladene i de sidste mange år. Der var en periode hvor der var nogle, som der har været mange andre steder i landet, de her bander der huserede. Dem har man sådan mere eller mindre fået lukket ned igen.. Så har der været nogle perioder hvor der har været brændte biler både her og derovre. Men ikke... Når folk snakker udlændige, og det gør folk tit på arbejdspladsen, hvor slemme de er og sådan noget. Jeg forstår det ikke, det gør jeg ikke, jeg har ikke noget problem, jeg hilser på de mennesker jeg møder på trappen i opgangen. Og det har vi altid gjort med det resultat når du står oppe i grønthandlerne oppe på Amagerbrogade, så siger han jeg kender godt dig, men du kendte så ikke ham.

Mother (Anne-Mette): "Ja du er min nabo..." Ja ok du bor så ovre i den blok der ligger derovre for enden. Ja nabo det er et vidt begreb.

Father (Karsten): Men det gjorde at han vidste hvem jeg var og hvilken bil jeg kørte i. Ja der var styr på tingene. Så på den måde der at man hilser på folk og siger godmorgen når man møde folk om morgenen. Jo det er et behageligt kvarter. Udover DR huset godt kunne være flyttet længere ud eller derover, så vi ikke havde mistet vores grønne områder.

Daughter (Trine): Vi havde en trekant lige herovre hvor vi også havde haver, de er også blevet revet ned fordi nu skal der være ældreboliger og psykisk handikappet og sådan noget.

Father (Karsten): Nogen af de her billige boliger man lovede på et

tidspunkt i KBHs kommune.

Mother (Anne-Mette): Det er et bofællesskab der er åbnet derovre...

Father (Karsten): Ja dele af det.

Mother (Anne-Mette): Ja den ene del er et bofællesskab og det andet almindelig udlejning.

Daughter (Trine): Det er jo der er synd. Det går jo ud over vores huse jo. For den gård der ligger overfor, der kan man ikke se noget, der kan man se lige ind i lejlighederne. Det er sådan lidt.

Mother (Anne-Mette): Det er lidt synd de fjerner der grønne områder.

Daughter (Trine): Så har vi det der, hvad hedder det derovre...? Der hvor vi cykler og løber, hvor vi går ture og der er vand.

Mother (Anne-Mette): Ja Volden det er så den vej [peger].

Father (Karsten): Jamen vi har også gået meget i Urbanplanen da børnene var små hvor der indimellem også er grønne træer. Og en byggelejeplads og en gård hvor der er dyr og sådan noget.

Daughter (Trine): Det er ikke en børnehave, det hedder en bondegård.

Father (Karsten): Ja men der går altså børn til daglig.

Daughter (Trine): Ja ok, men det kaldes en bondegård.

Father (Karsten): Så de er der, man skal bare lede efter dem.

Interviewer: Hvad er det for nogle mennesker der bor her vil I sige?

Mother (Anne-Mette): Altså her er mange udlændige, men et eller andet sted så er det et spørgsmål om hvad du selv giver af dig selv hvis du vil der have noget der er ordenligt ... Fordi vi har ikke nogen problemer. Tværtimod så hilser alle og noget. Men vi kender der andre her som siger "han ser mærkelighed ham der, ik kig på ham" hvor jeg siger glem det der, det mindste du kan gøre er at hilse på din nabo og hilse på dem ovenpå eller længere oppe. Eller hvis det er nogle mennesker du ser tit og ofte, det mindste du kan gøre er at sige pænt goddag. Det går der ikke noget af en, tværtimod, så får du 10 foldig igen. På et tidspunkt havde de ramadan og så kom ham vores overbo med 6 flasker rødvin fordi han måtte ikke have det i huset og om vi ikke ville have det? Jo tak, jojo kom bare. Og ham nedenunder kom med sådan et rødvinssåbneret for de brugte det jo ikke, vil i ikke have det? Jojo tak for det. Så et eller andet sted, det du gir for du selv tilbage, ikke fordi jeg siger jeg skal have ting og sager slet ikke. Men du får igen hvad du selv giver. Så hvis du bare selv er pæn og høflig og hilser på de mennesker du møder så får du det også igen.

Father (Karsten): Og sammensætningen, jeg tror faktisk der er over 50% udlændige. Men jeg synes ikke det er et problem.

Interviewer: HVordan er det med alderssammensætningen og er der mange enlige eller familier?

Mother (Anne-Mette): Det er mest familier.

Father (Karsten): Så har vi også nogle et-værelseslejligheder hvor der bor mange unge mennesker som sådan flytter ind første gang og så får en kæreste og så flytter videre. Sådan et startsted. Et-værelses med et lille køkken og sådan noget. Og så er der op til de her 4-værelses lejligheder. Det her er den største.

Mother (Anne-Mette): Den eneste der er større er hjørnerne. De er lidt større, men ellers den her er på 100kvm.

Interviewer: Så det er overvejende bygget til familier...

Mother (Anne-Mette): Ja det er jo bygget til at skulle rives ned. Det blev sat op i 72 og 74 som en midlertidig løsning og når det så var færdig med at blive brugt her så skulle det være flyttet til Tåstrup.

Father (Karsten): Der kunne man så pilleret og lave kælder under.

Mother (Anne-Mette): Ja der er der heller ikke her.

Interviewer: Det er hurtigt lige klasket op..

Father (Karsten): Ja ganske smart fundet på. Men da man så skulle flytte det så fandt man ud af at hvad med alle de her mennesker der bor her.. Dem kan man ikke bare lige rykke ud vel...

Mother (Anne-Mette): Ja så det skulle slet ikke have ligget her, det skulle været flyttet til Tåstrup.

Father (Karsten): Men jeg synes det er et dejligt kvarter at bo i.

Mother (Anne-Mette): Vi fik renoveret det hele, ikke sidste år, forrige år. Hvor vi fik skiftet vinduer iværelserne og det var jo heller ikke isoleret. Du kunne også vælge at få almindelige køkkenvinduer, vi valgte så at få fransk altan ikk. Og der giver vi 175kr om måneden eller sådan noget, men der kommer fantastisk dejligt meget lys ind, vi har ikke fortrudt det.

Father (Karsten): Men det er socialt boligbyggeri! Men det er noget vi selv har valgt.

Interviewer: Det er også mit næste spørgsmål, hvad har gjort i netop har valgt at flytte her til?

Father (Karsten): Vi havde en ejerlejlighed i Ungarnsgade. Det er også på Amager, det ligger nede ved Xgade og X gade og sådan noget. Det ligger ikke så langt væk, du kan gå derned på et kvarter. Den købte vi da Anne-Mette blev gravid. Så skulle vi pludselig flytte sammen og sådan noget. Og så endte det med vi købte en ejerlejlighed, og den sad vi så med, og vi prøvede at sælge den der i slut 80'erne. Og der var det helt galt med boligsituationen. Vi flyttede ind i 85. Og der var prisen så faldet så meget vi skulle af med penge for at sælge. og vi var 2 elever da vi flyttede ind så vi havde sådan set ikke så mange penge at gøre godt med. Og så var det 95 tror jeg...

Mother (Anne-Mette): 97 lejede vi den ud til Hans og Anne-Mette.

Father (Karsten): Ja der lejede vi den ud og der havde vi fået en lejlighed i den samme blok med på 4. sal. Så et værelse mindre. Og priserne steg og de flyttede og vi kom da ud af den med lidt i hånden, ikke meget. Ikke så meget som vi kunne få 6 år senere hvis man skal sidde og ærge sig over det men det nytter jo ikke noget. Så boede vi deroppe i 5 år og så fik vi tilbudt denne her som både lå længere nede og var større. Og der var stadig var 2 børn og i 2002 flyttede vi ind i den. 10 år siden. Så det er grunden for.. Vi startede lidt skævt i en ejerlejlighed med to elevlønninger hvor pengene var små og så går det jo som det går.

Mother (Anne-Mette): Det var fordi jeg lige pludselig fandt ud af jeg var meget gravid. Jeg fik det af vide da jeg var 28 uger henne.. Så lige pludselig skulle det gå stærkt. Jeg fik det af vide i oktober og jeg fødte d. 23. februar. Så vi havde ikke så meget tid at gøre godt med.

Father (Karsten): Nu har vi så været sammen i over 29 år så.. Whatever ikk [griner]...

Interviewer: Hvad med sådan noget som skole, indkøbsmuligheder og de ting i bruger i dagligdagen, ligger det tæt på her?

Father (Karsten): Der er det hele her. Det hele er lige omkring.

Mother (Anne-Mette): Vi har Lokalbrugsen som har åbent hver dag. Vi har en stor Kvickly der ligger som ligger under 1000m herfra hvis vi går hele vejen. Og så har vi centret hernede.

Fields ligger herude, det er godt nok kommet senere, men Amagerbrogade er fyldt med små forretninger. Knap så mange små forretninger mere, der har været mange små forretninger. Og der har altid været det hele, vi har aldrig manglet noget. Så ind til 97-98 der cyklede vi jo rundt altid og med det offentlige transport.

Interviewer: Kunne i nogensinde finde på at flytte?

Mother (Anne-Mette): Så skal det være fordi det bliver nødvendigt. Fordi mit helbred er måske ikke det bedste.

Father (Karsten): Det kunne jeg sådan set godt. Jeg kunne sagtens.

Mother (Anne-Mette): Ja ik væk fra Amager, det kan du glemme...

Father (Karsten): Det er en Amerikaner der bliver på Amager de vil ikke væk herfra. Jeg kunne flytte langt ud på landet...

Mother (Anne-Mette): Ja det er fint.. go tur...

Interviewer: Men der vil du sige du er rigtig bymenneske.

Mother (Anne-Mette): Jamen det er fordi jeg har det hele omkring mig, og hvis jeg skal flytte herfra så er det fordi mit helbred gør jeg ikke kan komme op af trapperne eller et eller andet som gør jeg skal længere ned. Og så vil jeg stadig gøre sådan at jeg har alle tingene omkring mig. Jeg vil ikke ud på bøhlandet, hvor jeg ikke kan en skid eller komme nogen veje eller gøre nogle ting. Jeg må ikke køre bil, jeg må ikke køre cykel jeg må ikke en skid..

Father (Karsten): Der er derfor jeg kører dig rundt.

Mother (Anne-Mette): Jaja men hvis vi flyttede på bondelandet så ville tingene også se anderledes ud.

Father (Karsten): Du kommer da ikke ret meget ud herfra alligevel...

Mother (Anne-Mette): Jojo! [griner]

Interviewer: HVad med dig, når du engang skal flytte hjemmefra, hvad tænker du så? HVor kunne du tænke dig at bo?

Daughter (Trine): Det ved jeg ikke. Jeg ville nok blive boende her på Amager vil jeg tro. Hvor det ved jeg ikke, men det bliver her et sted på Amager. Jeg bor fint her ved mine forældre lige i øjeblikket, før jeg flytter hjemmefra. Og min storebror bor lige herovre næsten. Jeg kan gå derover på 5 min.

Father (Karsten): Lige ved siden af Kvikly jo.

Daughter (Trine): Det er sådan lidt... Jeg har ikek tænkt mig at flytte, jeg har ikke tænkt mig at flytte før min uddannelse er færdig.

Interviewer: Hvad for nogen transportmuligheder har i herfra hvor i bor?

Mother (Anne-Mette): Jamen vi har jo metroen lige herovre, og så har vi 33 her og 2a og 12eren heroppe og så 5eren og 250er og alt muligt andet oppe på Amagerbrogade. Det er lynhurtigt. Også fordi ellers tager du 33 ned til Islands Brygge og så har du 40 og 350 og 250 eller et eller andet, der er sådan et knudepunkt.

Daughter (Trine): Ja der er sådan et knudepunkt hvor de forskellige busser kører.

Mother (Anne-Mette): Altså 33eren tror jeg kører hver 10m.

Daughter (Trine): Og metro kører hver 5 min eller sådan noget.

Mother (Anne-Mette): Det er kun når den ikke dur. Ik ?

Daughter (Trine): Ej!! Jamen det var fordi jeg skulle i skole i torsdags og jeg tager så metroen og metroen kører så kun til islands brygge, nåh. Der er et andet galt. Så går jeg over på det

andet spor fordi det kan være toget kommer den modsatte vej og så kører igen til rigtige. Nej det gjorde det så ikke. Det kørte kun til Vestamager igen. Så jeg måtte gå op og tage 33 ind til Tivoli for at tage 1a hele vejen ind til Østerport.

Mother (Anne-Mette): Men der kan man så sige at det er nemt selv om metroen glipper så kan hun stadigvæk, fordi der går ikke andet end, så har hun 3 kvarter da hun finder ud af at metroen ikke kører, og hun når det til tiden alligevel. Så altså vi er rimelig privilegeret hvad det angår.

Interviewer: Og der kender du bussystemet så godt at det ikke er noget problem at vide hvilken en du skal tage og stå af og ...

Daughter (Trine): Nej for da jeg kommer op til busser så kommer 33 lige med det samme. Så tænker jeg Yes jeg er heldig, for så kommer bussen lidt hurtigere. Og så stod jeg ventede 1-2 min på 1A så kom den. 1A kommer jo også hele tiden løbende jo. Og så tog jeg bare derind af jo.

Father (Karsten): Det gør de i dagtimerne jo, indtil kl. 18, så begynder de.. Men det er let at komme rundt i København og når du metroringen bliver færdig om 5-6 år så bliver der endnu flere muligheder.

Daughter (Trine): Metroen kommer også til at kører ind til Østerport hvor jeg så går i skole. Så der kommer den også til at køre, der er de ihvertfald også ved at lave den.

Father (Karsten): Det er sådan en ringbane der bare kører rundt hele tiden.

Interviewer: Hvilke transportmidler bruger i så?

Mother (Anne-Mette): metro og tog.

Daughter (Trine): Ja metro, tog, cykel, bussen.

Father (Karsten): Jeg har overvejet cyklen i mange år, men jeg kører i bil hver dag.

Mother (Anne-Mette): Sidste år fik han endda to nye dæk og slanger på sin cykel for nu skulle han cykle. Ok den har været ude af kælderen og den har fået nye dæk og slanger og så er den sat ind igen.

Father (Karsten): Ja det var en god tanke. Det kan godt være der skal luft igen [griner]

Mother (Anne-Mette): De ender også med at rådne op før du får den brugt.

Daughter (Trine): Så har du fået ny bil jo.

Interviewer: Du siger også tog...

Mother (Anne-Mette): Ja det er fordi jeg kan ikke køre i bus. Jeg har fået et brud i ryggen der er faldet sammen. Der er for meget rysteri i en bus. Det gør ondt. Jeg tager så metroen til nørreport og så Farumtoget til Ryparken og så kan jeg lige gå rundt om blokken og så er jeg på arbejde. Så det er ikke noget voldsomt problem. Slet ik.

Interviewer: I forhold til hvis du kunne tage bus vil det så være hurtigere?

Mother (Anne-Mette): Det ved jeg ikke.

Daughter (Trine): Jeg tror det vil være det samme.

Mother (Anne-Mette): Det er lige før... Nu kommer det an på togene lige passer sammen og det ikke lige passer med metroen og du skal bruge 20min på nørreport på at vente på et tog så vil det nok være hurtigere med bussen. Som jeg siger jeg har ikke travlt det tager den tid det tager, for jeg har ikke andre muligheder.

Så man må indpasse sig efter forholdene.

Interviewer: Og ellers når der er noget ekstraordinært så kører du ?

Mother (Anne-Mette): Ja.

Father (Karsten): Ja det er ud og handle i hverdagen og hvis vi skal nogen steder...

Mother (Anne-Mette): Ja hospitalet.

Father (Karsten): Er der så et eller andet hvor vi har fået ldit og drikke jamen så må vi tage en taxa. Sådan er det. Det har hverken noget med økonomi, det er rent praktisk de forhold vi lever under.

Interviewer: Du har lige fået en ny bil?

Father (Karsten): Ja en 3år gammel ny bil. Men ja en meget ny bil. Rigtig luksusudgave må man sige. Det er sådan en stor Mitsubitsi Outlander.

Mother (Anne-Mette): Sådan en 7personers ting.

Interviewer: Hvorfor lige sådan en?

Father (Karsten): Vi havde en Ford Mondeo, men på grund af min kones brud i ryggen så. Man sætter sig sådan ned i den, så den måde at kommed ned i den på, så vi ledte efter en bil man kunne lige ind i. Og det kan man altså med denne her. Den er selvfølgelige dyrer og alt muligt andet, men det er de nødvendigheder vi leve med så længe vores verden ser sådan her ud.

Interviewer: Hvordan er det med at komme igennem byen i bil?

Mother (Anne-Mette): Man skal nok tænke på tidspunktet ik. Man skal ikke tage langebro her kl 16...

Father (Karsten): Jeg kan huske I starten da jeg kørte så kunne jeg godt blive gal, det kan jeg godt stadigvæk, og skælde ud på alle de andre for det er selvfølgelig dem der er nogle klokkefår, det er ik mig vel [smiler]. Men jeg er da blevet bedre til at sige nåh det tager bare den tid det tager, nåh så kommer vi 5 min senere frem ... og altså. Men jeg kører mest sådan set uden om fordi jeg skal til Valby når jeg skal på arbejde. Og når jeg kører om morgenen når kl. er 540 så er der stort ingen trafik. Men hvis jeg så kommer hjem senere eller jeg spiller badminton om tirsdagen og køre når kl. er 15 -1530 ja så kan det godt tage op mod dobbelt så lang tid, men det nytter altså ik noget.

Interviewer: Hvor meget overvejer i pris og penge i forhold til transport i hverdagen?

Father (Karsten): Altså hvis du spurgte min kone så vil hun sige at jeg kigger for meget ned på hvad den køre på literen. Men det er egentlig hvordan kan jeg få den længere ved at køre anderledes, principielt fuldstændig ligeglad. Diskussionen på arbejdspladsen er at de sidder og piver over benzinprisen

eller buspriser. Du har vil ik - jo, det har du valgt - jo, sælg din bil hvis du synes det er for dyrt. Og det prøver jeg også på at efterleve selv langt hen af vejen. Jeg går ikke og piver over priserne. Hvis den er billig jamen så kører jeg ned og tanker op når jeg lige ser det og ja jeg kan godt finde på hvis jeg ser den er langt nede at lige køre den vej fordi jeg ved den ofte er sat ned. Skal den tankes så skal den tankes..

Mother (Anne-Mette): Du kører ikke 10 km for at kunne spare 3 kr.

Father (Karsten): Det skal være i nærheden af os selv. Jeg skal ikke ligge og køre 10km, det kan simpelthen ikke svare sig. Så ligger man bare og brænder benzin af. Det gør vi rigeligt i forvejen.

Mother (Anne-Mette): Men vi bruger så også vores bil til at køre på ferie i. Altså der bliver den også brugt. Fordi jeg vil ikke op i en

flyvemaskine.

Interviewer: Men når I tager på ferie, er det så længere turer?

Father (Karsten): Vi har kørt meget til Tjekkiet. Vi har været der der 14 gange.

Mother (Anne-Mette): Siden 2004 startede vi, og 05 var vi ikke afsted.

Father (Karsten): Så der har vi været nede nogle gange. Der er 1000km til prag. Vi ligger på sådan en ferie på en uge, vi kører også meget rundt til de forskellige byer, vi lejer som regel et sommerhus.

Interviewer: Kører I så over Lolland og så sejler eller kører i rundt?

Father (Karsten): Det kan jeg ikke betale sig at køre rundt det er 300km længere. Min far bor på fyn så vi har faktisk nogengange kørt rundt den vej og vi har faktisk også haft dem med på ferie også. Det er nu en god tur, men vi tager som regel en overnatning undervejs og så stille og roligt bagefter. Vi når alligevel at køre et sted mellem 2500-3000 km på sådan en uge.

Interviewer: Hvad med jer andre, har I pendlerkort?

Daughter (Trine): Jeg har sådan noget der hedder Hypercard som gælder 3 måneder, og koster 900 eller sådan noget.

Mother (Anne-Mette): Ja 895 gir hun for 3 måneder.

Daughter (Trine): Og så er det alle zoner det gælder i. Og på alle tidspunkter. Så det er jo dejligt at have sådan et kort. Det gik jeg på grund af jeg var under uddannelse så fik jeg sådan et kort. Og det synes jeg er fint nok de laver sådan et kort for de unge, fordi vi bruger rigtig mange penge på at tage med toge og sådan noget. Et klippekort koster 300-200 kr.

Mother (Anne-Mette): Et 2 zoners koster 150kr.

Daughter (Trine): 200 koster det...

Mother (Anne-Mette): Nej 150 er det steget til. Det er steget fra 140 til 150.

Daughter (Trine): Det kan hurtigt svare sig.

Mother (Anne-Mette): Problemet var på det tidspunkt at der var hun ude på X, der ville det faktisk koste hende 845kr om måneden hvis hun skulle købe almindeligt buskort. Hvor nu fik hun det til 300 fordi jeg lige tilfældigt så det på en reklame på vej hjem i toget. Så fik vi fat i det Hypercard med det samme. Det en meget stor besparelse.

Father (Karsten): Altså for unge mennesker der studerer eller sådan noget så er 800 kr i budgettet hver måned mange penge.

Mother (Anne-Mette): Og jeg køber bare klippekort, men det er jo så fordi jeg kun køre de der 3 gange om ugen. Så det kan ikke betale sig for mig at købe sådan et 3 månederskort.

Father (Karsten): Jo, det ville det faktisk kunne. Det er sikkert ik det store, men så skal du så regne med at når du er hjemme tirsdag og torsdag kan du stadig tage metroen og gøre nogle ting uden at du skyulle betale.

Mother (Anne-Mette): MEn det vil jeg jo ikke gøre...

Interviewer: MEn det er rigtigt hvis der kom nogle flere turer. For jeg tænker nogen gange hvis man har sådan et kort hvor man kan køre ubegrænset. Så er man tilbøjelig til at bruge det lidt mere, at man får flere turer. At man tænker så kan jeg lige...

Daughter (Trine): Du kører måske til Tivoli eller Fields når jeg ikke lige køre med mor og far, så bruger jeg jo mit kort for det er meget nemt. Så bruger man det meget mere. Helt sikkert.

Mother (Anne-Mette): Der vil du nok have cyklet før.

Daughter (Trine): Ja der vil jeg nok have cyklet før. Men jeg kan også godt bruge cyklen når jeg skal derud til. For der er ikke så langt at cykle. Det er bare gennem alt.

Father (Karsten): Der kan vejret jo hurtigt blive en forhindring. Så kan man se i regn så kan man lige overveje.

KORT TEGNE ØVELSE...

Start med Anne-Mette

Interviewer: Der er metro fra DR byen til arbejde.

Mother (Anne-Mette): Til Nørreport og så skifter jeg til S-tog, 3 gange om ugen når jeg arbejder, og så står jeg af ude ved Ryparken.

Interviewer: Er det altid den samme tur? Der er ingen variationer?

Mother (Anne-Mette): Altid! Overhovedet ikke.

Interviewer: Kun hvis der er nedbrud.

Mother (Anne-Mette): Jamen så kommer jeg ikke afsted.

Interviewer: Handle?

Mother (Anne-Mette): Ja

Interviewer: Og det er i bil?

Mother (Anne-Mette): Ja

Interviewer: Det er sådan noget i gør sammen? Er det jer alle?

Mother (Anne-Mette): Ej ikke alle.

Daughter (Trine): Jeg er ikke altid med det er ikke altid noget jeg gider.

Interviewer: Men det er en daglig ting?

Mother (Anne-Mette): Ja

Father (Karsten): Ja, en af de steder [henviser til der er mange forskellige indkøbssteder skrevet på kortet]

Mother (Anne-Mette): Det kommer an på hvor vi lige har lyst til at køre hen.

Father (Karsten): Nogen gange kan vi godt komme op på 3 steder også 4. På samme køretur.

Mother (Anne-Mette): Det kommer an på om jeg lige for nogle gode ideer undervejs.

Interviewer: Og så er der hospitalet. Og det er flere steder?

Mother (Anne-Mette): Der har jeg så skrevet at det enten er taxa eller så bliver jeg kørt.

I. Men det er ting du ved i god tid. Det er planlagt.

Mother (Anne-Mette): Jaja. Det er planlagt.

Interviewer: Og så er der familiebesøg, men hvor bor familien?

Mother (Anne-Mette): Nu hans mor bor i Dronningmølle. Og hans far bor på Fyn. Og min søster der går vi, det ligger lige herovre. Hans søster bor i Hvidovre, og det er så igen fordi jeg ikke kan tage offentlige transportmidler, så det er kører i egen bil eller blive hjemme. Eller tage en taxa, men det gør vi som regel ikke ud,

så kan vi finde på at det gøre det den anden vej i stedet ik.

[Skifter til Far]

Father (Karsten): Jeg sad og tænkte på, at jeg tager jo ind i mellem fri for at for at køre min kone på hospitalet ik og så kører jeg til venner og familiebesøg i weekender og aftener. Fagforeningen det er jeg 1-2 gange om måneden stort set. Og så er jeg i Fonden engang om måneden, det ligger i Hellerup. Fagforeningen det er i Valby. Familie er så Fyn, Nordsjælland. Det er min mor og far. De er så gift igen hver for sig, de var ikke så gamle da de blev skilt, men det var også meget unge da de blev gift. Det er sku meget forståeligt.

Interviewer: Hvor tit laver i noget sammen med dem.

Daughter (Trine): Altså vi tager nok mest til Fyn. Jeg ved ikke hvorfor. Vi har et godt forhold til Fyn åbenbart.

Mother (Anne-Mette): Det har noget at gøre med vi også køre på ferie med min far. Min familie på fyn har vi kørt på ferie med flere sommere i træk. Så der kører vi den vej over. Nordsjælland det kan godt finde på at køre op en aften. Der er 50 km. Det er til at se en ende på. Så selv om vi mor synes det er langt, så siger hun "ej det er også... så bliver det sent", så kører vi bare derop, og så siger hun "nååh gir i en kop kaffe eller hvad...". Sådan tænker jeg. Det skal ikke altid være så forbandet planlagt [griner]. Fonden det er ude i Hellerup.

Interviewer: Er det fast?

Father (Karsten): Nej, altså det svinger lidt, det er jo en gang om måneden, ej det har det ikke været her på det sidste vel, men det helt sikkert hver anden måned, det er det sikkert i gennemsnit. Så spiller jeg badminton om tirsdagen med det er jo på min arbejdsplads der har vi sådan en fin sportshal så inden jeg kører hjem så kører vi ind på sporthallen og ordner det før vi tager jeg. Ellers er det på arbejde over Sjællandsbroen over Valby og hjem igen og så er det ellers ud og handle de der 5-7 gange om ugen i forskellige butikker eller hvad vi nu kan finde på af sjove ting, det kan også være vi går og kigger på lidt møbler eller noget 3. et andet sted. Så det kan sagtens være længere væk.

Interviewer: De her indkøbsturer er det nogen gange sådan at de bliver en "tur", at det bliver hyggeligt?

Mother (Anne-Mette): Jajaja. Det er jo også for at få mig ud herhjemme fra. Det er jo ligesom for at der skal ske noget.

Father (Karsten): Hun blev hjemme i et år efter hun fik det her brud i ryggen og på en eller anden måde så for at få hende til at bevæge sig, jeg får hende jo ikke til at sætte sig op på en motionscykel.

Mother (Anne-Mette): Det kan jeg heller ikke.

Father (Karsten): Jo det tror jeg faktisk godt jeg kunne fordi du kunne sidde opret på den men du vil ikke og fair nok. Så kan man jage folk ud på andre måder. Og når man godt kan lide at shoppe, så er der jo en ganske godt mulighed for at gå ud og handle. Det blev også brugt lidt på den måde i starten, nu er det sådan hyggeturer. Vi kan sagtens gå ind i butikker og gå ud igen uden noget, sjældent, men det sker vi går ud uden noget i hænderne. Men det er mandag til fredag og det er herfra ik. Og fagforeningen ligger ude i Valby, så det er tit og ofte her hjemme fra. Eller så er det fra arbejde og så er det lige derover.

Interviewer: Men det her forskellige aktiviteter har du en fast rute til dem?

Father (Karsten): Ja stort set. Jeg er efterhånden så godt kendt her i København. Jeg vil sige når jeg kører ud til fagforeningen eller fonden ude i Hellerup så er der så meget vejarbejde, så er det meget rart GPS'en engang i mellem. Så kan man lige snige sig rundt. Den sidder både i bilen og har den også telefonen. Så hvis

du slår Amagerfælledvej op så kommer du til at holde lige hernede et eller andet sted.

Interviewer: Det er helt, altså rutevalgt, efter korteste vej?

Father (Karsten): Ja hurtigste vej, vil jeg så sige, hvor jeg ved at der er trafikken ikke så slem. Når jeg kører til fagforeningen om morgen så kan jeg godt finde på hvis jeg kommer herved for enden og ud på parkeringspladsen og ser at der er meget trafik, så kan jeg godt finde på at køre, det er sjældent det sker, over Lange Bro og så bag om for der glider trafikken bedre og hurtigere. Fordi hvis jeg kommer ud på Sjællandsbroen kan jeg komme til at hænge i sådan en kolosal klods af en kø. Hvorimod hvis jeg kommer den anden vej ind over så er det som om det går ud af byen igen og der er trykket ikke så meget.

Interviewer: Hvor lang tid tager det at komme frem og tilbage?

Father (Karsten): 10-15 min normalt. Men hvis jeg går over og tager bus og tog tager det hurtigt 30-45min.

Mother (Anne-Mette): Men der kan man også sige når jeg kører på arbejde det tager ikke mere end 30 min, 40 min måske maks. Men så er jeg også herfra og tværs igennem hele København og på den anden side. Så længe du har fundet en rytme i det du kører så er det okay.

Father (Karsten): Vi er vel alle sammen lidt konservative. Når man først har fundet en rute der passer en og man godt kan lide den så holder man fast i den. Ind til der ihvertfald sker et eller andet som gør du bliver tvunget over i noget andet. Og det tror jeg er meget almindelig menneskeligt ting, det gør man bare.

Interviewer: Det bliver hurtigt bare rutiner eller vaner. Nu siger du det tager 30-40 min. Har i et maks for hvor meget i vil bruge i transport?

Mother (Anne-Mette): Nej for jeg kan jo ikke... Prøv at find et flexjob. Det får du ingen steder vel. Så nej. Det vi har sagt 1 gang i 3 måneder i hele din karriere brugte du 3 kvarter til at køre fra Ungarnsgade til Ishøj eller hvor det var du var slagtermester på et tidspunkt. At manden så var tosset i sit hoved og gik ud og købte en scooter.

Father (Karsten): Det tog næsten 40min

Mother (Anne-Mette): Ja men det har vi sagt det er maks. Han kommer også fra forretning hvor han sagde, jeg gider ikke forretning mere, de der arbejdstider de smadre et forretningsliv. Og det gør det også og det bliver absolut ikke bedre med tiden.

Father (Karsten): Jamen jeg har en maksgrænse den er meget klar, der må ikke være over ½ time. Jeg gider det ikke. Man kan godt sige det ikke er arbejdstid fordi du får ikke løn for det, men hvis kom og sagde vil du regne din reele timeløn ud, så vil jeg regne både pauser, frokost og rejsetiden med, fordi det her jeg er væk hjemmefra. Så for mig er det i virkeligheden vigtigt at det skal være en arbejdsplads jeg kan lide og nogle gode kollegaer, man snakker tit løn som noget af det vigtigste, for mig er det ikke særligt vigtigt, du kan selvfølgelig ikke leve uden penge, men den er ikke særlig vigtig det er faktisk de andre ting. Og jeg ved det gælder også for Anne-Mette. Altså løn må ikke blive den vigtige del af vores liv, for så styrer pengene.

Mother (Anne-Mette): Men det gør så også at vores børn altså de har da godt været i børnehaven, vuggestuer, dagplejer osv. men altså når kl. var 16, de blev måske afleveret lidt i 8, men når kl. var 16 så var de hentet. Og som regel, ihvertfald efter han kom væk fra forretning, når kl. var 16 så var hele vores familie samlet. Så når jeg sad på arbejde og sagde, nu går jeg hjem og laver gammeldags flæksteg eller oksesteg, så sagde de andre, det da hverdag... Og!? Jamen vi er tidlig hjemme og for os er det slet ikke noget problem at lave den slags mad på en hverdag.. Det kunne de slet ikke forstå

Interviewer: Så det er helt klart noget i har prioriteret igennem

jeres familieliv, det med at have tid?

Mother (Anne-Mette): Meget meget.

Father (Karsten): Familien er vigtig. Altså vi skal alle sammen have ufordringer i vores liv og det tror jeg på, Anne-Mette har arbejdet det samme sted i 29 år og jeg er uddannet slagter, været på en fjederfabrik, og seruminstitut herovre, det var faktisk ganske behageligt, men også med en holdning til at man kunne ændre folks arbejdstider som det passede og det kunne jeg ikke leve med det havde jeg ikke behov for. Og jeg arbejder faktisk også under det der hedder skiftehold i dag og jeg kan jo risikere at de kunne finde på at gå hen og bytte op og ned på det hele. Det håber jeg ikke sker men hvis det går hen og ske så må jeg så forholde mig til det på et senere tidspunkt.

Interviewer: Men det må også have ændret sig i forhold til at have mindre børn til at have ældre børn?

Father (Karsten): Mens jeg var slagter der havde jeg mange ambitioner og jeg arbejdede mange timer, så var jeg slagtermester nede i Ishøj og jeg arbejdede over 70 timer om ugen eller sådan noget. Og mens jeg var ved Georg Frost havde jeg også mange overarbejdstimer, men det bliver dyrt det finder man nok først for sent ud af, hvor dyrt det er for familien. Pengene er gode og alt det her pjat, men det er for hårdt ved både en selv og familien.

Mother (Anne-Mette): Men det hjælper heller ikke noget hvis man tjener en helt masse penge hvis man ikke har mulighed for at bruge dem sammen altså hvad skal du bruge dem til så?

Father (Karsten): Ja så det har vi prioriteret højt, ja familien det er vigtigt.

Interviewer: Og derfor så også at transporten er noget der skal minimeres...

Mother (Anne-Mette): Ja

Father (Karsten): Ja

[Skifter til D]

Daughter (Trine): Jeg går i Amagercenteret.

Interviewer: Er det hver dag?

Daughter (Trine): Det er ikke hver dag jeg går der, altså sådan når jeg har lyst eller keder mig så går jeg derover alene. Men det er også kedeligt at gå derover alene altid.

Interviewer: Mødes du med nogen derovre?

Daughter (Trine): Nej det gør jeg ikke. Det er mest bare for at komme ud og få noget luft. Så går jeg selvfølgelig i børnehaven, jeg arbejder i børnehaven, der går jeg frem og tilbage hver dag. Det er bare lige herved.

Father (Karsten): Ingen grund til at tage bussen.

Daughter (Trine): Ej. Og så går jeg i skole hvor jeg cykel til metro, så tager jeg metro og så tager jeg bus og så går jeg resten af vejen. Fra stationen til skolen. Og det er Kgs. Nytorv, og så tager jeg busser fra Kgs. Nytorv, 1A, og så tager jeg den ned til Østerbro.

Interviewer: Og den sammensætning af forskellige transportmidler det ligger helt fast og det er fordi det er klart det hurtigste?

Daughter (Trine): den ligger helt fast og det er det. Når jeg skal hjem kan jeg godt finde på at tage busse eller toget til Nørreport og tage metroen fra Nørreport til DRbyen, det er også meget nemt. Men det kommer lige an på hvad der kommer...

Mother (Anne-Mette): Ja eller hvis toget lige er kørt eller der er flere ting.

Interviewer: Så det er sådan noget du beslutter lige i situationen hvad du tager?

Daughter (Trine): Ja altså så følges man lige med en der skal ned til toget og så følges man med hende til en station, og så går man så selv videre. Og lige nu så er der en anden på mit hold der tager bussen. Jamen så tager jeg bussen sammen med hende.

Interviewer: Så det kan du godt finde på at prioritere at følges med en kammerat.

Daughter (Trine): Ja så har man nogen at snakke med.

Interviewer: Du sagde at for noget tid siden var du på en anden skole, hvor var det?

Daughter (Trine): vDet var ude i Brøndby, der tog jeg 350...

Mother (Anne-Mette): Nej 500s

Daughter (Trine): 500s! Normalt tog jeg metroen til Østerport..

Mother (Anne-Mette): Nej du tog den ude ved Fields.

Daughter (Trine): Nej hvad hedder, ja jeg tog den ud til Fields. Og så fra Fields gik jeg ned og tog bussen, gik så hele vejen derud jo, det var en pænt lang tur at køre kunne jeg godt mærke, fordi du skal op kl. 7 om morgenen for at møde kl. 815. Jeg er sådan en der vil være der til tiden, helst 30 min før eller sådan noget, for så er jeg sikker på at jeg kommer til tiden.

Father (Karsten): Kun når man sover over...

Daughter (Trine): Det er kun sket en gang! Mens jeg har gået i skole.

Interviewer: Men dvs. du faktisk har haft nogle lange turer til skole..

Daughter (Trine): Ja..

Mother (Anne-Mette): De kommer jo så igen til Maj hvor hun skal til Gladsaxe

Daughter (Trine): Men jeg har også på produktionsskole, hvor jeg så også tog 33 ind til Tivoli og så 1A helt ud til Hospitalet og så længere ud helt ud til Avedøre og derude. Der tog jeg også. Det var også en lang tur, der tog det næsten en time for mig at komme hjem fordi det var så lang tid.

Interviewer: Så begynder det at gøre ondt tidsmæssigt.

Daughter (Trine): Så har jeg selvfølgelig også haft arbejde nede i Brugsen jo. Det er hernede, der har jeg også arbejdet, der har jeg arbejdet i 2½ år.

Interviewer: Så det er mest skoleture der er det meste af transporten, resten kan man gå til?

Daughter (Trine): Ja det er det.

Interviewer: Men det lyder som om du har godt styr på de der systemer, er der noget sted man ville kunne placere dig uden at du ville kunne hjem?

Daughter (Trine): Så tror jeg godt jeg ville kunne finde hjem.

Father (Karsten): Ellers ringer man og spørger. Øhh Hvad vej er det jeg skal tage, er det mod Farum eller Taastrup. [griner]

Daughter (Trine): Ej det er fordi jeg stod på en station og jeg stod sådan lidt.. Jaa... Og hvilket tog skal jeg så tage...? Fordi jeg kører normalt aldrig i tog. Jeg kører mest i bus. Jeg har kun kørt med folkeskolen og man tænker ikke lige på hvilken vej man kører med folkeskolen fordi der har man lærerne til at gøre det for sig. Og så

står man der, fordi begge togene kører begge vej.

Father (Karsten): Jeg vil så sige at hvis man kigger på hvordan infrastrukturen er blevet i KBH, jeg jeg flyttede fra Hvidovre til Amager. I Hvidovre tog jeg bussen ned til s-toget og så tog jeg s-toget ind til KBH. Da jeg kom til Amager så var der ingen toge dengang. Så det var busser eller cykel der var det hurtigste at komme rundt. Der er jo sket meget med metroen og toget er kommet herud.

Interviewer: Jeg skulle til at spørge. I har jo boet her mens alt det med metroen er kommet. Har i oplevet det har ændret...?

Mother (Anne-Mette): Nej altså jeg synes stadig vi har et problem på Amager i forhold til transport. Men nu taler jeg mest i forhold til de gamle ikk., eller til de ældre, Amager er en besynderlig ø at komme rundt på. Det er meget på kryds og tværs, der mangler nogle, nu har de så sat nogle servicebusser ind, men det hjælper ikke noget fordi de kører 4 gange i døgnet eller sådan noget lignende.

Father (Karsten): Så skal du være glad for du ikke bor lige udenfor Aalborg. Der kører de en gang hver anden time.

Mother (Anne-Mette): Ja det er rigtigt det kan jeg høre på byen mand.. Skal med bussen til toget.. Okay den kører så om 7 timer eller sådan noget. Nej altså det kan du ikke bruge til noget. Nej men 'jeg mener bare vi har 2A og 4A og 5A og 12eren og vi har rigtigt mange busser. Men det der med at komme på tværs af tingene.

Interviewer: De kører måske alle sammen ind mod byen.

Mother (Anne-Mette): Det er sådan meget lige ud, frem og tilbage...

Father (Karsten): Ud mod lufthaven og ind mod byen og så har vi lige Vesthammer ude ved Bellecentret og Fields som har fået tegnet sig ind på kortet ved at have en endestation. Det har jo så gjort at de trækker den vej.

Daughter (Trine): Det er jo kun 4A der har det.

Father (Karsten): Men metroen har det også. Altså det er der de ender. Og så kører der busser derfra.

Mother (Anne-Mette): Men jeg synes stadigvæk hvis du kigger på de ældres behov, hvis man tænker på hvor meget der ligger af dagcentre, hospitaler og ting og sager, så er transporten dertil rigtig rigtig dårlig. Og det er ikke fair. Det er det ikke. Der burde være noget mere på tværs. Det ved jeg ældrerådene har råbt og skreget om de sidste 15 år.

Interviewer: Sådan en typisk weekend hvad laver i det?

Daughter (Trine): Ingenting vil jeg sige..

Mother (Anne-Mette): Ahh

Father (Karsten): Ej vi har været inde i en lang periode hvor Anne-Mette har været syg ellers vil jeg da sige vi tit og ofte er ude i weekenden. Det har vi ikke været i flere måneder det ved jeg faktisk godt, men det har der været gode årsager til ikk.. Ellers synes jeg vi plejer at bevæge os uden for dørrerne...

Daughter (Trine): Jeg siger bare ikke noget.. Det har vi jo ike..

Mother (Anne-Mette): Ahh så tog vi til Malerklemmen og så tog vi til bedstemor og bedstefar og så tog vi til farmor og farfar. Og så, altså de bor jo på Dronningmølle og Fyn.

Daughter (Trine): Jamen så var det fordi vi skulle holde jul derovre, så er det noget andet.

Father (Karsten): Så besøger vi også venner og vi gør da mange ting.

Daughter (Trine): ej det gør i... Jeg tager ikke med.

Father (Karsten): Du er 18 år du kan gøre hvad du har lyst til.

Daughter (Trine): Ja tak. [griner]

Mother (Anne-Mette): Nej men vi er altid ude og køre.

Father (Karsten): Vi er altid ude af døren på et eller andet tidspunkt. Ellers kan det godt være det foregår foran fjernsynet eller en god håndboldkamp... Jaja.

[joker lidt om håndbold, pga EM i håndbold]

Interviewer: Vi har snakket lidt om transportomfanget. Findes der tidspunkter hvor transport for jer er en positiv ting?

Mother (Anne-Mette): Det er jo en positiv ting for mig at jeg kan komme på arbejde på den måde, for hvis der ikke var de der metroer og s-tog så havde jeg ikke kunne komme på arbejde. Jojo så skulle jeg selv betale for at komme frem og tilbage på arbejde i taxa hver dag og så tror jeg at skulle finde mig et andet arbejde. Altså det vil koste 800-1000 kr om dagen, det er der ikke nogen der har råd til.

Father (Karsten): Men der skulle ihvertfald findes nogle andre løsninger, og jeg synes løsningerne herude er gode! Fordi hvis du bor for langt væk fra metroen. Metroen er jo rigtig lækker at køre i, den har virkelig flyttet nogle ting...

Mother (Anne-Mette): Og den kører så dejlig hurtigt lige efter hinanden fordi nogen gange når jeg kører hjem, jeg arbejder fra 8-12, når jeg så er på Nørreport lidt over 12 så er der milliarder af mennesker. Så er der 5min til den næste, så venter jeg gerne 5min fordi jeg skal altså ikke mases som sild i en tønde. Så derfor er det rigtigt nemt fordi der er så kort i mellem som der er.

Father (Karsten): Jamen jeg vil da også sige, når jeg bruger det offentlige jamen så er det da positivt det fungerer da meget godt. Men jeg oplever det heller ikke når folk har ventetider. Men de gange jeg bruger det har jeg ikke problemer.

Mother (Anne-Mette): Men vi er heller ikke pendlere, vi har 2 kollegaer der bor i Malmø, det er ikke altid lige nemt. Og der hvor Karstens mor kommer fra, Kirke Hyllinge, kommer der nogen fra også.. Jeg ved ikke hvor langt fra. Så kan det godt give store problemer, fordi det nogen gange er så ustabil som det er nogen gange.

Interviewer: Hvad laver i under transport?

Mother (Anne-Mette): Ikke noget..

Daughter (Trine): Hører musik. Jeg bruger musikken. Så kan jeg ikke høre de folk der snakker så er det meget nemmere at høre musik.

Father (Karsten): Jeg er begyndt at høre min bog frem og tilbage. Det er noget jeg lige et begyndt på faktisk. Jeg prøver at finde ud af om jeg kan egentlig kan følge med når jeg skal følge med i trafikken. Jeg misser nok for meget af det han egentlig siger ik. Du skal koncentrere dig om det der sker omkring dig. Og det går stærkt. Folk kører hurtigt. Den almindelige trafik der er ingen hensynstagen til hinanden, hverken cyklister, bilister eller noget som helst andet.

Daughter (Trine): Jeg synes cyklister skulle have et cykelkørekort! For der er nogen der ikke kan finde ud af cykle i trafikken og det er der bare.

Father (Karsten): Så skulle det være sådan at hvis man havde en tændt mobiltelefon hvis man ikke var sat til en trådløs optager så kunne den bare ikke starte deres bil. Det kunne være rigtigt praktisk.

Mother (Anne-Mette): Ej jeg tror det bliver bedre nu fordi nu får de en både på 1500kr og et klip i kørekortet.

Father (Karsten): Jeg har talt det på vej hjem i dag. 5 stykker.

Mother (Anne-Mette): Men der skal lige som også være en patruljevogn. Men 1500 og et klip, en ting er de 1500, men det der klip du... De kommer til at gøre ondt.

Daughter (Trine): Men det er jo også det med cyklerne. Hvis du tager en cykel, hvis du tager telefonen på en cykel, så må du heller ikke det jo, så får du en bøde på 1000kr. De fatter mere hvis de får, nu ved jeg godt de ikke kan få et klip i kortet på cykel, men det burde de næsten et eller andet sted, så kan de lære det.

Father (Karsten): Jeg har det, så skærer man bare dækket over. [griner]

Interviewer: Men når du høre musik. Er det...

Daughter (Trine): Det er ikke særligt høj, enten har jeg den ene i og så tager jeg den anden ud, når jeg kører ud til vejen...

Interviewer: Nåh ja, men på du bruger det vel også i bussen?

Daughter (Trine): Ja jeg bruger det i alt. Også når jeg går.

Interviewer: så det er måske også en måde når du skal langt at det ikke er så kedeligt?

Daughter (Trine): Ja, og så har jeg også lydbøger jo. Fordi jeg er ordblind, jeg også en bog på en lydbog. Så havde jeg en bog og så har jeg også bogen så jeg kan følge med i den. Det tager også noget af tiden. Så går det lidt hurtigere når du kører alene.

Interviewer: Jeg tænker når du siger, at det netop kan kaldes positiv transport. Hvor du synes er hyggeligt at kunne slappe af med det.

Interviewer: Normaltvis finder man måske ikke finde tid, hvis man bare var hjemme eller noget andet...

Daughter (Trine): Ja det er det. Jeg synes det er hyggeligt.

Father (Karsten): Altså når hun står sent op, altså jeg står noget tidligere op end hende, hun læser om aftenen når hun går i seng. Jeg er nødt til at i seng fordi jeg står op 1-1½ time før. Og derfor kan det godt være positivt at bruge.. Det kan vende mig til det [at høre lydbog i bilen]. Tjaa så hører man ikke alle de der åndssvage nyheder som for øvrigt har hørt 30 gange i løbet af dagen, eller reklamer som irriterer en.

Interviewer: Men der er også noget med hvor langt transporttiden er, for hvis du siger du kun har 15-20 min i bil så kan man næsten ikke nå at komme igang med lydbogen...

Father (Karsten): Det går faktisk egentligt meget godt! Jeg tror min hjerne er sådan lidt.. Jeg kan huske nogle mærkelige ting nogengange [griner] Og jeg løber jeg bare videre derfra hvor jeg var. Der er nok en masse andre ting jeg ikke kan huske. Jaja jeg ved det...

Interviewer: Hvordan planlægger eller koordinere i jeres daglige transport og aktiviteter i tager til? Hvordan ved i egentlig hvad i render rundt og laver hver især?

Daughter (Trine): Jeg plejer at sige, jeg tager lige i Amagercenteret, jeg tager lige i Fields, eller et eller andet. Så de ved hvor jeg er henne. Ellers ringer jeg og siger jeg tager lige derover i stedet for.

Mother (Anne-Mette): Men jeg vil sige vi er meget spontane. Øhh. Det er ikke sådan noget med vi skal planlægge tingene. Karsten han enten ringer på hjem og siger nu kører jeg hjem kommer du ned og så kører vi ud og handler eller... Vi har ikke sådan nu spiser

vi det her i en hel uge eller hvad fan, nej vi tager en dag af gangen.

Father (Karsten): Det er rart at have en fryser, men det ville også være rart at tage noget op af den. Det er vi knap så gode til, men det sker selvfølgelig.

Mother (Anne-Mette): Så på den måde er vi meget spontane, det er ikke noget vi behøver at planlægge. Det eneste er selvfølgelig hvis vi har en aftale om at vi skal ud og besøge nogen, så har vi en kalender...

Father (Karsten): Den skriver du det ind i, jeg kigger aldrig..

Mother (Anne-Mette): Ja du skriver det ind i din telefon.

Interviewer: Ja så i har hver jeres måde at holde styr på...

Father (Karsten): Det er kommunikationen i virkeligheden. Omkring alle dagligdagsting der er kommet nogle faste rytmer, når jeg kommer hjem fra arbejde hvis jeg ikke lige kommer op, hvis jeg skal tisse eller et eller andet, så er det ud og handle. Finder vi ud af hvad vi skal have eller ikke skal have. Større ting som når jeg kører til Silkeborg og er på seminar derovre eller landsmøde så er det jo noget vi ved i forvejen. Og så er der jo noget planlægning i det i forhold til resten, men for det meste så kører vi jo samme mønster.

Daughter (Trine): Så har Anne-Mette jo også 2 børn der tager sig af hende.

Mother (Anne-Mette): Jaja det er der jo heller ikke nogen der ikke siger.

Interviewer: Men det vil sige at det er lidt mere løst, og i snakker sammen om hvad i gør.

Mother (Anne-Mette): Fuldstændig. Der er ikke noget der..

Father (Karsten): Ferien er heller ikke planlagt sådan. Nåh for fanden vi skulle da egentlig også på ferie! Og så finder vi ud af hvad vi gør.

Mother (Anne-Mette): Og i oktober fandt vi ud af at ej, jeg siger til Karsten, det er i orden du får ny bil men skal skal jeg på ferie. For så bliver vi nød til at køre på ferie og prøve vores nye bil. Jamen så kører vi på ferie i vores nye bil. Så vi er meget spontane! Der er ike noget der bliver planlagt i måneder, hendes fødselsdag der havde vi 3 uger til vi stødte en fest sammen til 45 mennesker. Det var en kanon fest.

Interviewer: Hvad så dengang børnene var yngre?

Father (Karsten): Det samme.

Mother (Anne-Mette): Det samme, vi har aldrig taget det som et problem. Vi har altså da børnene var små, S var 8½ år da hun kom, der tog vi bussen og tog til Enø fordi der havde mine svigerforældre et sommerhus på Enø. Vi tog afsted 10 dage efter jeg havde fået kejsersnit, med bus og tog til Enø, altså det har aldrig været noget problem. Når vi tog over til min svigerfar på Fyn, han kørte lastbil og så når han kom i Tyskland så fik han nogle bajere fordi, et eller andet, ja så hun kunne ikke ligge i barnestolen på vej hjem fordi den var fyldt op med bajere. Jamen så måtte vi have hende på skødet. Jamen vi har aldrig haft de der lange planer og vi skal gøre det korrekt. Vi skal bare have det sjovt, vi skal bare have det til at fungere og så er det der er vigtigt. Ikke alt det der nede i mindste pæditesse. Jeg tror nogen gange det er det folk bliver kvalt i.

Father (Karsten): Det er derfor de ikke har tid til at holde sådan en samtale her. Fordi hvis det ikke er planlagt og skemalet... Nu arbejder jeg indenfor medicinal industrien hvor hele vores arbejdsdag er skemalet i alle mulige forskellige beskrivelser, det kan altså rent faktisk være meget kedeligt at arbejde.

Interviewer: Jeg tænker også at når i fortæller om jeres afslappet holdning. I er nok ikke sådan nogle der føler jer specielt stresset?

Mother (Anne-Mette): Nej... Jo det kan han godt, men det er fordi jeg må ikke støvsuge, jeg må ikke vaske gulve, jeg må ikke løfte på noget tungt noget, så der er rigtigt mange almindelige hverdagsting der havner på hans skuldre. Jeg kan heller ik gå ud og bære plastikposer når vi handler. Jeg handler og så siger han, prøv lige at tænk på jeg skal også kunne bære det op af trappen.

Father (Karsten): Hun er dog ikke begyndt at sige, så kan du gå 2 gange [griner]

Daughter (Trine): Så siger de normalt når jeg er med, du tager posen det er derfor vi har fået børn.

Father (Karsten): Jo selvfølgelig er man stresset og der er nogen der er syge og det hele kører lidt på kanten af det hele så kan jeg da også godt mærke at det går for stærkt det her. Men det er ikke... Det kunne sikkert planlægges bedre, det er der nogen der vil sige, men tror jeg faktisk ikke. Jeg vil ikke kunne leve i det der låste system. Det tror jeg at jeg ville blive irriteret over.

Mother (Anne-Mette): Det er situationen der gør det. Du kan ikke planlægge dig mod sygdom. Nej vi er ikke til bokse.

Father (Karsten): Tænk ud over boksen. Det er det ledelsen siger. Men det eneste de ikke er gode til er det. [griner]

Interviewer: Hvor afhængige er I i hverdagen af hinanden i forhold til aktiviteter og transport? Og der er du ihvertfald meget afhængig.

Mother (Anne-Mette): Ja det er jeg ihvertfald, eller kommer jeg ingen vegne.

Father (Karsten): Hun er ikke afhængig...

Daughter (Trine): Nej det er jeg ikke.

Mother (Anne-Mette): Nej hun tager bussen og toget og cyklen eller gå eller hvad hun vil.

Father (Karsten): Vi gør tingene sammen og det har vi altid gjort så på en eller anden måde så er vi jo afhængige af hinanden på den måde.

Interviewer: Men hvor lang tid var det i havde haft bil?

Mother (Anne-Mette): Siden 98. Vi tog til Italien i 99.

Interviewer: Men hvordan bliver så god til alle de her bussystemer?

Mother (Anne-Mette): Når man ikke har så bliver man nødsaget til at finde ud af det.

Daughter (Trine): Ja, jamen jeg tror bare.. Jeg var også på mange turer med skolen og jeg tror også man lærer der. Men jeg tror også jeg husker alle de steder jeg har været, fx. der tager jeg den bus dertil og så tager jeg den bus dertil og sådan. Jeg er meget stedkendt meget hurtigt når jeg først kommer der.

Mother (Anne-Mette): Eller så finder vi en vejledning til dig inde på rejseplanen. Hvor vi så finder nogle steder hvor hun ved hvor det er.

Father (Karsten): Da hun gik til håndbold kørte vi med til træning 2 gange om ugen og var med ovre til træning og jeg endte da også med at være hjælpetræner, men vores børn har været vigtige for os og det engagement, det har været lige så vigtigt...Jo de er blevet kørt meget rundt men det har også fået lov til at klare meget af det transport selv. Så det har noget at gøre med... Jeg kan huske som børn at min far kørte byvogn, der kunne vi sagtens sidde i bilen uden at der skete noget, men vi blev sgu aldrig kørt! Jeg har aldrig blevet kørt, det var gå eller cykle, og det har de jo

også lært. Og det har vi selv gjort i deres yngste år. Vi havde ikke bil og vi havde ikke kørekort.

Mother (Anne-Mette): Altså hun var jo 5 og 5 var 13½ før han fik kørekort. Så vi har jo ikke haft bilen da børnene var små så de har været vandt til at blive slæbt rundt i busser og togene og alt muligt, dengang var der jo ikke noget der hed metro. Så de har ligesom været vandt til, de har fået det med modermælken at køre rundt i offentlige transportmidler.

Interviewer: Jeg tænker især når man vokser i en storby så bliver man hurtigere vandt til trafikken og transportsystemer...

Father (Karsten): Den eneste rigtige ting man skal lære sine børn i en storby er at trafikken er altså farlig. Husk nu at kig dig for. Vær opmærksom på hvad der sker når du går ud på en stor gade. Hvad sker der omkring dig? En ting er at du opfører dig rigtigt, men det er ikke sikkert de andre gør det vel. Og det har vi brugt meget tid på at fortælle dem, pas nu på dig selv, der er ingen andre der gør det... Tit og ofte så glemmer de det.

Mother (Anne-Mette): Det er også fordi et eller andet sted så ka vi jo ik altid gå og holde dem i hånden vel. Altså så de er jo nødsaget til at lære at stå på egne ben og sige at jeg er nødt til at tage ansvar for mig selv og det jeg laver nu. Og det giver også dem en væsentlig større personlig tilfredsstillelse. At sige, jeg kunne sgu selv!

Interviewer: Bruger I forskellige ting til at finde rundt?

Mother (Anne-Mette): Altså rejseplanen har vi brugt nogle gange.

Daughter (Trine): Den har vi brugt meget især når jeg skulle til Brøndby og jeg kendte ikke hvor jeg skulle hen overhovedet. Og jeg kendte ikke ruten så ville jeg gå ind og slå det op på rejseplanen for at se hvordan jeg kom derhen.

Mother (Anne-Mette): Også da du var i Hvidovre på produktionsskole.

Daughter (Trine): Altså jeg har jo produktionsskole, jeg har mest gået i folkeskole, og kommer hen et helt nyt sted.. Det er sådan lidt, hvordan kommer jeg der...? Så er det smart at have sådan noget hvor jeg bare lige kan gå ind og slå det op. Man slår skolen og adressen, og så er der så forskellige du kan gå, cykle, køre bus, metro og tog. Og det synes jeg er smart.

Father (Karsten): Men vi bruger computer meget, hvis der er noget vi mangler, også når vi har kørt syd på, hvad ligger der af hoteller.. så kan man altid bagefter ligge det ind på GPS'en.

Interviewer: Hvad gjorde i så før?

Father (Karsten): Det var almindelige kort. Der gik vi jo ind og så var det ellers og sidde med kortet. Men det er noget galt så GPS'en gik i stykker på vej hjem. så vi endte inde i Hamburg. Hamburg bor der 5millioner mennesker i...

Mother (Anne-Mette): 1½ time senere...

Father (Karsten): Jeg troede fandme aldrig jeg skulle finde ud igen.

Mother (Anne-Mette): Det tog 1½ t at finde ud igen.

[griner]

Father (Karsten): Vi bliver lynhurtigt afhængige af det. Selv om vi er jo nogen der ikke har vokset op med denne her teknologi.

Mother (Anne-Mette): Du var stadig først 30 da du fik din første computer.

Father (Karsten): Ja det er ikke mere end 18 år siden. Det var 286er.

Mother (Anne-Mette): Og de sagde den blev aldrig fyldt op.... Ja ok hejhej nu snakker vi terabyte og merebyte..

3.11 Household K

Interviewer: Simon Wind

Mother: Cecilie (age 37)

Father: Marino (age 44)

Oldest son: Daniel (age 9)

Youngest son: Rasmus (age 6)

Transcription

Interviewer: Hvis I kan starte med at sige hvem I er, alder, uddannelse, skole...

Mother (Cecilie): Jeg hedder Cecilie, jeg er mor, jeg er 38, og jeg arbejder som lærer. Jeg har en kandidat i pædagogik og psykologi, men jeg arbejder på en specialskole her på Østerbro. Det er rigtig tæt på, 5 min eller sådan noget.

Father (Marino): Jeg hedder Marino, jeg arbejder som sygeplejeske på Rigshospitalet. Jeg er uddannet fra 3 år siden.

Interviewer: Hvor langt er der ?

Mother (Cecilie): 1km

Son (Daniel): Ej ½.

Mother (Cecilie): ingegang 700m det er lige derovre...

Father (Marino): 5-10 m cykling.

Mother (Cecilie): Vi er meget lokale!

Son (Daniel): Jeg hedder Daniel og jeg er 10 år. Og jeg går på xxx skolen.

Mother (Cecilie): Det er lige ved siden af søerne.

Interviewer: Og når man er 10 år hvilken klasse går man så i?

Son (Daniel): 4.

Mother (Cecilie): Så Daniel har haft GPS med og han går selv. Frem og tilbage fra skole og sådan noget. Rasmus har også haft GPS'en liggende i sin taske, men han går ikke selv. Kan du fortælle hvem du er?

Son (Rasmus): Jeg hedder Rasmus og jeg går på xxx skolen. Jeg er 6 år og går i 0. klasse.

Interviewer: Kan I fortælle lidt mere om hvor I kommer fra?

Mother (Cecilie): Jeg kommer fra Nordsjælland, jeg vokset op ret langt ude på landet hvor man er vandt til at have bil og cykler rigtig langt for at komme i skole. Lige udenfor Vejby og Tisvildeleje.

Father (Marino): Jeg kommer fra Italien, slutninger i 90erne. En provisy. 130.000 mennesker.

Mother (Cecilie): I Italien har alle bil. Det er noget helt andet.

Interviewer: Har I bil nu?

Mother (Cecilie): Vi har en delebil. Det er igennem Hertz delebilsordning. De har rigtig mange biler ihvertfald i det her område. Så der ligger både nogen hernede på Classensgade og nogen ovre på Ringsstedsgade, så det er ikke mere end 2 mins gang. Og så booker man bare på nettet. Så har man en kode og så går man bare ned og henter den. Og hvis der ikke er nogen af dem tæt på der er, så ligger der, der er rigtig mange på Østerbro.

Interviewer: Det er smart, det kan man bare gøre på alle tider af

døgnet? Det er noget lettere end at have en bil og jeg kan forestille mig hvis man har en bil her at det kan være bøvl at finde en parkeringsplads.

Mother (Cecilie): Det er meget besværlig med parkering. Men fordi vi ikke skal køre hver dag på arbejde så kan det betale sig, hvis vi skulle køre hverdag på arbejde ville det være for dyrt. Men med det forbrug vi har så er det billigere.

Interviewer: Hvis I skal fortælle lidt om det her kvarter, hvilke ord vil I så sætte på det?

Mother (Cecilie): Øhh, det er sådan et pænt og roligt kvarter. Der er rigtig mange biler! Men ellers er det er stille og roligt kvarter uden alt for meget trafik og med små butikker. Hvad siger I drenge?

Son (Rasmus): Aner det ikke...

Son (Daniel): Ik stille og roligt. Derude ved Trianglen...

Mother (Cecilie): Ja Trianglen og Østerbrogade der er meget trafik det er rigtigt. Der er sådan nogle tunneler de kan bruge når de skal i skole.

Son (Rasmus): Nej ikke mig.

Mother (Cecilie): Men det er sådan et pænt kvarter, der er ikke sådan noget. Marino har altid boet her mens han har boet i Danmark.

Father (Marino): Der er svømmehallen tæt på og græs man kan spille på..

Mother (Cecilie): Ja det er rigtigt der er mange grønne områder.

Interviewer: Men er det tilfældigt at det er her du er kommet til at bo. Det er ikke sådan du tænker det her er et bedre sted at bo?

Father (Marino): Nejnej, men efterhånden så vil jeg også blive her.

Interviewer: Man kan vel også sige når alle tingene, skole og arbejde ligger så tæt på, så kunne I vel ikke finde på at flytte..?

Mother (Cecilie): Nej det er nemmere, det er enormt nemt. Drengene, især Daniel vil gerne flytte på landet en lang overgang. Vil du stadig det?

Son (Daniel): Nej.

Mother (Cecilie): Nej nu har du affundet dig med det. Lang periode synes du det ville være fantastisk og flytte på landet og have en have og sådan noget.

Son (Rasmus): Jeg kunne godt tænker mig at kravle i alt hø og sådan noget.

Mother (Cecilie): Vi har nogle bedsteforældre på landet.

Interviewer: Hvorfor I har valgt at bo netop her? Der er sikkert nogle praktiske ting med arbejde...

Mother (Cecilie): Det er faktisk kommet efter... Men vi valgte faktisk at bo her fordi Marino havde en rigtig dejlig lejlighed som vi flyttede ind i sammen. Og så var der jo fint, når man så fik børn, så har det jo været godt ik, at vi kunne få en lidt større lejlighed og vi fik et barn til.. Så det har bare passet. Og så har vi så bagefter fået arbejde i nærheden.

Interviewer: Så det med arbejde det er måske lidt tilfældigt?

Mother (Cecilie): Det er jo svært at sige fordi man ved ikke hvor.. Jeg har søgt alle mulige jobs og så fik jeg et job i nærheden og det er utroligt dejligt. Marino gik direkte efter Rigshospitalet, der var ikke så meget der. Men det kunne du nok også have fundet på hvis vi havde boet på Frederiksberg. Det er mest fordi det er en rigtig

dejlig andelsforening.

Interviewer: Når du siger dejlig andelsforening, hvorfor er den dejlig?

Mother (Cecilie): Den er lille og folk er søde og opmærksomme på hinanden. Nu sidder jeg i bestyrelsen så kender jeg de fleste. Og der er ikke så mange mennesker og børnene kender hinanden og der er massere af børn og rigtigt søde mennesker. Og den er billig, vi bor utroligt billigt!

Interviewer: Her i området bor der mange børnefamilier?

Mother (Cecilie): Der er rigtig mange børnefamilier. Det synes jeg.

Interviewer: Har i også legekammerater tæt på?

Son (Daniel): Ja.

Son (Rasmus): nej

Son (Daniel): Alle bor ret tæt på.

Mother (Cecilie): Ja det synes jeg også...

Son (Daniel): Der er nogen der bor på Nørrebro.

Interviewer: Men det fleste kan man gå til.

Mother (Cecilie): Ja det er det altså, der ligger jo skoler over det hele, så det er jo virkelig dem i området mest der går i de samme skoler.

Interviewer: Hvad for nogle transportmidler har i herfra?

Mother (Cecilie): vi har sådan set alt. Det er sådan set også en af årsagerne til at bo her, at tingene fungerer, altså hvis tingene ikke fungerede ville man måske også revurdere det, men Østerport ligger jo 5min herfra. Og Lille Trianglen og Trianglen, busser og så har vi cykler. Vi kan cykle nemt med cykelstier alle steder hen nærmest.

Father (Marino): Og så kommer der metro.

Mother (Cecilie): Og så kommer der metro. Så det er rigtigt nemt med transport det er det virkelig.

Interviewer: Så i bruger hele paletten?

Mother (Cecilie): Vi cykler næsten altid.

Father (Marino): Jeg bruger kun cykler.

Mother (Cecilie): Jojo men vi bruger da også tog. Altså når man så skal med toget så er det helt vildt nemt jo at komme derud jo. Men det er virkelig sjældent.

Interviewer: Hvad med, nu sagde i før der var meget trafik, hvordan med cykle og børn og sikkerhed?

Mother (Cecilie): Altså det er noget vi tænker ift. til at lære dem at færdes i byen på cykel. Men nu har de lige udvidet Østerbrogades cykelstier så de er blevet kæmpestore, så der er jo plads selv om der er meget trafik og der er faktisk cykelstier de fleste steder. Der er jo også cykelstier her og langs søerne. Så hvis man skal på tværs af byen og vi skal til Amager og ud af byen så er der faktisk cykelstier, det kan godt være der er små stykker uden, men stort set så er der cykelsti. Så er det jo et spørgsmål om at lære det. Daniel er begyndt at spille musik og spiller ude på Amager hvor vi cykler hjem kl. 17 når det er mørkt og det er myldretid, og det er da en øvelse. Men samtidig hvis man bor i byen så skal man jo lære det.

Son (Daniel): Mor kan vi ikke tage toget...?

Mother (Cecilie): Ja Daniel vil hellere taget metroen. Men det kan

vi jo så også altså så det er også en mulighed.

Son (Daniel): Det er meget nemmere.

Interviewer: Men vil det sige hvis fx. I havde bil vil det være langsommere at komme rundt i byen end at cykle?

Mother (Cecilie): Det tror jeg tit det ville...

Father (Marino): Nej det går hurtigere med bil.

Mother (Cecilie): Men man vil nok ende med, det er ihvertfald min erfaring med når man har bilen, at man ender med at bruge bilen. Fordi det er nemt ik.. Men det er klart at det tager jo lang tid at parkere, jeg synes ikke det er super fedt at køre i bil, jeg vil nok tit stadig cykle, men tror man bruger den oftere hvis man har den.

Interviewer: Det er lidt forskelligt når jeg er rundt og snakke med forskellige familier der er jo nogen som svæger til cyklen og deres argument er de kommer hurtigere rundt i byen og de gider ikke parkering.

Mother (Cecilie): Det er også klart min oplevelse, helt sikkert. Men Marino er jo italiener så han kunne sagens køre bil hele tiden. Det tror jeg, men du havde vendt dig til at cykle meget.

Interviewer: Hvis vi havde været i Italien så havde i haft en bil.

Mother (Cecilie): Jaja helt sikkert. Vi havde kørt ned i supermarkedet i bil, altså er det biler hele tiden alle steder og store parkeringskælderer så det havde man jo gjort. Men synes klart det er rarest at cykle helt sikkert.

Interviewer: Hvad så når vejret er kedeligt?

Mother (Cecilie): Så tager man regntøj på. Altså Marino går, han synes det er ulækkert at cykle når de regner. Du gider ikke cykle når det regner.

Father (Marino): Jeg cykler altid når de regner.

Interviewer: Sådan jeres valg af transport er det en økonomisk overvejelse eller er det mere tidsmæssigt?

Mother (Cecilie): Ja der er klart også noget økonomi i det. Helt sikkert. For det ville da koste noget hver måned at have en bil. Men det er da også behovsbestemt, jeg ved hvis jeg boede ude på landet så ville jeg være nødt til at have en bil, og så ville jeg prioritere den frem for noget andet. Men det er da klart også noget økonomi.

Father (Marino): Det er også en holdning. Jeg har det sådan hvis jeg bor i en by hvor der er det hele, offentlig transport, så har jeg ikke lyst til en bil.

Interviewer: Ja og det kan man sige der er mange steder i KBH hvor man ikke rigtigt har behov for at have en, med mindre man har en arbejdsplads der ligger langt væk.

Mother (Cecilie): Jeg ville da ønske der var færre der kørte i bil, altså da der var cykelløb og det hele var spærret af, det var da fantastisk. Jeg tror faktisk det var ugen lige inde de der GPS'er på. Det var super fedt. Der var ingen biler, de kørte ned af Classensgade og hele vejen rundt om så hele vores områder var spærret af.

Interviewer: Hvad med naboerne, har de biler eller hvordan?

Mother (Cecilie): De fleste har en bil. Ihvertfald i børnefamilier. Men jeg synes der er mange i Daniel's klasse der ikke har bil. Der er alligevel en del. Der mange der har, men Sigurd har da ikke...

Son (Daniel): Nej men hans mormor, han låner meget tit af hans mormor.

Son (Rasmus): Mor hvad med min klasse...?

Mother (Cecilie): Jeg tror også de har bil de fleste af dem...

Son (Daniel): Valdemar har en bil. Hans mor har en bil.

Mother (Cecilie): Ja hans mor har en bil, hans far har ikke.

Interviewer: Men det er rigtigt hvis man har mindre børn så kan det være en stor fordel at have en bil.

Mother (Cecilie): Jeg tror tit folk har det pga. deres arbejde. Altså der udløser at de skal køre. Og så er det klart når man så skal ud til en eller anden fodboldkamp så ville det da være dejligt at have en bil og vi går til svømning ude i Endrup så der ville det da være praktisk. Så jeg tror mange har den fordi det er praktisk og de skal bruge den til hverdag og sådan noget. Men mange har kun 1, jeg har vokset op med man havde 2. Dem der bor længere væk de kører jo på arbejde. Det er mit indtryk.

Son (Daniel): Men Mor... Hvem er det så der har en bil i min klasse?

Mother (Cecilie): Oscar N har en bil fx, og det ved jeg ikke... Se du ved det bedre selv.

Interviewer: Det fleste har nok en bil eller ihvertfald har mulighed for at låne en eller et eller andet.

[Mental map tegning]

[starter med mor]

Mother (Cecilie): Vi bor her, og det her er så Classensgade, og har jeg tegnet Classenshave her, og der har vi vores sten[noget] hernede, og så har vi nogen af vores venner hernede. Og så har vi Kastellet den vej der hvor jeg løber og så har vi en delebil her, og så har vi Netto og Brugsen, som er de primære handlesteder. Og her har vi Østerbrogade og der ligger biblioteket og Daniel's Basundervisning den vej. Og så er der søerne den vej hvor jeg også løber. Så er der ned af Østerbrogade og så er der skolen og Trianglen, Fritidshjemmet og herude hvor vi skal til fodbold og svømning og sådan noget.

Interviewer: Og det er næsten alt sammen cykel?

Mother (Cecilie): Det er faktisk alt sammen cykel undtagen når vi tager toget til ud til Daniel. Svømning det er heller ikke cykel det er bil.

Interviewer: er det altid de samme veje vi kører når i skal rundt til ting?

Son (Daniel): Nej nogengange så er det en anden vej til svømning.

Mother (Cecilie): Altså jeg kører altid den samme vej [griner] Jeg kører denne her vej på arbejde og denne her vej hjem.

Interviewer: er det bare hurtigst?

Mother (Cecilie): Ja men så er det sådan når jeg skal aflevere børn så kører jeg den vej hen så selvfølgelig er det noget med hvad der er praktisk, men ellers er det hvad der er hurtigst. Der er ikke en herlighedsværdi.

Interviewer: Det er også sjældent når jeg snakker med børnefamilier at der er så meget herlighedsværdi. Det er mere at skulle nå til nogle ting..

[Skifter til Rasmus]

Interviewer: Der bor i?

Son (Rasmus): Ja.

Interviewer: Hvordan kommer du herover til skolen? Går du?

Son (Rasmus): Nej, nogen gange går og nogengange cykler..

Interviewer: Hvorfor vælger du at gå nogengange?

Son (Rasmus): Jeg vil helst cykle?

Interviewer: Hvorfor cykler du så ikk?

Father (Marino): Han cykler ikke med sin egen cykel han cykler med en kassecykel.

Interviewer: Så det komer lidt an på..

Mother (Cecilie): Om kassecyklen er hjemme..

Interviewer: Og så går du i fritidshjem, er der du der hver dag?

Son (Rasmus): Ja.

Interviewer: Går du selv derop?

Son (Rasmus): Nej, man skal være 20 børn og så følges man.

Son (Daniel): Ja så kommer der nogle pædagoger.

Son (Rasmus): 2 pædagoger.

Son (Daniel): og henter de små...

Son (Daniel): skolen er sådan delt op i indskolingen, mellemtrin og udskolingen.

Son (Rasmus): Daniel går i 4. men i vores er vi kun op til 3.

Interviewer: Og så på et eller andet tidspunkt kommer enten de mor eller far og henter dig? og så cykler i hjem eller går?

Mother (Cecilie): Hvis det er mig der henter er det næsten altid med kassecyklen, hvis det er Marino så er det tit på vej hjem og så er han tit på sin egen cykel og så går de. Er det ikke rigtigt

Son (Rasmus): Jo

Interviewer: Og så nogengange, er det en gang om ugen, du er til italiensk.

Son (Rasmus): Ja, det er hver lørdag.

Interviewer: Er det langt væk?

Son (Rasmus): Ahh

Son (Daniel): Jeg cykler nogen gange

Father (Marino): På Vesterbro.

Mother (Cecilie): Ikke Daniel ...

Father (Marino): Nååh nej Østerbro, det er tæt på Svanemøllen.

Son (Daniel): Jeg cykler derud.

Interviewer: Så er der svømning det er også engang om uge. Men det er bil.

Father (Marino): Det er Emdrup.

Mother (Cecilie): Vi har cyklet nogle enkelte gange.

Interviewer: Hvorfor er det så langt væk?

Mother (Cecilie): Der er så få svømmehaller.

Father (Marino): Det er 5 km.

Mother (Cecilie): Det er bare besværligt, det er KBHs kommune. Svømmetider.. Ellers er det Bellahøj. Man skal være heldig man går også på nogle meget skøre tidspunkter. Det er det der kan lade sig gøre.

Interviewer: Det er fodbold.

Son (Rasmus): Ja Langelinje.

Interviewer: Og hvor mange gange om ugen går du til fodbold?

Son (Rasmus): Hver mandag.

Son (Daniel): Desværre:

Interviewer: Er i så ikke også ude og spille kamp engang imellem? I weekenden?

Father (Marino): Ik til vinter nu, de er for små. Men det er kun om vinteren det der ellers er det i Fælledparken.

[laver sjovt, Skifter til Marino]

Father (Marino): Her er vi hjemme [peger på tegning]. Så kører vi til Vesterbro, Enghave Plads, ellers tæt på her er fodbold, indendørs om vinteren. Ellers kører vi ind til Trianglen, det er her jeg arbejder. Der er klub og fritidshjem her [peger] og de går i skole her. Og Fælledparken ligger her, og der er også træning. Og det her er parken og der går jeg også til træning og løber af og til. Og længere der, går vi til vintertræning. Men det hele foregår på cykel undtagen Vesterbro hvis det er rigtigt dårligt vejr så kan vi tage S-toget til Enghaveplads.

Interviewer: Så det er meget den samme rute?

Father (Marino): Ja lige nu der er det. [for meget larm til at høre]

Interviewer: Men hvad hvis I skal længere væk, fx besøge forældre?

Mother (Cecilie): Så tager vi faktisk toget.

Father (Marino): Ja så tager vi toget.

Interviewer: Hvad med ellers, familie og venner? Bor de alle tæt på?

Mother (Cecilie): De fleste bor faktisk stadig i København faktisk og dem tager vi også cyklerne til. Og så har jeg nogle enkle som er flyttet ud af byen og der tager vi toget. Hvis det er helt ekstremt så tager vi en af delebilerne og hvis det er sådan nogle hvor man ikke kan komme videre med tog eller bus eller hvis vi skal sent hjem så tager vi en delebil og køre.

Interviewer: Hvad med jeres venner, der går i bare hjem til hinanden?

Son (Daniel): Ja der går vi bare hjem til de fleste kan man gå selv.

Interviewer: Du sagde også du havde en kammerat på Nørrebro, hvordan kommer du der?

Son (Daniel): Der er jeg ikke så titovre.

Father (Marino): Det er kun når de legegruppen. Så henter vi også på cykel.

Son (Daniel): Der er ikke så mange der bor ude.

Interviewer: Er I nogensinde nede og besøge dine forældre i Italien?

Father (Marino): Ja så tager vi flyet.

Interviewer: Er det noget i gør en gang om året?

Father (Marino): Jajaja. Det er om sommeren.

Mother (Cecilie): Jo 2 ikk.

Son (Rasmus): Skal vi ikke det til Påske?

Mother (Cecilie): Jo i Påsken plejer vi at være dernede.

Interviewer: Så det er en tilvendende begivenhed?

Mother (Cecilie): Jaja. 20 min. Ej hvad tager det 15min til lufthavnen og 2 timer i fly og så er man dernede. Det er jo i virkeligheden ikke engang besværligt. Ja det er rigtigt fedt. Men når vi er i Italien så har vi til gengæld altid bil!

Mother (Cecilie): Nej, ja det har der været, men lige nu så lejer vi når vi er der. Det hører ligesom med. Men der bor vi også på landet så det er noget andet.

Interviewer: Der er måske bare en I kan bruge? Hvad laver I i en typisk weekend?

Son (Daniel): Jeg spiller nogen gange fodbold. Nogen gange går man bare ud og spiller for sjovt. Ellers så spiller jeg bas.

Mother (Cecilie): Ude ved den Italienske skole. Så er vi måske ude og besøge nogle venner og så en gang i mellem er vi på landet. I en normal weekend. Så tager vi og besøger mine forældre. Men så typisk en tur til Vesterbro og til den Italienske skole og så ellers nogle venner på besøg eller over og besøge nogen. Det er også meget lokalt.

Interviewer: Hvor lang tid tager det at tage derop? [den italienske skole]

Mother (Cecilie): 1½-2 timer. Så bor vi i Rødvig, jeg er vokset op på Nordsjælland, men de er flyttet ned syd for Køge. Man ville spare ½ time hvis man tog bilen.

Interviewer: Jeg sidder og tænker i forhold til at tage til Italien.

Mother (Cecilie): Jaja det er rigtigt! Det er ikke så meget længere transport. Det er lidt dyrer.

Interviewer: Hvordan synes at jeres daglige transport omfang er? Er det okay eller for meget eller?

Mother (Cecilie): Det er jo ikke meget, vi er jo sådan set heldige vi arbejder tæt på, så det minimere jo tidsforbruget på transport som gør vi kan få tid til alt muligt andet. Men jeg har godt kunne mærke når Daniel skal til Amager og det er vi ikke vandt til at skulle køre langt for at skulle noget. Så det forstyrre mig lidt sådan 3 kvarter derud og 3 kvarter hjem. Men det er jo fordi vi er forvent med at være tæt på.

Interviewer: Hvad vil I tror er det maksimale i sådan vil kunne acceptere at bruge på transport om dagen?

Mother (Cecilie): Jeg ville ikke kunne holde ud og bruge mere end 1½ time.

Interviewer: Feks. hvis en af jer fik et nyt arbejder lå et eller andet sted hvor man skulle transportere sig en time.

Mother (Cecilie): Du har arbejdet oppe i Nordsjælland på et tidspunkt. Hvor du hoppede ned og tog toget. Hvad tog det... 3 kvarter?

Father (Marino): Jeg tror jeg tog derop 20 min i 7.

Mother (Cecilie): Jeg tror en ½ time ville være maks jeg ville gide at bruge på det.

Father (Marino): Det tænker jeg ikke fordi det kommer an på familie og alt det der. 1 time det er langt, jeg har også nattevagter [utydelig lyd]

Interviewer: Det kommer selvfølgelig også an på arbejdet. Hvis det virkelig er noget der er spændende.

Father (Marino): Altså han er sygeplejeske og jeg er lærer så der er ikke.. Man kan godt finde nogle andre jobs, men det ville alligevel være nogle jobs der ligner. På de måde er der jo ikke rigtigt nogle karrieremuligheder hvor man siger vi skal bare til Hørsholm.

Interviewer: Man kan jo godt være glad for kollegaer og det sted man er.

Mother (Cecilie): Jaja præcis. Og så vil man vel også blive der. Men umiddelbart så prioriterer vi helt klart at arbejde tæt på, i hvert fald lige nu ikk, hvor børnene er små. Jeg ved ikke om man ville prioriterer anderledes når man ikke lige pludselige skal køre dem til fodbold og hente dem. Det kunne man måske godt.

Interviewer: Føler I at I nogen gange er stresset i hverdagen?

Mother (Cecilie): Ikke alvorligt. Jeg har travlt nogen gange, jeg synes jeg har rigtigt travlt nogen gange, men jeg er ikke typen der bliver stresset.

Interviewer: Det er ikke sådan det bliver for meget. Uden at det kammer over.

Mother (Cecilie): Nej det synes jeg ikke. Så ved man godt det har jeg valgt og det lige er denne her uge. Og så glemmer man sin aftaler... [griner] Men jeg synes ikke der er nogen af os der stresset, ikke for alvor. I virkeligheden er den logistiske udfordring lige nu at de går til alt mulige aktiviteter. Det synes jeg har været sådan.. Det største udfordring. Og mange af dem er samme dage, og så skal vi være tidligt hjemme for ellers kunne man skiftes til at komme sent hjem.

Interviewer: Og de aktiviteter er vel også.. De kører vel efter et skema man ikke kan bestemme over.

Mother (Cecilie): Nej det kan man ikke. Daniel skal være til bas senest kl. 16 og Rasmus skal være til fodbold 1630 samme dag og det vil sige at den samme person kan ikke gøre det.

Interviewer: Det skal koordineres.

Mother (Cecilie): Ja så det er sådan. Så må man prøve at tænke sig om.

Interviewer: Hvad laver I ellers når I transporterer jer? Laver I noget eller er det bare...?

Mother (Cecilie): Når man cykler så cykler man jo. Når man cykler langt, jeg var på kursus ude i Brønshøj, så hører jeg musik. Ellers så cykler vi bare og snakker tror jeg. Hvis vi tager tog så har drengene næsten altid en nintendo eller en ipod eller en bog eller et eller andet med. Vi læser ret tit højt når vi er på rejse. Hvad laver vi ellers når vi bevæger os rundt.

Når vi kører i bil eller tog.

Son (Daniel): Så læser du for os.

Son (Rasmus): Og jeg spiller Nintendo.

Interviewer: Hvad med.. Du sagde i starten du tit følges med dine kammerater?

Son (Daniel): Ja det gør jeg.

Mother (Cecilie): Du følges med Andreas ikk.

Interviewer: Nåh I har en fast aftale.

Mother (Cecilie): Ja han følger altid med nogen han kender.

Interviewer: Det med familie og venner det har vi snakket lidt

om...

Mother (Cecilie): Marino har sin bror i den samme opgang, i den samme andelsforening. Så er der drengenes fætter så han kommer også herved. Hver anden uge er han her og følges med drengene i skole. Og det gør jeg jo også at familien er tæt på, pasning er nemt.

Interviewer: Så I kan godt bruge hinanden...

Mother (Cecilie): Ja rigtigt meget.

Interviewer: Hvordan koordinerer eller planlægger I hverdagen? [griner]

Mother (Cecilie): Og så har vi en anden kalender her. Vi har sådan to...Vi har sådan en her, hvor hver har sin [peger på køleskab, en kalender opdelt på personer]. Og så har vi sådan en hvor ugen sådan bliver ført over [ugekalender]. Jeg har lige opdateret den til næste uge.

Interviewer: Det er sådan nogle der kører løbende. I har ikke sådan en dag hvor I sætter jer ned og siger nu skal vi lige...

Mother (Cecilie): Nej det gør vi løbende og det er også fordi Marino har skiftende arbejdstider. Så det er sådan noget med at kigge ind og se, men jaja så nej så snakker vi bare om det. På torsdag skal jeg gå kl. 7 og Marino skal møde kl. 7. Så skal vi lige finde ud af hvordan børnene kommer i skole.

Son (Daniel): Hvornår skal mig og Rasmus gå alene?

Mother (Cecilie): Ja det er på torsdag.

Interviewer: Den daglige planlægning, hvis der sker noget uventet, det er der ikke så meget af eller?

Mother (Cecilie): Nej vi finder lige ud... Sådan noget hvem der henter det er sådan noget med at så har vi en aftale og så hvis den anden er hjemme før så kan han godt lige gøre det. Så det er løbende planlægning fra dag til dag, men man har et overblik over ugen at det kan lade sig gøre. Altså jeg ved der er flere dage i næste uge hvor jeg kommer sent hjem og så har jeg tjekket at Marino ligesom ikke også gør det.

Interviewer: Så hvis I skulle beskrive jer selv hvor ligger I så på skalen fra struktureret til ustruktureret?

Mother (Cecilie): Vi er rimelig struktureret synes jeg. Vi har rimeligt godt styr på hvem der er hvor og hvornår altid. Og med legegrupper og legekammerater.

Interviewer: Men det hænger også med børnenes alder?

Mother (Cecilie): Ja det tror jeg. Fordi jeg kan jo se at Daniel har jo mindre behov for en voksen ikk. Og hvis Rasmus, eller de havde været 3 år ældre hver, så havde vi jo ikke behovet at følge dem til alt muligt. Og så kunne de sagtens selv gå i skole.

Interviewer: Vil I sige I har meget faste roller i jeres familie? Nogle bestemte der gør tingene altid?

Son (Rasmus): Du gør rent tit...

Mother (Cecilie): Ja. Jeg gør rent, Marino laver mad.

Son (Rasmus): Far laver mad!

Mother (Cecilie): Det har vi, men ikke mere end at så har Marino aftenvagter nogen gange og så er det mig og så har Marino fri i dag og så er det ham der støvsuger. Så det er lige der hvor det er den der køber ind. Det er altid Marino der tager drengene til fodbold eller næsten altid. Og det er næsten altid Marino der tager med drengene til svømning.

Son (Daniel): Det er ikke altid, men det er tit dig der tager mig til

bas.

Mother (Cecilie): Ja det er næsten altid mig der tager dig til bas.

Interviewer: Hvordan opstår sådan nogle rutiner? Er det bare hvad der er mest praktisk eller?

Mother (Cecilie): Ja og hvad man synes der er sjovt hver især, hvad der passer med skemaerne. Marino træner til Daniel's fodbold og har også været lidt inde over Rasmus. Så det har bare været praktisk. Men lige præcis på mandag fx. der har jeg et møde som gør jeg ikke kan følge Daniel til bas og så er det mig der følger Rasmus til fodbold. Men så planlægger vi så, og så er det sådan der det er nu ikk.. Så er det sådan lidt med hvem der helst vil hvad, altså vil du helst lave mad eller helst til fodbold... Eller er du igang med noget andet...Okay du gør lige det. Så det er egentlig hvad der er praktisk og hvad passer.

Interviewer: Hvad synes I er vigtigt at tage sig tid til i hverdagen?

Mother (Cecilie): Øhhh.. Hvad er vigtigt at tage sig tid til...?

Father (Marino): Slappe af... [griner]

Interviewer: Du tænker man har måske et balanceret forhold i til arbejde og fritid...

Father (Marino): Der sker mange ting så er det dejligt nogen gange ikke at skulle lave noget overhovedet.

Mother (Cecilie): Jeg synes det er vigtigt at det ikke bliver for stresset... Ja men det er vigtigt for mig at komme ud og løbe nogle gange. Jeg prioriterer rigtigt tit at købe ind så børnene ikke behøver at komme med. Så man undgår sådan noget stress ikk. Så det er bare vigtigt at få mulighed for at være sammen. At ungerne kan nå det de skal og man selv ind i mellem kan få lov at lave noget andet. Men i virkeligheden bare at tingene går op uden at det bliver alt for stresset.

[Rasmus har tegnet, vi kommenterer det]

Interviewer: Hvor afhængige er I af hinanden i hverdagen? Det har vi snakket lidt om, men det handler jo om at der er nogen der skal hente børnene og sørge for de kommer rundt til aktiviteter og sådan noget.

Mother (Cecilie): Jaja der er vi jo super afhængige af hinanden synes jeg. Det kan man da også se hvor Fs bror er blevet skildt og han skal gå der 10 min i 7 hver morgen, så han har jo brug for at hans dreng kan komme herved. Altså det har vi jo også, Marino møder rigtigt tit kl. 7 så har vi brug for vi er hjemme og jeg kommer også rigtigt tit sent hjem, og har aftenmøder ikk. Så på den måde for man jo lavet en hverdag hvor man er afhængig af hinanden. Altså når børnene så bliver større så er man ikke så afhængig, og de kan mere selv...

Interviewer: Jeg har sådan noget med jeres barndom og jeres barndomshjem, hvordan var transporten der? Hvordan fungerede det?

Mother (Cecilie): Jeg har faktisk cyklet rigtigt meget. Men vi havde også rigtigt meget bil fordi vi boede så langt væk.

Interviewer: Kunne du komme rundt til skole og sådan noget på cykel..

Mother (Cecilie): Ja men jeg havde langt, jeg cyklede 3 eller 4 km i skole. Men jeg er vandt til at [børnene larmer..]. Men jeg har været vandt at ordningen derhjemme ligesom var at vi boede der langt ude på landet men så sørgede mine forældre også for at jeg blev hentet og transporteret. Men jeg har cyklet helt vildt meget... Hvad med dig?

Father (Marino): Jeg gik i skole og længere i den anden skole så tog jeg bussen.

Mother (Cecilie): Havde I bil da du var lille?

Father (Marino): Ikke til skole..

Mother (Cecilie): Men I havde bil?

Father (Marino): Min far havde bil...! Men han kørte heller ikke i bilen på arbejde, han cyklede...

Interviewer: Er det normalt i Italien at når man bliver 18 år at man tager kørekort?

Father (Marino): Det er normalt. Man skal jo have kørekort på grund af arbejde og alle mulige andre ting. Så man tager kørekort.

Mother (Cecilie): Jeg fik faktisk først kørekort da jeg flyttede herind. Jeg har heller aldrig behov for det så det er også derfor jeg ikke synes det er fedt at køre bil. Det er mere, de fleste af mine veninder, de fik jo kørekort da de blev 18 på landet. Det gjorde jeg bare ikke.

Interviewer: Var det af praktiske årsager..?

Mother (Cecilie): Altså jeg besluttede mig for at jeg skulle have et kørekort.

Interviewer: Hvad er jeres holdning til denne her betalingsring?

Mother (Cecilie): Vi har ikke rigtigt nogen holdning til den.

Father (Marino): Jeg synes ikke den fører til noget.. Det eneste mål er at det offentlige transport skal være billigere. Men betalingsring det...

Mother (Cecilie): Vi bliver ikke rigtigt påvirket af den.

Father (Marino): Vi har også selv en masse parkeringspladser der koster dyrt men trafikken er det samme, og der er parkeringsproblematikken stadig væk. Det er penge, der er ikke så meget at gøre, en bil er billigere end at tage offentlig transport, så er der ingen der gider tage offentlig transport.

Mother (Cecilie): Ja jeg har det måske også sådan at jeg tror man skal opprioriterer den offentlige transport. Mange af de tiltag der bliver lavet er faktisk irriterende for os der bor her, så kan det godt være de gør for dem der ligger og kører i kø ind til byen for det er også ærgeligt for dem at de kører i kø hver morgen, så nu skal vi motiverer dem... Men det er jo ikke mig. Ja, jeg synes også det er irriterende at de ligger og kører herind. Men jeg synes og det er irriterende at hvis mine forældre skal komme på besøg at det koster dem 40 kr at komme ind og 40kr at komme ud og så koster det dem 100kr at parkere her fordi at der er for mange biler i byen. Så der er sådan nogle gange hvor jeg tænker, hvis jeg låner en bil af nogle af mine venner så koster det en formue, det er så ikke lige betalingsringen, men i parkering at have den holdende her. Og det er jo ikke en hjælp for mig der bor her, så jeg vil gerne man gjorde noget for bilerne i byen og der er mange der kører ind, men jeg synes det er problem hvis det er til stor gene for dem der bor her. Det er sådan en... hvis man vurderer at problemet er at der er rigtigt mange der vælger at kører ind i byen så er det rigtigt, men jeg ved ikke, jeg vil da gerne have færre biler og mindre forurening, og som jeg sagde så synes jeg det var super fedt at have den der bilfri by, så i virkeligheden kunne man godt for min skyld lukke hele byen af, det ved jeg godt man ikke kan sådan i praksis for forretninger og sådan noget, men det ville give meget god mening, så massere af metro og busser.

Interviewer: Fordi det er jo lige præcis den problematik, når jeg snakker med folk der bor længere ude og pendler frem og tilbage, og det er jo meget ofte at man høre at alle egentlig er interesseret i at midtbyen bliver mere bilfri og det bliver nemmere at færdes herinde og mere miljømæssigt, mindre usundt med udstødning osv. Men når det så kommer til stykket så er der ikke særligt mange der har lyst til at opgive deres bil. Hvis man spørger kunne du finde på, nej det kunne de så ikke, der er så en masse årsager.

Mother (Cecilie): Jojo og på den måde er adfærdsregulering jo fint nok. Det er jo fint at man laver en betalingsring som gør, det er jo i virkeligheden det samme der sker når man har en delebil at man hver eneste gang lige vurderer gider jeg bruge 200kr på at... og jeg tror når man først har en bilen så tænker man jeg kan jo lige så godt bruge den fordi jeg betaler jo vægtafgift og alt muligt og nu har jeg den stående så jeg kan lige så godt bruge den. Hvor vi tænker modsat, det koster hver gang vi kører, og det er jo egentlig det en betalingsring gør at man lige tænker, det kan faktisk bedre betale sig at tage toget herind end det kan betale sig at bruge benzin hele vejen herind og så betale parkering og sådan noget. Så sådan noget adfærdsregulering er fint synes jeg. At man lige får prikket til folk for at få dem til at tænke sig om. Men fx. i forhold til det med at der mangler parkeringspladser herinde hvor man har lavet argumenter for at lave den parkeringting der er her, at det vil være en hjælp til at skabe flere parkeringspladser, det er det jo ikke fordi det virker på dem som kommer her ind i løbet af dagen, det kan være adfærdsregulerende for dem kører ind til byen og arbejder her, men for dem der bor her jamen de har jo bil og parkeringslicens. Og der er jo 500 flere parkeringslicenser end der er der er parkeringspladser [griner] Så de får ligesom ikke rigtigt noget ud af det.

Interviewer: Ja det kan vidst være lidt af et mareridt.

Mother (Cecilie): Så jeg kan jo være ligeglad fordi jeg har ikke nogen bil. Og debilerne har faste pladser hvor man altid kan parkere. Men jeg tænker det er sådan tiltag der ikke rigtigt virker på det egentlige problem. Og der ved jeg jo ikke med betalingsringen, hvis det virker så fint...

Interviewer: Det er jo blandt andet sådan noget sådan en transport model skal kunne give sådan et billede af, hvad sker der når man begynder at indfører roadpricing og sådan forskellige tiltag, som du siger adfærdsregulerende tiltag.

Mother (Cecilie): Ja måske også sådan mere road pricing. Altså i Italien så betaler man jo altid når man kører ind på en motorvej, det vender man jo sig bare til, det er måske fint nok synes jeg. Men det skal jo så være i stedet for de der høje vægtafgifter, hvad ved jeg, jeg er ikke helt inde i det bilunivers.

Interviewer: Det skal jo selvfølgelig hænge sammen på en måde. Men er der mange her, er det jeres opfattelse, at der er mange der bruger de der debilsordning?

Son (Rasmus): Mor hvorfor taler I kun om biler?

Mother (Cecilie): Det handler om transport skat.

Interviewer: Det er fordi der er så mange biler i byerne. Og de fleste kører i biler.

Mother (Cecilie): Han vil gerne vide noget om trafikken og hvordan man får færre biler i byen. Og mindre forurening. Men det er svært at afgøre hvor mange der har delebil. Jeg kender faktisk ikke så mange andre. Men de er tit optaget. De blevet brugt det er min opfattelse, hvis du skal ind og have en dag for dag så er de tit optaget, så skal du sådan ud og lede hvor er der lige en ledig et eller andet sted. Men det er da sjældent du bare lige kan få en ved siden af. Der er flere forskellige debilsordninger. Der er Københavnerdele bilen og Hertz dele bilen. Men der er flere med private biler.

Interviewer: Jamen lige præcis det med bilejerskab. Det er der en del indenfor mit felt der forsker i, at hvis at man kan flytte folks holdning til at man ikke nødvendigvis behøver at eje en bil der står nede i garagen eller på gaden, at man måske kan udvikle nogle andre systemer, men det er et meget holdsspørgsmål. Fordi systemer, det er jo ikke svært at lave et system det i bruger, men det er jo svært at få folk til at bruge det, de skal jo gøre op med den der ejefornemmelse.

Mother (Cecilie): Ja at det er deres egen. Ja jeg er faktisk det er rart, hvis der er noget galt, så er det ikke min hovedpine. Så er

det det jeg godt kan have med at have en bil, så går den i stykker og så skal den til reparation. Altså det er hele tiden udgifter og det slipper man jo for. Så betaler man jo for det man får. Men det bliver jo meget konkret når man så punger ud kan man sige.

Interviewer: Ja og så kommer den overvejelse der som du siger.

Son (Rasmus): Mor hvordan kan man gøre sådan der kommer færre biler?

Mother (Cecilie): Det er det vi snakker om...

Mother (Cecilie): Men jeg synes..

Son (Rasmus): Jamen man skal bare spærre vejene.

Mother (Cecilie): Ja det virkede jo.

Interviewer: Men så er der nogen der synes der synes at det er meget irriterende at bo herinde i byen hvis de ikke kunne komme ind med deres biler og deres ting...

Son (Rasmus): Jo det er helt fint.

Mother (Cecilie): Min lillebror gider ikke flytte herud. Han gider ikke bruge en ½ time på at finde parkering. Så han tænker jo over det, fordi han har brug for en bil i sit arbejde, han kører rigtigt meget. Han har fri kl. 17 og så skal bruge ½ time på at finde parkering.

Son (Rasmus): Hvorfor har han så også en motorcykel?!

Mother (Cecilie): Fordi en motorcykel kan man parkere mange steder.

Interviewer: Ov ja det er smart. Den kan du lige presse ind alle mulige steder.

Mother (Cecilie): Så er det er da noget folk de tænker over.

[afsluttende bemærkninger]

Chapter Four: Interview Guides

4.1 Interview Guide for Phase 0

Teori & Begreber	Forskningsspørgsmål	Interview spørgsmål	Emne
Mestringsstrategi Transportrationaler Transportkulturer Normer Værdier Identitet	Mestringsstrategier: <i>How are selected households in the greater metropolitan area of Copenhagen coping with everyday mobility?</i>	Fortæl hvem I er (hvert medlem): <ul style="list-style-type: none"> - Navn, alder - Arbejde/skole - Uddannelse - Fritidsinteresser - Venner 	Socioøkonomisk baggrund
		Husstanden: "Hvor længe har I boet her?" "Hvad er grunden til at I bor netop her i kvarteret?"	
		"Beskriv de transportmidler I bruger i jeres hverdag (Bil, cykel, knallert, kollektiv transport)?" Opfølgende: "Hvilket transportmiddel bruger I oftest? "	
		"Beskriv hvad I laver i løbet af en dag - hvad sker der fra I står op til i går I seng?" (udgangspunkt i GPS dataen og hver enkelt medlem af familien)	Hverdagsliv
		<ul style="list-style-type: none"> - Arbejde, skole, indkøb, besøg, sport, andre aktiviteter... - Transportformer - Rutevalg - Fælles transport [Der kan være oplagte spørgsmål der er blevet synlige som hvis der er meget langt til arbejde eller husstanden har på anden måde et "specielt" bevægelsesmønster.]	
		Til forældre: "Beskriv jeres arbejdsliv?" "Hvor længe har I haft dette arbejde?" "Prøv at forklar hvordan I netop har valgt denne arbejdsplads?" (Afstand, Indhold, Anbefaling/renommé, Beliggenhed, Tryghed etc.)	
		Til børnene: "Prøv at fortæl hvordan I kommer rundt til [indsæt aktivitet fx skole]?" Opfølgning: "Er det altid den samme rute?" "Hvilken transportform foretrækker I?"	
		"Prøv at beskriv hvad I foretager jer på vej til [indsæt aktivitet]?"	

	Rationaler: <i>What are the reasons, motives, norms and values which are nested in rationales that drive the household in the everyday mobility situation?</i>	"Hvor meget fritid synes at I har i hverdagen? Følg op hvis det nævnes: - Forskellige udsagn (internt i husstanden) - Stress/travlhed - Løsninger/taktikker/strategier	
		"Hvordan adskiller jeres weekend sig fra de andre dage?"	
		"Prøv at fortæl om de fritidsaktiviteter der betyder mest for jer?"	
		"Prøv at beskriv hvordan den nærmeste familie indgår I jeres fritid?" Opfølgning: "Mødes I regelmæssigt?" "Beskriv hvilken betydning sådanne besøg har I jeres hverdag?"	Sociale relationer
		"Hvordan indgår venner i jeres hverdag?" Opfølgning: "Mødes I regelmæssigt? " "Kan I komme med et eksempel på hvad I laver sammen? "	
		"Prøv at beskriv situationen om [indsæt tidspunkt] når I planlægger dagen? "	
	Holdningsmæssige faktorer: <i>How are the household's attitudinal factors (risk aversion, safety, variety seeking, sense of freedom, flexibility, status, identity, routine, passion, lifestyle etc.) related to daily mobility?</i>	"Synes I, at I selv er herre over hvordan jeres hverdag ser ud? " [Evt. differencér spørgsmålet til børn/voksne] "Hvad sætter dagsorden i jeres hverdag? "	Planlægning af hverdagen
		"Kan I komme i tanke om en situation hvor I synes har travlt? " Opfølgning: "Når I ser på jeres hverdag som helhed føler i så I har for travlt?"	
		"Kan I beskrive nogen situationer hvor det vigtigt for jer at have tid nok? "	
		"Hvordan ser den perfekte dag ud for jer?"	
		"Er I tilfredse med sådan som jeres hverdag ser ud?" "Ønsker I at lave noget om?"	Fremtid og drømme
		"Hvilken holdning har I til: - Kollektiv transport (bus og tog) - Bilen - Cyklen	Holdninger

		- At gå	
		"Er miljøet noget i tænker på ift. jeres daglige transport?"	

Teori & Begreber	Forskningsspørgsmål	Spørgsmål	Emne
Mestringsstrategi Transportrationaler Transportkulturer Normer Værdier Identitet	Mestringsstrategier: <i>How are selected households in the greater metropolitan area of Copenhagen coping with everyday mobility?</i>	Fortæl hvem I er (hvert medlem): - Navn, alder - Arbejde/skole - Uddannelse - Fritidsinteresser - Venner	Socioøkonomisk baggrund
		Husstanden: "Hvor længe har I boet her?" "Hvad er grunden til at I bor netop her i kvarteret?"	
		"Beskriv de transportmidler I bruger i jeres hverdag (Bil, cykel, knallert, kollektiv transport)?" Opfølgende: "Hvilket transportmiddel bruger I oftest? "	
		"Beskriv hvad I laver i løbet af en dag - hvad sker der fra I står op til I går i seng?" (udgangspunkt i GPS dataen og hver enkelt medlem af familien) - Arbejde, skole, indkøb, besøg, sport, andre aktiviteter... - Transportformer - Rutevalg - Fælles transport [Der kan være oplagte spørgsmål der er blevet synlige som hvis der er meget langt til arbejde eller husstanden har på anden måde et "specielt" bevægelsesmønster.]	Hverdagsliv
		Til forældre: "Beskriv jeres arbejdsliv?" "Hvor længe har I haft dette arbejde?" "Prøv at forklar hvordan I netop har valgt denne arbejdsplads?" (Afstand, indhold, anbefaling/renomme, Beliggenhed, Tryghed etc.)	
		Til børnene: "Prøv at fortæl hvordan I kommer rundt til [indsæt aktivitet fx skole]?" Opfølgning: "Er det altid den samme rute?" "Hvilken transportform foretrækker I?"	
		"Prøv at beskriv hvad I foretager jer på vej til [indsæt aktivitet]?"	
		"Hvor meget fritid synes at I har i hverdagen?" Følg op hvis det nævnes: - Forskellige udsagn (internt i husstanden) - Stress/travlhed - Løsninger/taktikker/strategier	
		"Hvordan adskiller jeres weekend sig fra de andre dage?" "Prøv at fortæl om de fritidsaktiviteter der betyder mest for jer?"	
		"Prøv at beskriv hvordan den nærmeste familie indgår i jeres fritid?" Opfølgning: "Mødes I regelmæssigt?" "Beskriv hvilken betydning sådanne besøg har i jeres hverdag?"	Sociale relationer
		"Hvordan indgår venner i jeres hverdag?" Opfølgning: "Mødes I regelmæssigt?" "Kan I komme med et eksempel på hvad I laver sammen?"	
	Rationaler: <i>What are the reasons, motives, norms and values which are nested in rationales that drive the household in the everyday mobility situation?</i>	"Prøv at beskriv situationen om [indsæt tidspunkt] når I planlægger dagen?" "Synes I, at I selv er herre over hvordan jeres hverdag ser ud?" [Evt. differentier spørgsmålet til børn/voksne] "Hvad sætter dagsorden i jeres hverdag?"	Planlægning af hverdagen
		"Kan I komme i tanke om en situation hvor I synes har travlt?" Opfølgning: "Når I ser på jeres hverdag som helhed føler I så I har for travlt?"	
		"Kan I beskrive nogen situationer hvor det vigtigt for jer at have tid nok?" "Hvordan ser den perfekte dag ud for jer?"	
		"Er I tilfredse med sådan som jeres hverdag ser ud?" "Ønsker I at lave noget om?"	Fremtid og drømme
		"Hvilken holdning har I til: - Kollektiv transport (bus og tog) - Bil - Cyklen - At gå	Holdninger
		"Er miljøet noget I tænker på ift. jeres daglige transport?"	

4.2 Interview Guide for Phase 1

Emne		Hvad vil jeg gerne vide	Spørgsmål
Socioøkonomisk baggrund	A		Fortæl hvem i er (navn, alder, arbejde/skole, uddannelse, fritidsinteresser)
	A	(habitus ift. opvækst)	Hvor kommer i fra?
	A	(er der en speciel kultur/identitet og hvordan forholder familien sig til den?)	Fortæl om det kvarter her?
	A	(rationale for boligvalg)	Hvordan valgte i at bo her? - Kunne i finde på at flytte for at få kortere på arbejde/andet?
	A		Hvilke transportmuligheder har i her hvor i bor?
	A B		Beskriv de transportmidler I bruger i jeres hverdag (Bil, cykel, knallert, kollektiv transport)? - Hvorfor bruger i netop dem?
	A B	(undersøge hvor stor betydning kapital har i deres større valg, prioritering)	Hvad betyder transporten økonomisk for jer?
	A B	(biltype/mærke siger meget om identitet)	Hvilken bil har i? - Hvorfor har i netop sådan en? - Evt. Hvorfor har i ikke en bil?
MENTAL MAP ØVELSE			
EHverdagsliv og mobilitet	A	(mønstre, overblik over geografisk husholdnings aktions radius)	Prøv at beskriv en helt normal dag i jeres liv. Hvordan foregår den? (knyttet til mental maps)
	B	(mode og rutevalg, og begrundelser, er der forskel mellem praksis og diskurs)	Beskriv hvordan kommer i rundt til daglig? - Hvordan vælger i transportmiddel i forhold til aktivitet? - Prøv at beskriv den rute du ofte vælger? (det urbane miljø har det nogen indflydelse på valg, hvordan opleves byen)
	A	(evt. også ferier, for at danne sig et billede af familiens mob. mønster, undersøge om det er i orden at bruge meget tid på ferie/weekend transport)	Prøv at fortæl om en typisk weekend. Hvad laver i der? - hvad har indflydelse på den aktivitet i vælger? -
	B	(indsigt i deres holdning til transport, VoT, prioritering)	Er jeres transportomfang ok? (tidsmæssigt) - Synes i det er for meget/acceptabelt? - Hvad vil være den bedst tænkelige situation? - Findes der noget tidspunkt hvor transport er positiv?
			Er i nogensinde stresset? - hvad gør i så?
			Hvor mange penge bruger i på transport? - Er det for dyrt?
	B	(VoT)	Hvad laver i under den daglige transport? - Vil i undvære /minimere det hvis det var muligt?
	B	(størrelse af mobilitetskaptal, systemknowledge, brug af ikt) (off script, leder efter teknologi, taktikker, strategier)	Hvordan organiserer i jeres transport? o Indlærte praksisser gennem erfaringer Hvis du skal til X, hvordan ved du hvordan du kommer derhen? o Turkæder , hvordan beslutter i rækkefølge, skift osv. o Hvad gør i hvis der sker uforudsete ting, forsinkelser, kø, aflysninger?
			Oplever i at transporten begrænser jer i jeres dagligdag? - For besværlig eller dyr - Selve transportformen
			Kan transport vægtes? (Findes der God / Dårlig transport?)
Social e netværk	A	(indblik i familien prioritering af aktiviteter, sociale bindinger og berøringsfalde, social kapital)	Prøv at beskriv jeres sociale netværk (familie/venner) - Hvor bor de? - Hvor ofte ses i? (er de en del af jeres hverdag?) - Hvordan kommer i frem og tilbage?
	A	(indblik i børnenes aktiviteter, sociale	Til børnene: Prøv at fortæl lidt om jeres bedste venner

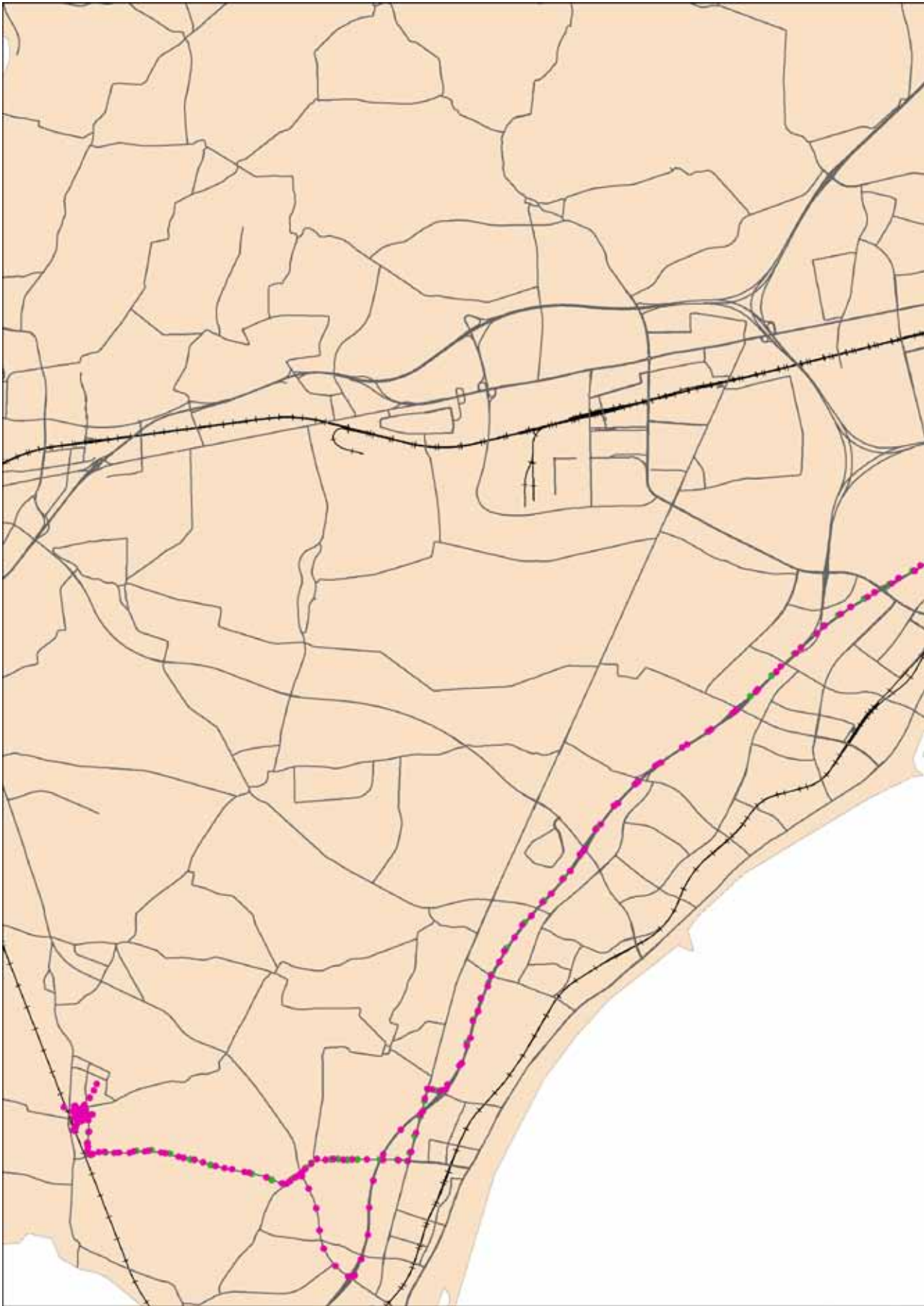
		bindinger og berøringsfalde, social kapital)	<ul style="list-style-type: none"> - Hvor bor de? - Hvor mødes i/internettet? - Hvordan kommer i rundt?
Planlægning og rutiner	A	(strategier, taktikker operationaliseret i rutiner, vaner)	Har i faste roller i jeres familie , faste måder at gøre tingene på? <ul style="list-style-type: none"> - Tror i kønnet betyder noget?
	A		Hvordan opstår de mønster/rutiner/vaner? <ul style="list-style-type: none"> - Hvad med nye muligheder? (ny metro osv?)
			De transport vaner/rutiner i har, overvejer i nogensinde dem, eller ændre dem? (måske findes der bedre løsninger...)
	A	(household dynamics, tid og prioritering, mønstre og rutiner, intra-household interaction,*5)	Hvordan og hvornår planlægger/koordinerer i? <ul style="list-style-type: none"> - Hvordan tager i højde for hinandens gøremål?*1,2 - Kommunikation - Aktivitets prioritering, udover børnenes behov?
	A	(prioritering)	Hvad er det vigtigt at tage sig tid til i hverdagen? *2 <ul style="list-style-type: none"> - Hvornår er det vigtigt at være sammen som en familie?
	A B	(hvad slags familie er det, mobile withs, social kapital, intrahousehold)	Hvor afhængige er i af hinanden i hverdagen ift. aktiviteter og transport? <ul style="list-style-type: none"> - Store børn: Fortæl hvordan i kommer rundt? - Er der nogen aktiviteter i tager sammen til?*3 Er i ofte sammen i transport? (familie eller venner) Prøv at beskriv en situation.
	A B		Kan jeres barn/børn selv komme rundt i hverdage? <ul style="list-style-type: none"> - Hvad er jeres holdning til sikkerhed? - Føler i jer nogensinde utrygge i transport? (påvirker det valg?)
Diverse	A B	Critical Transition Shifts	I hvor høj grad synes I jeres liv er styret af jeres barn/børn og deres behov?
	A	Critical Transition Shifts	Især børnenes alder spiller en stor rolle. Kan I huske hvordan det var: <ul style="list-style-type: none"> - Før børnene - Baby - Små børn - Skolealder børn - Ældre men hjemmeboende børn Følg op med Hvad nu hvis...
			Hvad er jeres fremtidsplaner? <ul style="list-style-type: none"> - børnene: Flytte hjemmefra? - Ændre strukturelle forhold (flytning, nyt arbejde...) - Livet med/uden bil?
	A B	(undersøge holdninger, praksis vs. diskurs)	Hvilken holdning har I til: <ul style="list-style-type: none"> - Kollektiv transport (bus og tog) - Bilen - Cyklen - At gå
			Holdning til: <ul style="list-style-type: none"> - Betalingsringen - Pris på offentlig transport
			Er der mangler i den transport situation i er i? Hvad vil i ændre?
		(habitus ift. opvækst)	I jeres barndom og barndomshjem , hvordan blev i transporteret?
			Ekstra spørgsmål (5min) eftersendes... Er det ok?

Chapter Five: GPS Maps

5.1 Household A

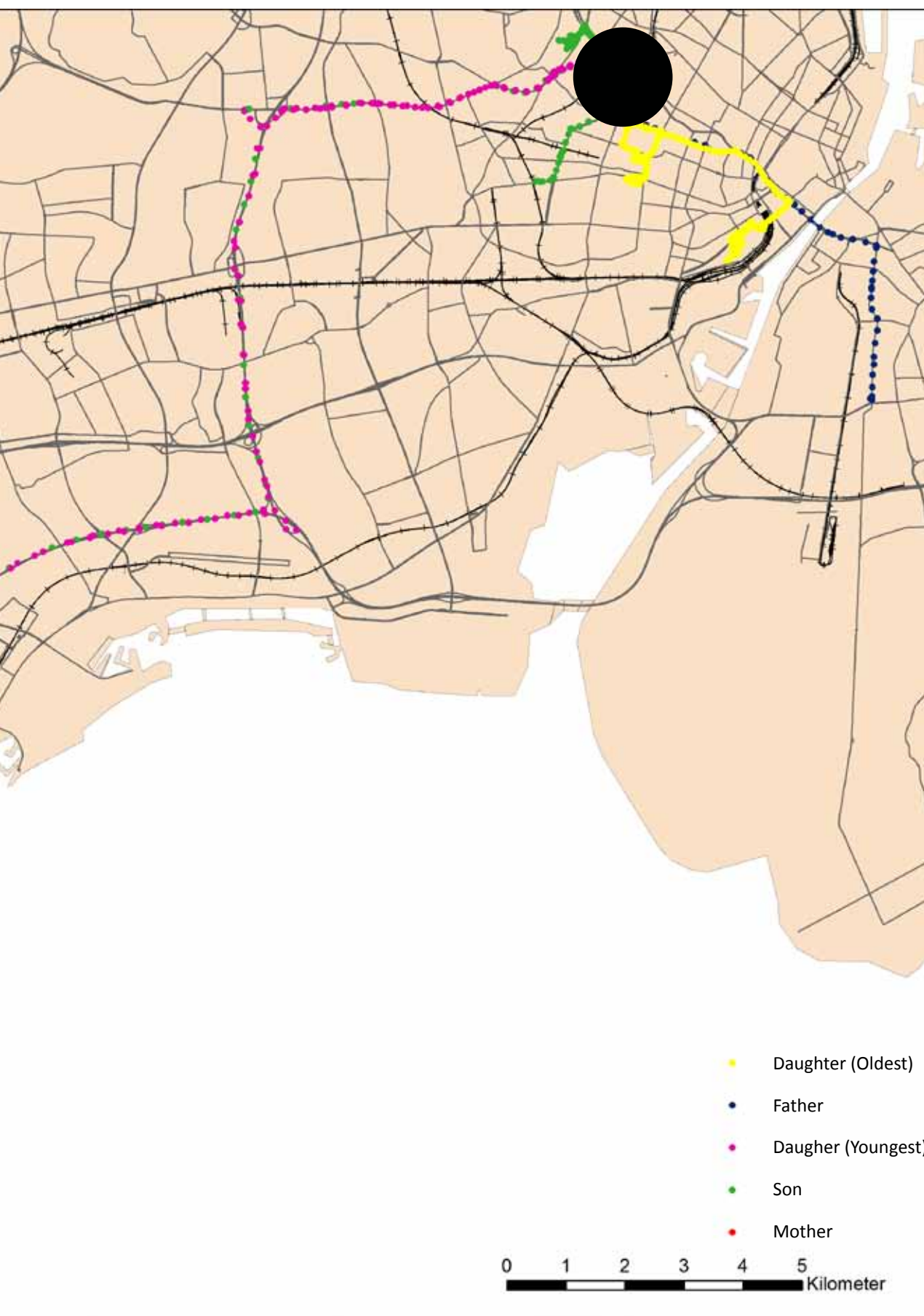
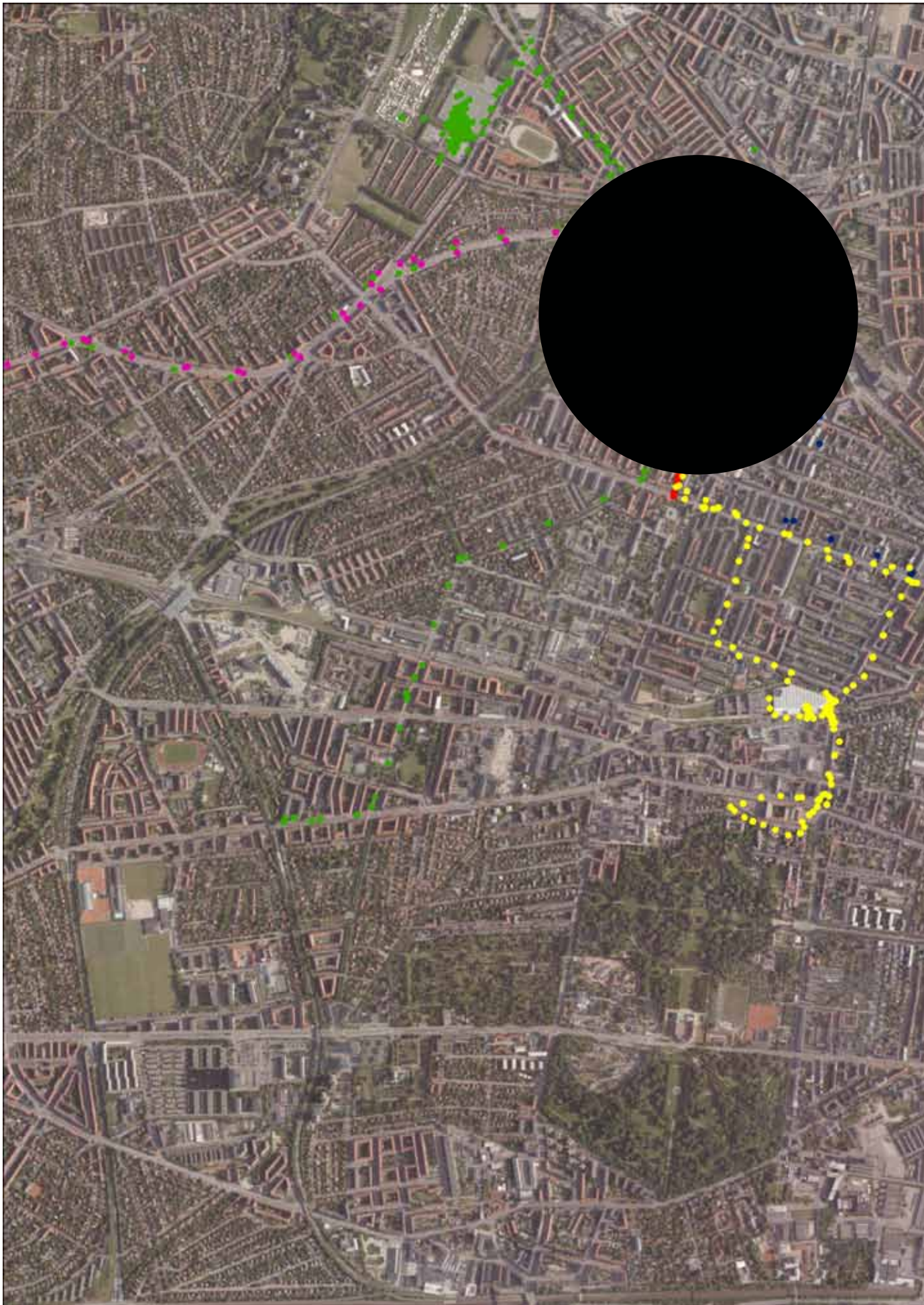

Figure 3 - GPS tracking of Household A

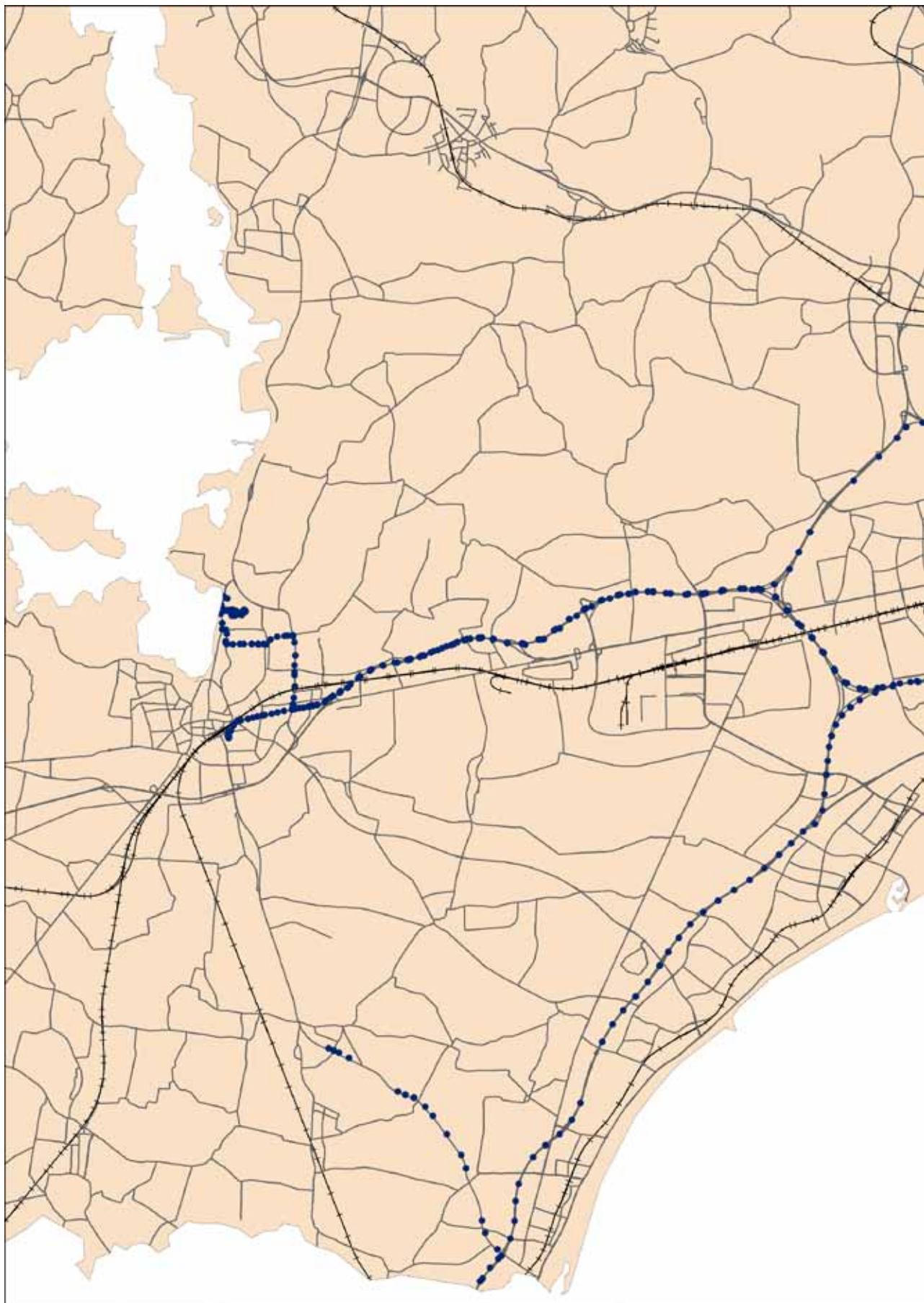

5.2 Household B

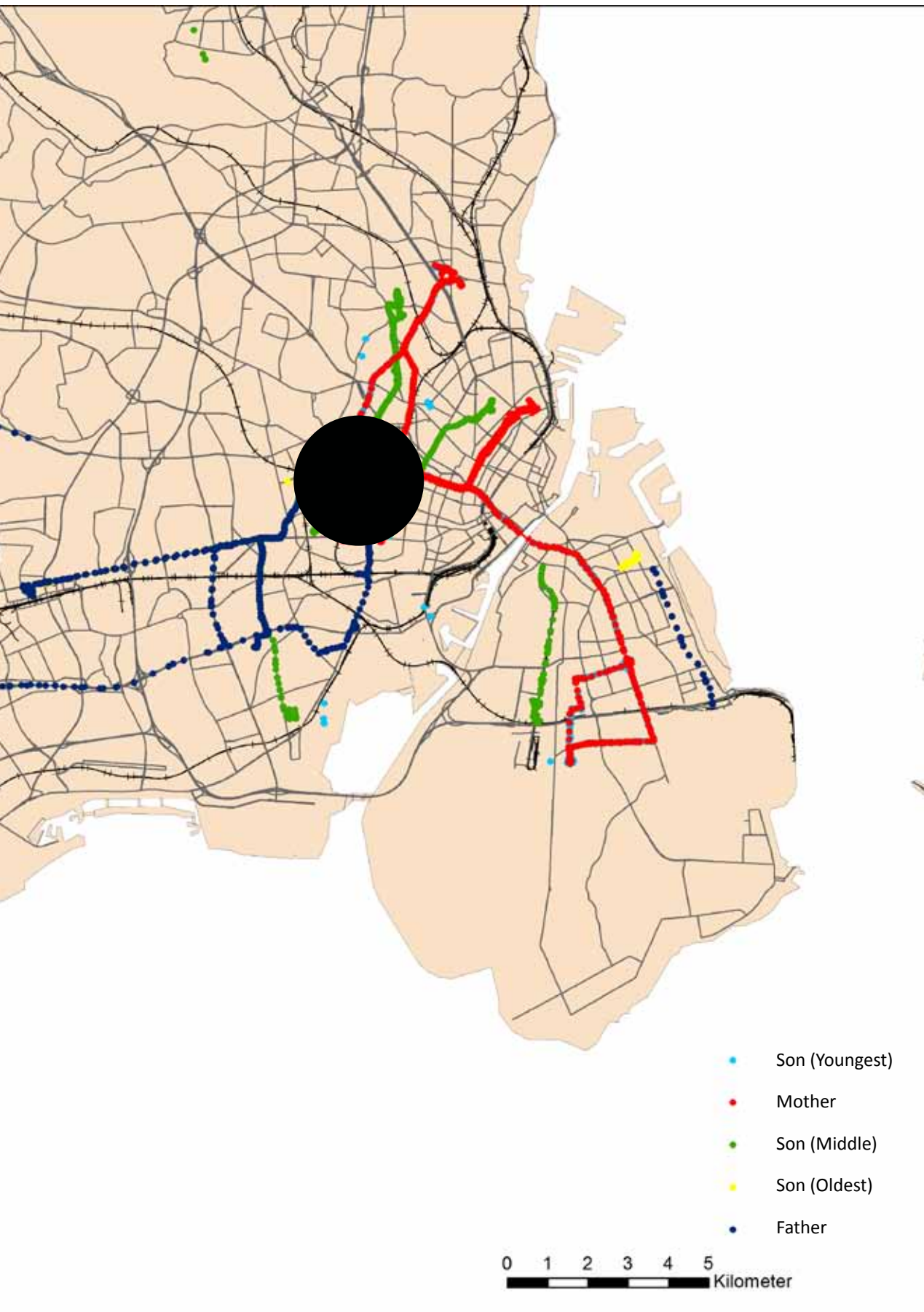
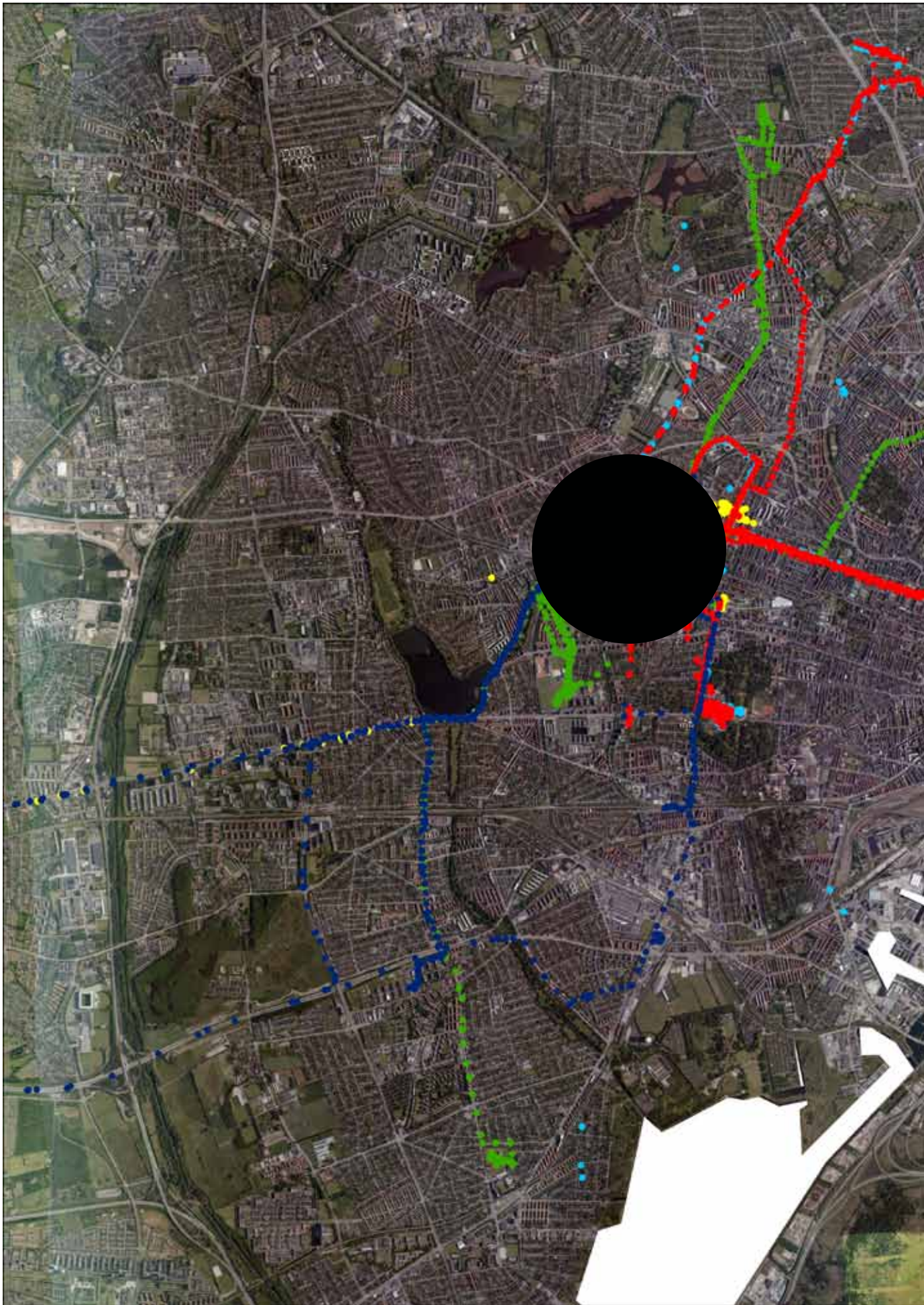

Figure 5 - GPS tracking of Household B

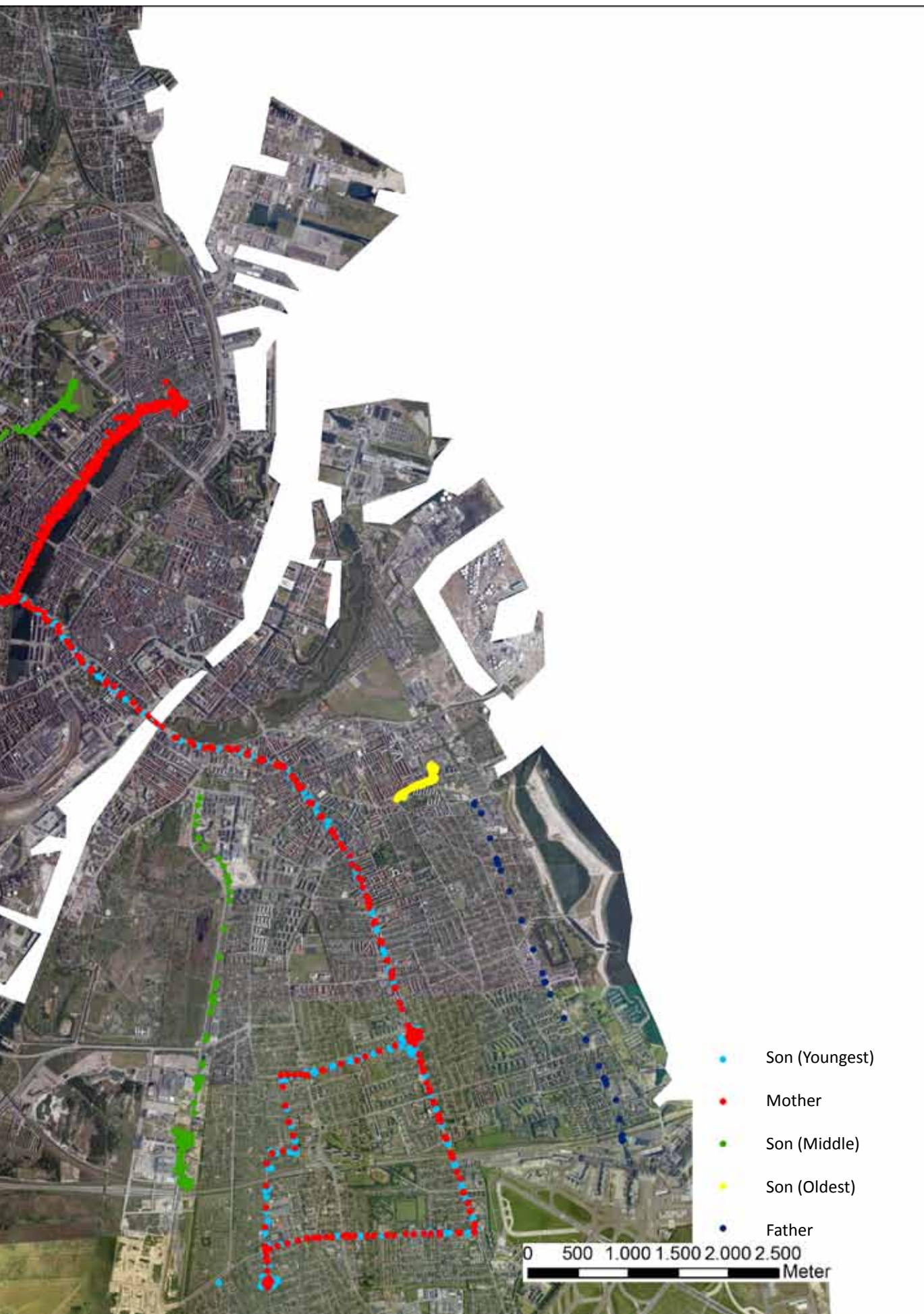
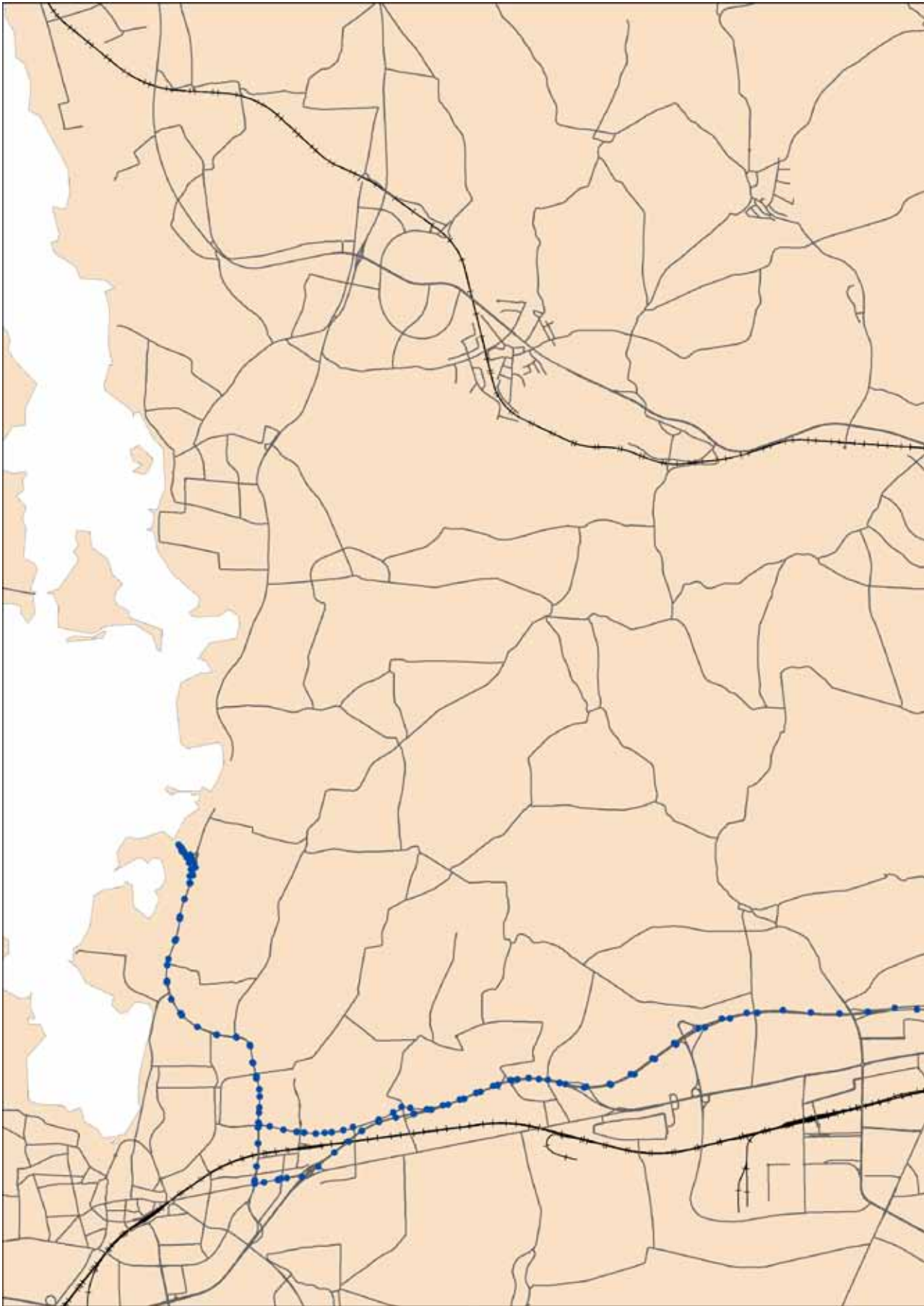

Figure 6 - GPS tracking of Household B

5.3 Household C

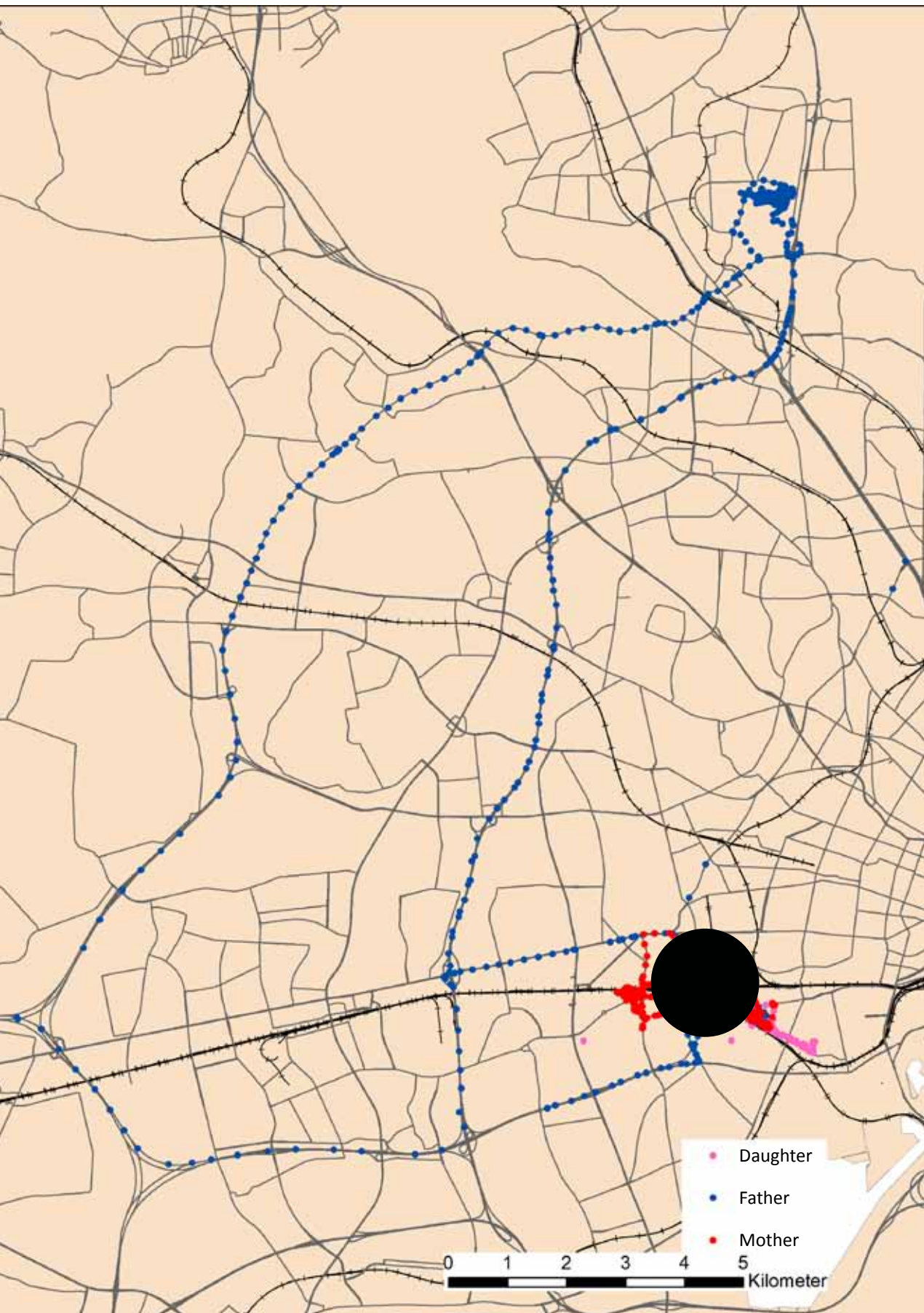

Figure 7 - GPS tracking of Household C

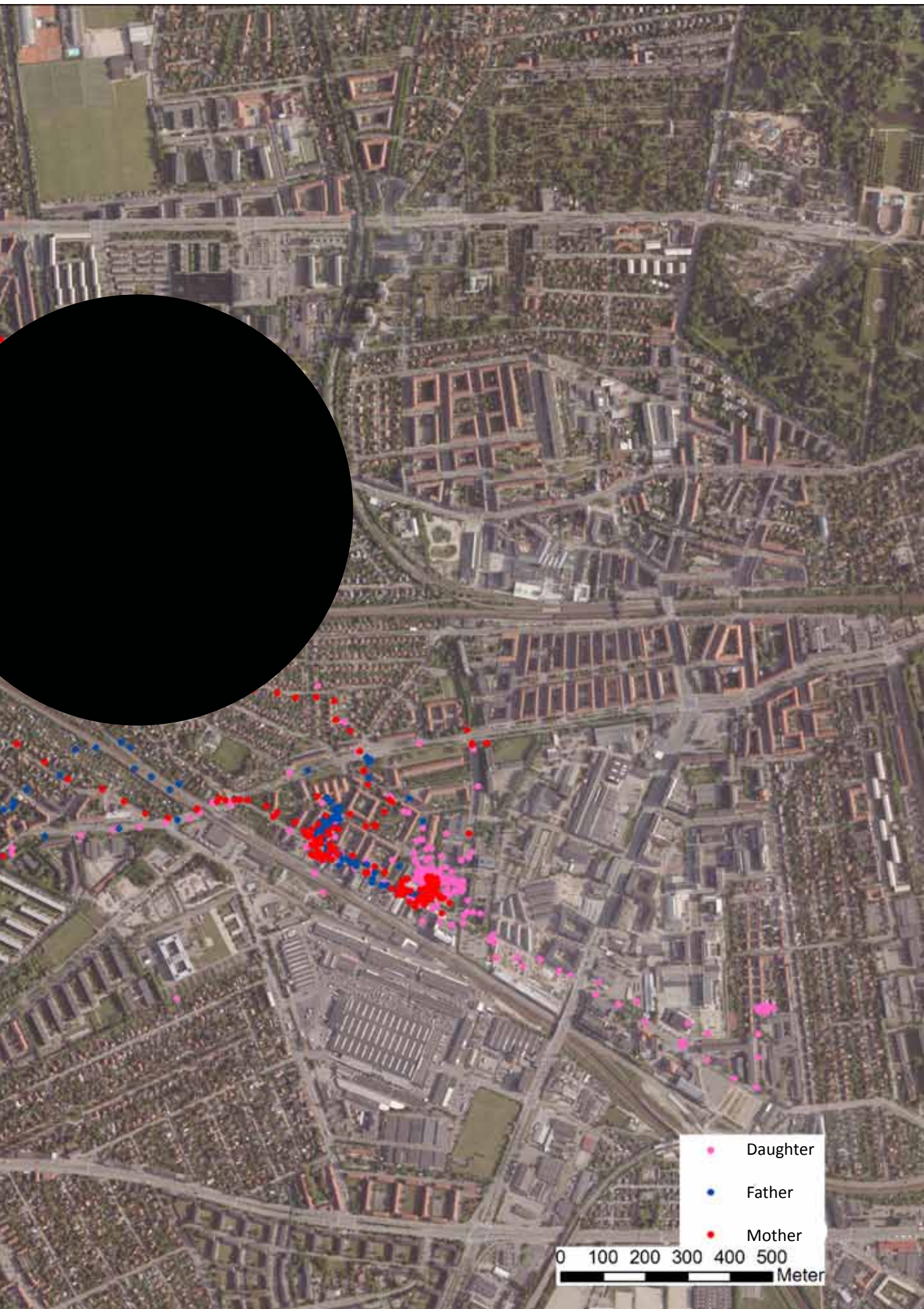
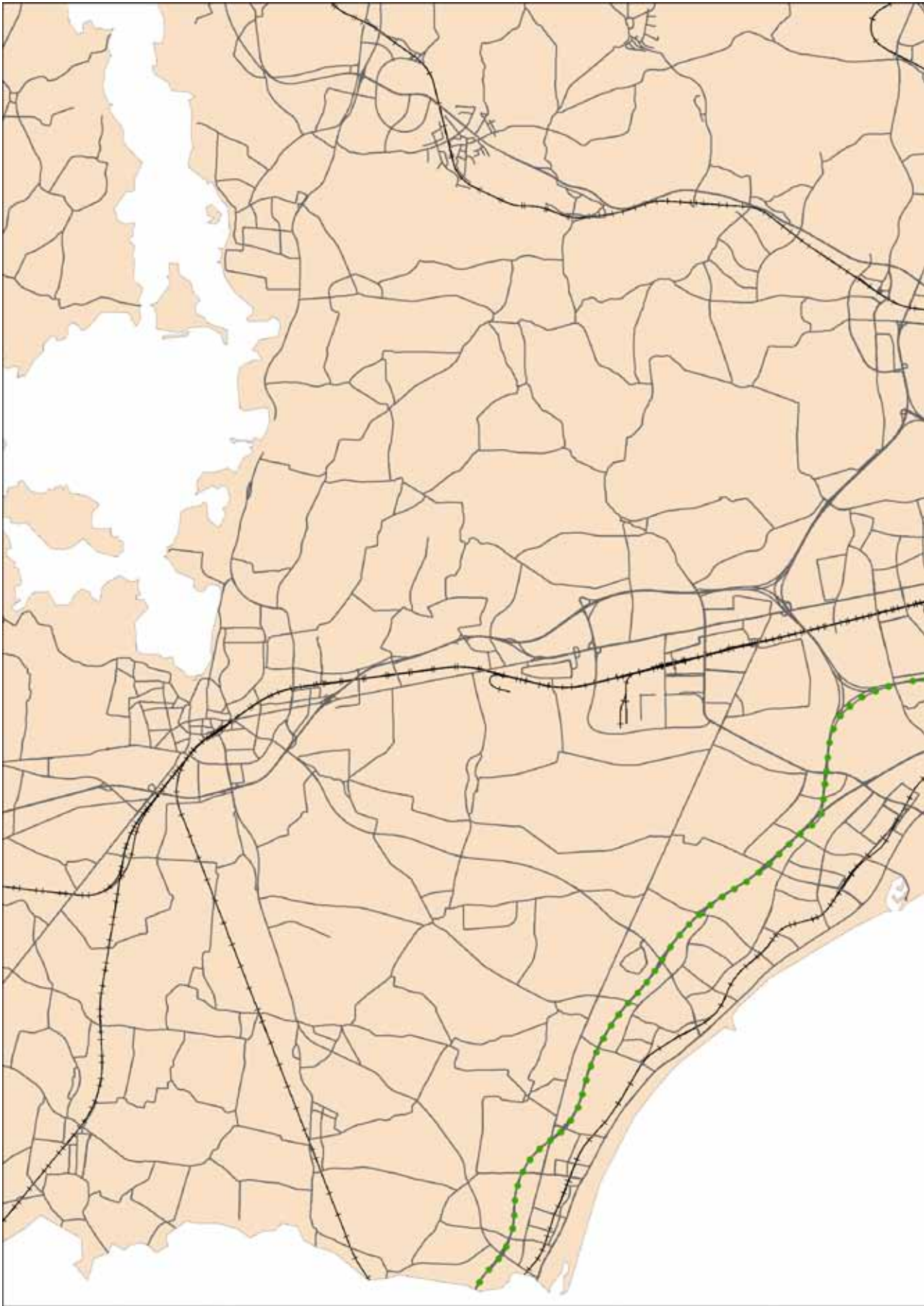

Figure 8 - GPS tracking of Household C

5.4 Household D

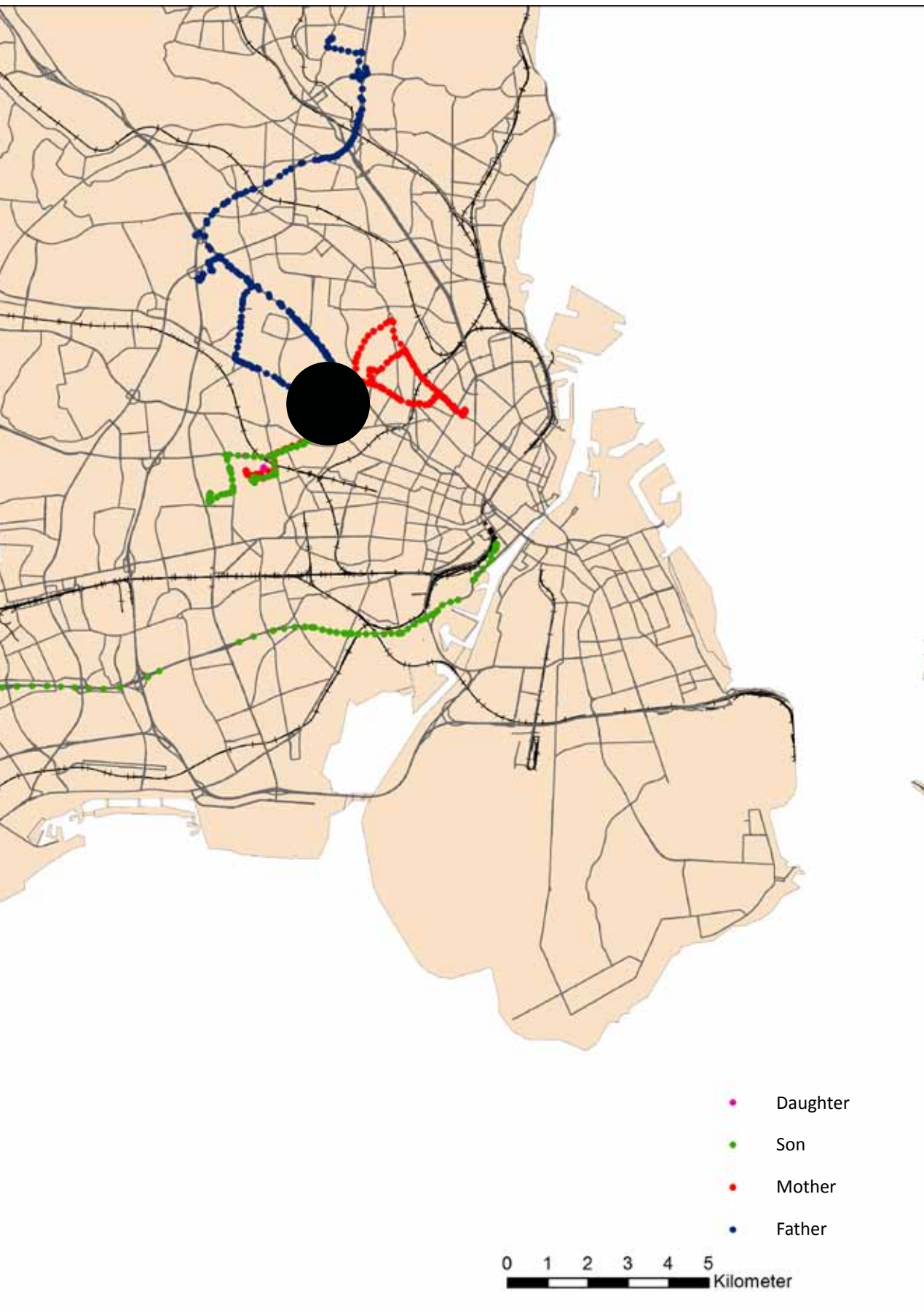

Figure 9 - GPS tracking of Household D

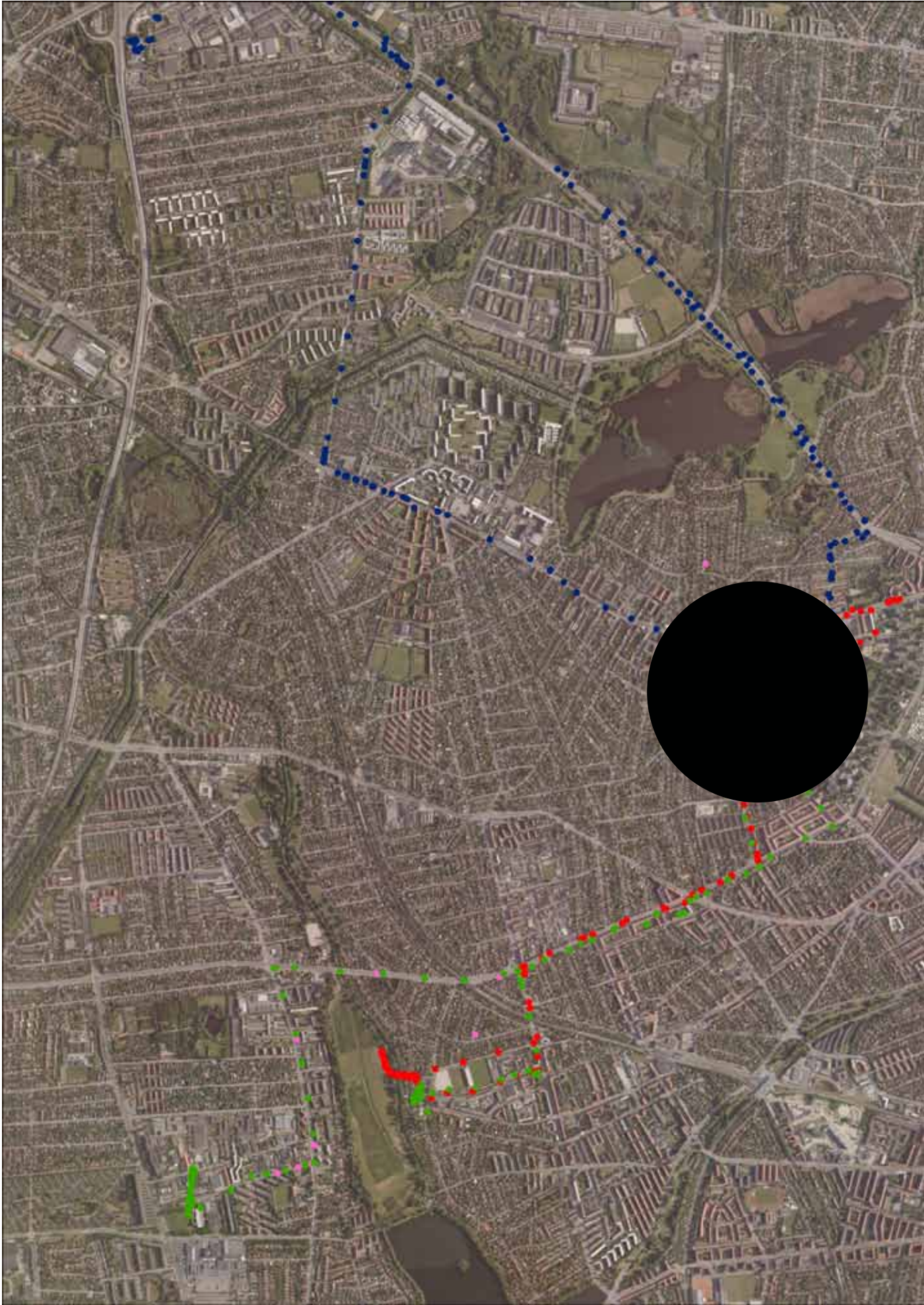

Figure 10 - GPS tracking of Household D

Chapter Six: Mental Maps

6.1 Household E

Figure 11 - Mental Map drawing Household E (Father)

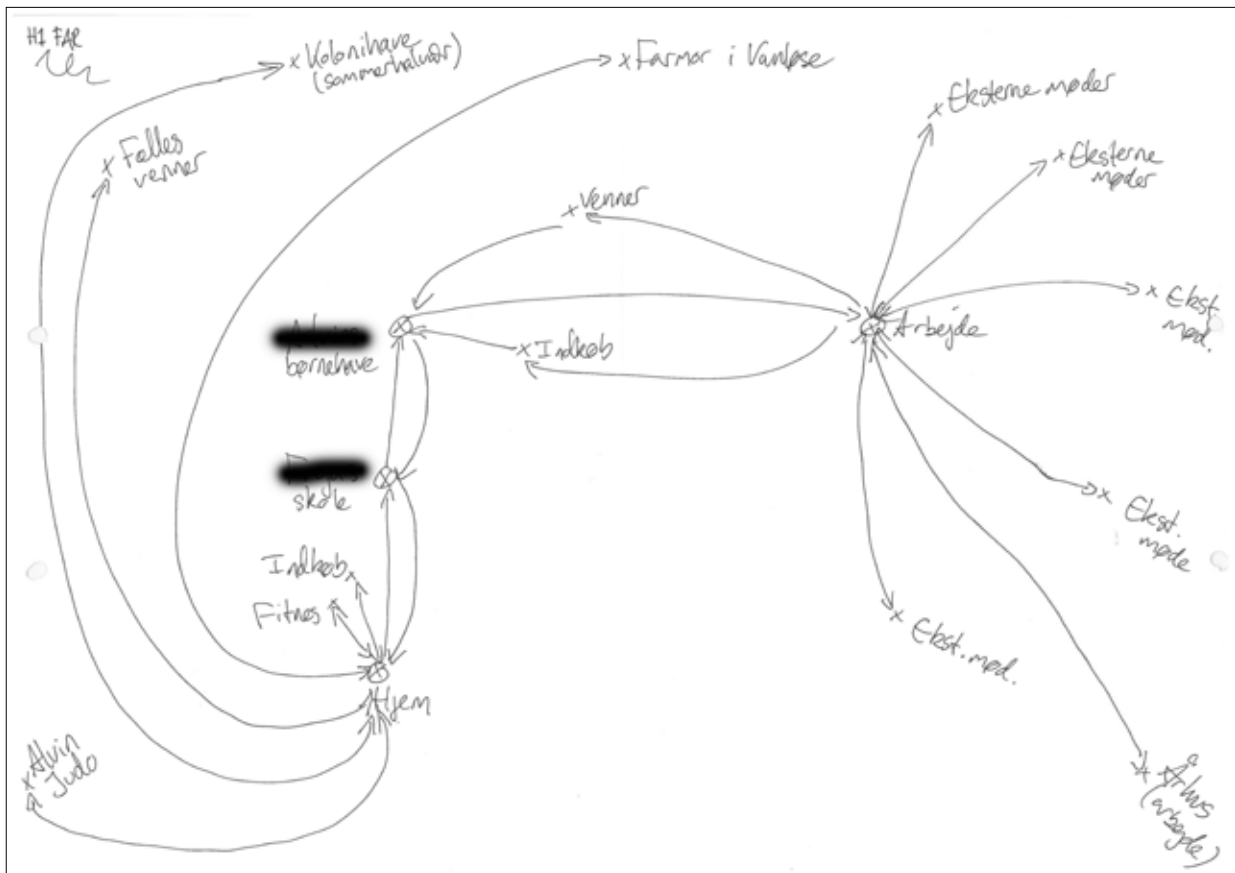
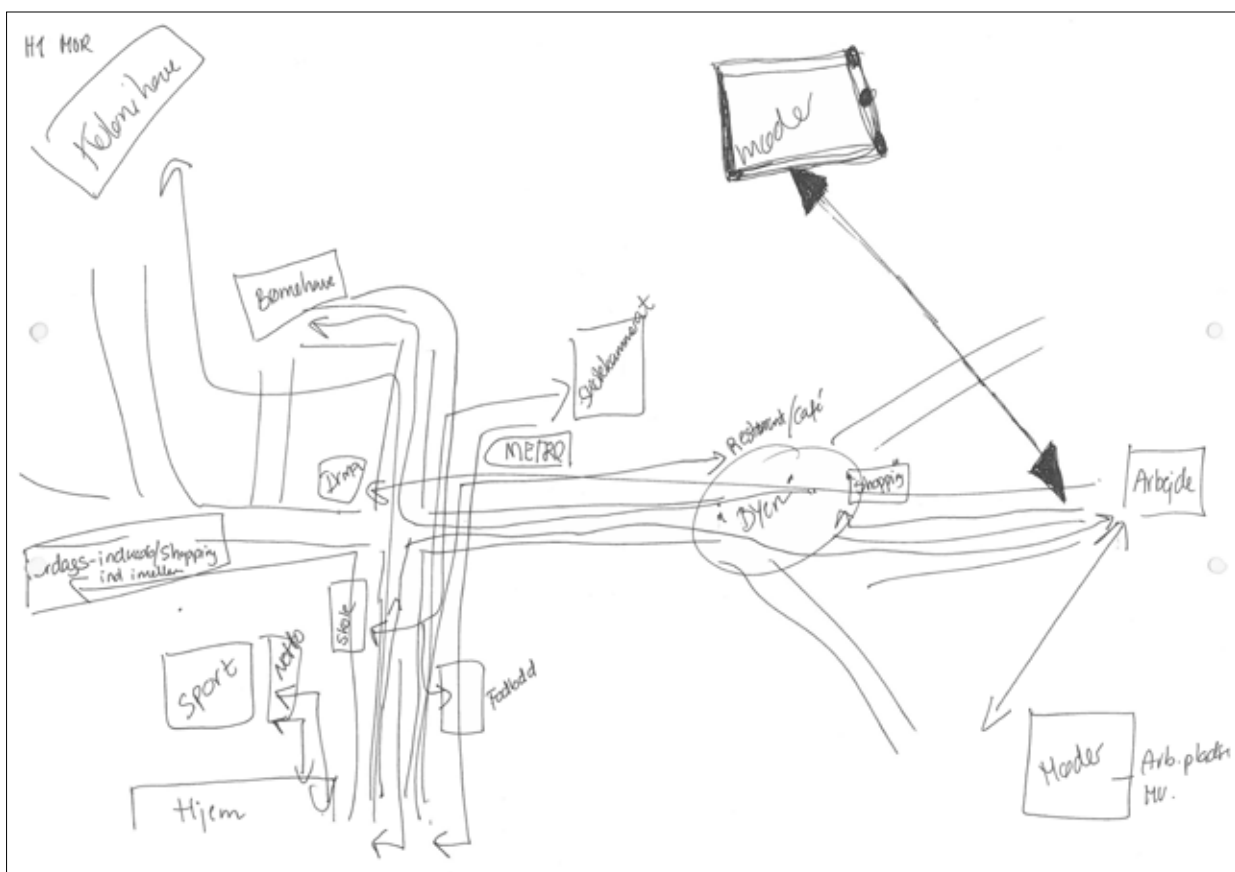

Figure 12 - Mental Map drawing Household E (Mother)

6.2 Household F

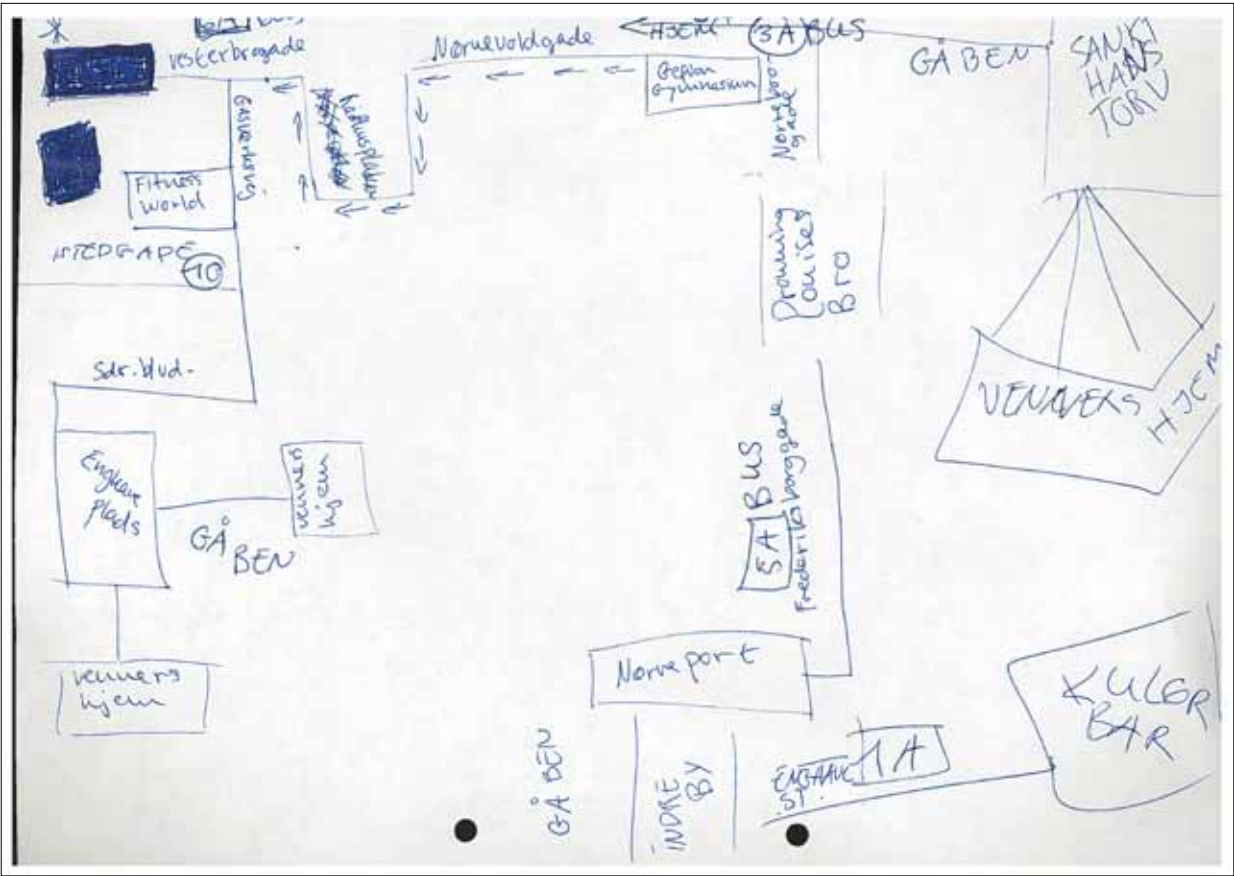

Figure 13 - Mental Map drawing Household F (Daughter)

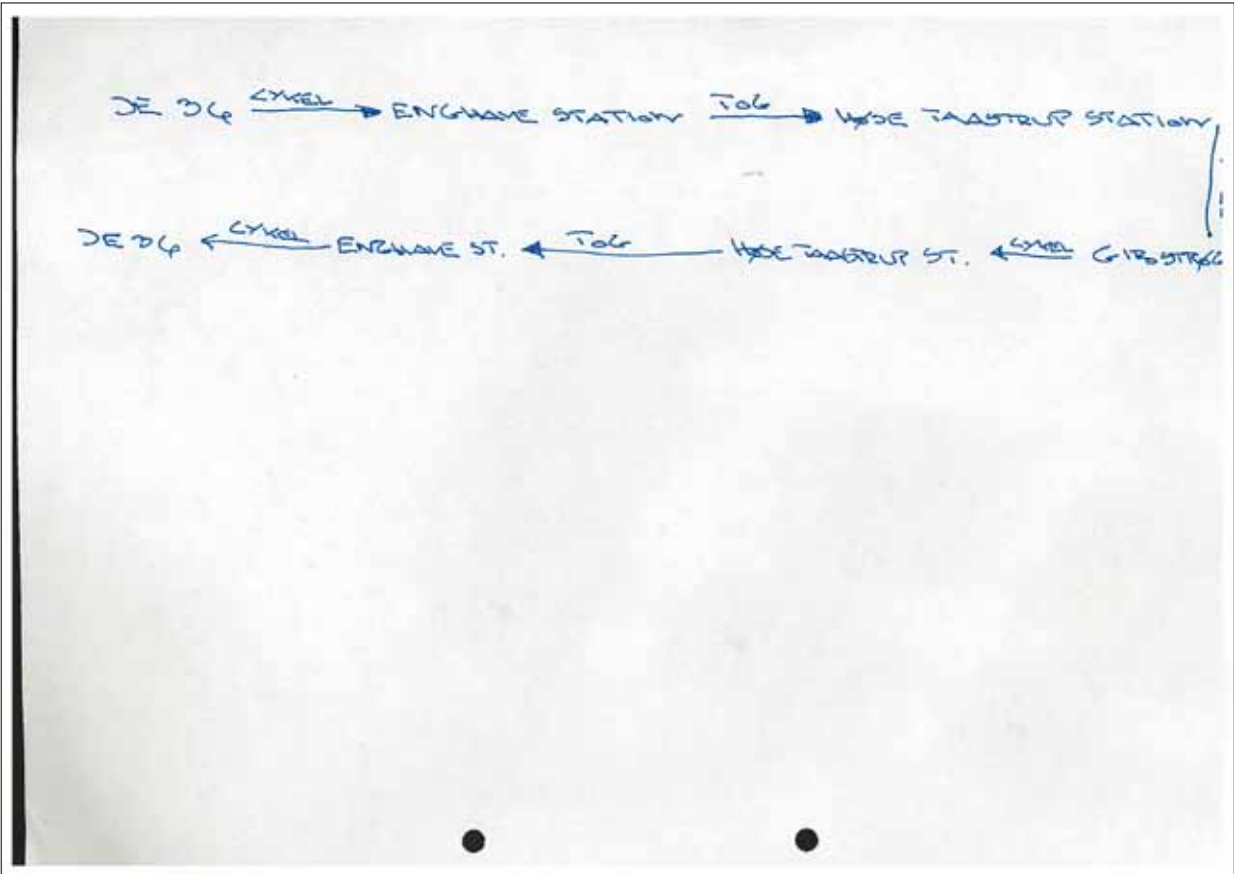

Figure 14 - Mental Map drawing Household F (Father)

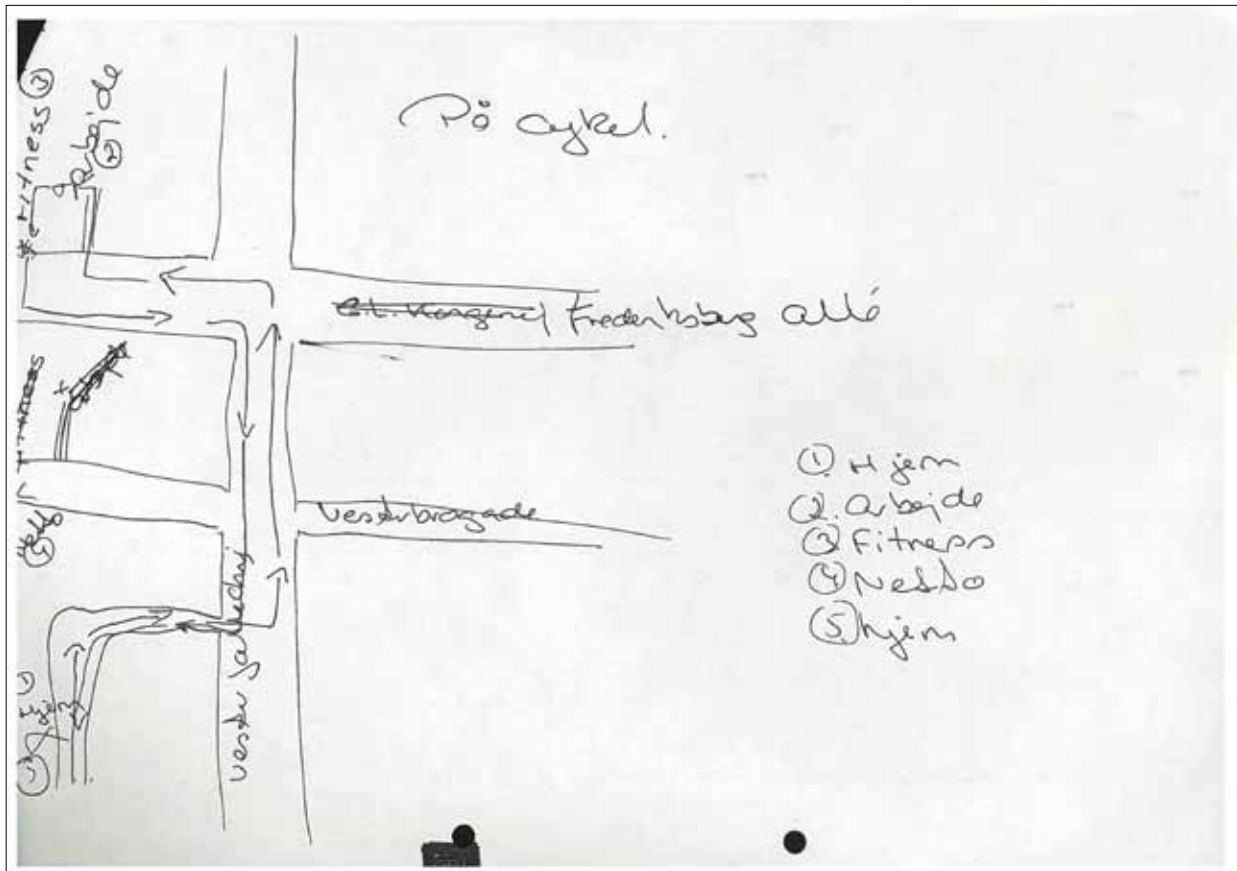

Figure 15 - Mental Map drawing Household F (Mother)

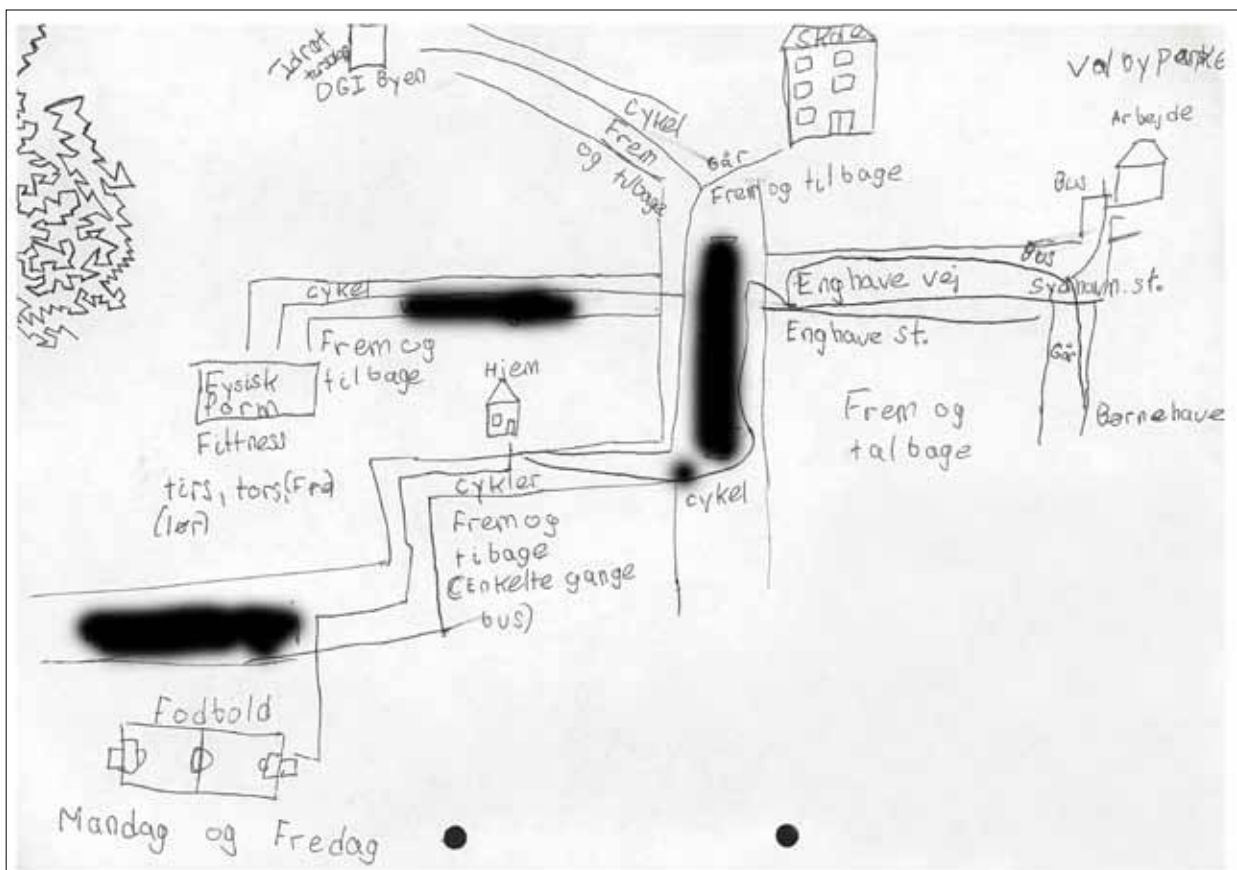

Figure 16 - Mental Map drawing Household F (Son)

[illegible][illegible]

6.4 Household H

Figure 19 - Mental Map drawing Household H (Daughter)

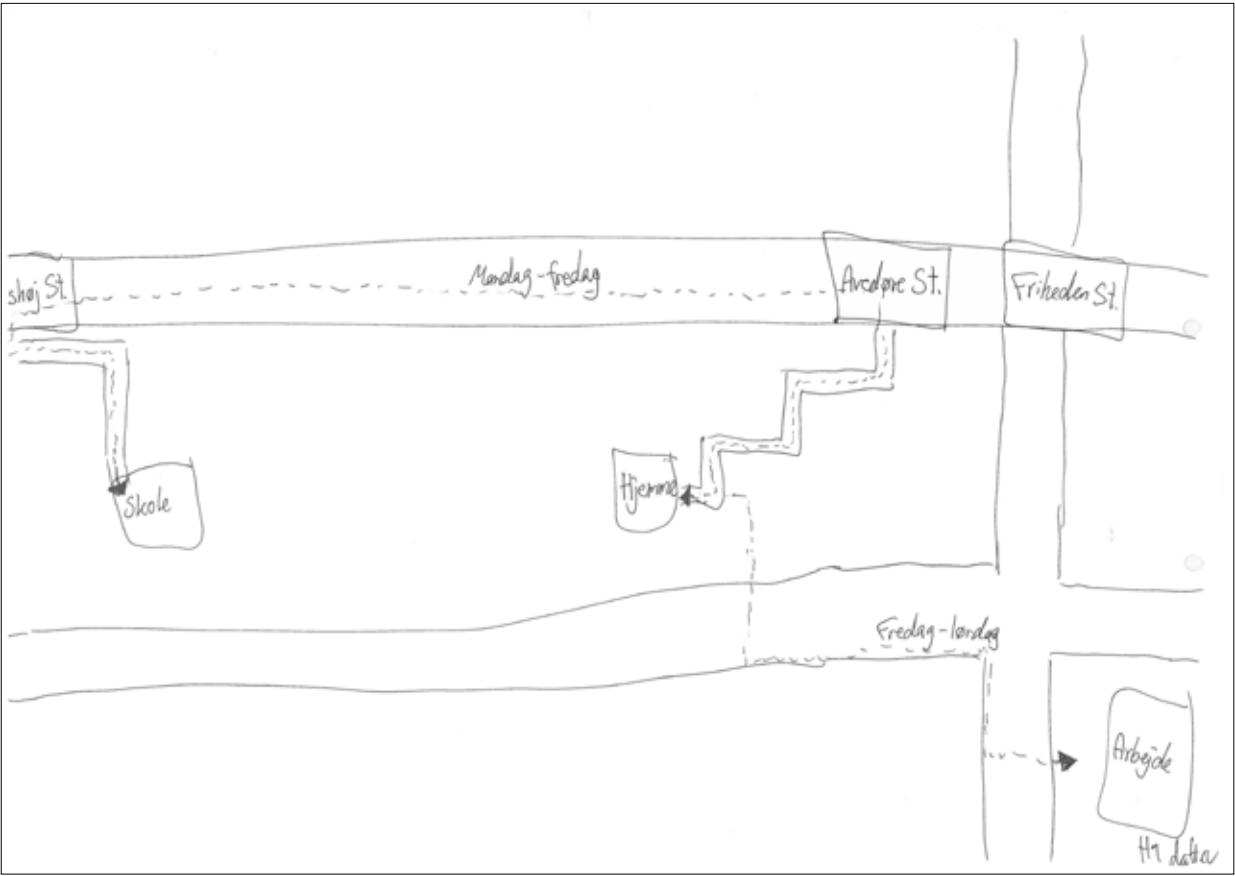
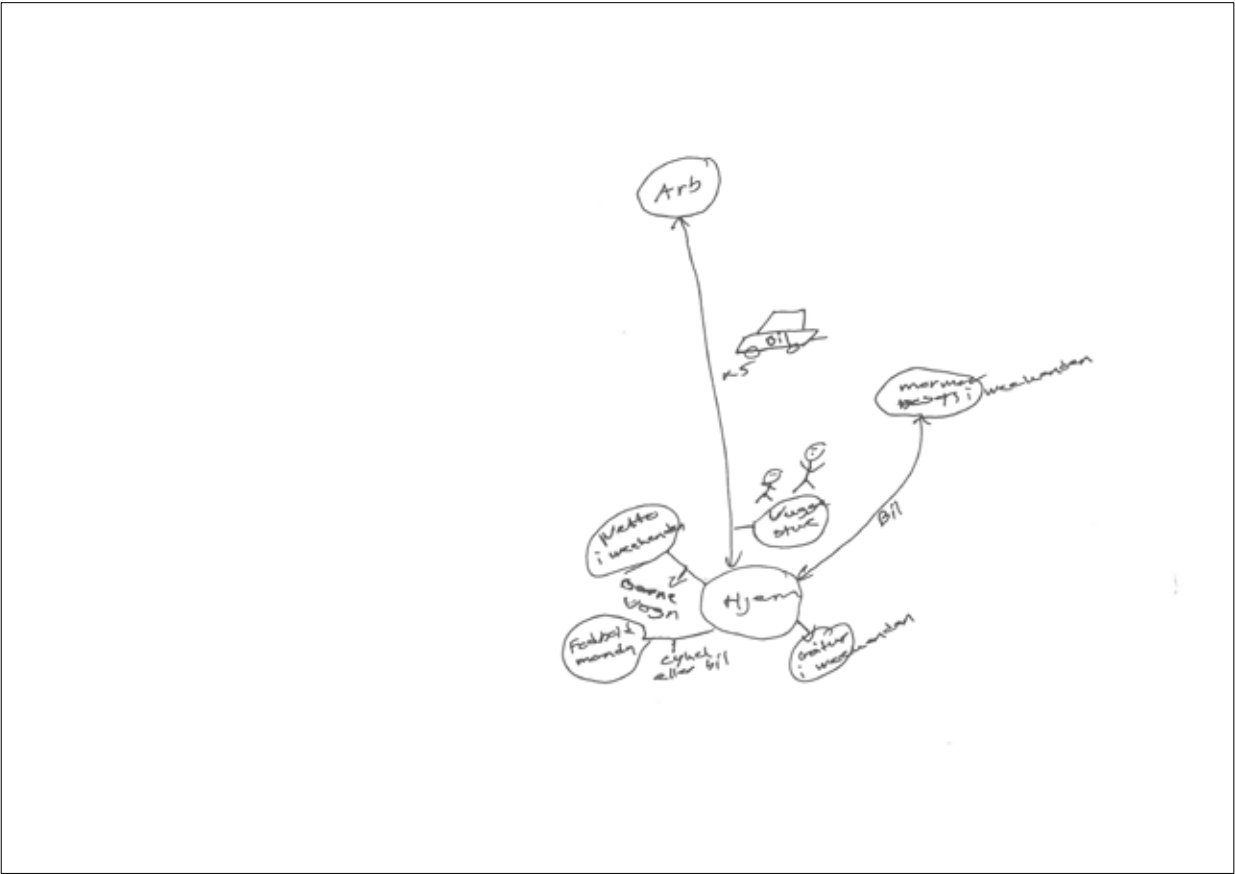

Figure 20 - Mental Map drawing Household H (Father)

6.5 Household I

Figure 21 - Mental Map drawing Household I (Daughter)

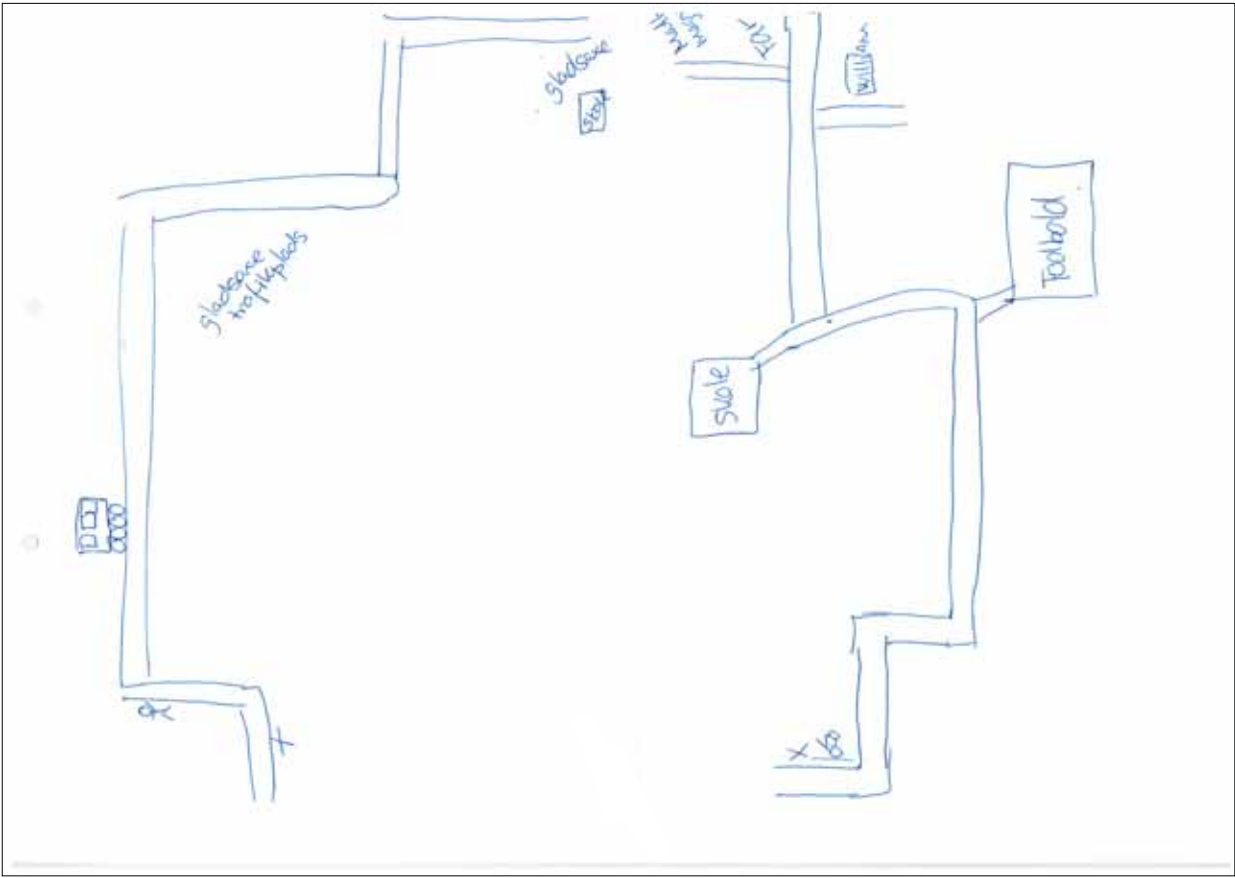
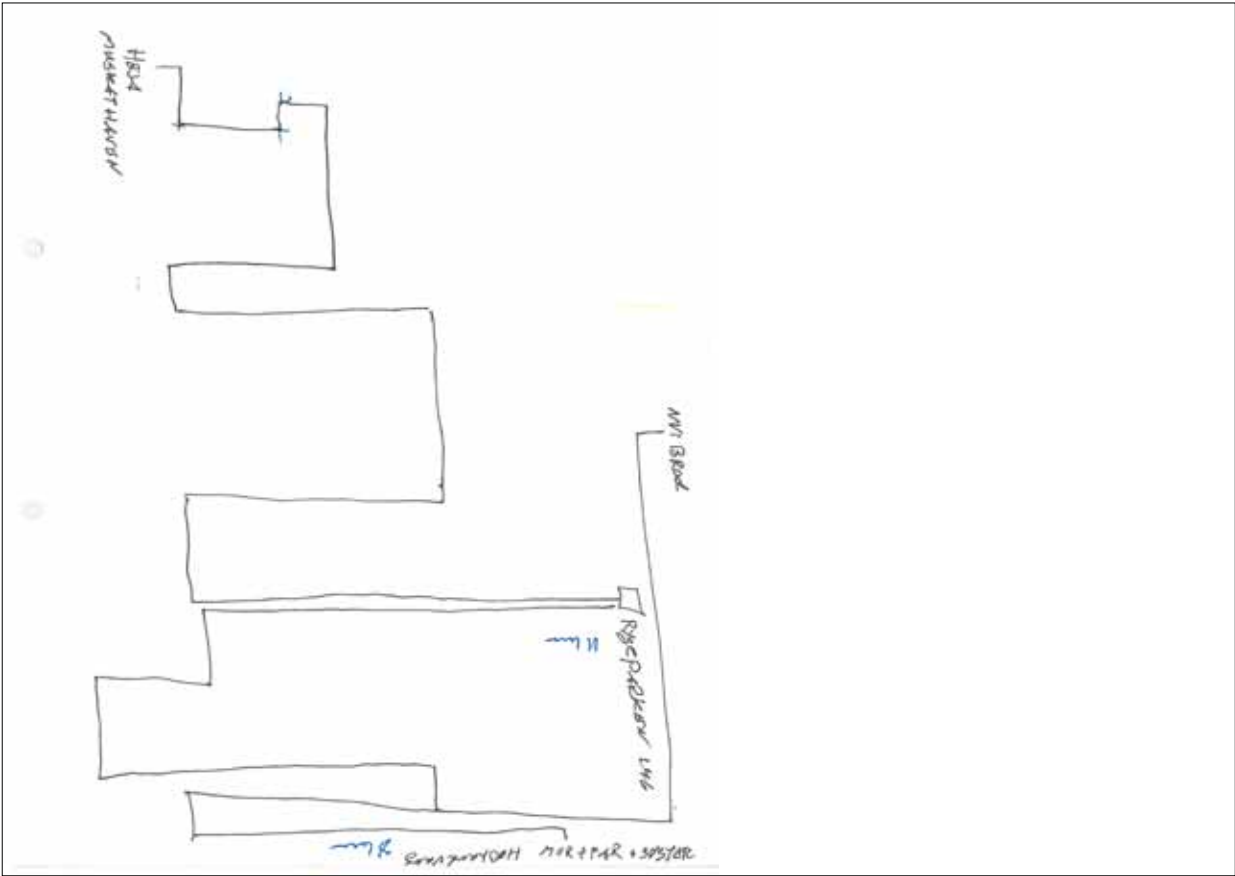

Figure 22 - Mental Map drawing Household I (Father)

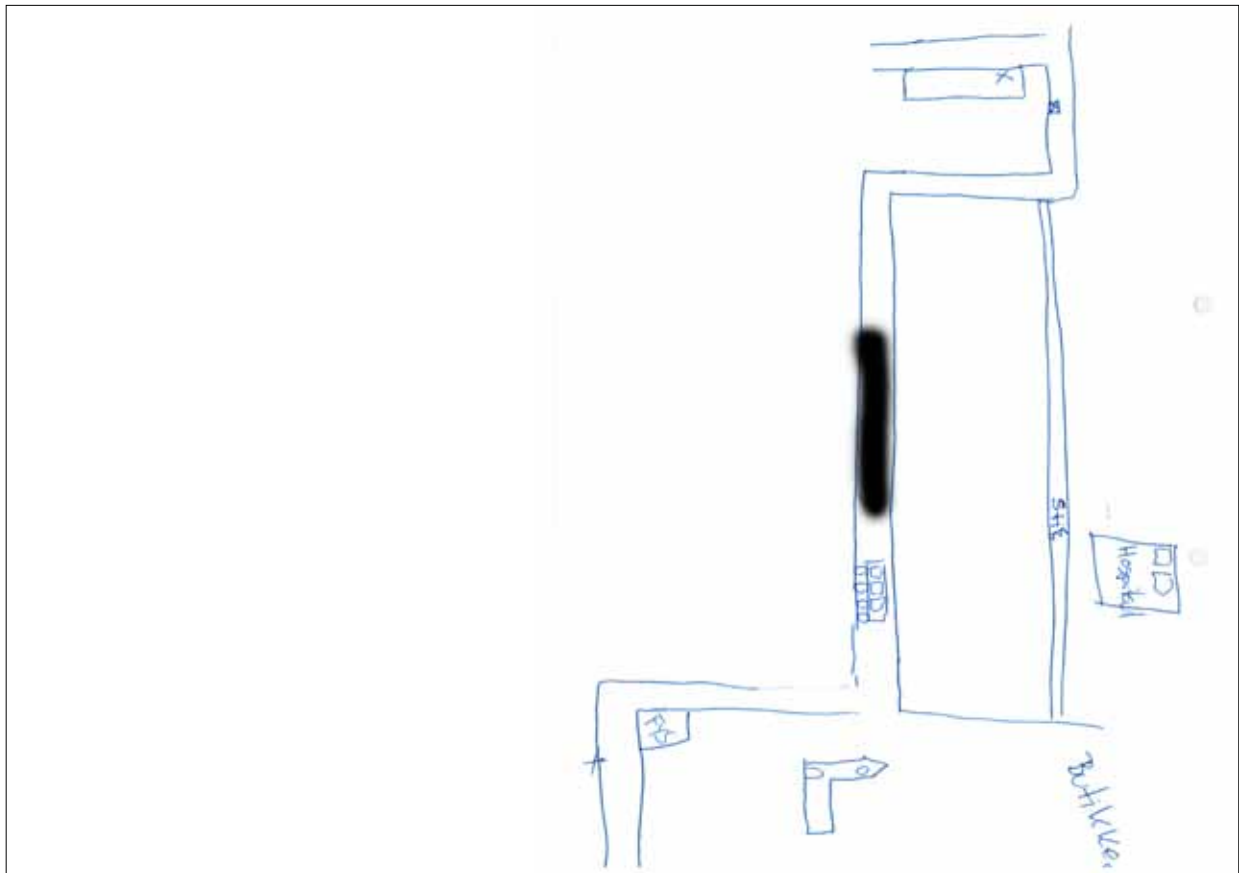

Figure 23 - Mental Map drawing Household I (Mother)

6.6 Household J

Figure 24 - Mental Map drawing Household J (Daughter)

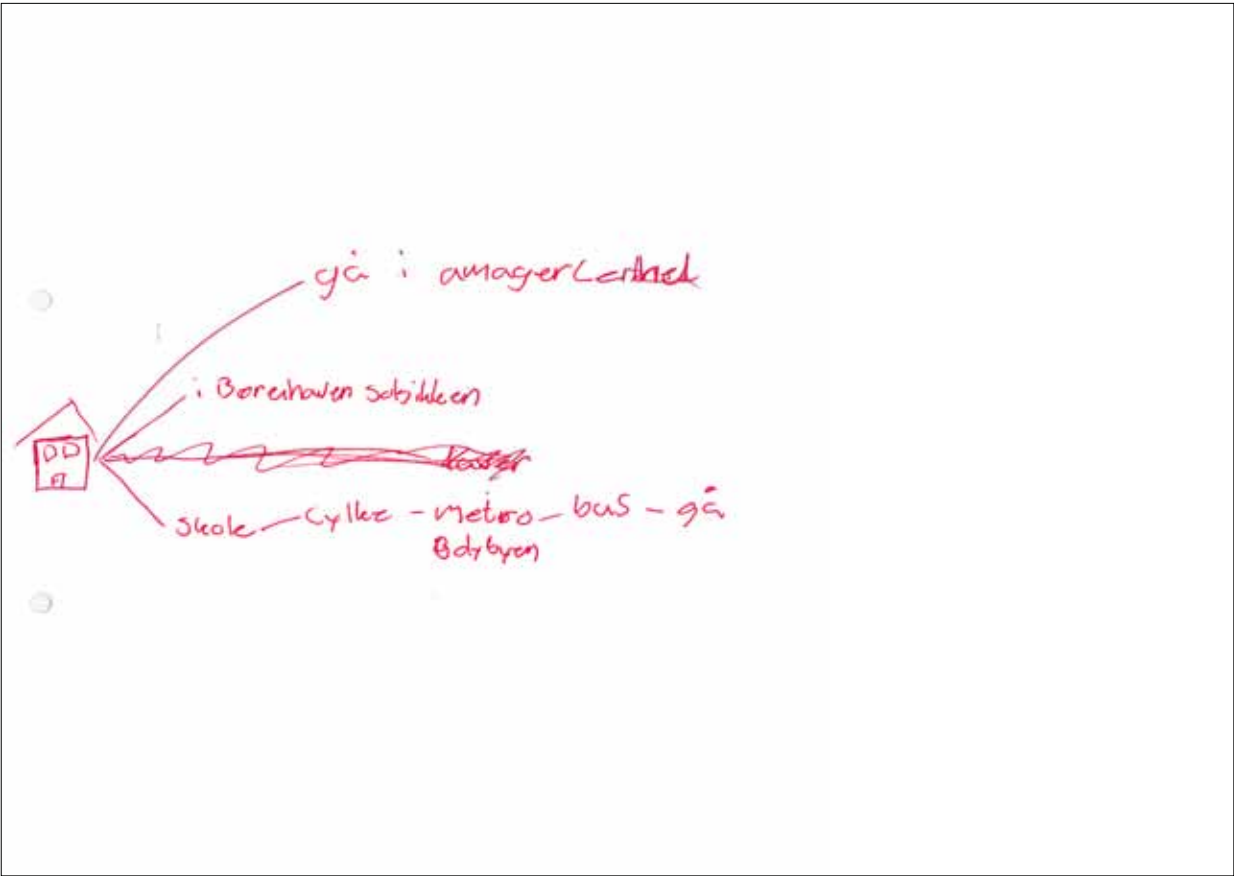
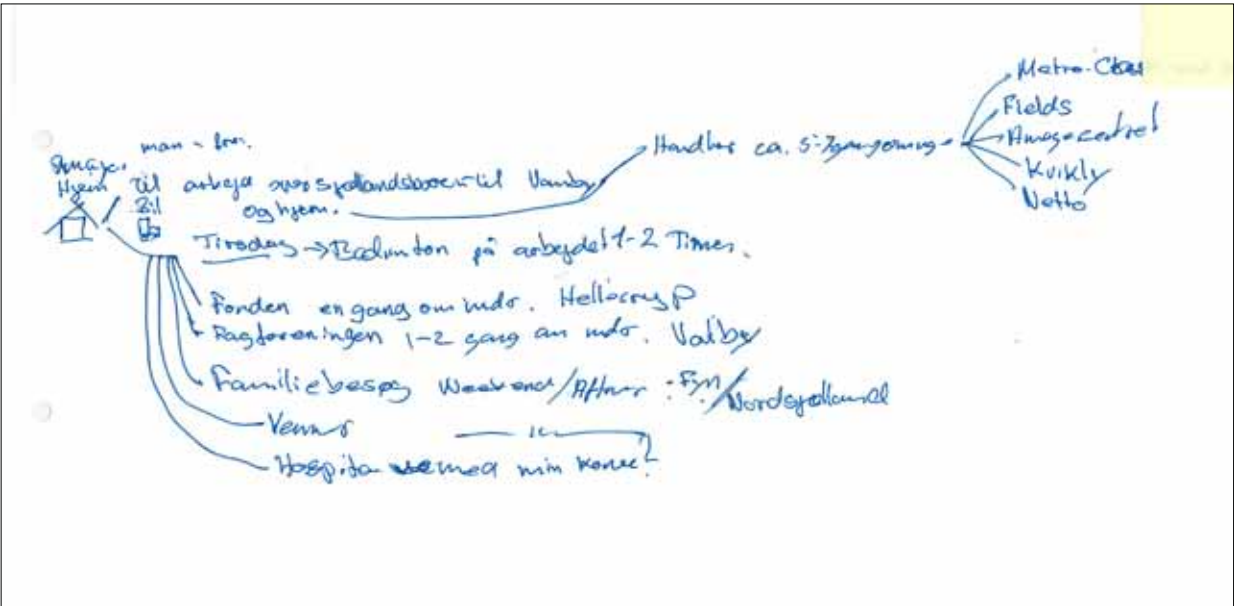

Figure 25 - Mental Map drawing Household J (Father)

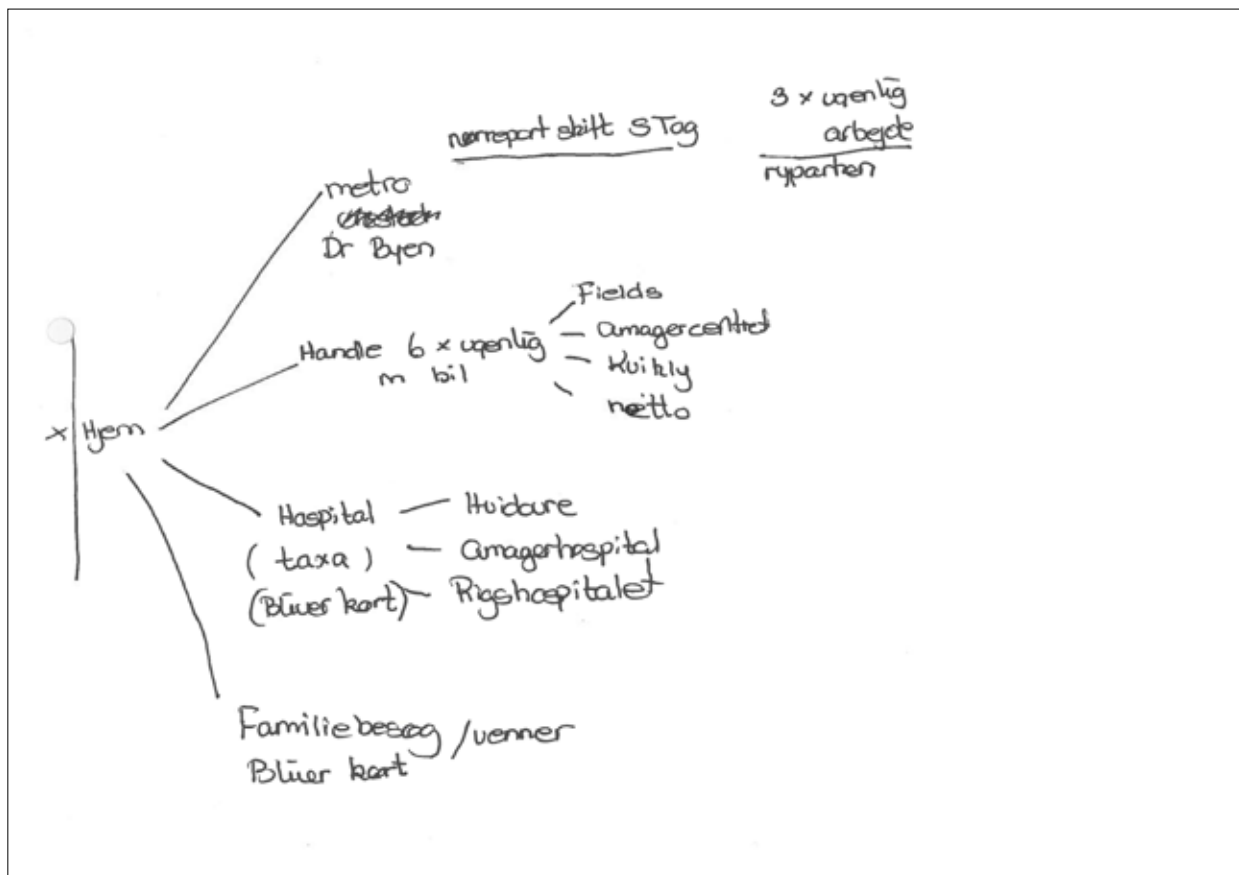

Figure 25 - Mental Map drawing Household J (Mother)

6.7 Household K

Figure 26 - Mental Map drawing Household K (Father)

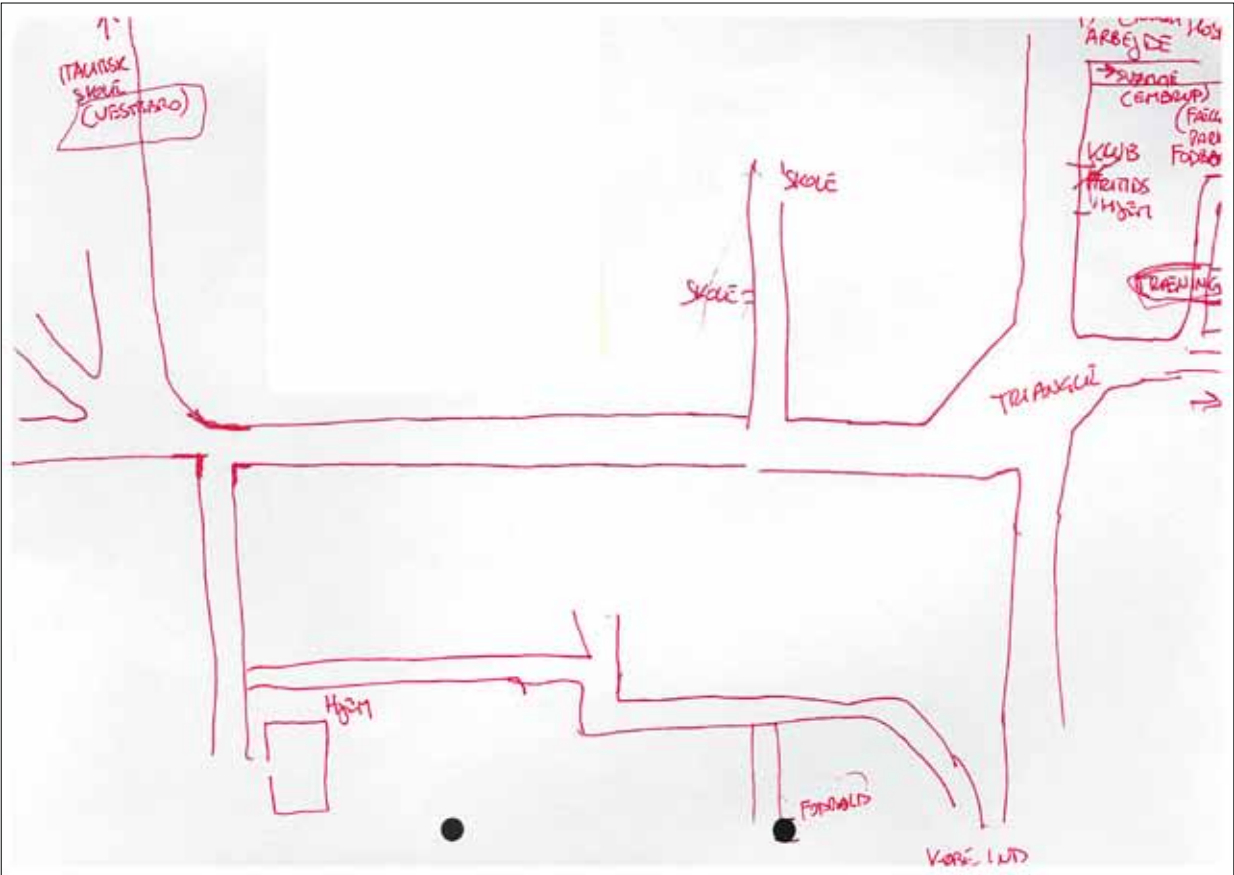

Figure 27 - Mental Map drawing Household K (Mother)

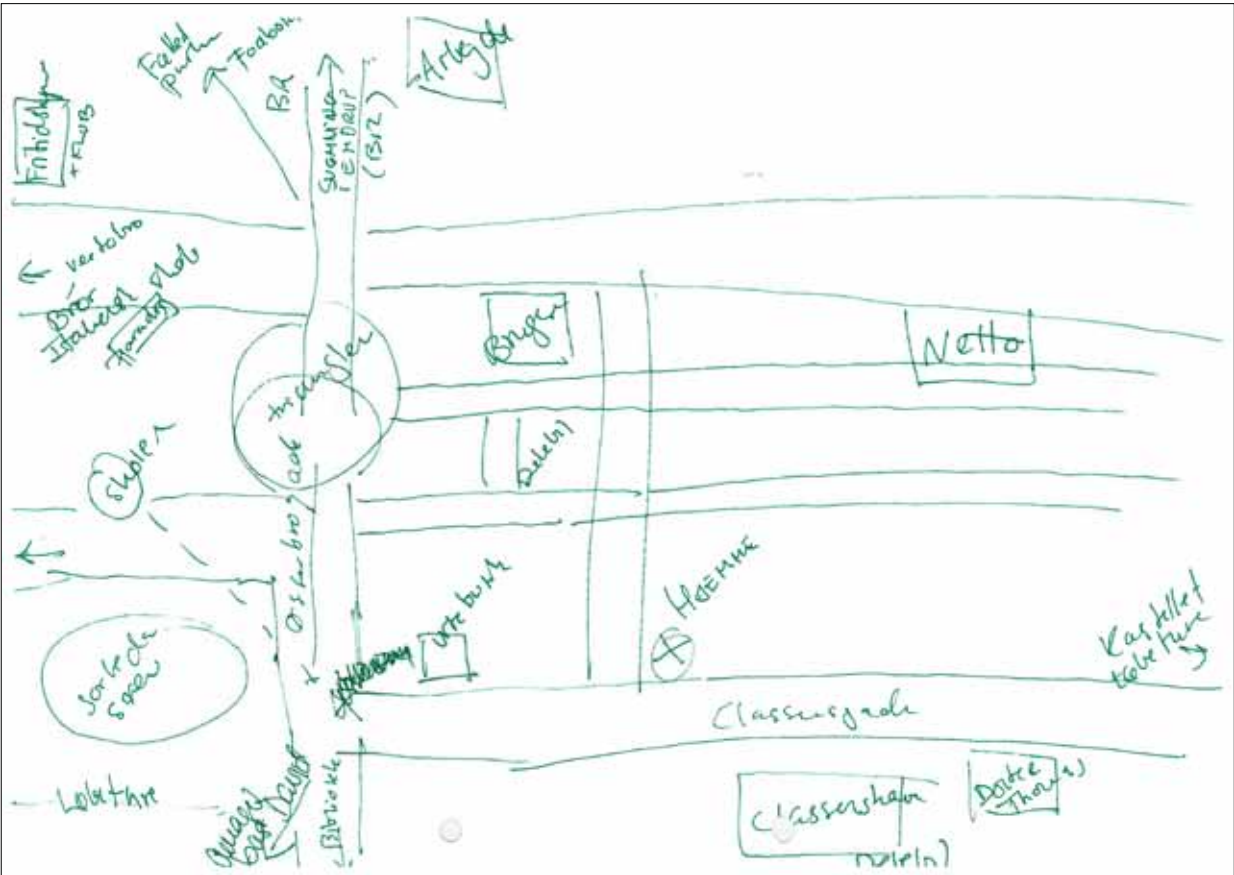

Figure 28 - Mental Map drawing Household K (Son Oldest)

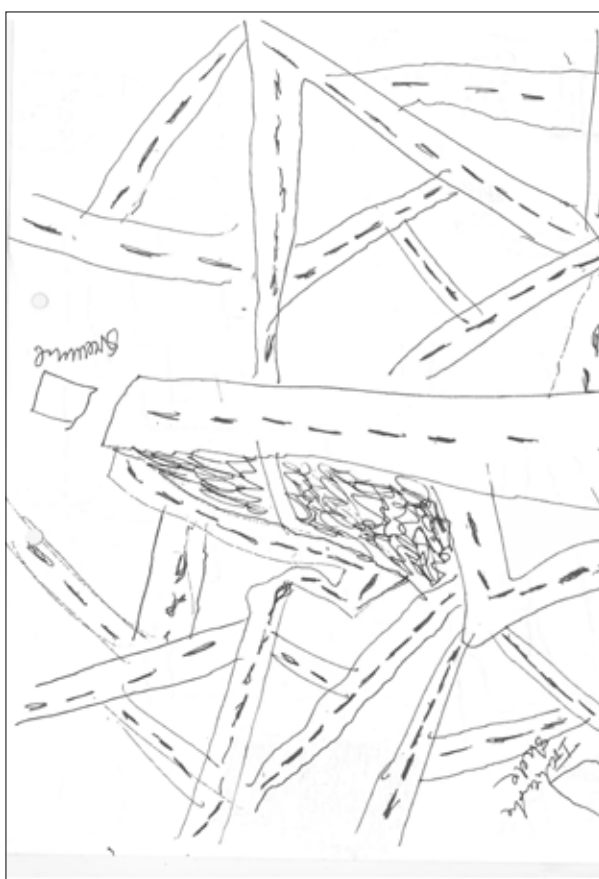

Figure 29.30 - Mental Map drawing Household K (Son Youngest)

Chapter Seven: References

7.1 Illustrations

Figure 1: Own diagram

Figure 2: Own diagram based on Google Maps

Figure 3-10: GPS maps made with ArcGIS

Figure 11-30: Mental maps drawn by respondents

7.2 References

Wind, S. (forthcoming 2012) ACTUM WP2: P0/P1 Analysis Report - making daily mobility, Department of Architecture & Media Technology, Aalborg University

